

॥ अथ श्री ॥

प्रीतमदासनी वाणी.

प्रीतमदासनी कळे. १

राग योग

करीये श्री कृष्ण रामना, धर्म-म इक्षियामा ध्यान,
करीये नही गर्भवानमा, वराये डीक नीदान करीये १
जोठो जेव ससारना, आतसमालोना रग,
करता वरम वित्या घण्टा, क्षणुमा थागे ते लग करीये २
गुड गम गाद्यये गोवीदने, एवनु जेभम जय,
हया दान ने दिनता, ते तरवाना विपाय करीये ३
घट घट प्रत्ये रयना वाणी, लगीया रत्न लडार,
डीरा मोतीनी डाटडी सहगुड जोलणु हार करीये ४
नीर्मण नाम नारायणुनु, जुगते जपये जे डोय,
अवीचण पदवी ते पामने आवागमन न डोय करीये ५
चिनवन करीये चिदरुनु, धृष्ट्वर जोने छे आप,
येने समये सुभ उपजे, टण त्राव वना ताप करीये ६
छे छती वस्तु जेणे नही एवनु जेने अज्ञान,
माय पडहा मध्ये पडये, लुड एनीनु ये लान करीये ७
जन्म भरणु ताणी आपदा, नथी काद्य सकट सेहेल,
धधी करता ढगी पडये, जेम काद्य धाणीना जेव. करीये ८
जाजे लोलि लगी रह्यो भायानी मध लाण,
नेम नेम नृण्णा वधी धण्णी, कुट्याया कळक काण करीये ९
नांतम देड दुर्लभ देवन, प्राणी पाभ्येछु तेड,
हीरो नीछादे नाभीयो, येभा न रह्यो सहै. करीये १०
जेक धरीये निज नामनी, सेवा स्मरणु ध्यान,
हरारत पीणये, सुडी मन गुमन ६१७

- હીક ઠગીનેને ગેશાએ રાખીનેને વીશ્વાસ
જઠરામા જેણે જાળવ્યો, પરહર પાગડી આથ કરીએ. ૧
- કમળગ ઠાવી રાને કરે, તારૂં ધાયું નહીં થાય,
અમતુ થાશે ગોવીંદુ, કોઈનુ જાણુ નહીં જાણ કરીએ. ૧૩
- ઢાકયો પાવક ધુમરે ઢાકયો વાદળે સુર
ખાયાએ ઢાકયો આત્મા, સમજણુ રહી ગઈછે હુર. કરીએ ૧૪
- જણુ સખધે આવી મળ્યા, સુતવિત દારાને દેહ
સેવા દેવા જ્યાં નરે, માગ્ગ લાગશે તેહ કરીએ ૧૫
- તોજ્યુ તત્વ ત્રીલોકમા નહીં હરાં નામ સનામ
ખોજ્યુ સરવે એ પાદજુ, મને આવે નહીં કામ કરીએ ૧૬
- થીરતા કરીને તુ ન્યાળજ ઉદ કમળમા ગ્ય
બાહ્યાખ્યતર માગજ હરેનુ અકળ શ્વરૂપ કરીએ ૧૭
- દેહતાણુ ફગ એહ છે ભાવે બજીએ ભગવાન
ખીજ સાધન સમાગ્ગા, નગી હરી નામ સમાન કરીએ ૧૮
- ધ્યાન ધરે પનીકદ્ધનુ જેન કઈ લોભીન ધન
કામીને જંમ કામની એવુ કરીએ ચિતવત કરીએ ૧૯
- નીચે જાણુ રહેવુ નથી જુઠો જગત વિશ્વાસ
એથી રહેવે તું અગગા, આકેપહાર ઉદામ કરીએ ૨૦
- પ્રીત નિરતર કીજીએ મદગુરૂ મતની માય
રખે તુટોગી ગાખનો, અમુત આબુ છે હાથ કરીએ ૨૧
- ફાગટ કદ સંસારને સ્વારવનો છે નનેહ
અતે કોઈ કોઈનુ નથી તુ તો તેનોરે તેહ કરીએ ૨૨
- આવન ઉપર્નાશિદ વેદતા તેનુ તત્વ વિચાર,
વતપદ ત્વ પદ ત્યાગીન અમી પદમા ચિત્તધાર કરીએ ૨૩
- હારે લેહ ગુરૂ દેવનો, કોઈ નવ પામે પારે
શીવ વીરચીન નારદા, એવે પદરજ સાગ કરીએ ૨૪
- મયા મુળ વની વરખડી, મોરી ત્રીચિાવન માય,
નીત્ય નઉતમ પુરૂ ફળે, તાતી શીતળ છાય કરીએ. ૨૫
- જીવ અનેક નીપજવતી એવે સુરનર વૃદ્ધ
આણુની આધે અજાકશિ, સઉને સરખો આનદ કરીએ. ૨૬
- શ્વરને આશરે ધારણુ ધારી તે ધીર,

મુખ દુખએણીપેરે આવશે, જેમ કાંઈ નાળીએગમા નીર. ૨૭
 લીલા કોઈએ લેતુ નથી, અણી ભુલવણી સોય,
 નટ જેમ નજરમધી કરે, કળી શકે નહી કોય. કરીએ. ૨૮
 વિશ્વ રહ્યુ સઉ મોહીને, જુઠી ખાજીને જોય,
 તેનો કગ્તા કોરે રહ્યો જાણે તે જન કોય કરીએ. ૨૯
 શશા શોધ સ્વરૂપને, તેને સમગ્ર મુખ થાય,
 નિદ્રા માર્દી દુખ લોગવે, તે તો જાગેથી જાય. કરીએ. ૩૦
 ખોળે ખોટું સર્વે પડે, ન જડે નામ ને રૂપ,
 બાધી રૂધી ઉભુ કયુ, જેવુ કાષ્ટ સ્વરૂપ કરીએ ૩૧
 સશય તેને શાને ગ્હો, જેને પ્રહ્લવિચાર
 અગ્નિ ઉપેઠ અડે નહી, રી નહી અધકર કરીએ ૩૨
 હુગેના માર્દીમા અપાર છે નિગમ નિરતર ગાય,
 અજઉમયાપનિઅહીપતિ, નિશ્ચીનધ્યાનમાધાય કરીએ. ૩૩
 પ્રેમ પયોધરે ઝીલીએ, અજુરૂ સતોને સગ,
 પ્રીતમ તન મન તે થકી, પ્રગટે પુરણુ રગ કરીએ ૩૪

ક્રમ્કા ૨ છપય છદ

ક્રમ્કા કર નદગુરનો સગ, રૂદે કમળમા લાગે રગ,
 અતગ્મા અજવાણુ થાય, માયા મનથી હુર પળાય
 લીંગવાસના હોયે ભગ ક્રમ્કા કર સદગુરનો સગ ૧
 ખખખા ખખખી છે વાત, તે શ્રી સુમે કહી સાક્ષાત,
 જ્ઞાની સુની જોગી જતી ગુરૂ કૃપા વણુ મિદ્ધિ નથી,
 જન્મ મરણની મટશે ઘાત, ખખખા ખરેખી છે વત ૨
 ગગ્ગા ગુરૂની સેવા કરે, પરનીઈ પરધન પરહુરે,
 પ્રપય તે પડવાનો ઠામ, સાચે રાચે સીતારામ
 એ શીખામણુ ચિનમા ધરે, ગગ્ગા ગુરૂની સેવા કરે. ૩
 ઘઘઘા ઘણુ કહે શુ થાય, ભવ તરવાનો એ ઉપાય,
 સમજીને સશય ટાળવા, બાધ્યાબ્યતર હરી ભાળવા,
 જોના જીવ દશા તે જાય, ઘગ્ગા ઘણુ કહે શુ થાય ૪
 નન્ના નિર્મળ તેની દશા જેને હરી રૂઢીયામા વશ્યા,
 પોતાના અવગુણુને હણે, પરના તો રૂઢીયે નવ ગણે,

કોના દોષ ન દેખે કશા, નજા નિર્મળ તેની દશા	૫
ચમ્યા ચિતમા ચેતી લે, માથે મરણ તણુ છે લે,	
કાયા ઉપર તાકે કાળ, મોઢ પારધીએ માડી બાળ,	
તેમા હુરી રાખે તો રહે, ચમ્યા ચીતમા ચેતી લે	૬
છછા છે માયા ગુણુમયી, બળવતી પણ હીસે નહી,	
દાનવ માનવ ને દેવતા, આધીન થઈ સઉએ સેવના,	
હુરીજન આગે હારી રહી, છછા છે માયા ગુણુમયી.	૭
જજ્જવિરલા બાણુ લેઈ, માયા પ્રપંચ વિધી નિષેધ,	
તે માયાનું તજવુ માન, માયાપતિ ભજવા ભગવાન,	
અતરમા ઉપજે નિર્વેદ જજ્જવિરલા બાણુ લેઈ.	૮
ઝઝા ઝાખી જેને જેહ, વણુ વાદળ જ્જા વરમે મેહ,	
વિના સરોવર અણુજ સાર, વિના ભમર ઉઠે ગુબાર,	
વિના અર્ક અજવાણુ જેહ, ઝઝા ઝાખી જેને તેહ	૯
નજા નામ નાવ છે સાર, જે એસે તે ઉતરે પાર,	
કાળ કર્મ નહી લાગે લેશ, છે આનદી હુરીનો દેશ,	
તે પદને પામે નિરધાર નજા નામ નાવ છે સાર	૧૦
ટટ્ટા ટેક જનમનો ટળે, અતરજમી વટમા મળે,	
નાના મોટા હુગીના ગટ, ઝઝા સૂકમને કાઢ વૈરાટ,	
હુરીને ભજના હુપદ ગળે, ટટ્ટા ટેક જનમનો ટળે	૧૧
ઠઠ્ઠા ઠેકાણુ છે ઠીક જાન મળે બીજાની બીક,	
નિર્જય નારયણનો વાસ, પ્રેમ ધરીને રાખે પાસ,	
સમણુ માની લેને શીખ, ઠઠ્ઠા ઠેકાણુ છે ઠીક	૧૨
ડડા ડાપણુ મુકી દે, મદગુફને ઝરણુ જઈ રહે,	
વચનતણુ રાખી વિશ્વાસ, કુ વપનાને કશે નાશ,	
ઉ ડીથી અગણે રહે, ડડા ડાપણુ મુકી દે	૧૩
ઢઢા ઢાલ વગાડી કહ્યુ, રૂડા પુટવને રૂઢીએ રથુ,	
મમજ્યા તેણુ લીયા સાર, ગકન નર તો ખાશે માર,	
જેતામા જોખન તા ગણુ, ઢઢા ઢાલ વગાડા ડહ્યુ	૧૪
રેણુ રણુ ચારાશી તાણુ, તેનુ વ્યાજ વધેછે ધણુ,	
દણુગણુમા હલી ગયો, દેવાળુ કાઠીને રહ્યો,	
જમકીકર કરશે તાપણુ, રેણુ રણુ ચારાશો તણુ.	૧૫

તત્તા તારૂ આપ તપાસ, ક્યાથી આવ્યો ક્યા તુ જાશ,
 ખેપ કરીને ખોળી કાઢ, હરીફ હોય તો લાગે હડ,
 મુગ્ધના મનમા નહી ત્રાસ, તત્તા તારૂ આપ તપાસ ૧૬
 થથ્થા થિર તો રહેવુ નથી, કોણુ રૂક કોણુ પૃથ્વીપતિ,
 આજ કાલમા જાણુ સહી, કોટિ ઉપાયે રહેવુ નહી,
 ભાવ ધરી ભજ કમળાપતિ, થથ્થા થિર તો રહેવુ નથી ૧૭
 દહા દેહ દેવળમા દેવ, સેવક થઈને કરને ભેવ,
 પ્રેમ પુ'પને ચદન હાર, જન ક્રિષક તટમા અજવાળ
 અતરનો ટાળે અહમ્બેવ, દહા દેહ દેવળમા દેવ ૧૮
 ધદ્ધા ધરજે ધારણુ ધાર, વાચ કય વશ ગમે વીર,
 શત્રુ તા'ણી પ્રહરે સમસેર શત્રુ દળમા પાકે લેળ,
 મહગુરુ બખતર પાંડુજે શરીર, ધદ્ધા ધારણુ ધરજે ધીર ૧૯
 નજા નિશાન ગુરુતુ છેપ, ધીર વીર પગ ચોકી રેય,
 કાવરુ વરતુ નહી ત્યા કામ શરવીરનો સાચા મગ્રામ,
 જીત્યા નિગુણુ જગમા જેય, નજા નિશાન ગુરુતુ છેય ૨૦
 પાપા પુગાળી જે પ્રીત મેરૂ અગ પણુ ન અગે ચિત
 ધ્રુવની પેઠે અવિચળ રહે, સ્તુતિ નીદા ને સુખ હુખ સહે
 નારાયણુન નિગમે નીન, પાપા પુગાળી જે પ્રીત ૨૧
 ક્રકા ક્રેગટ તે કોણુ ક્રે, નચેત થઈ હરી મનગુ ડર,
 જન્ન મરણુમા આવે નહી જતુ મન વગીચુ હરી મહી
 જહનનાન નિશ્ચે તે હરે, ક્રકા ક્રેગટ તે કોણુ ક્રે ૨૨
 બખમા બોલે તેને જાણુ, સુકી દેને મનની તાણુ,
 હુ માડ રૂદીયથી ટાળ, પરમાત્મમા પીડર ગાળ,
 દયા દીનતા મનમા આણુ, બખમા બોલે તેને જાણુ ૨૩
 ભલ્લા ભજન થકી ભયટળે, નિશ્ચય કાળ કરાળ ન ગણે
 ભેખ ધટે જો બિદિ થાય ભાડ ભવૈયા વૈકુઠ ભય,
 જેવો ભાવ તેવા હરી પળે, ભલ્લા ભજન થકી ભય ટળે ૨૪
 મમ્મા માયા મનની જાણુ, માડ તારૂ ખેચા તાણુ,
 સધળે સરખો આનમશમ, સાધા વાધા મનતુ કામ,
 માટે મન હરી ચરણે આણુ, મમ્મા માયા મનની જાણુ ૨૫
 યથ્યા જીવપણુ જેહને, સશય શોક સદા તેહને,

- આતમ બુદ્ધિ ન ઉપજે કદા, આ શા તૃપ્ત્યા બહુ આપદા,
દેહદેશીં દેખે દેહને, યથા જીવપણું જેહને ૨૬
- રેરા રામ ભજનમા રહે બીજી બકવુ સુકી દે,
વળતો શીઠ વદેછે વત, નીર વડોવે ના આવે સ્વાદ,
હરીતું હારદ હેતે શ્રદે, રેરા રામ ભજનમા રહે ૨૭
- લક્ષા લે તુ આતમ લાવ, કરી કરી નહી આવે દાવ,
જીતી આજી હારીશ નહી, સમજીને શીખામણુ કહી,
હવે ન ચુકીશ ગાવો દાવ લક્ષા લે તુ આતમ લાવ ૨૮
- વગ્વા વદ વચન નિરધાર જે પ્રીતે તે પોમે પાઠ,
ઉચ નીચનો અતર નથી, સમજ્યા તે પામે સદગતી,
સંશય મઉ તજવો અહુકાર, વગ્વા વદ વચન નીઘાર. ૨૯
- શસ્થા સાધન સરવે થયુ, જનુ ચિત્ત હરી ચગ્ગે રહ્યુ,
હરતા કરતા હરીતુ ધ્યાન, તપ તીરથ તેને બહુ દાન,
કેટિ વીધન ભય કૃત ગયુ, શસ્થા સાધન સર્વે થયુ ૩૦
- ખખખા ખાડના બીજા ભરે કોયલ કાગડો કજર કરે
મીન મગર બહુ જળચળ બન, જયુ ખીમુ તેવી ભત,
મીસરી એતા તો મન રે, ખખખા ખાડના બીજા ભરે ૩૧
- સમ્યા મધજે સુદર સ્યામ, હરી વીના નહી હાકો કામ
અનેક રૂપે એના નામ, આદે અતે એકજ રામ
જે સમજે તે પુરણુ કામ, મમ્યા સધળુ મુદ્ધુ સ્યામ ૩૨
- હહા હરી ભાળો ભરપૂર દોષ કમ તે રહેજો દુઃ
સ્વીને સ્વની નહી કો ટાળ તેમ આતમા પુરણુ ભાળ,
નિર્મળ નયણુ રાખે નુર, હહા હરી ભાળો ભરપૂર ૩૩
- સઉ અક્ષર સપૂણુ થયા હરી ગુરુ મતે કીધી દગ
અક્ષર અક્ષર આતમ યોધ, જે સમજ તે ટોળે વિરોધ ૩૪
- સવત અદાર બત્રીશની માલ ચૈત્ર મુઠી સાતમ સોમવાર,
સંધેસર માધુનુ ગામ, લકોર કુજ બિહારી નામ,
પ્રીતમ પ્રેમે અક્ષર જ્ઞા હરી ગુરુ મને કીધી દયા ૩૫

प्रीतमदासना महिना.

राग जग्गी ३

मास १ दो.

करतु कर्म निवार, कहु ते मारे,	
आव्यो लक्ष चौराशी वार आणी वाटेरे	१
तु जन्म मज्जु अवतार गहु अवतरिंयेरे	
तोय नाव्यो पथना पार, देवा महु करिंयेरे.	२
तारो जन्म अवती ज्ञान श्रव आभाणी	
ताडे आयुष ओष्ट याय तेने जगिरे	३
ते भजन उपर भाव, उदि न करि.	
ते सत समागम लाव, काज न गिरे	४
तुने राम नामनो रग अग न ग्यायेरे	
ते सुपनामा मानेज, राम न माव्येरे	५
ते अक्नीमा अवतार अग जेयेरे	
कहे प्रीतम येन गुमार जन्म वजाव्येरे	६

मान २ दो.

मागशरे मूष चत हामन्य गणीरे	
तारो अजर जय अवन तेने जगिरे	१
तार पडमा प्रथो प्रवेश, जरा दुष लागीरे	
ताग काणा लोने केश, सकेती आवीरे	२
ताग गणे नाशिका ने नेणु, लारी उरमावे,	
तार ओढ्युं न मान वेणु गाणे नडी धरमरे.	३
तारो धर्यकि नवलो नेळ, नडितम नारीरे	
तुने तजवा जेठि तेळ, जेळ विसारिरे	४
तारो ओढता कुणे ले प्रोव सुगु नळ कानेरे	
तारो भागी पडयो या तोळ, कोडं न मानेरे.	५
तु हवे करि ले हेत हरिनी साथेरे	
कहे प्रीतम चित्तमा येत्य आवे घात्येरे	६

(૮)

માસ ૩ ને

ચોથે ઓષડ એક, અજ ન લાગેરે, ને ઉપાય કરે અનેક, પિડા ન લાગેરે	૧
તારે વિષે થયું વિપરીત, ભીતર લેધુરે તોય પિવા વધારી પ્રીત, સુખ ન છેધુરે	૨
તુને જે આવે તે જોઈ, ઓષડ આપેરે, એગે વેદ મળ્યો નહીં કોઈ, ગેગને કાપેરે	૩
કોઈ ત્રાચા મગે સુખ થય, ભવહુ ખ લાગેરે, તારો ગેા જન્મનાં બધ વાર ન લાગેરે	૪
તારૂ શવ સમગ્ય વ્દય વેદના વળાનેરે, જેમ પીવે તેમ રગ પાપ સુખની અસ્તરે	૫
તરી ડાંચ ક્રમણા ભગ કમને કાપેરે, કહે પ્રીતમ આધુ રગ ના સુખ આપેરે	૬

માસ ૪ એ

માહા વાહન જાન, જેને જડીયુરે તેને જીવ ઈશ્વરન જાન પ્રાપ્ત પડીયુરે	૧
તેને ભાગી ભીન્ના પ્રીત વરુ વિચારીરે રૂડા દરિયા લીન દીમે દેડ ધારીરે	૨
પ્રીત મણુ તરુદ વ જેવી દીમેરે અડ આડી લખ્યો તે માય, એ કેમ પીમેરે.	૩
એ જડ નડા તેન્ય મેજ સ્વરૂપિરે એમ તલ્લહર્ગીનુ તન, અમલ અરૂપી-	૪
એને કહે કલ્પના કાણુ, પ્રગટ પોતેર જેમ ગળ્યુ ઉદકમા લુણુ જડે નડો જોતેરે.	૫
તેને નહિ મને લવલેશ આપા પરનોરે, કહે પ્રીતમ એ ઉપદેશ, ગુરૂના ઘરનોરે.	૬

માસ ૫ મે

કાગળ પુ-યો પુલ કેવલ્ય કેગેરે, રમે લેલે તોરગિ લાલ, રગ ધણુરેરે	૧
આ જ્યા જોઉ ત્યા તેમ થઈને વિલસોરે,	

(૯)

તેને કળી શકે કહો કોણુ આપે ઉલસોરે	૨
પશુ પક્ષી નરનાર, છે બહુ નામિરે,	
એવા આઘ પુરૂષ અપાર અતરબામિરે	૩
તેને બાણુ કોઈ વીરલાજન, ત્રીશુણુ ત્યાગીરે,	
એનુ દિસે રૂપ અખડ, સમાર્થી લાગીરે	૪
અરસ પરસ થયો એક, સાગર લેહેરીરે,	
એના હીસે ઘાટ અનત, ન પડે ન્યારીરે	૫
પટતુ નહિ હોય, દુઘ્ધા એ ટાળોરે,	
કહે પ્રીતમ અવર નહિ કોય, વસ્તુ ન્યાળોરે.	૬

માસ ૬ ળે

ચૈતરે ચીત વિચિત્ર વાહાલો ખીરાજરે,	
ભર્યો બાહ્યાભીતર બ્રહ્મ, ૪૮મા ગાજરે	૧
કોઈ ધરે એકાંત વ્યાત, આસન વાળેરે,	
તેમા ચઢે ચોગણુ માન, ગરવ ન ગાજરે,	૨
કોઈ કુભ કરે છે વાસ, પવન અડાવેરે	
કોઈ અમ્રન પિવાની આશ, જિસ વઢાવેરે	૩
કોઈ ધોતિ નેનિ ધ્યાન સાધન આદેરે,	
તોય ટળે નહિ અભિમાન, વાસના વાવેરે	૪
કોઈ દંભે રાત ને તીન, કસોટી કરવીરે	
એ બાળે વાસના બીજ, ટળે દેહુ ધરવીરે	૫
રહે ભજનમા સોઈ, એજ સમાગીરે,	
કહે પ્રીતમ કરે નહિ કોઈ, એમ ઉપાધીરે.	૬

માસ ૭ મો.

વૈશાખે વીચાર, આઘ અનાદેરે,	
કહિ પતિત પામ્યા પાર, સત પ્રસાદેરે.	૧
તુ સતચરણુ રજ લેય, જીવન ત્રણીરે,	
તુ તન મન અરપી દે, ઉલટ આણીરે	૨
તુ એક મેક શુભતાન, મતામા રહેનેરે,	
એવિ સેજ દશા નીશદીન, સમગી લેનેરે.	૩
તાશા ગનના તાપ ટળે, ન પિડે હઠામાંરે;	

गारा तनमा जेभ, भणे माडा पदभारे
 जेक प्रहल लयेो बरपूर, सयराय्यरभारे,
 तेनु नीरणी जेजे नूर, नारी नरभारे, १६
 तेने उपरग नलि काध, नीवालभ बरीयेरे,
 जे प्रीतम जे उनमान, जेपड प्रहल हरियेरे ६
 भास ८ भा

जेष्ट पत्रार्थ जेधने र ग लागेरे,
 मारी गण युद्धि मो जालं, सजे बाज्येरे १
 व्याघ अनातन जेक मधळी सरणेरे,
 गु निमक थर्ध निशेष निज पद निरणेरे २
 जेने जमक मनक शुक्रहेव, तेने जालेरे,
 तेना अतर टण्या अडुमेव मडा रस मालेरे ३
 जेजे प्रांग पगने पार तनु वधु केवु रे,
 जेवु श्रीकल माजर साय, ममजी सेवु रे ४
 तनी गोटडी मोटलि गडित, मव भीहु रे,
 जेक नरानीत विदेड, जे त न हिहु रे ५
 जेवा अण पुडप अविनाश, मणवत मणीयेरे,
 कड प्रीतम प्रगत्यो पाम अतर टणीयेरे ६
 भास ६ भा

जाले भास जमाड अनत वजने
 गु अनुभवि जाल्य उधाड गानन जमेने १
 जेक सन्मुख सखर लयेो मागर मोटार
 त मध्ये जव कयेो गुंग परपोटे २
 तेनी हे लेहेर अनत, अनत हेकावेरे
 ते मुणमा जीले मत, जज न जालेरे ३
 ते जवण रुजा रेडु रजथी न्यारणे,
 तेने त न नलि त्रिविध तार गितण अग मारारे ४
 अ प्रहलानत बरपूर, मुणना बरीयेरे
 जेभ जविने तेने जडर तप नलि हरियेरे ५
 जेवा माडा गाने मर्म, अनभव जालेरे,
 कडे प्रीतम छ पत्रिप्रहल मधनमा जालेरे ६

मास १० मे

- श्रावण सुरतना जेल, नुरतमा आखोटे,
 हवे थै रही रसनी देल, जथारथ जणोरे, १
 करी रह्यो निज डोर, घटमा जायेते,
 ओ उन्मुनि आडे पाहोर, अलख विराजेरे २
 निराल ज निराधार, कर्म न लागेरे,
 आ सौ प्रोर्ध रह्यो सभार, सोह प्रह धागेरे ३
 जेषु जणु पोतानी जाल्य, पाय पयीसेरे,
 जेम दग्ध पेटाणे जात, जेवी हीसेरे ४
 ते वरताय नही पेहेराय, जेया जेविरे,
 ते दुर थकि फ्याय, मोह्या जेवीरे ५
 तेना हेहना दोष विकार, फद्या प्रत्र अजनेरे,
 कहे प्रीतम भणे जेक ताज गाळ जगनेरे ६

मास ११ मा

- लाद्रपफ प्रकरप, जेने जामेरे,
 तेने कोणु पडे लव कप, तत्व तपास्येरे १
 धंछा थकी अवतार, केवळ्य किधारे,
 जेवा मन कल्पित सभार मानी वीधारे, २
 जेम अभासे आकाश, यद्र केवानोरे
 जेम निश्चय जगतना नाथ, नथी रहेवानोरे ३
 आ मृगजण लेहेरि थाय, दिनकर दाजेरे,
 तेमा पशु पछाडे पाव पिवा काजेरे, ४
 तु राम जगतने जणु, मिथ्या मानेरे
 जेम निर अडे होय हाणु, कागण पानेरे ५
 आ जन्यो जाल्जगरना जेल, जुम स्वडपेरे,
 जन प्रीतम मभता मेल, रह्यो निज डपेरे, ६

मास १२ मे

- आ सोह प्रत्र रमे, सकण घट स्वामिरे
 पोते पोताने मन, अतर जमीरे, १
 ज्ञान उजगर जेह, अनसे जेगीरे,

ते वस्तु इप वीदेह, अक्षरस लोगीरे	२
ओवा सुभना सागर संत, आन दकारिरे,	
ते वीण्याता वेदात, पर उपकागीरे	३
त्या वागे अनहद नाद, आठे पोहोरिरे,	
ते श्रुतितानु सिद्धात, यादि जेनेरे	४
डोळी शीजे मुळे ने गाय, गुडगम आणीरे,	
ते नर तदइपे थाय, ओ ओधाणीरे	५
आ सहगुड सतनो प्रसाद, समर्थ स्वाभिरे,	
जन प्रीतम अणुछतो गाय अणु चित्त नाभीरे	६

सौरठ राजना महिना

होडा

सहगुडने अरणे नमु, माणु प्रेम प्रसाद,	
दया करीने हीअजे, हरिरस अमृत स्वाद	१
वाणि शके नहि वर्णवी, सहगुड केइ स्वइप	
मन बुद्धि पोये नहि, उपमा रहित अनुप	२
प्रथम पुरणु प्रेमसु, वटु महगुड अरणु,	
ताप टणे समारना भटे जन्मने भरणु	३

राग सौरठ

सालण शुद्ध चित्ते करि, हग्निना गुणु ज्ञान,	
प्रीत महीत नीत्य नाथनु, इहीये धराने ध्यान	सा० १
गुडपद पकळ पूजता, ओद लोक पुण्य,	
शीव विरचीने साग्दा, गुडना जग गाय	सा० २
होय अंत करणु उजणा, तिभिठ टणी ज्ञय,	
सर्वे ते लागे सुजवा, पदरजना महिमाय	सा० ३
जप तप तीरथ जोगनु, इण जे रे डे'वाय.	
प्रितम सहगुड सेवता, सर्वे सुभ थाय	सा० ४
(होडा) सहगुड सत कृपा थकी, उपजे निर्मण ज्ञान,	
शुद्ध चेतन्य तुस्त्रिया पदे, रडे निरतर ध्यान	१
(सौरठ) कारतके चित्त चेत्यो नहि, धडि लागेणी ज्ञय,	
वणति वीचारीश अजडा, पछे का पस्ताय.	सा० १

- જોરે બાહુ તે બાધજે, પાણિ પેહેલીરે પાળ,
નીર ગયે નહિ નિપજે, શીર તાકે છે કાળ. સાં ૨
- કાયા કુસમ છે કારમી, વેગે વણુમીરે બય,
અમર થાય જેમ આતમા, એવો કરજે ઉપાય સાં ૩
- સત સમાગમ કિણ્યે, મુકી મનનીરે તાણુ,
કહે પ્રીતમ તુ પ્રિછજે, ઇછજે કલ્યાણુ સાં ૪
- દોહા—મનના પરપચ મુકજે, કરજે તત્વ વિચાર,
રત્ન પદાર્થ જન્મ છે, નહી આવે વારમવાર. ૧
- સોરઠ—માગસરે માથા ઉપરે, મોટુ મરણુનું સાલ,
મારગ વહે છે ઉતાવળો કોઈ આજ ને કાલ સાં ૧
- અતે નફી કોઈ કામનુ રામનુ લેને નામ,
એક ઘડિ ન વિસારીયે, મુખમાગર શ્યામ સાં ૨
- બુઠિ બાણુ જોધને, આવિ મનમાર ભુલ,
રૂડા રગે રણિયામણા મિમળાના પુલ સાં ૩
- મુત વિત મદિર સુદ્દી, મુખસ્વપન વિચાર,
કહે પ્રિતમ સહુ કારમુ, દિને દીન ચાર સાં ૪
- દોહા— મોતિ ઉસ ઉદકના, તેના હાર ન થાય,
મિથ્યા મનમોદક કરે, તેણે ભુખ ન બાય. ૧
- સોરઠ—પોંપ પ્રાણિ પ્રિછશો, જેને ગુરૂગમ થાય,
પન્મારથ પાકુ રત્ન છે, બાણિ કરજે ઉપાય સાં ૧
- ચણુછતુ આપુ માનીન, દુખ પામે અપાર,
શ્વાન નમાન આ જીવ જી, વહે શકટનો ભાર સાં ૨
- સામગ્રી નો હની તાણી, ભોગવ સસાર,
મારૂ મારૂ કરિ રહ્યા, તેણે ખાયેજે માર સાં ૩
- તન મન જેણે સોપિયુ, મહગુરૂજીને હાથ,
કહે પ્રીતમ તે પામિયા સ્વેપદનો માથ. સાં ૪
- દોહા—તજશે આપુ આપદા ભજશે પૂરણુબ્રહ્મ,
એક પલકમા પ્રલે થશે કોટી જન્મના કર્મ ૧
- સોરઠ—મહામહિને માયાતણો મર્મ બાણુસે જેહ,
ભુલવણીમા ભમે નહી તરે ભવજળ તેહ, સાં ૧
- બાણુગરનો બાળદો ગ્રહે હાથ ભુજગ,

- ઓખદ મુટિને ઓળખે વિષ વ્યાપે ન અગ સાં ૨
 નામ અમિરમ જે પિયે તે તે અમર થાય
 જન્મ મરણની આપદા તેતો તત્કાલુ જાય સાં ૩
 અજ ઉભયાપતિ અહીપતી જપે નિશદિન જેહ,
 અનત કોટિ પ્રહી ઉધર્યા પ્રિતમ પ્રિછે તહ સાં ૪
- કોહા**—નદસુડ શબ્દ વિચારતા, પ્રગટે જ્ઞાન પ્રકાશ,
 સ્વી ઉગે જ્ઞાનિ ટળે, હોય અવિદ્યા નાશ. ૧
- સોરઠ**—કાગલ કુડ્યો સોહામણા પુડ્યો જુજવિ ભાત,
 જોયાની જ્યના ઘણી, રગ જુજવિ જાત સાં ૧
 વિવિધ રેગની વાસના ઉઠે અનત અપાર,
 મન ભમરો ભોગી થયો ગ્હો વાનના મોજાર માં ૨
 ઠોર ઠોર ધૂમ ઢાકીયા આશા અમરવેલ,
 નવપડલવ નાતમ અદા કોકીલા કરે જેલ સાં ૩
 લિલા લલીલ સોહ્યામણિ શોભાનો નરિ પાર,
 જન પ્રીતમ એવુ જોધને ગિજ્યો રૂપયા મોજાર સાં ૪
- કોહા**—નિર્મલ નૈણે નિગખતા દરસે નિજ દેરાગ,
 સાગરથી મહુ ઉપજે સોડેગી સોહ અપાર. ૧
- સોરઠ**—ચૈતરે ચિત્ત ચિદરૂપમા થઈ નહુ તદલિન,
 નિમિશ માત્ર ન્યાડ નહી જેવુ જળમા મીન સાં ૧
 ચૈતન મિધુમા ઝીલતા થયુ શુદ્ધ ગરીર,
 સર્વેશ્વર સહુને વિષે જંમ મણકામા હિર સાં ૨
 જેને આધારે સહુ રહુ પિડ ને બ્રહ્માડ,
 સચરાચર શોભી ગ્હો અવીનાશી અખડ સાં ૩
 બ્રહ્મ જથાન્થ ભાળતા ભાગી મનની બ્રાત
 પ્રીતમ પ્રીછે પાધરૂ થાય સમજ્યે શાત. સાં ૪
- કોહા**—સત ચિત આનદ સર્વમા ભરી રહ્યો ભરપૂર,
 દિન રજનિ રહે રગમા વરસે નિર્મળ તુર ૧
- સોરઠ**—વૈશાખે જોતા વેદમા મહા વાયકતુ જ્ઞાન
 તત્વ મમિ તે તુજ છે, અળગો નહી અન્ય સાલજ. ૧
 જંમ વાયુને ખોળે વ ટોળીયો અમ ઈશ્વરને જીવ
 વસ્તુ વિચ્યારે એક છે મમસુન નદૈવ સાલજ. ૨

અરસપરસ રહે એકગા જેમ તરણીમાં તેજ, ભિન્ન નહિ એમ પ્રહારિ યોગ્યે પદ એજ	સાંભ.	૩
સરીતા માગરમા રહે સાકરમાહિ મીઠાઈ, પ્રીતમ પુષ્પમાં વાસના એવી ગુરૂગમ પાઈ.	સાભ.	૪
દોહા—પટતુ ન્યારો નહિ, જેમ હાટકના હાર, જડ ચૈતન જુગતીશમા, તેજ પુંજ એક તાર		૧
સોરઠ—જેઠે જન્મ સુદલ થયો જાણ્યા શ્રી જુગદિશ, અખિલ જીવનનો આતમા ગુણુમાયાનો ધિગ	સાભ.	૧
વિશ્વ વિચિત્ર છે જે વડે કરે રગ કઢોલ, થ ભવિના થભાવિયુ પ્રહ્લાડનુ ગોળ	સાભ.	૨
રમવાને બાજી રચી ધરિ નવ નવા કપ મશે એક સ્વભાવથિ થયો જીવ સ્વરૂપ	માભ.	૩
વિષવૃત્તિને અતરે અવસાયો અનત પ્રીતમ પોતાને વિસરી કરી પગ્મુ પ્રીત	સાભ.	૪
દોહા—અતગ્નમાં આતમા મિથ્યા માન્યો ગર્વ, માયાને પડતે રહિ માહ પમાડયુ નવ		૧
સોરઠ—અષાઠ અમૃતજાણુ વચ્ચે વરમાત, હરિ હરિ નવગે યર્ષરહ્યા સ્યાવર જ ગમ જાત	સાભ.	૧
ચિત્ત આત્કેક ગે ગે બોલે મન મોર, ન્યા ન્યા અતન્ય પ્રહ્લના ઉલટયા અકોર	માભ.	૨
મુખઆગર મેનં છડ્યો નરિના પુલસાર, પ્રા નીરતર ભર્યો કાણુ પામે પાર	સાભ.	
માણુ મહ મગર થઈ મરજીવાસત, પ્રીતમ પગ ન્યારા નહિ ગમીયા રસવત	સાભ.	
દોહા—મહા સુક્રા જાણુ જુનને જે આપે અદ્રેત, આગુ લગી આડાશવત સ્વેપદ શખદાતિત		૧
સોરઠ—શ્રાવણુ સાધન શુ કરે સમરણુ ને ધ્યાન, અહકરતાં ઉઠી ગઈ થયું મર્વ સમાન	સાભ.	૧
પચકોશ પિડ હુ નહિ, નહિ અતસ્કરણુ, ઈદ્રિ અવસ્થા ઉરમી નડી, નહી વેગ ને વરણુ	સાભ.	૨
જીવ નહિ ઈશ્વર નહિ નહિ માયા ને માન,		

- ત્રિધા નહિ ત્રિગુણુ નહિ, નહિ જ્ઞાતા ને જ્ઞાન સાલ. ૩
 સોહ પ્રકાશક સર્વનો સાક્ષાત શુદ્ધ સ્વરૂપ,
 પ્રિતમ તે પરમાત્મા એ છે અકળ અરૂપ સાલ ૪
- દોહા—ચિન્હ ચરીત્ર જેને નહિ, સહુનો પ્રેરક સોય,
 પ્રીતમ તેને પ્રીછતા આવાગમન ન હોય ૧
- સોરઠ—ભાદરવો એકરસ ભર્યો સચરાચર માહી,
 પ્રલે સમે પાણીવિના દીસે નહિ કાઇ સાલ ૧
 કોર કિનારો પાળી નહિ નહિ આવરણુ આડ,
 એક ચિદાનંદ જોઇને છળ વિદ્યા છાડ સાલ ૨
 સ્વતંત્ર અંતર નહિ બાહ્યાભ્યંતર પ્રદ્ધ,
 એમ બાણે ઉપાસના એ છે મોટો મર્મ માલ ૩
 પ્રદ્ધનિષ્ઠા પણ નવ ચળે અનિનતા એહ
 પ્રિતમ પુરણુ પ્રદ્ધશુ જેને સાચો સનેહ સાલ ૪
- દોહા—દ્રષ્ટ પદ્મથ જેટલુ તેનો થયો અભાવ,
 મન મળ્યુ તુગિયા પદે તે સુ બન્યો બનાવ ૧
- સોરઠ—આમોહ લીલા અખડ છે નિરખી નિરધાર,
 એધ વળ્યારે આનંદના મુખ નિધુ અપાર, સાલ ૧
 ઈછા ટગી ઈદ્રલોકની અજપદ ને ડેલાશ
 નહિ વેકુંઠની વાસના ભાજ્યો પ્રદ્ધવિલાસ સાલ ૨
 અધિકારીને આવશે સમજણની સાન,
 મુજ થઇ મુખ માણશે મુકી દેહાલિમાન સાલ ૩
 સદગુરૂની કિપાથકિ ઉપન્યો આનંદ,
 પ્રીતમ તે પદ પામીયા જ્યા નહિ સુર્ય ને ચંદ્ર સાલ ૪
- દોહા—બાણુવુ હંતુ તે બાણીયુ હવે નથી બાણુવુ કાઇ,
 પોતે પોતામા ભજ્યો, જેમ પાપો પાણિમાહિ ૧
- સોરઠ—ઉત્તરમંડે આદર કર્યો રચિયા ખારે મામ,
 ખુટજમા પુરા કર્યા, આણી અગ ઉદ્ધાસ સાં ૧
 સોરઠ રાગ સોહામણો સુદર છે શુભ સાર,
 અક્ષર અક્ષર અતિધણો અનુભવનો ભડાર સાં ૨
 અવત અદાર આડત્રિસમા કીધો એહ વિચાર,
 ચૈતર વહી તીથિ સપ્તમી ઉત્તમ છે ગુરૂવાર સાં ૩

ગાય શિખ્રેને સાબળે કરે રૂઢિયે વિચાર,
કહે પ્રીતમ તે પામશે મશય નહી લગાર

સા૦ ૪

પ્રીતમદાસના મહિના ૩

કારતકે કા ચેત્યો નહિ મુઠ ગમારરે	આ અવસરમા,
જનમ ધરિ ન જાણ્યા જુગદાધારરે,	આ અવસરમા ૧
શ્યા માટે તેં ભુમિ ભારે મારીરે	આ અવસરમા,
અમુલખ હરી હીરો તુ ખેઠો હારીરે	આ અવસરમા ૨
દસ મસવાડા માતાને દુ ખ દિધુરે	આ અવનરમા
જનમ ધરિને સાધન કાઈ નવ કીધરે	આ અવસરમા ૩
ગનોઠે જેણે ગિરધરલાલ ન ગાયારે	આ અવસરમા
કહે પ્રીતમ વસ્તીમા તે લુટાચારે	આ અવસરમા ૪
માગરે મહા દુ ખ વેઠિ કીધી મેલરે	આ અવસરમા
તે પ્રભુને તે શે ન સભાર્યા ઘેરરે	આ અવસરમા ૧
જરામા તુને જતન કરિને રાખ્યારે	આ અવસરમા
અચેત નર તારી શે ન ઉઘડી આખ્યોરે	આ અવસરમા ૨
નેન નાસિકા ધ્રવણુ આગે શ્રીકારરે	આ અવસરમા
મનુષા દેહનું મુગ નહિ બિગ્ધારરે	આ અવસરમા ૩
તે પ્રભુનો તુ ગુણ ઓસીગણુ ન થયોરે	આ અવસરમા
કહે પ્રીતમ તેનો જનમ અકારજ ખ્યોરે	આ અવસરમા ૪
પોસે પામર પ્રાણી કાઈ ન પ્રીતે રે	આ અવસરમા
હરીપદ મુકી માયા સુખને ઇઠેરે	આ અવસરમા ૧
કામ ધામને ધનને કાજ ધાયોરે	આ અવસરમા
હરી નવ જાણ્યા પ્રથમ ખોટો પાયોરે	આ અવસરમા ૨
તેમ તેમ તૃષ્ણા વાધી ગઈ વિપરીતરે	આ અવસરમા.
ન ક્યો સતસગ રાગિ કુળની રીતરે	આ અવસરમા ૩
શ્વેતગત દુર્લભ છે હુગિહુ અજનેરે	આ અવસરમા
પ્રીતમના સ્વામિને ભાવે ભજનોરે	આ અવસરમા ૪
મહામહિને માયાગસ ચાખ્યો મુઠ શુમારરે	આ અવસરમા
ગર્વતણુ નવ ગાયા અખીલાધારરે	આ અવસરમા ૧
જને હરી માર્ગનો મર્મ ન લાધ્યોરે	આ અવસરમા.
તે પ્રાણીએ ફોગટ ફેરો ખાધોરે	આ અવસરમા ૨

અપરાધી અહુકારે હિંધુ વાહુરે	આ અવસરમા,
હુગીપ થઇને હાથે હારદ એગુરે	આ અવસરમા, ૩
સદ્ગુરૂ મજે સરવાળો ન સાધારે	આ અવસરમા,
પ્રિતમ પાતાના મનને પરમોદોરે	આ અવસરમા ૪
કાગણુ મહીને પુત્ર્યા નવરગ કાગરે	આ અવસરમા
કોઇક લાભ કમાશે હુગીના લાલરે	આ અવસરમા ૧
સસાર સોદો મમ તેને સામરે	આ અવસરમા,
નીકર અતે ઉગરવાની છારરે	આ અવસરમા ૨
જે જેમ આર્થુ તે તેમ જાશે એ કોયરે	આ અવસરમા,
કોઇક કમાશે કોઇક જાશે ખોઇરે	આ અવસરમા ૩
હુગીને ભજતા આવે ભજનો પાગરે	આ અવસરમા,
કહે પ્રીતમ એવુ ઉ અવસરમા ધારરે	આ અવસરમા ૪
ચૈતર અચળ અપળ ચીત્તના આળારે	આ અવસરમા,
રૂદીએ રાખો રામ રટણુની માળારે	આ અવસરમા ૧
કામ કોઇ મદ લોભની લેહુર ન લાગેરે	આ અવસરમા,
જેનું મન પ્રોયુ પુરણુ બ્રહ્મને ધાગેરે	આ અવસરમા ૨
મુલ પ્રાણુવ ધુન્ય સનેહધરી માભગીએરે	આ અવસરમા
અજન પ્રગ્ને બ્રહ્માનદમા ભગિયેર	આ અવસરમા ૩
અખડ મુરની એજ મમાધિ લાગેરે	આ અવસરમા,
પ્રીતમ પ્રભુને ભજતા ભવદુખ ભાગેરે	આ અવસરમા ૪
વૈશાખે તો વચમિ જે એની વાટરે	આ અવસરમા
અધરી આટીએડા એઘટ પાટરે	આ અવસરમા ૧
કાચા પોચાનુ તો નથી ત્યા કામરે	આ અવસરમા,
શુરાપુરાનો એ ઠ મગ્રામરે	આ અવસરમા, ૨
પુરા લાય ત પુરણુ પદને પરમેરે	આ અવસરમા,
મરજીવા થઇને બ્રહ્મરૂપે હુગી દરસર	આ અવસરમા ૩
દસે નાદના ગડગડયા નીશાનરે	આ અવસરમા
કહે પ્રિતમ પદ પામેરે નિરવાણુરે	આ અવસરમા ૪
જોઈ ઠેક ઠરી એઠા ઠેકાણુરે	આ અવસરમા,
જે જન જીવ ઇશ્વરના પરિયા જાણુરે	આ અવસરમા ૧
દેહાનિત પણ દિસતા દેહધારીરે,	આ અવસરમા,

ચાલી ન ઉતરે લાગિ પ્રહ્મ ખુમારીરે	આ અવસરમા. ૨
તેને અવતગ્વાની ગાની આશરે	આ અવસરમા. ૩
સાક્ષાતરપિ સધળે તેનો વ્યાપરે	આ અવસરમા ૩
સહુના પ્રેરક સહુના મનની બાણેરે	આ અવસરમા ૪
કહે પ્રિતમ ત્યા ઉપમા ડોહની આણેરે	આ અવસરમા
અશાહમાસે પુનપિ નાવે તેહરે	આ અવસરમા ૧
જેને નિરભે નાગવણુશુ સ્નેહરે	આ અવસરમા
રવિના કીરાણુ મરિખી તેજની કાયરે	આ અવસરમા ૨
દેહદમનના દુખડા ફરિ ન થાયરે	આ અવસરમા,
ગતિ કરે તે સાતઠિગ નવખડરે	આ અવસરમા ૩
લોક ચતુરદસ એકવિશમો પ્રહ્માડરે	આ અવસરમા,
જળ સ્વયં જ ગમ સધળે તેનો વ્યાપરે	આ અવસરમા ૪
કહે પ્રીતમ એ કરતા કરતા આપરે	આ અવસરમા,
શ્રાવણુ શ્રવણુ મનન નીતિકેવસન ડરીયેરે	આ અવસરમા ૧
બાકી મરવે પ્રપચને પગડરિગરે	આ અવસરમા
સતૂમગ કરતા તગિએ ભવ સચરરે	આ અવસરમા ૨
વીષ ન બ્યારે શાપ કોટિડ પાપરે	આ અવસરમા ૩
હરીકથા કીરતન કળજીગમા કલિયેરે	આ અવસરમા ૩
ધીરા રહીને ધ્યાન ધાગળા ધલિયેરે	આ અવસરમા
ભેગ વગુતીએ નદા સ્મરણુમા ગીચેરે	આ અવસરમા ૪
પ્રિતમ પ્રભુને ભજના પાવન ચક્રયેરે	આ અવસરમા,
ભાદરવે ભરપુજ હલિન બાણેરે	આ અવસરમા ૧
હું માઝ અહકાર રૂઢથી ટાંગરે	આ અવસરમા.
વૃણુ માત્ર તો નરિગિના નવ જાણરે	આ અવસરમા ૨
કિડી કુજર ચૈતનતાએ આવે	આ અવસરમા
કિટ ઈદ્ર તો આતમ દષ્ટે એકરે	આ અવસરમા. ૩
શુશ્રુગમ ભેદએ જ્ઞાન વિવેકરે	આ અવસરમા
શુઝ ગોવિદના ઘરની જન નામર	આ અવસરમા ૪
કહે પ્રીતમ એ છે જેમનુ તેમરે	આ અવસરમા,
આશાહુગ પ્રહ્મ ભજે રૂઢીયા મોજારરે	આ અવસરમા, ૧
હોં અજ પા બટ એકવિમ હજારરે	

તે ઉપર છે અખડ પ્રહારો ખેલરે	આ અવસરમા,
ચંકામહિ થઈરહિ રગનિ રેલરે	આ અવસરમા. ૨
કોઈક જાશે રમીયા તે વસ પીવારે	આ અવસરમા,
એમ દુખકી મારે દરિયામા મરજીવારે	આ અવમગમા ૩
દિન દિન પ્રત્યે ચઢે યોગણો ગરે	આ અવસરમા,
કહો પ્રિયમ કરો સતગુરુ સતનો સગરે	આ અવમગમા. ૪

મહિના ૪

ગાનળીયો ના આવ્યા કે એવું મુ વયુ	
મોહનજીએ માયા ઉતારી મન લે	
આવ્યાની આગા રે અમને છે પાળી	
વાટડી જોતા પીત્યા કે ઠંડ દન લે	શામળીયો ૨
માસ અમાડો આવ્યો તાજા નાવજી	
કહણુ થયા કઈ નટવર નદ કુમારો	
કુણુ લાગ્ય ડહીએરે મરુપુર ભામની	
કુખજીએ સાચ દીપે પુજી ગોવલે	શામળીયો ૧
આવણુની શોભાએ મૈથી છે ભડી	
હરિની લીલા હીડોવા કલવાયજે	
જસોદાનદન વદન સા મુગ્ધોકનું	
જોતા જીવતી જનમ વધાઈ ગાયજે	શામળીયો ૨
ભાદરવે આવ્યા તે ભાવ ભેટીએ	
ઋષી પચમી વગહુજી અવતાજે	
ગધાઅષ્ટમી ઉત્તમ વામનદ્રાહરી	
આનદ ઉત્સવ મજળ મુખડુ સાગ્જે	શામળીયો ૩
આમોનો આનદ ન જાયે વર્ણવ્યો	
દીપ યોજવ શરદ ગણીની રામજી	
એ મુખડુ મલાતી દુખડુ ઉપજ,	
મુખડુ લેવા મનમા મોટી આરાજે	શામળીયો ૪
કાર્તિકનું વ્રત કરતી ગાઠ કુવારકા	
અરુણુ ઉદે જઈ જળમા કરતી સ્નનજે	
દોષ નિવારણુ કીધો દેવ મોહાર્જીએ	
વસંતરુણુ કરી આયા છે વગદાનજે	શામળીયો. ૫

भागसरनो भडिभारे मोटो छे धण्डो,
 विभूतिवरनव कीधुं त्रीभुवन भूपणे.
 उद्धव अर्जुन प्रत्ये प्रभुये येम लाणीयु,
 आर भासभा भागसर माइ स्वइपणे शाभणीये. ६
 पोश भासभा लावे लोहन करावीये,
 उर अतरमा अभने ये अबिलाभणे,
 मनगमना लापुंरे भेवा भीडडा,
 प्रेमे रयीये पेठ पेरना पाकणे शाभणीये. ७
 मडा भडिनो आव्योरे मोहनलासु,
 वसतपयमी जनम रमानो नशुणे,
 वैष्णव जनने धर धर ंडाल वधामणा,
 म गणभूग महारस डेरी भ लुणे शाभणीये ८
 झगणुने आव्योरे डेसु पुडीय.
 कूलडोणनो मुहर प्रेम सोडागणे
 डेसने डेसुना की ? जटणा
 शाभणीयाना सगे रमीये झगणे शाभणीये ९
 येतरनी यतरार्थ शके डोणु वरणुरी,
 राम जनम जथ सुव यराचर गायणे,
 लज तणा लय लजन प्रभुशु पधारीया,
 नाम उच्यारणु करना निगले थयणे शाभणीये १०
 वैशाणे प्रह्लादनी पीडा टाणवा,
 थल थकी हरी धरीयुनृसिद्ध इपणे,
 दास तणा दुपडारे प्रभुशु टाणवा,
 हाथे डुणुयीयो डिंरपकश्यु भूपणे शाभणीये ११
 नंड मासे मरुशरुप तणुी जण जनरा,
 अदननो वाये ना कीधो त्यागणे
 प्रीनमना स्वामीरे लावे लेटीया,
 लामनीयोना कडीये मडा जललायणे,
 शाभणीयो आव्यारे आनड उपन्यो. १२

भडिना प

सुधी आव्यो असाडो भासरे, अति गाने गगन आकाशरेडु

મારો પ્રાણ પ્રભુજી પાસ, સાહેલી શામળીયો શે ન આવ્યારે,
 સખી શ્રાવણ સરવડે વરસેરે, સોળ શણગાર ધરતી દરશેરે,
 અપૈયા પીઠ પીઠ કરશે, માહેલી
 આવ્યો ભાદરવો ભર ગાજેજે બહુ વાલ્લ મગનમા વાજેરે,
 દીનાનાથ વિના તન દાઝે, સાહેલી
 આવ્યો આસો ચદ્ર અગવળીરે ગરબે મોહે કનકની બળીરે,
 ગાય ગોપી વચ્ચે વનમાળી માહેલી
 આવ્યો કારતક કુજ વિહારીરે, ઘનશ્યામ પીતામર ધારીરે
 તમને ઇચ્છે છે અમળા નારી, માહેલી
 આવ્યો માગશર મન અઢળાયરે, તન વાલા વિના સુકાયરે,
 બેખનીયુ તો એળે બય માહેલી
 એજે ઘર આવો ગીન્ધારી તારી વાટ જુએ વ્રજનાગીરે,
 હવે પૂરોને આશ અમાની માહેલી
 મહા મહીને હીમાળો હાડ્યો રે સૂની મેરે શિયાળો આવ્યોરે,
 મેહે રાજ્યો રહે નહી જાડ્યો માહેલી
 પુલ્યો ફાગણ શોભા સારીરે, શણગાર નરે મો નારીરે,
 ગીત ગાય વસંત વિહારી સાહેલી
 આવ્યો એતર ચદા લીજેરે, અલખેલાને અરચા કીજેરે,
 દયા આણીને દરશન દીજે માહેલી
 વૈશાખે આવો વનમાળીરે, મૈરી આળા ડમગ્ની ડાળીરે,
 કોયલ બોલે છે કંઠ રસાળી માહેલી
 જેઠે ઘેર આવો જહુવીરે, મો નદીએ ખુટયા નીરે,
 મન ગળી રહે નહી ધીર માહેલી
 સમારમા માર કમાયારે, જેણે મગન વધ જશ ગાયારે,
 કહે પ્રીતમ માયાથી મૂઢાયા, સાહેલી શામળીયો શે આવ્યા.

અથ પ્રીતમની તિથીયો

આમા વસ્તુ અનોપછે, બાણે વિરલા જન કોય,
 ભવવિષેરે ભટકે નહિ જેને શુરુગમ હોય,
 સત્સંગ કિજેરે સ્નેહશુ.

પડવાની આ સહુ સૃષ્ટિ છે, માટે હરિને તુ જાણ્ય,	
જે જન હરિને ભજ્યા નહિ, વાઝપયોધર જાણ્ય	સ૦ ૨
ખિજે શુ મોહ્યા આપડા, મિથ્યા માયા વહેવાર,	
તે દેખી રખે રીઝતો, સુખના સરખો સસાર	
ત્રિજં સદગુરૂના શબ્દથી, ભવજળ પેલેરે પાર,	
આવો દાવ આવે નહિ, મોઘો મનુષાવતાર	સ૦ ૪
ચોથા પદનીરે સજા, સદગુરૂ શબ્દે સમજાય,	
જનમ મરણાનરે આપદા તેતો તતક્ષણુરે જાય	સ૦ ૫
પચમ સાર શિરોમણી જેણે જાણ્યા જુગનીશ,	
સર્વ સરાહેરે તેહને વદે વિભુ અજ ઇશ	સ૦ ૬
છઠે સમજ્યો નહિ નિજ આત્મા ત્રિધો અવર ઉપાય,	
ખિજ ખોયા બબોલના અબક્કલ કયાથીરે ધાય	સ૦ ૭
સાતમી ભોમીકા જ્ઞાનની મહગુરૂ સેહેરે ચડાય,	
સશે શોક ભવ સોચના મર્વમ ભુવીરે જાય	સ૦ ૮
આઠે અગરે જોગના સાધન કહણુ કહંતાય.	
સદગુરૂ કેરારે શબ્દથી સેહેરે સુલભ ધાય	સ૦ ૯
નવપદ્ધેવ દેહ દુમમા પક્ષ ખેડા છે ખેચ,	
કોચ કોચને દેખે નહિ આપ આપણા રગમા રેચ	સ૦ ૧૦
દશ દલ પુખ્તી પાખડી મલુકજ ખેડા છે માચ,	
સુખનો લોગી ભાવે થયો જોખમ જાણ્યુ નહિ કાઈ	સ૦ ૧૧
એકદશામા તુ આવીને સદગુરૂ ભઙિતરે માણ્ય	
શિવ વિરચીને સારદા જાયે જોડી કર પાણ્ય	સ૦ ૧૨
દ્વાદશસ્કધમા જે કહ્યુ શ્રીમુખ શુકજની વાણ્ય,	
તેને તપાશી તુ દેખજે ઉઘડે અનુભવ નિર્વાણ્ય	સ૦ ૧૩
તે રસ પિતા કાઈ તરિ ગયા ઉધર્યા અનત કોડ,	
સદગુરૂ હરિનિ ઉપાસના બિન્દાં બધન ત્રોડ,	સ૦ ૧૪
ચૌદ ભવનમા તુ ચીનજે કરજે તત્ત્વવિચાર,	
પરપચ મુકે તું પરહરિ સમજે સારમા સાર	સ૦ ૧૫
પૂર્વ પુન્યે તુ પામિયો સદગુરૂ કેરારે સજ,	
પ્રીતમ પ્રેમે પાવન થયો ઉદે લાગ્યો હરિ રગ	સ૦ ૧૬

અથ બીજી તથિયો

- પડવાનો પ્રથમ બાણિને, ભગ્ન ભાવે સારગ પાણિને,
 શુ બેકો આળસ આણિને, અજ્ઞાની અચેન,
 આજ કાલ કરતામા અવસર વિત્યો, કર ટન્દિશુ હેન,
 મનમા મરણથકિ સુખ નથી ખીતો ૧
 જીજે મન બાધ્યુ છે તારૂ, સમજ્યો નહીં નરનુ સારૂ,
 જેમ આ મણુ તેલે અધારૂ, અજ્ઞાનિ ૨
 નરિ બના વાર કશી તારે, તુ ફરિ ફરિ આગ્યો આ આરે,
 તુ છતિ બાજી કા હારે અજ્ઞાનિ ૩
 ચોષો દેહુ ચેતન તુરિયાના નહીં પાર જડે હરિ દયાનો
 રખે ગર્વ કરે શુભકિયાનો અજ્ઞાનિ ૪
 પચતત્વમગી આ પિ ઉરચ્યો, નખ શિખ સુધિમળમુત્ર પચ્યો,
 હુગિ વિસારી માયામા મચ્યો અજ્ઞાનિ ૫
 ષડવિકાઠ છંદીને નાખે, તુ જોજ અનુભવનિ આખે
 એક રામ નટણુ રૂદિયે ગખે અજ્ઞાનિ ૬
 સ્વાત આવે તો તુ મમજરે, ગખે અમૃત તજનં પિયે ઝર
 ચિત નેણુ વેણુ તુ રાખ્ય ઠેઠ અજ્ઞાન, ૭
 અષ્ટાગ ભોગ જે સાવે છે, તોયે ક્રોધ વિરોધ મન વાધે છે
 ક્ષવ તન્વા હરિને આગધે છે અજ્ઞાનિ ૮
 નવધામા એકે આવ્યવશે, સનાઠ સાગર સેહેજે તગશે,
 તં ગર્ભવામ શાને કચ્છે અજ્ઞાનિ ૯
 દશલક્ષણુ દાનતણુ ધચ્છે ગુરુ ઇશ્વરનિ ભક્તિ કરશે,
 ચઢ્યો ચોળગગ ક્યમ ઉતરશે, અજ્ઞાનિ ૧૦
 એકદશા અભિજોડન કરશે, કાઈ હુરિવચન ચિત્તમા ધરશે,
 પન્મારથ પથે પચ્વચ્છે અજ્ઞાનિ ૧૧
 દ્વાદશ અક્ષર ધ્રુવ જાપ જાપ્યો, તે અચળ થઈ આકાશ તાપ્યો
 હુરિગણુ ગાયા તે કુણુ છાપ્યો અજ્ઞાનિ ૧૨
 તેરશનું તત્વ જડયુ જેને, બ્રહ્માનદ બ્રહ્મડ થયુ તેને,
 ને રાગ દ્રેષ કરશે કેને અજ્ઞાનિ ૧૩
 બુવો ચૌદલોક સચરાચરમા, આપિક બ્રહ્મ નારી નગ્ગમા,
 તર ફળમાહિ ફળ તરૂવરમા, અજ્ઞાનિ. ૧૪

પુરુષપદ પામ્યા તે સાચુ, એના કલંબ્યમાં ન મળે કાર્યુ;
કહે પ્રિતમ પ્રેમ ભક્તિ જાચુ અજ્ઞાનિ ૧૫

તિથિ ત્રીજી

પડવે એ પિડ છે કાચેરે, પરમારથ પ્રિછો,	
હરિગુરુ સતની સગેરે આતમ લાભ ઇછો	૧
ખિજે ખિજી વાનેરે, સહુ મનથી મેલો;	
ચિતમા ચેતિ ચાલોરે, આ અવસર છે છેલો.	૨
ત્રિજે ત્રણ ગુણુનરે, આવિછે આટિ	
આગળ છે મહા અચરીરે માયાનિ ઘાટિ	૩
ચોથે ચાર દિવમનેરે, દુનિયાનો ભટકો	
તે સુખને સન્ય માનરે, કા ભવમા ભટકો	૪
પાચમે પચવિષેનુરે પરીખળ છ મોહુ,	
ગુહ વિચારે વરતોરે, ખેલો મા ખોહુ	૫
છઠે છઠયો ખટરમમારે, શઠ સમજ્યો નહી કાઈ,	
આઠ પોહોરે એમ ઝીલેરે માયા નળમાઈ	૬
સતમે સુરત નુરતસુરે, સાપવસ ખેલો,	
મન ઇદ્રિનિ માથારે, સહુ મનથી મેલો	૭
આઠમે અખડ વર વરિયેરે, ફરિયે નહી ફેગ,	
ધ્યાન હગિનુ ધરિયેરે, ટળે તાપ અનેરા	૮
નોમે નથિ હરિ અગમારે, જીવો ગુરુગમ જડશે,	
અતરમા અનુભવનિરે આખ્યે ઉઘડશે	૯
દશમે દશા પરવનિયેરે, ત્રિદગમ વાટે	
ગગન મહલ ઘર ધરિયેરે મહા સુખછે માટે	૧૦
એકદશમા આવોરે, અમૃતરસ પિવા,	
તિમર ટળિ જાય તારારે, પ્રગટે બહુ દિવા	૧૧
દ્વાદશ આગુલ દરશેરે, પરશે કોચ પુરા,	
અભિ અગરપર ખેલેરે, સાચા સત સુરા	૧૨
તેરશે તાર ન તુરેરે, લાગી તેસુ તાળી,	
બલા ભલા મહા મુ પીવરે, રહ્યા ભાવે ભાળી	૧૩

એકદશે એક ચરાચરે, અખ ડ અવિનાશી,	
બાહ્યાબિતર ભરિયારે, જુવો તનયા તપાશી	૧૪
યુનમે પરમાત્મારે. પુરણ કરી પેખો;	
એમ વસે હરિ સહુમારે, હરતામલ દેખો.	૧૫
પદર તથ્યો થઈ પુરિરે, સિખે જો ગાય,	
કહે પ્રોતમ તેના પિડમારે, પ્રભુ પ્રગટ થાય	૧૬

તિથિઓ ૧.

હલિ સ્મરણ નિશદીન કીજે, પ્રેમસુધા પ્રેમે પીજે	
તનમન સદ્ગુરુને કીજે હરિ સ્મરણ નીશદીન કીજે ૨૬.	
પડવે પડવાની કાયા, ડાહાપણુ નહિ ચાલે ડાહ્યા,	
મૂકી દેને મનતણી માયા	હરી ૧
બીજે ગુ બેઠો હારી, ભક્તિ ભેદ ઘણો ભારી,	
સદ્ગુરુની સમજણુ ન્યારી	હરી ૨
ત્રીજે કોઈ નથી તાર, મુરખ માન કહ્યુ માર,	
સ્વાર્થથી સર્વે લાગે સાર	હરી ૩
ચોથે ચતુરપણુ તેનું, મન મોહ પામે નહી જેનું,	
રહે નિત્ય હરી રગમા ભીનું	હરી ૪
પાચમે પ્રીછોને પ્રાણી દેહ માયા જુઠી બાણી,	
સાચી પ્રીત હરી સાથે આણી	હરી ૫
છઠે છે નોકા હરીનામ, જે બેસે તે પામે નીજધામ,	
નારદ વેદ કરે શુભગ્રામ	હરી ૬
સાતમે સેતાનની વાણી, હરીથી વિમુખ હોય જે પ્રાણી,	
તેનો ભાર સહુ છુ દુખ આણી	હરી ૭
આઠમે આજ બોલ્યા એવું. સનકાદિક સમજી લેવું,	
ભજનવિના ક્ષણુએ નવ રહેવું,	હરી ૮
નુમે રવિનદન ભાખે, જે બહાનુ હરિનું રાખે,	
તેનું ઘર જમદત નવ જાખે	હરી ૯
દશમે દાખે ત્રિપુરારી, શૂણુ ઉમીયા આનદકારી,	
સત ચરણુ રજ અને ખ્યારી	હરી ૧૦
એકાદશે એમ કહે અવીનાશ, સૂણુ ઉદ્ધવ આણી ઉદ્ધાસ,	
સુજને વાલા છે નીજ દાસ	હરી. ૧૧

દ્વાદશી દેવહુતી પ્રત્યે જ્ઞાન, એમ કહે કપીલદેવ ભગવાન,
 નહી કોઇ વહાત્રું સત સમાન હરી ૧૨
 તેરશે તત્વ કહુ તુજને, ગંગા ઇચ્છે પદ રજને,
 તેને તુ ભાવ કરી ભજને હરી. ૧૩
 ચતુર્દશી લોક તથો: સ્વામી, ભક્તવત્સળ અતરભમી
 બહુ તન ગુણ બહુ નામી. હરી. ૧૪
 પુનમે પ્રભુના ગુણ શ્રેષ્ઠેસે, રસનાએ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહેશે,
 પદ્મના પત્ર પેરે રહેશે હરી. ૧૫
 કહે પ્રીતમ પૂરણ પ્રીતે, નીશદીન નામ જપો નીતે,
 સત્મગ કીજે શુદ્ધ ચીતે, હરિ સ્મરણ નીશદીન કીજે ૧૬

આઠ વાર.

આઠ અત પ્રીત અંકોરેરે, અનુભવી ગુરૂ લેટે
 હૃદય સશય ગ્રથીરે, છેદીને કરે છેટે
 સોમ સુર એક થાયરે શુદ્ધ બુદ્ધ પ્રકાશે,
 તેજ પુજ સૌ તેનેરે, પ્રહ્લાનહ ભાસે
 મગળ પદમા ઝીલેરે, મરણવા જાગી
 આકાશવત અણુલગીરે, પ્રહ્લારસના ભોગી
 બુધે બુદ્ધિ તેની ઝીલેરે, શબ્દતીત સાથે,
 બીજ જથારથ ભાગેરે, ભૂલે નહી ભાતે
 પ્રહસ્પતે પ્રહ્લવિદ્ ગુરૂનેરે, જેને રગ લાગ્યો,
 જીવ ઇન્ધર કેરેરે, તેનો સશય ભાગ્યો,
 શુકે સકળ ઘટ છાયેરે, બોલે બહુ નામી,
 અણુને ત્રીસમે ભાગેરે, રમે અતરભમી
 સુણી સાખ સૌ સતનીરે, અનતની આશે
 પોતે પોતાનુ પ્રીછોરે, બુલો તત્વ તપાસે
 સૌ મળીને ચોવીશરે, પચ્ચીશમી માયા,
 છન્વીશમા પરમાત્મારે, અક્ષરાતીત રાયા.
 હરી ગુરૂ સત પ્રસાદેરે, ટથી ચિત્તની ચોરી,
 પ્રીતમને મન આનદરે, હરીને હાથ દોરી

પદ ૧ રાગ અરગી.

દેહ મનુષ્ય ધરી, હરી ન ભણ્યા તેણે સર્વંસ જોયું,
 મારા વાલાજી મહામણિ મૂકીને પત્થરમા ચિત્ત પ્રોયું ૧
 જેણે જાળવિયો જઠરા માહિ, તેને સભાયો સ્વપ્ને નાહિ;
 લપટને લાજ લગાર નહિ દેહ મનુષ્ય. ૨
 તે હાથે કામ કુઠા કિધા, તે અમૃત મેલિને વિખ પિધા;
 તે મિથ્યા માતને દુ ખ દિધા દેહ ૩
 તે જગતપતિને નવ જોયો, તણ કલ્પવૃક્ષ બાવળ જોયો;
 તે ઉત્તમ જનમ એજો જોયો દેહ ૪
 તેનિ દેહ અશુદ્ધ વાણિ, તે પ્રિત પ્રભુસુ નવ આણિ,
 તે અધમ જાત પામર પ્રાણિ દેહ ૫
 તેને કૃતમ્નિ સરખો કહિયે, તેની સગતે તે મરખા થયે,
 કહે પ્રિતમ તેથી અજગા રહિયે, દેહ મનુષ્ય ધરી હરી ૬

પદ ૨

હરિ ભજન વિના, દુ ખ દરિયા સ સારનો પાર ન આવે,
 જડબુદ્ધિ જીવ, સતવિના સુધો મારગ કોણુ ખતાવે ૧
 તે અનેક વાર અવતાગ ધર્યા, ખડુ કર્મ તણુ કોઠાર ભર્યા;
 અધ ઓધ તણુ અખાર કર્યા હરિ ૨
 તુ ઝાડ પહાડ જડ રૂપ થયો, તે સિત ઉખ્યુ સિર તાપ સહો
 તારો કલેશ કેણુ નવ જાય કયો હરિ ૩
 કૃષ્ણે ચાગ ખણુ લલ્લ ચેગણી, થયો જાળચર રથજાચર ગર્ભવાસી
 માયા ખધન થકિ ન ગકયો નાશિ હરિ ૪
 પામ્યો મનુષ્ય દેહ તેમા નામણુ, ધન ધામ પુત્ર પરિવર ધણુ;
 હવે ગાઈ લે શુભુ ગોવિંદ તણુ હરિ ૫
 કહે પ્રિતમ ચેતિ લે પ્રાણુ, જેવુ જનમ મરણુતુ દુ ખ જાણિ,
 શુ સુતો છે આજામ આણિ હરિ ૬

પદ ૩

મન વાણુડા, લટકે લાભ, કમાજે અવસર જાણિ,
 શુ સુધ નહો, અચેન અજે અતિશે આજામ આણિ,
 તન ત્રાજવા દીલ કર ઝાડી, ખેશ અચત આટે ચેડિ માડી;
 રખે ધ્યાનદ્રષ્ટિ કરતો ખાડી મન ૮

તજ કુડા કાટલા અશુભ કર્મ, રાખ સાચ વચન વિન્દ્યાન ધર્મ
 તેણે રાજ રહેશે પુરણપ્રદા મન ૩
 તું વોહોર વસાણુ સૌં સાર, તેણે વણસે નહીં કારજ તાર,
 હૈયે હીમત રાખ હવે નહીં હાર મન ૪
 લે લેખણુ લક્ષ્મીવર હાથે, મુઘે રહે રામળીયા સાથે,
 તારે દોષ નહિ આવે માથે મન ૫
 કર નામુ લેખુ સૌં ચોખુ, તારી કાયાનું કાચુ ખોખુ
 તુ ઓછુ અહકુ શિદ જોખુ મન ૬
 ખોટી વાણિયાણિ તારા ધરમા, કરે કુડા કખાડા બહુ કરમ-
 લેઈ સોમલ લેળે સાકરમા મન ૭
 કર પરમારથ કઈ પાપ બળે, તારે લખચોરાશીનું લગડુ ટળે;
 કહે પ્રિતમ તાર સાચ કૂળે મન ૮

પદ ૪

હરિ ભગ્ન થકી, છોટા હોય તે સૌથી મોટા થાય,
 તન તાપ ટળે, જનમ મરણના સકટ સરવે જાય ૧
 જુવે દાસિ સુતથિ શુ હિણપણું, જેનુ પુન્ય પવિત્ર ચરિત્ર ધણુ;
 થયા નારદ મન ગોવિંદતણુ હરિ ૨
 જુઓ શુક્રેવળનુ મૂળ સોધિ, હતા પશુચાતિ સુઠિયો લોભી,
 થયા આપે ઇશ્વર અકોષી હરિ ૩
 જુઓ વાલ્મિકીની વાત ખરી, જેણે દરભ શલામ દેહધરી,
 તેણે સમકોટિ રામાયણુ કરી હરિ ૪
 જુવે માડનની મેડકિ માતા, જુઓ વસિષ્ઠ વેશા વિખ્યાતા,
 જુવે ચતુરાનન પકજ બાતા હરિ ૫
 જુએ અગસ્ત કુભથી પ્રગટ થયા, અજલિમા સાગર શોસિમયા;
 તેતો વિશ્વમા વિખ્યાત થયા. હરિ ૬
 જુઓ એકલશૃંગી હરણિના, જુઓ વ્યાસ મુન વણપરણીના,
 જુઓ સુત પુરાણી કુણુ કરણીના હરિ ૭
 જેમ મધ્યમ જળ ગગામા બળે, તે ગગા સરખુ થઈને પળે;
 જેમ પારસ ગરશે દોહ ટળે હરિ ૮
 એમ બાત બાત સહુની બાણિ, હરિ બજે તે હરિ સરખા પ્રાણિ;
 કહે પ્રિતમ ઓળખો એવાણિ હરિ ૯

પદ ૫

મન માને નહી, સો ફેરા સમજાવુ તોય શુ થાય,
 ખળ કઠણુ કઠેર, ચચળ ચેર ચપલ ચિત ચોદસ ધાય ૧
 મન ભૂતતણી પેરે ભમતુ, ચાલે માયાની સાથે રમતુ
 એને હરી ભજવાનું નથી ગમતુ. મન ૨
 મન નિર્લજને લજ્યા ન મળે, પીળુ ભાળે પોતાને કમળે,
 લઈ નાખે માયાને વમળે મન ૩
 જેમ કુકર માથે માર પડે, તોય આવિ ઉભુ ઢાર ચડે
 ફળ દેખીને મરકટ ઝાડ ચડે મન ૪
 જે જમ કિ કરતુ દુ ખ જાણે, તેા મિથ્યા સુખને સિદ્ધ માણે,
 ગયો અવસર ઉરમા નવ આણે મન ૫
 કહે પ્રીતમ પંપચ પરહરતા, શુધ ભાવે હરીનુ સ્મરણુ કરતા,
 કાઈ વાર નહી ભવજળ તરતા મન ૬

પદ ૬

તન રેટિડો સહગુડ શબ્દે સુતર ફરવા લાગ્યો,
 થઈ મેહર ઘણી ગુરૂ હયાળે દીલનો ધોખો ભાગ્યો ૧
 શુભ કરમ કાષ્ટ રેટીયો કીધો, તેતો સુધડ સુતારે ઘડો દીધો
 ખુધ માતુનિએ માગિ લીધો તન ૨
 પચરગી પાખડ યુ આરા, થાભત્રીયુ તોરણીયા સારા
 ચિત ચચળ ચમરખે રગ ન્યારા તન ૩
 અતસ્કણ ઉઠાણિ પ્રોથે, એને અન ઉદક ઉજણુ જોઈયે,
 દશ દામણિયો સુદર સોડીએ તન ૪
 તે મધ્ય ચૈનન્ય માળ ફરે, પરા પાર પુણિ પ્રાણુ ધરે,
 ત્રિવેણી ત્રાકે તાર ભરે તન ૫
 મન માકડિ ચોકસ કરીયે, ધર સુકી પરઘેર નવ ફરીયે,
 એક ધ્યાન ઘણી કેરૂ ધરીયે તન ૬
 ગુણવતિ નાર કમાય ઘણુ, જેને ખળ હોય હરિગુરૂ સતતણુ
 તેને સેહેજે આવે શીળપણુ તન ૭
 કહે પ્રીતમ પ્રગટે પુરણુદશા, રસીયોણુ આવી રૂદિયામા વશ્યા;
 તેના જનમ મરણુ દુ ખ દુર ખશ્યા તન ૮

પદ ૭

અજ્ઞાની એવ, સગ કરે સાચો પણ રમ ચડે નહિ,
 એમ હમે થરીર, હરિ મળવાને મારમ તોય જડે નહિ ૧
 એક પથર પાણી નવ પરસે, તેને ટાકે તો અસિ વરમે,
 એવા સાકુટને હરિ કેમ ઠરસે અજ્ઞાની૦ ૨
 સાકુટને સગત કેમ ગમશે, ઉધે ઘડ તે ઉધક કેમ ભરશે,
 એમ પાત્ર વિના રસ કેમ ઠરશે અજ્ઞા૦ ૩
 જેમ પુષ્પ પાહડા આસપાસ, તેમા કો કોને નવ લાગે ખાસ
 એમ ભગત જગત ખારે માસ અજ્ઞા૦ ૪
 એક મેડક પકજ પાસ રહે તે કમળતણિ વાસ કાઈ નવ લહે
 વાસ કમળતણી તે ભમર લહે અજ્ઞા૦ ૫
 તરૂ અદનથી અદન જેવા, બિજા વાસ એરેડ રહ્યા તેવા,
 તેને નહી કાઈ લેવા દેવા અજ્ઞા૦ ૬
 તું વેદપુરાણ ઘણુસાબળે, તારા મનની દુગ્ધા કાઈ ન ટળે
 ક્ષાયા રગ વિના હરી નહી મળે અજ્ઞા૦ ૭
 જેમ થાક્યા દૈરા ફરી ફરી, થયા કાયર મેહેનત કરી કરી
 તુ ન થાક્યો દેહ વરી ધરી અજ્ઞા૦ ૮
 કહે પ્રીતમ સમજે સુખ થાશે, તારે જનમ મરણનુ દુખ જાશે
 આગળની પ્રીતે ઓળખાશે અજ્ઞા ૯

પદ ૮

તજ દેહાભિમાન, મિથ્યા સુખ સારુ શું ફોગટ કુલે
 સત્ય વચન વિચાર, વાર વાર મસાર વિષે શુ ભુલે, ટેક ૧
 આ કાયાને કાચો પાચો, તે દેખીને શુ લોભાયો,
 રવિનદન ત્રિલમા છે ઠાઠો તજ દેહા ૨
 તારી જમ ક્રિકર હણશે છાતી, ત્યારે કયા જાશેતારી કુળનાતિ,
 જઈ ભોગવશે પશુની જાતી તજ દેહા ૩
 દુખ અસિપત્રિ ઢીઠા નથી, પચમ સ્કધમા કહ્યા કથી,
 કહે પ્રીતમ કાઈક સાધન કરજો, હરિ ગુરે નામ હુઠે ધરજો,
 નામ નાવ ચડિ ભવસિધુ તરજો તજ દેહા ૫

પદ ૯

૫૫ એવહલા, જન્મ ધરીને ન લલ્હું હરિનુ રૂપ.

શું બાહેર ભમે, ભીંતર બેનો તાર પ્રહસવપ ટેક.
 શું ક્યાથી આવ્યો ને ક્યા બહુ, તને માયા ચેટક ક્યાથી હવું,
 નિજ નામ જપીને નિલેં થયુ હો ૭. ૧
 શું શું કરવાને આવ્યોતો, તુને કાણે અહીં બોલાવ્યોતો,
 શુ લઈ બહુ ને શુ લાવ્યોતો હો ૭. ૨
 તને શે સુખે ભોજન ભાવે છે, તને નિદ્રા તે કેમ આવે છે;
 શિર નોગત કાળ બળવે છે હો ૭ ૩
 આ કાયા કાગનો ચારે છે, બહુનામી બોલવહારો છે,
 સુખ દુખથિ નિર્ગુણ ન્યારો છે હો ૭ ૫
 જે બોલે તેને શોધજે, ગુરૂજ્ઞાન બુદ્ધિએ ધાગ્જે,
 હરિ હીરે હિરે વીધજે હો ૭ ૫
 તુરિયા તે તારૂ રૂપ છે, ભજશે તે પ્રમસ્વરૂપ છે
 અવિનાશિ અકમ અરૂપ છે હો ૭ ૬
 કહે પ્રીતમ પુરણાનંદ છે, ઘટ ઘટ રસિયો ગોવિંદ છે,
 ન સમજે તેની મતિ મદ છે હો ૭ ૭

પદ ૧૦

નર ગ ફલ ગુમર, ગદી દેહનો ગર્વ કરે શુ થાય,
 નહિ વિલખ લગાર, વાત કરતા કાયા વણુશિ ભય ૧
 તુ અગ હતો ઇન્ધર દેરો, જીવ થઈ ગ્યો અવિધાનો ચેરો,
 તારે માથે રવિ સુતને હેરો. નર ગા ૨
 શુ સુગંભ સુતનિ પેરે ચાલે તુ ગર્ધર્વાન પેરે મહાલે,
 તુ હાથે ધુળ માથે ધાલે નર ગા ૩
 એક સ્વાતિ બુદ્ધ સીપે ગ્રહું, તેનું મહા મુક્તાફલ થઈ રહું,
 કહણીમા પડયુ તે કપુર થયુ નર ગા ૪
 આંહિ સુખમા પડયુ તે ગરલ થયુ સાગરમા પડયુ તેલવણુ થયુ;
 પૃથ્વીમા પડયું તે પ્રલે થયુ નર ગા ૫
 જેમ કનકમા કથોર ભળે, એમ વિના વિચાર સાર નવ જડે;
 કહે પ્રીતમ રવિ ઉગે રજની ટળે નર ગા ૬

પદ ૧૧

તાર સુપન શરિર, નિર ઉસનુ એણિપેરે ઉડિ ભશે,
 હેતે ભજ રઘુવિર, નામતણે પરતાપે નિર્ભય થાશે

જેમ સરીતા પુરે વહી જાયે, તાર અયુષ આણુ એમ થયેઃ
 જેમ કમળને કુન્દર ખાશે તાર ૨
 જેમ પારો પાણિ થઈ ચાલે, તેને કહોને કેઈ પેરે અલે
 ખરું પાન નહી લાગે ડાળે તાર. ૩
 જેમ કદળી ફળી તે નવ ફળે, તેમ ગઈ મનુષા દેહ તે નવ મળે.
 ઉડયું કપુર વાજ્યુ નહિ વળે તાર. ૪
 જેમ વીજ અમકે ગગનમહો, તેમ દિપક જ્વલ્ય સમે નહી,
 તારી અસ્થીર દેહ તે સ્થીર નહિ તાર. ૫
 દેહ મનુષ્ય જન્મ મુક્તિ જાણો, એ સાર શબ્દ હૃદે આણો,
 કહે પ્રિતમ પરમ પદને માણો તાર ૬

પદ ૧૨

આજ ધન્ય ઘડી, સત પધાર્યા પ્રેમે પાવન કીધા,
 અતિ આનંદ અપાર, દયા કરીને અમને દરશન ઘીષા ટેક.
 હરીજન તે હરી સરખા હેલી, મળીએ મન મરણદ મેલી;
 હોય અરમપરસ આનંદ હેલી, આજ ધન્ય ઘડી. ૧
 જે વેકુઠપતીને ઘણા પ્યારા, હરીથી નીમખ નહો રહે ન્યારા;
 રસ ભક્તિ મુક્તિના જાણનહારા, આજ ધન્ય ઘડી ૨
 ગંગાદિક તીરથ ચરણ વીશે, શ્રુતિ સ્મૃતી સાખ સિદ્ધાત લખે;
 જેનો મહિમા કહે મહારાજ મુખે, આજ ૩
 પુણ્ય પ્રગટે પૂર્વ જનમતાણુ, તેને હેયે હરીજનસુ હેત ઘણુ.
 કહે પ્રીતમ તાર જાન્ય ભાણુ, આજ ૪

પદ. ૩

તારી કાયામા કોણુ ઓલે છે તેને તુ શોધી કાઢને;
 જળ થળમા જેહ, અતરળમી એક નીરતર ન્યાળને ટેક.
 એને અવર કોનો આધાર છે, એને ભક્ષ ભોજન શો અહાર છે;
 એ પુરુષ નપુંસકે નાર છે, તારી કાયામા. ૧
 લઘુ દીરઘ છે કે વામણો, વૃદ્ધ જોખન જાળ બિયામણો,
 એ લાયક છે કે લભમણો, તારી કાયામા ૨
 એને મુખ દુ ખ કે પીડા થાય છે, કરી શબ્દને કયા સમાય છે;
 એ પીંડ પડે કયા જાય છે, તારી કાયામા ૩
 આઠે પોહોર રહેછે ધ્યાનમા, મન રાખો અનુભવ જ્ઞાનમા

કહે પ્રોતમ લમજો સાનમા, તારી કાયામા કોણ બેલે છે તેને. ૪

પદ ૧૪

રાખે જડ દેહ, તેના તુ દેવતનં શે નથી દેખતો,
સચરાચર શામ, વિશ્વ વ્યાપક તેને તુ ઉવેખતો ટેક.
ખીડ પાણીથી પેદા થયો, તેને કરનારો ન્યારો રહ્યો,
તે મચરાચર શોભી રહ્યો, રાખે જડ દેહ. ૧
એણે રમવાને રચના કરી, નરનારી રૂપ જુજવા ધરી,
એણે ખોટાને ખુબી ખરી, રાખે જડ દેહ ૦ ૨
જુઓ બાતા તો જડતો નથી, મહા વાપક વીરલા કહે કથી;
એવી અકળ એની અકળગાન, રાખે જડ ૦ ૩
કહે પ્રોતમ આનહ ઉપન્યો જ્યારે નિશ્ચે થયો નીજ રૂપનો;
ત્યારે ફેરો ટુપ્યો ભવ કુપનો, રાખે જડ ૪

પદ ૧૫

તારા તનમા તપાસ, ત્રીવેણી આદિ તીરથ તુજમા વસે
માહી મજજન કરો કોટી જનમના કીલમશ તે ધોવાશે ટેક.
આ કાયા તે કાચી બાણે શુદ્ધ પ્રેમ પ્રયાગ તે પરમાણે,
હરી હરતુ રૂપ હુદે આણે, તારા મનમા ૦ ૧
રૂઝ જ્ઞાન ભક્તિ ગગા કહીએ, શુભ કરમ સુરજ સુતા લહીએ
સરસ્વતી વપરાગ્ય વિશે રહીએ તાર ૦ ૨
ત્યા વિશ્વનાથ ચર્ધનન ગજે, ગેખી ઘટ તે અનહહ વાજે,
ધુન અર્ણવ પર્ણવપન ગાજે, તારા ૩
ને સદા તીરથ તેને સેવે, તે મા તીરથનુ રૂણ લેવે,
કહે પ્રોતમ પ્રભુમા ચિત્ત દેવે તારા ૦ ૪

પદ ૧૬

રસ અગમ અપાર, સુરીનર પાન ન પામે મન વાણી વડે,
મારા વાલાણ, રૂપ અકળ સ્વરૂપ કહે કોને જડ ટેક.
રસ અરજ જરે નહી એના છે, એ માનવીઓને મેવો છે.
તે ગ્નીયાને મણ્યા જેવો છે રસ અગમ. ૧
રસ રીત પ્રોત ઘણી છે ન્યાની, કોઈ બાણે એના અધિકારી;
શુ બાણે ખીજ સસારી રસ અગમ ૨
રસ વાસ પુત્રે પ્રેમ આજ્યો, તે ઉત્તરા કુંવર પ્રત્યે દાખ્યો;

બ્રહ્મભાષ્ય સુતાએ ઉરમા રાખ્યો, રસ અગમ. ૩
કહે પ્રીતમ પ્રગટી પુરણ દશા, રસીયોજી રૂઢીયામાહી વરયા;
યેલા દુરીજનીયાથી દુર ખશ્યા રસ અગમ ૪

પદ ૧૭

શુદ્ધ વૃત્તિ વિના, જપ તપ તીરથ વૃત્ત કરે શું થાય,
હરોનામ વિના, હૃદાને અધકાર કેમે નવ બાય, ટેક
શુદ્ધ ચિત્તવિના શી જોગ બુક્તિ, શુદ્ધ ચિત્તવિનાશી ભાવભક્તિ,
શુદ્ધ ચિત્તવિના કયા મળે મુક્તિ શુદ્ધ ૧
શુદ્ધ ચિત્તવિના જો નહાયે ગગ, સો વરસ લગીજો કરે સગ
તોએ રૂઢીયામા નવ લાગે રગ શુદ્ધ ૨
શુદ્ધ ચિત્તે સાધન સાં થાયે અત કરણનું અજ્ઞાન બાયે,
રહે રૂઢીયામા ગોપાળ રાયે શુદ્ધ ૩
શુદ્ધ ચિત્તે મોહનલાલ મળે, ચિત્ત ચઘંતન્ય સાગર માહી ભળે
કહે પ્રીતમ ભવનો ફેરો ટળે શુદ્ધ ૪

પદ ૧૮

હરી ભજન કરો, ભય ભાગે જમદુતનો ભક્તિ ભાવે,
અતકાળ સમે, હરીનુ બહાનુ હોય તો જમ શીઠ આવે ટેક
જેને છાપ તીલક તુલસીની માળા, જેને મુખડે ગોવિંદ ગોપાળા
તેને શુ કરશે જમડા કાળા હરી ભજન કરો ૧
જેને બાનાનો પરતાપ છે, જેને, “ભગત” નામની છાપ છે
તેને લખયોરાશી માફ છે, હરી ભજન કરો ૨
જેનુ બહેર છે જુગમા બાનુ, તે ચૈાહ લોકમા નહી છાનુ
ધમ રાજા શીઠ જોળે પાનુ, હરી ભજન ૩
હરીનુ બાનુ દેખી જમ ત્રાસે, જમ દુર થકી નાવે પાસે,
જીવ લેઈ બાતા વળી ત્રાસે, હરી ભજન. ૪
એવુ બાણી હરી સ્મરણ કરીએ, કાઈ અતરગત સાધન ધરીએ,
કહે પ્રીતમ ભવસાગર તરીએ હરી ભજન કરો ૫

પદ ૧૯

જીવ કેમ બણે, હરી માયાબળ મોટુ અગમ અપાર,
તે ભરમાવે ભૂલવણીમા ભૂલ્યો સો સસાર ટેક,
એક માતા હરી ભજતા વારે, એક નારી થઈ કાળજી સારે;

શીઠ પરણ્યોતો પીટયા ત્યારે   જીવ કેમ જાણે ૧
 એક મામો થઈ મળવા આવે, એક માસી થઈ મોહ ઉપજાવે;
 એક ખેડેન થઈને ખોલાવે,   જીવ કેમ જાણે ૨
 એક બાપ થઈ બળ હેખાડે, એક ભાઈ થઈને ભૂલાડે,
 એક ફે.ઈ થઈ ફદમા ચાડે,   જીવ કેમ ૩
 એક કાકો થઈને કોમળ ખોલે, નહી કુળમા કોઈ તારી તોલે;
 શુ હરી મદીર તીરથ ડાલે,   જીવ કેમ ૪
 એ કામ ધામ કાયા માયા, બહુ બધનમા નર બધાયા,
 જડ જગત જાળમા ઝીટાયા,   જીવ કેમ ૫
 એક સ્વારથ ભૂત સર્વે જાણો, જેમ સુડલો સીમળ લોભાણો;
 ફળ ચાખી પાછો પરતાણો,   જીવ કેમ ૬
 એ સગપણ સો મિથ્યા માનુ, જ્યારે રોવુ તો મરવુ શાનુ,
 એક સાચુ શ્યામ તણુ બાનુ,   જીવ કેમ ૭
 સાચા પતિ સાથે સ્નેહ ધરો, જુઠાની સગત શીઠ કરો,
 કહે પ્રીતમ પ્રપચ મેલ પરો,   જીવ કેમ ૮

પદ ૨૦

જે જે કલપતરૂ, તાપ નિવારણુ શીતળ તેની છાયા
 સ્કટ કાપે, વ્યાપે નહી મન વીશ્વમોહની માયા   ટેક
 દીસે દ્વાદશ ડાળ વીશાળ એહ શાખા ત્રણસેને પાત્રીશ તેહ,
 ઉપશાખા સહસ્ર અઠાર જેહ,   જે જે કલપતરૂ ૧
 પાત્ર પાચ લાખછાનુ સહસ્ર છોતેર, તેની પુષ્પવાસ પ્રગટી ચોદેર,
 રહે નવપદ્મવ ધન ઘટા ઘેર,   જ્ય જ્ય ૨
 તે ઉપર મહામુનિ ભ્રમર ભમે; ભક્ત અનત કોટી એ સુખમારમે
 તેને એ વિના અવર કશુ ન ગમે,   જ્ય જ્ય ૩
 ફળ પ્રેમ ભક્તિ પૂરણુ રસાળ, ગુણ મિષ મધુરો બાળગોપાળ,
 તેને સેવે સનકાદિ સદાકાળ,   જ્ય જ્ય ૪
 વ્યાસ એક વેદના ચાર વેદકર્યા, તેની સહસ્ર સહસ્ર શાખા વીસ્તર્યા,
 ધંતિહાસ સાઠલાખ ઉચર્યા,   જ્ય જ્ય ૬
 ચારલાખ અધલાખ વેદાત કહ્યાં, નહી શાસ્ત્ર પુરાણે શીતળ હૈયુ,

શ્રી ભાગવત કહેતા કારજ થયું, જ્ય જ્ય ૬
શ્રી ભાગવત ભગવત રૂપસહી, એથી અધિકું બીજુ કાઈ નહીં;
કહે પ્રીતમ વ્યાસની તપત ગઈ, જ્ય જ્ય કલ્પતરૂ. ૭

પદ ૨૧

બ્રહ્મભાન લલી, નવવ લાલસુ નેહ ધણો છે તારે,
મજવાસી લોક, મનમાને તેમ દિલમા વાત વિચારે ટેક
કહે કીર્તિ સુતાને કુવર કાન, એક એકની ઉપર અધીક તાન;
વણુ મુખ દીઠે નવ ખાયે પાન, બ્રહ્મભાન લલી ૧
શેા હરી સાથે આવડો હેડો, કોઈ કોનો મુકે નહી કેડો,
માનુનીએ માથે નાખ્યો છેડો, બ્રહ્મભાન ૨
સખી એ શામ સુત કોનો હશે, મને સમજાવી સાચુ કહે;
ગુ મિથ્યા દોષ ચઢાવે છે, બ્રહ્મભાન ૩
સખી હુ એકવાર નહ ભુવન ગઈ એનુ રૂપ જોઈ રસ મગન થઈ;
તે વેળાની છળી માંડે રૂઢે રહી, બ્રહ્મભાન ૪
એ સુખનો સ્વાદ જડે જેને, વર ધ ધો ગોઠે નહી તેને,
એવી લગન વાત કહીએ કેને, બ્રહ્મભાન લલી ૫
લાગ્યા નેણ બાણુ ઉર અતરમા, મન હયા મોહની અતરમાં;
પ્રીતમનો સ્વામી સ્વતતરમા બ્રહ્મભાન લલી. ૬

પદ ૨૨

અને અણુસમન્નુ જીવ, શીશીખામણુ દેઉ તાર મન માને નહી;
માથે મરણુ ભમે, જમ આવે ત્યા તાર જોર આવે નહી ટેક.
પ્રાણી માં માં મિથ્યા કરવુ, એક પેટ પરપચે ભરવુ,
નથી જાણુતો જે આખર મરવુ, અણુસમ ૧
મોહોટા ભણ્યા ગણ્યા પડિત ઠાહ્યા, મુકી ધર્મ અને ધનને ધાયા;
તેને કળે ઝટ લઈને માર્યા અણુસમ. ૨
મહા ભાગ્ય શાળી હી ડે ભમતા, પાસ દ્રવ્ય છતા પુન્ય નથી કરતા
તેને દીઠા ઘણા દીપસમ બળતા અણુસમ ૩
ઘેર હરતી અને હયની સ્વારી, એક આણુ ફરે ચોદીશ તારી.
નથી પુન્ય તણી પુ જી સારી, અણુસમ ૪
પ્રાણી જેમ આવ્યો તેમજ જાશે, એ જીવ તે સુખીયો કયા થાશે;
કહે પ્રીતમ પાછળ પરતાશે અણુસમન્નુ જીવ ૫

તમે હરી ખોલો, મિથ્યા ભાષણ મનથી મુકી દીજો,
 ચિતવો હરીરૂપ, ખીલુ તે ચિતવન શુ કરવા કીજો, ટેક.
 આવી વાણી વૃથા નવ જોઇયે, હરી હારો દીલ દ્વારે પ્રોઇયે,
 રાતા દેખીને નવ રોઇયે તમે હરી ૧
 હરી નામ વિના વઝાવાણી, તે નવ રાખો ઉરમા આણી,
 તે કથની કામતણી જાણી તમે હરી ૨
 કોઇ આજે ખોટુ નવ ભાખીયે, કોઇને કુટું નવ ઢાખીયે
 એક રામ રૂદેમા રાખીયે તમે હરી
 વાણીથી બહેરપણુ વાધે, વાણીથી રનેહપણુ સાધે,
 વાણી છોડે ને વાણી બાધે તમે હરી ૪
 એવી વાણી વીચારી જે ખોલે, કોઇ નાવે તે નરને તોલે,
 અહીં ખોટ્યાથી બધાયે ખોલે તમે હરી ૫
 કહે પ્રીતમ ધન્ય તે પુરૂષ કહીયે, જેને સદા વિચાર વસે હૈયે,
 તેને ચરણે ચિત આરોપી રહીયે તમે હરી ૬

માયા તણને ભવ કયા જશે, જોને માયા તણને ભવ કયા જશે,
 સજારે રક ફકીર સન્યાસીરે સર્વેમા વાસો વસેરે જોને ૧
 ધરે આયુષ કરે જુદુ જોરાવરરે, ધન લેવા મર્વે ધસેરે જોને ૨
 ઉપરથી ઠાળશે તો અ નરમા એમછેરે, અહમેવ મુમતા આવશેરે,
 મમતા તજે તો મોહ ઘટે નહિરે, મોહ થકી કામ ઉદે થશેરે જે ૪
 કામ નિવારે તો ક્રોધ અતિ ઉપજેરે કાંઈ હણુ લોક લાગશેરે જે ૫
 જરા જે લોકની લે'ર સમાવેરે, તો માન મરડીને મારશેરે જે ૬
 જેમ જેમ ત્યાગે તેમ તેમ વાગેરે, અળગીતે ક્ષણુ એક ના ખસેરે ૭
 જ્ઞાન વિવેકે વિચારીને જોજોરે, એ ખડ કે ખોટુ હશેરે જે ૮
 કહે પ્રીતમ એનો એક ઉપાયછેરે, જા આપુ તજેતો સુખીયો થશેરે.

માયા મથીછે તને મારવારે, જોને માયા મથીછે તને મારવા;
 કાતુ તે લેઇને ઉપર બેઠી કાળુ તારૂ કાઠવારે જોને ૧
 ત્રિવિધ તાપની કીધી સાયડીરે, આઠે અગ તારા શારવારે જે ૨

પ્રભુને મળતા આઠો પત્ર કીધારે, વિખીયામાઠ્ઠાલ વધારવારે. ૩
પ્રીતમનો સ્વામી ભલે મળીયોરે, માયાનું માન ઉતારવારે જ્ઞેને.

પદ ૨૬

રહ્યો માયામા મોહીનેરે જીવ રહ્યો માયામા મોહીને ટેક.
જનમના તે જેરખ ધ આવાને કાજેરે, બેસજે બરડો ધોઈનેરે જીવ ૫
સગા સનેહાનું જોર નહીં અલેરે, રહેશે દીવસ દશ રોઈનેરે જીવ ૨
ત્રિયા તે તારો દીવસ દશબારેરે, જશે ધીજી ધર જોઈનેરે જીવ ૩
પ્રાંતમ પ્રભુનું ભજન કરીલેરે, ચરણકમળ ચિત્ત પ્રોઈનેરે જીવ ૪

પદ ૨૭

કાયા કુસુમ કરમાશે, આજકાલ કાયા કુસુમ કરમાશે ટેક.
સોસો શ્વાસમા વીનાશ શરીરનો પરવશ પલકમા થાશે
પુન્ય ભજન પેહેલુ નવ પ્રીછે, તે પ્રાણી પછે પસ્તાશે આજ.
સ શાઠ વાડી વિચીત્ર પુલ્હી, માહી બહુ વીધી પુષ્પ પ્રકાશે
ઘડીયાર પુલના જજરા, પછી આપે ભનર ઉડી જાશે આજ ૨
હોઈશે હશ ફરી હથ ન આવે, જ્યારે તન મરાવર સુકાશે.
કહે પ્રીતમ તે લ ભ કરમાશે, જે ગુણ ગોવિદના ગાશે આજ ૩

પદ ૨૮

સાચી કોની સગાઈ સ સારમા સાચી તે કોની સગાઈ ટેક.
માત તાત કહે આતો મારે. પુત્ર પ્યારો જ્યાલાથી લાવેકમાઈ
બધવ કડં એતો બેડી છે મારો, ભેજા રજોશુ બે ભાઈ સ ૦ ૧
બેની કહે મારૂ પીયર છે પ્રોહુ, સાસરવાસો કરવાની બડાઈ:
સ્ત્રી કહે અભીકાખ પૂગે મારો, ધીજી નહીં ચાલે ચતુરાઈ સ ૨
અ તસમે અગગા રહેવાના, જ્યારે જમડા આવે ધાઈ
કૃષ્ણ ભજન વિના કેશનુતાપણુ રાખ ન નીપજે જરાઈ સ. ૩
પ્રીય પરમારથ મૂઠી સ્વારથ, કર કર સત્સગ સુખદાઈ,
કહે પ્રીતમ તેને પ્રભુ પમાડે. પ્રેમનો પ્યાલો પાઈ સ સારમા ૪

પદ ૨૯

પોતાના જનને ઉદ્ધારે જેમ તેમ પોતાના જનને ઉદ્ધારે ટેક.
કામી કોધી લોભી અધમ અતી, તેના ત્રાસ નીવારે,
અવગુણ મૂળ સમૂળો છેદે, ભાવેશુ ભક્તિ વધારે, જેમ તેમ. ૧
કોધી કસને આપ્યુ અસેપદ, ધીલવ મગળને તારે,

લોલી કહરજ અધમ અભમેળ, તેને ખીજ કોણ તારે જેમ.. ૨
 સ સાર સાગરની લેહેર ન લાગે, પ્રેમસુ પાર ઉતારે,
 દાસના દુ ખડા ટાળે દયાનીધિ, એવા પ્રીતમને પ્રભુ કોણુ વિસારે. ૩

૫૬, ૩૦

પ્રેમનો પથ છે ન્યારો, સરવથી પ્રેમનો પથ છે ન્યારો ટેક.
 જે બાણશે તે શીર સાટે માણશે, એમા નથી ઉધારો,
 પ્રેમ અમલ આંચો જેની આખમા, ઉતારે નહો ઉતાર્યો સરવ ૧
 ઝોકે પોહોર રહે આનદમા, પ્રેમ રસનો પીનારો,
 વાલા વિના તેને લુપ્ત લાગે, સ સાર સાગર ખારો, સરવથી ૨
 પ્રેમરસ કથ્યામા ન આવે બધે બહુનહારો,
 પ્રીતમ પ્રેમી જન મળે તો આતમ રામ અમારો, સરવથી ૩

૫૬ ૩૧

સ્નેહ વિના વશ નાવે સામળીયો સ્નેહ વિના વશ નાવે, ટેક
 કેટિ ઉપાય કરે જે ખીજ, રસીયો રૂટે નષ લાવે,
 સ્નેહની સાકળે બાધ્યો શામળીયો, અણુ તેડ્યો ઘેર આવે શા
 પ્રીત વિના પાક તજ્યા રાયના, ભાજી વિદુરની ભાવે,
 વાલાજીને વ્રજ ભામનીઓ નેહસુ નાચ નચાવે શામ
 સાચા સ્નેહ વિના સુઠર વર, એ હરી કોના ન કહાવે;
 પ્રીતમનો પ્રભુ પરમ સ્નેહી, એને પ્રીત થઈ મૂલ ભાવે, શા ૩

૫૬ ૩૨

આનદકારીરે આવો, નેણુ કમળમા નેહ ઉપજવો
 સુખના સાગરરે સ્વામી, તમને પૂરણુ પુન્યે ગમી
 તમને જેઠનેરે જીવુ, મારે ખીજ કોઈથી નહી ખીવુ,
 નાન તમારીરે સાથે, કાઈ ન ભૂલુ ખીજી ભાતે
 મનહુ અટકયુરે માવા, જીવણુ નહી દઉ તમને જાવા,
 રૂઢીયા ભીતરરે રાખુ, તન મન ધન વારીને નાખુ
 પ્રભુ પ્રીતમનારે પ્યારા, પલક ના રહેજો અમથી ન્યારા.

૫૬. ૩૩

આખો આગળરે રહોને, અમને નિત્ય નિત્ય દર્શન દોને.
 લોચન લાલચરે લગાડી, વેરણુ પલક પડે છે આડી,
 ચલક કલપ સમરે થાયે, અધક્ષણ અળગુ નવ રહેવાયે.

નયણા રોકેરે રસમા, જીવે તમારા જસમા,
 શ્રવણે સોહાય નહીરે બીજી, તમારા શબ્દ સાબળી રીઝું-
 મનના મનોરથરે એવા, કરીએ સદા તમારી સેવા
 મનડુ મળવારે હીસે, આ તન સર્વે તમારે દીસે.
 રૂપ તમારે રસીયુ, તે મારા રૂઢે કમળમા વસીયુ
 પ્રભુ પ્રીતમનારે પામી, અતર વસીયા અંતરભમી

૫૬ ૩૪

સદા તમારેરે સગે, આનંદ ઉલટ વાધ્યો અગે,
 એ આનંદની લેહેરે, તે સુખ વણુ વીએ કાંઈ પેરે
 જેને ઉપજે તેરે જાણે, મન પોતાનું મહાસુખ માણે
 મેહેરમ સાથેરે મળવુ, મહીએરીએ સુખ નહી કાંઈ હળવુ
 વાહાલપણાનીરે વાતો, આનંદ કહું પણુ નથી કહેવાતો.
 સાચુ કહું છું રે તુજને, પ્રભુ પ્રીતમના મળીયા મુજને;

૫૬ ૩૫

તાર ન દુરેરે તે સુ, અરસ પરસ મન એક રસ એ સુ-
 હરિને હેતેરે હેલી, લોક લાજ મરબદા મેલી,
 નિર્ભજ થઈનેરે આણુ, નહી કોઈ વહાલા સરખુ વહાણુ-
 ગોઠડી ગોવિંદનીરે ગમે છે, ચિતડુ ચતુર વર સુરમે છે-
 કોઈક જાણેરે કળમા, દર્શન પરસન પાણી વળમા
 પ્રભુ પ્રીતમનારે રસીયા, મોહનજી મારે મન વસીયા.

૫૬. ૩૬

જીવડા જેનેરે જાગી, તારું આયુધ્ય જાય અભાગી
 પ્રપચ નિદ્રારે પ્રોઢી, તેણે જ્ઞાન ચિત્તડુ તોડી,
 કાળે કાચારે ખાધી, નખશીખ લગી અવિદ્યા વાધી;
 જન્મ ગમાવ્યોરે હીરા, પીધી માયા મોહ મદિરા.
 સુરભી સુતનીરે પેરે, લોચન ભર્યા હજાહજ ઝેરે;
 કેરે ન સુઝેરે કાંઈ, આઠે પહોર અવિદ્યા માહી
 દિલમા દુર્મતિરે ભરાઈ, અતર લાગી કરમની કાઈ,
 હરી હૃદમારે કયાથી, તામસ ટળે નહી તનમાથી
 મનની મમતારે ન વામે, પ્રીતમ કેમ પ્રાણી સુખ પામે-

મહી મટકી માથે ભરી, વ્રજ સુંદરી ગોરસ વેચે હુંડે
હરીનું ધ્યાન ત્રીજ સુદરી મહી વેચવું ભૂલી મધ, ત્રીજ-
સુદરી, લોકોને કહે લ્યો કોઈ લ્યો કોઈકાન ત્રીજસુદરી
સામળીયો સોધો કયો, ત્રીજસુંદરો, મોટો પેસો મૂલ એવું
થાય, ત્રીજસુદરો. કોઈ કહે ગોપી વેચી થઈ, ત્રીજસુદરી,
ત્રીભુવનપતિ તે વેચ્યો કેમ વેચાય ત્રીજસુદરી, જગત મ-
ર્ચ્યું સ જોવાને, ત્રીજસુદરી મટકીમા નીરખે, તો નક્કીશોર
ત્રીજસુદરી જગન કરતા આખો નહી, ત્રીજસુદરી, તે પ્રભુ
કહાવે મહી માખણનો ચેર ત્રીજસુદરી, ધન્ય ગોપીઉપર
ધન, ત્રીજસુદરી પ્રેમી જનના પ્રેમતણી બલીહારો ત્રીજસુદરી
પ્રીતમનો સ્વામી રસોયો, ત્રીજસુદરી, વહાલપણે વશ કીયો
અખ ઠવિહારો ત્રીજસુદરી

પ્રેમતણે વશ પાતળીયો, સખી જાણીલે ખીજા અનેક
ઉપાય કરે શુ થાય સખી જાણીલે હુકારે હરાં વેગળા,
સખી જાણીલે, એક રતી એને ગોઠે નહી અભિમાન સખી
જાણીલે. કરતવનું બળ પોહોચે નહી સખી જાણીલે ભાવાવના
ભીજે નહી શ્રીમગવાન, સખી જાણીલે જપ તપ તીરથ વૃત
કરે, સખી જાણીલે તેણેતો જીવપણું નવ ભય સખી જાણીલે
જે જળનું મોતી થયું, સખી જાણીલે પાછું પાણી કેમે
કર્તું નવ થાય, સખી જાણીલે ચિત વીત મોખ્યું હરીચરણે,
સખી જાણીલે હાર જીત તે સર્વે હરીને હાથ સખી જાણીલે
આપ ટળીને અનુસરવું, સખી જાણીલે પ્રેમધરો પ્રીતમના
સ્વામીની સાથ સખી જાણીલે

આસો શુદ્ધિ એજવાળીયું, રગભેર રમતા શરદ સોહા-
મણી નૌતમ છે નવરાત રગભેર રમતા ગોપીને ગમતું થયું,
રગભેર રમતા વળી વાલે કહો વાલપણ્યાની વાત રગભેર
રમતા મનસુખ ઉભા સામળીયો રગભેર રમતા ત્રીભુવન
વ્યાપક તેજ અધિક તનમાય રગભેર રમતા ભુવન ભુવ-

નથી ભામની, રગભેર રમતા. દામની બુથ વિલસ રૂરે
 ઘનમાય, રગભેર રમતા ઠમકે ઘમકે ધુધરી રગભેર રમતા.
 કેકીલા સ્વરે ગાતી ગીત રસાળ રગભેર રમતા કનક કમળ
 વન કુલીયા રગભેર રમતા મધ્યે મધુકર સુહર ગીરધરલાલ.
 રગભેર રમતા પ્રેમ ચતુર ચતા રહો, રગભેર રમતા હેતે
 લેહેકી હીચે હરીની સાથ, રગભેર રમતા તાલ તાન ચુકે
 નહી, રગભેર રમતા છદ છબીલો નાચે નટવર નાથ
 રગ ભેર રમતા કુસુમ વૃષ્ટિકરે દેવતા, રગભેર રમતા.
 જ્ય જ્ય ગીરા ઉચારે ગગનમોઝાર રગભેર રમતા પ્રીત-
 મના સ્વામી શામળો રગભેર રમતા લીલાલેહેર અખર
 વિચિત્ર વિહાર રગભેર રમતા

૫૬ ૬૦

હો પ્રાણીરે પ્રપચ મૂકી સાચપાયુ ઉર આણુજે,
 હો પ્રાણીરે જગત તન્નાસો જુઠો કરીને જાણુજે.
 હો પ્રાણીરે માયાની ભૂવવણીમા ભુલીશમા,
 હો પ્રાણીરે મિથ્યા સુખમા ફોગટ તુ કુલીશમા,
 હો પ્રાણીરે રખે વગોતા સ્વપ્ન તણુ વેડવારમા
 હો પ્રાણીરે ભુટાઇશમા લોકડીયાનો લારમા,
 હો પ્રાણીરે રસાયાજીવુ રૂપ રૂદેમા રાખજે,
 હો પ્રાણીરે પ્રેમસુધા રસ પ્રેમકરીને ચાખજે
 હો પ્રાણીરે પ્રાતમના સ્વામીને પળ ના વિસારીએ,
 હો પ્રાણીરે ભજન કરીને આપણો જનમ સુધારીએ

૫૬ ૪૧

ચીત ચેતોરે જનમ ધરીને નામ હરીવુ લીજીએ.
 ચીત ચેનોરે પ્રેમથકી પરમારથ કાઇક કીજીએ
 ચીત ચેનોરે રાગઠેપ કાઇ રૂદેમા નવ લાવીએ,
 ચીત ચેતોરે કેઇ પ્રાણીને પીડા ના ઉપજવીએ
 ચીત ચેતોરે આવો અવસર ફરી ફરીને નહો મળે;
 ચીત ચેતોરે જો જાણુતો જનમ મરણુ દુખડા ટળે.
 ચીત ચેતોરે ઇદ્રજળમા મૂઢ રહ્યો શુ મોહીને;
 ચીત ચેતોરે લક્ષ્મીવરની લીલા લેને જોઇને

ચીત ચેતોરે એક કળે કરી બાધા આ સ સારને,
 ચીત ચેતોરે ઝટ અતરમા એળખ બુગઢાધારને
 ચીત ચેતોરે મિથ્યા મૃગજળ લેહેરતણી તૃણુતળે,
 ચીત ચેતોરે પ્રીતમના સ્વામીને શુદ્ધ ભાવે બજે.

પદ ૬૨ રાગ કલ્યાણ.

શ્રવ વચન ભવ્યારી બ્રેલે, બહુ બકવાદ ન કીજે,
 નિર્મળ નામ રામ રઘુવરનું, નિત્ય નિરતર લીજે   શ્રવ ૧
 શીવ વિરચી શેષ શારદા, નિગમ પુરાણ વખાણે
 નામ અમુલ્ય દામ ન બેસે, કેમ જઠ શ્રવ ન બાણે   શ્રવ ૨
 કુટે કુલે નિર ઠરે નહી, વૃક્ષ વેડાયે ફળ કયાથી,
 એમ અસત ભાષણથી થાયે, હિલ્લ તેજ તપ ત્યાથી   શ્રવ ૩
 શીખી ઠધીચિ બળી તૃપ દશગ્થ હરિચંદ્ર પણ કહીએ
 શરીર ગયુ પણ શબ્દ ન ચુકયા, તે પુરા નર લહીએ   શ્રવ ૪
 દાતા સુર સત સહુ સદ્ગુણ, ભક્ત તણે રૂઠે રહે છે,
 કહે પ્રીતમ તે પ્રભુના પ્યારા, નીશદીન હરી હરી કહેહે   શ્રવ ૫

પદ ૪૩

તુ તાર તન દેખ તપાસી, અનુભવ આખ ઉવાડી
 આશા તૃણા લોભ ઇર્ષ્યા, નાખ કલ્પના કાઠી   તુ તાર ૧
 પ્રભુ પ્રેમે પરસે અમૃત વરસે, દરશે હહાડી હહાડી,
 આઠે પોહોર આનંદની હેલી, કુઠ્ઠી રહી પુલવાડી   તુ તાર ૨
 દેહના નેહ થકી નહી ન્યારો, ચીતચેતન્યમા લગાડી,
 કહે પ્રીતમ તો તુજ હરી વઠે, નીગમ નગારા વગાડી.   તુ તાર ૩

પદ ૪૪

આજ અમારૂં ભાગ્ય સજની, મોહન મોહે લે પધાયો,
 અગો અગ સગ સુખ પામી, રસીએ રગ વધાયો   આજ ૧
 મનના મનોરથ સુફલ કયાંશુ, તનના તાપ નિવાયો
 અત મીધુ કારજ સીધુ, આનંદ મન વધાયો   આજ ૨
 સ્વેબાને સાગર શામળીયો, રૂપે રતિ પ્રતિહારા,
 પ્રીતમનો પ્રભુ પરમ રનેહો, પ્રાણ થકી ધણુ પ્યારા   આજ ૩

પદ ૪૫

જે સત્સગ કરે શુદ્ધ ચીત્તે, સઘળા તીરથ તેને;

નીરખે નિત્ય નિરંતર હરી, ભુલે નિંદે નહી કૃને. જે સ. ૧
કામધેનુ ચિતામણી મુરતહ, અમૃત કૃગ નિત્ય એને;
શું કરવા ભમે તે ભટકે, ઘટમા ગોવિંદ ચિને જે સ. ૨
આઠે પોહોર આનદનો સિંધુ, છેલ્લો રહે દીન રેણુ;
નીત્ય નીત્ય નેહ સહિત સતસ ગે, પ્રીતમ પ્રેમરસ પીને. જે સ. ૩

પદ ૪૬

સામુ જોઈછે તેને શામળેરે જીવ જોને વીચારી,
કૃષ્ણ કૃપાનો તને નથી ઉધારો, આવો મનુષ્ય દેહ
કયાથી મળેરે, જીવ જોને વિચારી.
કાચુ રહ્યુ તો તે તારી કૈરનું, સમજ્યાથી શસય ટળેરે, જીવ
પીડા પામે તેમા દોષ નહી કોઈનો સૌ આપ આપણી આપે
અળેરે, જીવ પ્રીતમ પ્રભુજીનું ભજન જે કરે, તેના અજ
ઉપર અમી ઢળેરે, જીવ

પદ ૪૭

એવો અપરાધી કાણુ છે રે, જેને ભજન ન ભાવે,
ભજનવિના ભુતગભાર વેહેશો, ગધાવને શીર યુણુછેરે, જેને.
નિર્મળનયણુ હરી ના નિરખ્યા, તેના લોચનમા રાઈ યુણુછેરે જેને.
જેને હયે હરી હેતે ના વસીયા, તેના ઉજડ આઠે પહોર છેરે. જેને
પ્રીતમ પ્રભુજીનું સ્મરણુ સાચુ, ખીજી જુડી જગતની જાળ છેરે, જેને

પદ ૪૮

આડો વેગે વદ્રાવન જઈએ વાલાની વેણુ વાગે છે,
હરી મળવા વાંચુ છે હેત હેયે, વાલાની વેણુ વાગે છે
નેહિ નિગખવા નીસરી, વાલાનીં શુદ્ધ બુદ્ધ સા દેહની વી-
સરી વાં અગે અવળા અખર ઓઢીયા, વાં કોણે ધાવનાં
ખાળ વહોડીયા વાં કોણે સાથે તે કાજળ સાચાં, વાં લેઈ
સિદુર નૈણુ સાજા વાં વેઠ વીટીને વીછોયા જાણ્ય વાં
આગળીએ અણુવટ આણ્યા, વાં ચેણુમાળા સેવરાવી
ચણુ, વાં પગ નેપુર પેગા કરણુ, વાં કેણુ પયમા પાણી
લેણ્યા વાં કેણુ મરયા મોહકમા રોણ્યા વાં કર કકણુ
કઠે ઘાડ્યા, વાં સૌ ચતુરા ચુપમા ચાડ્યા, વાં કેણુ તક-
તણ્યા નૃપ તાંબ્યા, વાં જે જેમ તે તેમ મળી આંબ્યા વાં

કેયને કથે આવી ખાય ઝાલી, વાં તન ત્યાગ કરીને ચાલી
વાં પ્રીતમના સ્વામીની પાસ આવી, વાં મજબાગાને,
વેગે ઘેલાવ્યા વાલાની વેણુ વાગે છે

૫૬ ૨૯

તમે સુહરી વીચાર શો કીધારે કામની કેમ આવી, તમે
તમે અમને દોષ કેમ દીધારે, કામની કેમ આવી.
કાઈ કથ તમારો કે'શેરે કામનીં લોકલાજ વેહેવાર કેમ
રેશેરે, કામનીં તમે પતીની આજ્ઞા ન પાળારે, કામનીં
સસારને માથે છો વાળીં કાં તમે વેદ મરખદા લોપીરે,
કાં એણુ અમને ગમે નહો ગોપીરે, કાં વેગે વળો આ
વેળા વટેછેરે, કાં ગોપી ઘેર જાએ. તમને ઘટેકરે, કાં
પ્રીતમના સ્વામીના વેણુ વાકારે, કામનીં જઈ જીવતી
થયા સા ઝાખારે, કામની કેમ આવી

૫૬ ૫૦

એક અરજ અમારી ચિ ધારેરે, ગીરધર ગુણવતા,
શુ ઘેલ્યાતા શામ સભારેરે ગીરધર ગુણવતા, ટેક.
અમે નથી અજાણ્યે આવીરે, ગીરં તમે તાન કરીને તેડા-
વ્યારે, ગીરધરં રાસ રમવા પ્રભુની પસ આવી રે
ગીરધર અમે હાસ તમારા કાવ્યા ર, ગીરધરં સસારમા
જઈને શુ કરીએરે ગીરધરં પડ પડે પાછા નવ ફરીએરે
ગીરધરં એમ સુહરી કહ શીશ નામીરે, ગીરધર પહુ પા-
એ. પ્રીતમના સ્વામીરે, ગીરધર ગુણવતા

૫૬ ૫૧

મજબાગાના વચન ઉર આણ્યાર, રગભેર રમવાને
ગોપી ારા પ્રેમી જન જાણ્યારે, રગભેર રમવાને ટેક
વાલે વશ મધુરા વાયા રે, રગભેર નજ દેવ વમાને છાયા રે
રગં જેવા જીમનાજી આવી આવીં રે, રગં સૂકે લાકડે
ફળ પુલ લાગ્યારે રગં ખગ અગ મીન માહી રથ્યા
તાને રે રગં પાણી થપને પાષાણુ ગળ્યા જાનેરે, રગં
જીએ શિવ વિરચી, સરખારે, રગં કરે પુષ્પ તણી જહુ
વરખારે, રગં તાન માન છદ ગીત ગાય ગોપીરે, રગં

અલ્પભેદા સંગ નાર ઓપીરે, રંગ૦ ત્યા થઈ રહ્યો થેઈ
થેઈકારરે, રંગ૦ બુથ બુવતીના અનંત અપારરે, રંગ૦
પુરો પ્રેમી જનની આશરે, રંગ૦ જશ ગાય જન પ્રીતમ-
દાસરે, રંગબેર રમવાને

તીથીઓ.

પડવે તે પ્રથમ ચેતને, હજુએ પેહેલોરે દન,
પુર્વ પુન્યે પામ્યો દેકડી, કર કાઈક સાધન રામસમર દીન બય છે
બીજે તે બહુ ફેરા ઘર્યા, અવતાર અનેક
જન્મમરણની આપદા, પીડા પામ્યો વિશેક, રામ૦ ૨
ત્યાજે જે તૃણા ટળે નહી, તપ્યો ત્રિવિધી તાપ
હરિગુરૂ સતને સેવ્યા વિના, અગે અધીક અદાપ, રામ૦ ૩
ચોથે તે ચારે ખીણુતુ, દુ ખ દીહુ અપાર,
ઘાટે ઘાટે ઘણુ આથડ્યો, લખચોરાશીવાર, રામ૦ ૪
પાચમે પ્રપચ પરહરો, ધરો હરીતુ ધ્યાન,
પ્રીત સહિત પ્રભુને ભજો, તજો દેહાભિમાન, રામ૦ ૫
છઠ્ઠે છ ભીર્મીતણી, આત્માને આઠ,
દશ ધંદ્રી દશ દેવતા, ફરતી વિષયની વાઠ, રામ૦ ૬
સાતમે શોધ શરીરમા, કરો સગમ સોચ
સેહેજે સમાધિ પ્રગટે, અતિ આનંદ હોય, રામ૦ ૭
આઠમે ઇષ્ટ ઉપાસના, હરી ગુરૂની જો હોય,
અવર બીજા સો પપાળ, રખે કરતા કોઈ રામ૦ ૮
નુમે નાવ નીજ નામનુ, આવી બેઠો જે જન,
સેહેજે સાગર પાર ઉતર્યા, નવ પડચુ પ્રેતન, રામ૦ ૯
દશમે દશા શુદ્ધ ભક્તિની, કરો સતોસુ નેહ,
જે પદ દુર્લભ દેવને, પ્રાણી પામ્યો છુ તેહ રામ૦ ૧૦
એકાદશીએ અબુલવો, જોગી જનકની વાત,
ઉદ્ધવને શ્રી કૃષ્ણે કહ્યુ, શ્રીમુખે સાક્ષાત રામ૦ ૧૨
બારે બેશી રહેવુ નથી મોહુ મરણુતુ સાલ,
કોઈ આલ્યા ને કોઈ આલશે કોઈ આજને કાલ. રામ૦ ૧૨
તેરશે તાર તપાસને, શુ આવશે મ ગાય,
તેમનુ તેમ ત્યા રહેશે, બવુ ઠાલે હાથ, રામ૦ ૧૩

અતુલશી ચક્રમે હુતા, મોટા સુભટ સુર,
 ત્રયા તેની ગણતી નહી, ભારે ભવજળ પુર, રામ૦ ૧૪
 યુનમે પ્રભુના ભજનથી, પોહોચ્યા પરમ જ ધામ,
 પ્રીતમ પોહોચ્યા તે પાછા નહો ફરે,
 પોહોચ્યા અવીચળ ઠામ, ગમ સમર દીન જાય છે ૧૫

૫૬ ૫૩

માણસ તેને તુ માનજે, માને વેદની વાત
 યુન્ય ભજનનીરે વછના, હુદે હેન હરિ સાથ મા૦ ૧
 વીરથ તપ વૃત દાનસુ, જેને પુરણ પ્રીત
 શુભ કરમનેરે આચરે, તજે અવર અનીન, ત્રીમા ૨
 સમજણ સાર અસારની, યોદ્ધે વચન વિવેક,
 રાખે ભગેસો રામનો, ના ધરે ભ્રમ અનેક મા૦ ૩
 નીતિ ધર્મનેરે અનુમરે, ધરજે ભવ ત વા એહ,
 પ્રીતમ તેને પ્રમાણજે, માણસ ઉત્તન તેહ મા૦ ૪

૫૬ ૫૪

હરિજન તેને તુ જાણજે, જેને કલ્પે હરિ રગ,
 રમણ મેવન શુકદેવતુ, તુલસી તીલક ધરે અગ હરીજન ૧
 સદબુદ્ધિ સતશાસ્ત્રતુ, જેને દ્રવણ મનન,
 સન કર્મ વચન મહારાજને, અપણ તન મન ધન હરી. ૨
 વૃથા વાણી વદે નહિ, રસનાએ રટે હરી નામ,
 જન્યકમળ ગમે ભયુ પુરણ પ્રેમ નિધાન હરી ૩
 ભૂટે કોઇને નિદે નહી વદે સર્ગશુદ્ધ રામ,
 પ્રીતન સત્ય તે અધુવા, હરીજન તેનુ નામ. હરી ૪

૫૬ ૫૫

સુત તારોમણિ મવંથી, શીતળ શબ્દ રસાળ
 કૃષ્ણ મ પ્રાણી ઉપરે, પુરણ પરમ દયાળ સત. ૧
 સકિત જ્ઞાન વેરાગ્યવત, નિત્યાનિત્ય વિવેક
 સમદૃષ્ટિ નાને લેખવે, દેખે આતમા એક સત ૨
 ચરણે આવે જે ચાહીને, તેને આપે અભેદાન,
 આ-મનત્વ ઉપદેશ હઈ, કરે આપે સમાન. સત ૩

નિર્ગુણનિર્મળ નિશ્ચળ મદા, જીવન-મુખ જન જોહ,
 વૃત્તિ અખટ સમાધીમા, વળતુ રૂપ વિન્દહ સત. ૪
 દર્શન દુર્લભ, દેવને, વછે ડર હર અગ્ર,
 પ્રીતમ પૂરણ પ્રીતસુ, પરમે તન પદરજ નં. ૫

૫૬ ૫૬

મૂરખ સ્વભા તે માણુમા, જેને નહી સમજણુ રેખ,
 ભાવ ભરોસો ભકિત નહિ ન મગે જ્ઞાન વિવેક મૂં ૧
 ભોજન મૈયુન ભય નિંદરા, તે આ પ્રાણીને હોય.
 જોણે હરિને જાણ્યા નહી, શને ભગીયા સૌ કોઈ મૂં ૨
 ડાહ્યા દીને વેડેવાગ્યા, ગાયા નહિરે ગોવિંદ,
 પાયા સદાએ ગુની, વાદ્ય માયાએ મદ મૂં ૩
 જેવા જગલમા શેઠજા, પામર પશુ સમાન
 ભુડ તણુ મુખ ભોગવ, રૂદે નહી હરિનુંરે જ્ઞાન મૂં ૪
 શબ્દ માને નહી સતના ન મુકે દેહા માન
 જહં પ્રાનમ તે પ્રાણીને, પડવુ નર નિનાન મૂં ૫

૫ ૫૭

પામર પ્રભુ રમ તે શુ પીચે, જુગમા હરીનારે જન,
 અનુ શુ આઈ જાણુ ખીરને, નલકે કંકરકે મન, પામર
 બગલો મોતીને શુ કરે, મોતી યુગે મરણ
 પાનના ળીડા શા પાડાને પાડો ગોયે પરાણ પામર,
 અધા આગળ શી આરગી, અમરે જગુ સમાન
 એહેરા આગળ શુ જોલવુ, કેમ કરી ઉપડશે કાન પામર
 અમરે ગીગાને ભોળવ્યો, અધા દેખડ્યો બાગ
 જોતા વાડીના અડવા, ભાળ્યા વિષાનો ભાગ ૫ મર
 અનના ભાન શા ઉટને, રીઝે જાખરા જોઈ
 ક્રિતીડી વગળીરે ઓડણે, પીચે પય તણુ લોડી, પામર
 જ્ઞાન ના સમજે સપમા, અગાણીન દે ઉપદેશ,
 નજરે નાતીલો નિહાળીને, દીલમા દાખવગે દેષ પામર
 યુરુપારથ નહી છે પવૈયો નામ એક લેના જણાય,
 કાળી કામળને કરમજનો, રગ ન ચદે ઉસીરાય પામર
 ખાના પીતા જોલતા સુતા ભેમના સાર,

કહે પ્રીતમ તણએ નહી, આતમ તત્વ વિચાર. પામર.

૫૬ ૫૮

હરી મહિમા મોટા જન જાણે, સનકાદિક શુકદેવ જોને,
અજ્ઞાતન ઉમિયાપતિ વહે, કરે ડમળાપતિ સેવ જોને
વ્યાસ વિરચી વેદ વખાણે અપાર દીલા એની જોને,
નાથ વિના બીજે નહી ભળીયો, જોયુ ચિત્તમા ચીની જોને
સદા સવંદા સુખમા ઝીલુ, સુદર વરને સગે જોને
માટે માફ મન મોહુ છે, રસીક વરને રગે જોને
અગર ચદનતા વનમા જઈને, લોગી ભમરો બેઠો જોને,
ઉડીને અળગો નવ જાણે, સ્વાદ મુખરનો દીઠો જોને,
અમૃતના નાગરની માહી, મગન થયુ મન મીન જોને,
એક નિમિષ ન્યાફ નહી થાયે, રહુ રસ માહો લીન જોને
કમળનેણી મુદરી શોભા, નીરખુ નીત્યાન નીત્ય જોને,
પ્રીતમના સ્વામીની સાથે બાવી પુણ્ય પ્રાત જોને

૫૯ ૫૯

હરીની મયા થહા બળવતી, કોણે છૂતી નવ જાય જોને.
જોગીને તો જોતી હીડે, લોગીને તો ખાય અને
કાયરને તો કુટા નાખે, શુરા પુઠળ ધાય જોને
જ્ઞાનીને ગેતીને માર, અજ્ઞાની અવડય જોને
પડિતને પ્રપચે મારે, કોણે નવ કળાય જોને,
હરી પનાતો હાથે મારે, મહા ઠગણી કહેવાય જોને
ચતુરને તો ચુટી નાખે, ચટક ચેટી જાય જોને,
વપસીને તો દીપી નાખે, કરણીમા કુટાય જોને
હરીની અરિ એ પગબળ માયા, જોરે નવ છૂતાય જોને,
પ્રીતમના સ્વામી પરમ સ્નેહી, પ્રેમતણે વશ થાય જોને

૫૯ ૬૦

રસન ગન રટણુ કંગી લે,	બીજુ બધવુ સુકી દે	૧
બીજુ બાલ્ય તુ શુ કામ,	લેને એક હરીતુ નામ	૨
નામે નિમળ કાયા થાય,	ભવના બધન છૂટી જાય	૩
લેતા કશે ન પોહોચે ત્રમ,	તેને વિચારોછો કેમ	૪
હવે શુ કહું વારવાર,	દેખતા હુડ્યો સા સસાર.	૫

અમૃત પીના આજ્ઞા થાય, વહાલ ધરીને વીખડુ ખાય ૬
 એવો જીવ અભાગી જાણ, ભૂલી ભટક્યો ચારે ખાણુ. ૭
 નીંદા ન કરીશ કોઈની કાય, રાખો હરીને રૂઢીયામાય ૮
 તેથી ટળશે તારા તાપ પડશે પ્રેમે પ્રીતની છાપ ૯
 ધનને પ્રભુસુ પુરણુ પ્રેમ, હૈંડુ થાશે ટાહુ હેમ ૧૦
 આવે સુખડુ અગમ અપાર, પ્રીતમ સુદૃઢ થાય અવતાર. ૧૧

તુ નો રામ સમરને પાપીરે, તને મુનશા દેહડી આપીરે
 તાન તાપ નિવાયા હર્ષ એરે, તેની ભક્તિ શે ના કરીએરે.
 વશુ ફેડીને પુરૂષ કીધેરે, તેનો સાચો શરણો ના લીધેરે.
 તુતો કાગ થઈ કળકળતોરે, તું તો રે.જ થઈ રઝગતોરે
 તુતો ઢોર થઈને ધાતોરે, અન મુકીને ખરમલુ ખાતોરે
 તુતો અન્ધ થઈ અથડાતોરે, ઘાસ દાણો વેળાએ ના જડતોરે
 તુતો ઉટ થઈને ભમતોરે, બહુ ભાર અપાર ઊંચકતોરે
 ગામ શુકર થઈને ફરતોરે, મહા પાપે કરી પેટ ભરતોરે
 ઘણુ ગધવ થઈ આથડતોરે, બહુ માર જગતનો પડતોરે
 જ ખુક થઈ જ ગલમા રેડેનોરે, તુનો સાર અમાર ના લેતોરે
 મીન મધર થઈ આફળતે રે, જીજ્ઞ ત અન તને ગગનોરે.
 તુતો અડ થઈ અવતારનોરે, કોઈ કાપીને કડકા કરતોરે
 તુનો પખી થઈ પરવરતોરે, બહુ માળા જાળામા કરતોરે
 કીટ કૃમી પતંગ થયો પ્રાણીરે, એ ભટક્યો જીવ ચારે ખાણીરે.
 હુ ખ દીહું તે દીન દયાળેરે, કરી કરૂણા શ્રી ગોપાળેરે.
 મેહર કરી મુનશા દેહ આપીરે, સૌ સકટ નાખ્યા કાપીરે
 પામ્યો ભાવતા ભોગ વિલાસરે, સુત સુહર દાસી ને દાસરે
 પડછાયો પોતાનો નિહાળેરે, જાણે મરવુ નથી કોઈ કાળેરે
 સિંહાસન ખેડી પુલીરે, દહાડા હુ ખના ગયો સા ભૂલીરે
 કરે કરમ અતિ અહકારેરે, આવી નડશે તે એકી વારેરે
 ખાધી નોધીને જમપુરી લીધેરે, બહુ માર વિવિધપેરે દીધેરે
 એવુ જાણીને ભજ અવિનાશીરે, ટળે ચાર ખાણું ચોરાશીરે
 ભજો પ્રીતમ ભાવ કરીનેરે, ગયો અવસર નાવે ફરીનેરે.

(૫૨)

૫. ૬૨

લાહરો લક્ષ્મી મારગ છે આકરો રે, શીર સાટાનો સોહોરે,
હાની ખેલ નોથ એતો કામ છે હીમતનુ,
એમા અજ્ઞાનીનો નહી આશરોરે, શીર ૧
પ્રેમી જન હોય તેતો પ્રેમનારે પારખુ
એમા ખીજને આવે ઉલરોરે શીર ૨
હરી હરી લજ્જે ને ચોર સુખ તજ્જે,
ખીજે મત પાખડ મેવો પંગે શીર ૩
પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરી દ્યો,
નુને ભેઈ લેશે ખોટો ખરોને શીર ૪

૫૬ ૬૩.

સુરતા લાગી છે જેની ભ્રમણા લાગી છે,
જાણે કોઈ સત મુજાણુ સોહાગી જેની સુરતા લાગી છે ઠેક
નટકીનો ખેલ એતો રચ્યો રે આગાનમા
વરત વિના ખીજુ નજરે ન આવે, જેની સુરતા લાગી છે ૧
આતકે સ્વાનિનુ બિદુ પોઝરે
અવર ન ભાવે ખીજુ નજરે ન આવે જેની સુરતા ૨
ગુરાના લક્ષણ એવારે ભાઈ
કુઝ ચઢે ત્યારે પૂઠે ન જુએ જેની સુરતા લાગી છે ૩
મોટા જોગેશ્વરે જોને મનવજ કીયારે
સીધુમા પેશીને મોતીરે લીધા . જેની સુરતા ૪
ભક્ષિના લક્ષણ એવારે ભાઈ,
પ્રીતમના સ્વામી મારા વસ્થા છા હૈયે જેની સુરતા લાગી છે ૫

૫૬ ૬૪ સગ વાળ

મુદીર શામ સોહામણો, ભજ ભાવમુ, જેને નિગમ
નિરતર ગાય તેને ભજ ભાવમુ શીવ વીરગીને મારદા,
ભજ ભાવમુ જજ ચગ્ણુ કમળ ચિત્ત રહાય, તેને ભજ
ભાવમુ જેણે પાળીમા પશ્ચર તારીયા, ભ૦ એવો નામ
તણો મહિમાય તેને ભજ૦ જેણે તાર્યો અભમેળ પાતકી,
ભજ૦ ગજ ગુણુકાની કીધી સ્લાય, તેને ભજ૦ જેણે ૬૫૬

સુતાને પટ પૂરીયા, ભજ૦ એવા અગણિત ગુણુ ન ગણાય,
 તેને ભજ૦ દાસ તણા હુ ખ ટાળવા, ભજ૦ એક જ્ઞાને
 ઉડીને ધાય, તેને ભજ૦ અવગુણુ સામુ બુએ નહી, ભજ૦
 એવા ગુણુવતા ગોકુળરાય, તેને ભજ૦ જેને ઠાઠ નહી
 ત્રિલોકમા, ભજ૦ તો હરીને શરણે સમાય તેને ભજ૦
 અખીલ લોકને આતમા ભજ૦ જના સમગ્રણુથી મુખ ધાય
 તેને ભજ૦ પ્રીતમ પ્રભુને સભારતા, ભજ૦ હુ ખ જન્મ
 મગ્ણ મટી જાય, તેને ભજ ભાવમુ

૫૬ ૬૫

શામ ટે મમરે નહી નથી જાણુતો,
 પામ્યો મોગા મનુષ્યાવતાર, જે નથી જાણુતો
 વાગ્યે વશ્યો વેગી વચ્ચે નથી જાણુતો
 કેમ ગાકલ રહેરે ગુમાર, જે નથી જાણુતો

શે મુખે આવે તેને નિદગ નથીં છે માથે મગ્ણનો
 માર શે નથી કાળ ક્રે શીઠ ઉપરે, નથીં કાણુ લેતા
 નહિ લાગે વાર શે નથીં હાથે હથે પગ પેગડે, નથીં
 તેમા રહેવાનો કોણુ વિચાર જે નથીં મુસાફર એ કો
 મજ્યુ, નથીં વેગે વહેા જાય મમાર શ નથીં માગ વહે
 છે ઉતાવળા નથીં મા આદ્યુ લાર કતાર શે નથીં કોઈ
 કોનુ નગી નહી નથીં જાણુ અગમ પથ નિગાર શે
 નથીં સ્વાચ્છનુ સર્વે સગુ નથીં માયા પ્રપચ સચ્યોરે
 અપાર, જે નથીં બહુ બધન આ ઉવને, નથીં નહી
 છુટયાનો લાગ લગાર, શે નથીં ધન બેડી ને ધગ ભામકી.
 નથીં ગમે તોસ કુટુબ પરિવાર, શે નથીં દેહ ધર સુત
 સુહરી, નથીં એ મોટા બધન ચાર, શે નથીં અનેક પેગ-
 ની આપદા, નથીં પીડે પ્રાણીને વિવિધ વિકાર, જે નથીં
 તેમાથી કોઈક છુટશે, નથીં જેને હરી ગુરુ છોડણુ હાર,
 શે નથીં ગર્ભ સકટ આવે નહી, નથીં ફરી ન પડે કદ
 મોઝાર, શે નથીં કહે પ્રીતમ પદ પાનીયા, નથી જાણુતો.
 જે સર્વે શીરોમણી સાગ, શે નથી જાણુતો

આજ ભલે તમે આવીયા, ઓધવજી શ્યામનો સ દે-
 શો લાવીયા, ઓધવજી કમળનેન હરી શુ કરે, ઓઁ અમને
 ક્ષણએ નવ વિમરે, ઓઁ વાલે અમને વિસારીયા, ઓઁ
 કુખળના કારજ સારીયા, ઓઁ કર્મે અમારે મળી કુખડી
 ઓઁ તે હરીની દૃષ્ટે પડી ઓઁ રાકને રાજ ખેમારીયા, ઓઁ
 મળના સુખ વિસારીયા ઓઁ મેકક માથે ન શોભે મણી
 ઓઁ તમે દો ચતુર શિરોમણી, ઓઁ એવુ માલણીને લા
 જી મુવા, ઓઁ જદુનાથે પાડયા જુવા, ઓઁ હવે કલપીને
 શુ કીજીએ, ઓઁ કરમ આપણાને દોષ દીજીએ, ઓઁ પો-
 તમના સ્વામીને શુ કહીએ, ઓઁ ચતુર નગ સમજે રથે,
 ઓધવજી

પ્રેમની વાતો ન્યારીઓ, ઓધવજી જુવતી જાણુવડા
 રીઓ, ઓધવજી નેહનુ નાતુ તોડીયુ, ઓઁ કુખજસુ ચી-
 ત હરી જોડીયુ ઓઁ ગળને અગત શી રાકને ઓઁ
 એ કુખળ દશ વાકની, ઓઁ પ્રગ હનને પ્રાંતી કરી,
 ઓઁ દાસી નહી મનમા વસી ઓઁ અર શુ ત્રીયાની
 ખોટ છે, ઓઁ નિશાન ઉપર ચોટ છે, ઓઁ એમ શુ માયા
 મોહની, ઓઁ લગન ન અવી કોઈની, ઓઁ જ્યુ તે હેન
 હજી તાણુ ઓઁ તે દુખ અનને નાલે તાણુ, ઓઁ પ્રા-
 તમનો સ્વામી ભેટશે, ઓઁ ત્યારે દારૂણ દુખ મેટશે, ઓઁ

ઓછુ માણુમ અકરૂડીઓ, ઓધવજી મહા કપરી ને
 કુડીઓ ઓધવજી જે દીનને અહી આવીઓ, ઓઁ એને
 શોક ઉપજવીયો ઓઁ લઈ ચાલ્યો જદુનાથને, ઓઁ દુખ
 દીધુ વ્રજ માથેને ઓઁ અમે અખગા નદ્યા રોઈને, ઓઁ
 થાક્યા તે વાટડી જોઈને, ઓઁ રચના પ્રદ્યા ભુદ્યો મહી,
 ઓઁ અમને પાપ આપી નહી, ઓઁ ભુત પવનપર ચા
 લતી, ઓઁ જુગતે કરીને આલતી, ઓઁ જઈ મળતી એક
 પળમા, ઓઁ એવી આતુરતા દીલમા, ઓઁ હરી હેયાને

હાર છે, ઓઁ પ્રીતમનો પ્રાણ આધાર છે, ઓધવજી

પદ. ૭૦

પ્રીતમા પડદો ન કીજીએ, ઓધવજી પ્રીત ત્યા તન મન
 હીજીએ ઓધવજી પ્રીતનુ કારણુ જોર છે, ઓઁ જેમ કાઈ
 ચદ ચકોર છે, ઓઁ નરમાદા મોતી ખરા, ઓઁ અનેક
 ઉપાયે ના રહે પરા ઓઁ ભ્રમર કમળ વિના ન રહે ઓઁ
 ન મળે તો હુ ખડુસહે ઓઁ ચાતકને મન મેહ છે, ઓઁનદ-
 કુવરસુ નેહ છે, ઓઁ છાયડી નમતા ચુરની, ઓઁ પ્રીતડી
 પરમ ચતુરની, ઓઁ તાર દુટયો સાધીએ ફરી, ઓઁ ચોળ
 નો ચદયો ન જાય ઉતરી, ઓઁ પ્રીતમના સ્વામીનો રગ
 છે, ઓઁ જન્મો જનમનો મગ છે, ઓધવજી

પૃ ૫૧ ગગ ગેગ

વદાવનનોરે ચદ મારે ડહીયે વશ્યો છે,	
ઓધવજી ભલે આવ્યા તમે આજ,	વદાવનનોરે ટેક
ગોવિંદજીનીરે ગોઠડી કીરે,	
મુકી દેઇ સર્વે મનનીરે લાવ,	વદાવનનોરે
ગયા પડી ફૂગી ગોકુળ નાળા,	
એવો આમારો શો દીકોરે ડોવ	વદાવનનોરે
વસુદેવ જેવકીને મતાપ્યા કષ્ટ,	
નેની ઉપર શો કગવેરે ગેશ	વદાવનનોરે
લોડની લાજ અમે મરેં તિવરી,	
બાળપણની કીધી પુરગુ પ્રીત	વદાવનનોરે
કુબળના લોગ જોગ ભાળવો અનને,	
એવી તમારી છે ઉલટીરે રીત	વદાવનનોરે
મધુગની વાસી એ કમની દાસી	
હાસી કરે છે અમને પધજો સમાર	વદાવનનોરે
મધુપુર મેથી હવે કાઈએ ના જાશો,	
કુબળ સરખી તમને નહો મળે નાર	વદાવનનોરે
ભાગ્ય હથે ત્યારે મળી એ ભામની,	
પુણ્ય કર્યા તે કેમ પાછારે થાય.	વદાવનનોરે
કુબળરે એવી જેવા ઠાકોર તમારા,	

तवा प्रीतम तेमना गुणु जाय

ब्रह्मवर्णने

५६ ७२

गोपीजननाचे प्राणु ते तो प्रबुलुनी पासे,
 आतो रद्या छे तं तो सुना शरीर गोपीजननारे.
 कुर्मे अमाचे कुयाथी अकुं आव्यो
 छण करी लक्ष गयोः भगलद्वीर, गोपीजननारे.
 रथने वैडीने ज्याचे रद्याचे राधाछे,
 तेमने ते आपी अट्टु धारणु धीर गोपीजननारे.
 आव्यानी आगे अमे रद्या विधांमे,
 आवणु ना ज्ञायु हुनी हौडानु डीर गोपीजननारे
 वचन तमाग उद्वेप उदीयाना वाग्या
 अतो लगाडया तेम नागीने तीर, गोपीजननाचे,
 जण विना छेवे ततो ज्ञायु फाडुरडा
 भीन नरे ज्याचे न भणेने नीर गोपीजननाचे
 प्रेमनी वातो तला प्रेमी जन गो.
 वजा ना ज्ञणे काछं प्रमवनीचे पीड, गोपीजननाचे
 स्याम नवउप विना शु थाय साधन
 अथ तछने जेणु मेवे कुरीर गोपीजननाचे
 जीवधरदास विना अवण ना जाडे
 नेणामा वस्ती रहो न हकुमार गोपीजननाचे
 कुयरी ज्ञयो कुयाचे धास न जाये
 अडयो ना उतचे काछं मतीना शणुगा गोपीजननाचे
 आना ते जणने कुयाचे शीप ना जाये,
 डेण कुण नडी कुरी थीछेरे वार गोपीजननारे
 अक पटक अमने कहे केम वीसरे,
 प्रीतमनो स्वामी अमागे प्राणु आधाग गोपीजननारे.

५६ ७३

वाले वाछे वामलडी लाल, ब्रह्मवर्णनाछे,
 मनडु माउ वीधायु लाल, माले तनमाछे. १
 नोतम नाहने लटके लाल, माउ मन अटके छेरे,
 नयणु नेह उपणवो लाल हेटे अटके छेरे २

- સુદર શામ શા માટે લાલ, હેત ઉનાર્યાજીરે,
કોઈક મુદરીની સગે લાલ, વહાલ વધાર્યાજીરે ૩
ગીરધર છેજી ગુણવતા લાલ મદીરે પધારોજીરે
જન પ્રીતમના સ્વામી રમીયા લાલ, રગ વધારોજીરે. ૪

૫૬ ૭૪

- આવો છેલ છખીલા લાલ, કામણુ પ્રીધાજીરે,
મુખડે ખોલીને મીઠા લાલ, મન હરી લીધાજીરે ૧
તમને પુછુ પાતળીયા લાલ, ઉલટા રોડાનેજીરે,
રૂઝની કયા જઈ રમીયા લાલ માયુ ગહાનેજીરે ૨
પુચી કાકાણીની કોરો લાય, મુદીઠ અગેજીરે,
નયણા ચાળ કમુગા લાલ, રાતે રંગેજીરે ૩
હેત હયાના લાલ, જવને જોયાજીરે,
જન પ્રીતમના સ્વામીની સાથે લાલ મનડા મોહ્યાજીરે ૪

૫૬ ૭૫

- પ્રીતે પધારો પાતળીયા લાલ મદીર મારેજીરે,
ગાજુ શુ કહીએ તમને લાલ, વારે વારે જીરે ૧
પહેલી પ્રીત કરીને લાલ, કોઈ ના વિસારે જીરે,
મનડુ મારૂ લોભાયુ લાલ, તારે લારે જીરે, ૨
અમને રાસ રમાડયો લાલ, ગરદની રાતે જીરે,
તે દહાડાતુ મન મોહુ લાલ, ચતુરવર સાથે જીરે ૩
સુતા ખેડા ના મોહાએ લાલ, દરશન દોને જીરે,
જન પ્રીતમના સ્વામી રમીયા લાલ, રૂઝમા ગહોને જીરે ૪

૫૬ ૭૬

- સોળ કળા લઈ ચદ ઉજ્યો લાલ શોભા મારી જીરે
ગરબો ગીરધર સાથે રમવા લાલ મળી પ્રજ નારીજીરે ૧
ધરીયા મોળે શણગારો લાલ, આપે એવા જીરે,
અગે ઉલટ ન માયે લાલ અધરરમ લેવા જીરે, ૨
ગાન કરે સઉ ગોપીજન લાલ, વેચં વનમાળી જીરે,
જન પ્રીતમના સ્વામીની સાથે લાલ, લાગી તાળીજીરે.

૫૬ ૭૭

- આજ અનોપમ દહાડો લાલ, હરી ઘેર આવ્યા જીરે,

માતી કેરે ઝુમખડે લાલ, વહાલો વધાવ્યા હરે, ૧
 મોહ પાઘ કચુળી લાલ, છોનેરી હેરો હરે,
 સમીયા સથે રગ લાગ્યો લાલ, ન મુકુ કેડો હરે ૨
 જાણે જઈને ભેટુ લાલ સાભળ સાહેલી હરે
 જન પ્રીતમના સ્વામીને મળવા લાલ, લજ્જા મેલી હરે ૩

૫૬ ૫૮

પ્રેમ તણે પથ ચાલેરે તે મહાપદ મહાલે,
 બે હગલા માગક ચઢે સીધી માતા જાવીને કર જાલેરે તે મહા.
 ત્રીભુવન વ્યાપક તેજ તમાક, તમવિના તગણુ ન હાલેરે, તે મહા.
 જેને હૈયે હરી આપ ધીરાજે તેને તાપ ન સાલેરે, તે મહા.
 પ્રીતમનો સ્વામી સ્વામજાદો, ભક્ત ભાવ પ્રતિપાળેરે, તે મહા.

૫૬ ૫૯

હો ગોવિંદ ગુણ ગઈરે, દેહ દુર્લભ ભાઈ
 રત્ન પદાથ દેહ અમુલ્ય મ ઠોડાને જઈને ગમાઈરે, દેહ
 એક ઘડી હનો નામ ન લીધુ, મુરો ધધામા ધાઈરે દેહ
 કહે જીયાનુ કરમ કમાયો આપ નદો ઉર જાઈરે, દેહ.
 પ્રીતમને સ્વામી શામળ યે મેવકનો ગુણ દાઈરે દેહ.

૫૬ ૬૦

કડલાસિધુ હરીનેરે, ભજ ભવ ધરીને,
 હું હું કરતા શુરે હીરે છે મુજ જાણ મગાનેરે ભજભાવ
 ગય અનેડ તેની નહી ગણતી, જો પા કરીનેરે ભજભાવ,
 સાચુ જીવું કરીને હરે, પાપે પેટ જાનનેરે ભજભાવ
 પ્રીતમના પ્રભુ ભજન કરીલે, પ્રેમ તેજાને હરીનેરે, ભજભાવ

૫૬ ૬૧

હર હરી સમરણુ સાચુરે કામ ધાય નુ કાચુ'
 મિથ્યા તેમના શુ મોહ પાગ્યો કરી કરી પડલુ પાછુરે, કામ
 ગાર પ્રીતુ ભટકે ચટકુ, ગજ પતંગે સુ સાચુરે, કામ
 કુખ ડઘા કર કીતન પ્રેમ, શે નહી નેહે નાચુરે, કામ.
 પ્રીતમ પ્રભુ શુ પાણી ભેડીને, ભક્તિ જુગો જુગ બાચુરે, કામ

૫૬ ૬૨

સ્વતસ્સ્વામીનુ નથી અબાધ્યુ મન માને તેમ મહાલો,

યુન્ય પાપના બે મારગ છે, મન માને તે ઝલો ટેક
કયા કર્મ ભોગવવા પડશે, બેઈ વિચારીને ચાલો, અતર
હરીને ઘેર તો ડિમાખ એક છે કોણ વેરીકોણ વહાલો, અતર
વણુ સમજ્યો વેપાર કરો જો, ફેરો પડશે ઠાલો, અંતર
પ્રીતમને સ્વની પ્રેમ તણે છે, નાગર નદનો લાલો, અતર

૫૮ ૮ ગગ પ્રભાતી ઘેળ

ચેત ચેતને અચેત પ્રાણી શુ સુતો આજમ આણીરે,
ઉત્તમ અવસર બહી જીવડા બગનેરે
કાચી કાયા વાદળ છાયા, તેમ શુ લોભાયેરે,
મિથ્યા માયા મૃગતૃષ્ણના જગ ત્યાગનેરે ૧
અનેક શુરા ગયા અધુરા કામે કાયર પૂરાર,
આવી યુગ કર્યા તેની ગણુતી નહીરે,
શુભર ફળના જ તુ જેવા, સૂષીના સુખ એવારે,
માને મન એવુ એ સાચુ સહીરે ૨
બહ્યા જેવા જગ પરપેટા, દીસે ન ના મોટારે,
કુટ્યા તે નો સર્વે કુટી બાય છેરે,
હરીને શરણે આવે જયારે તેના તાપ નિવારેરે,
કહે પ્રીતમ તે ત્યાં નીરલે થાયછે રે ૩

૫૯ ૮

જીવ અભાગી કઈ ના બળે, મિથ્ય સુખને માણેરે,
નનુ ઉર ના આણે અ અરજ રહા રે
સીસાખાજમા શુ મોહો અમુલખ અવસર ખેચોરે,
બુઠે જન્મ વગેવ્યો તો કહીએ કહારે ૧
દેખત ભુલ્યો કહ્યું ન માને, તેને શુ સમજવેરે
હથ ન આવે સો મણુ છલા કૂટીએરે,
ખળને કાઈ પ્રતીત ન આવે, મામા ઉત્તર આપેરે,
જ્ઞાન ન આવે નિશ્ચે નાસી છુટીએરે ૨
અધિકારીને સગ લાગે, જેમ નિદ્રાથી બગેરે,
તેના સશય ભાગે, જે ભાવે ભજેરે,
મુમુક્ષુની સમજણુ ન્યારી, શુ બળે મસારીરે,
પ્રીતમ અર્થ વિચારે સો અનરથ તજેરે. ૩

૫૬ ૮૫

મદગુરૂ સગે રહીએ રગે આનદ વાધે અગેરે,
 પુરણ પ્રેમ ત્યા રગે પ્રભુને નિહાળીએરે,
 નેહ નીરખુ હેડે હરખુ, નહી શામળીયા સગ્ગુરે
 અલખેલા વાલા શુ અતર ટાળીએરે ૧
 આનંદકાગી અખડ વિહારી, ગોપીવર ગીરધારીરે
 હું બલીહારી વારી તારા નામનેરે,
 જ્યા જેવો ત્યા તેવો તે તો અકળ સ્વરૂપી એવોરે,
 સ્નેહ ધરીને સેવા સુદર સ્થામનેરે ૨
 રમતા નામ નિરતર ન્યાળો હુ મારાને ટાળોરે
 પ્રીતમ પ્રેમ પાળો નાતુ નેહતુરે ૩

૫૬ ૮૫

નેહવિના હરી ન મળે કેને, એવુ લક્ષણ એનેરે,
 જેને ભેટે તેના ભવદુખ જાથહેરે
 ભૂપ ભુવન ભોજન ના ભાવે દાન તેડે ત્યા આવેરે,
 ભક્ત તણે ઘેર ભાવે ભાજી ખાયહેરે ૧
 શવરી સગ્ગનો મલીન વિચારી, કરમા કુણુ આચારીરે,
 સ્નેહ વિચારી ગામળીઓ ભોજન કરેરે,
 જન્મ કર્મ કુળ જાત નાતની, નહી એને અધિકાઈરે,
 ભાવે ભક્તશુ બધરજી પાણી ભરેરે ૨
 સ્નેહ તાણુ એ કારણ મોટુ, પ્રેમ વિના મૌ ખોટુ રે,
 જપ તપ તીરથ જગન કરે શુ ધાયછેરે,
 ગોપીના ગોરસ પીધા, ચીર હસીને લીધારે,
 આજ ચરિત્ર બહુ કીધા શ્રધે જાયછેરે, ૩
 પ્રેમતણુ વશ ધાયો આવે, હેને હસીને બોલાવેરે,
 પ્રાંતવિના પ્રપચ ના ભાવે નાથનેરે,
 પ્રીતમનો સ્વામી શામળીયો, અનિ અજિયામા બળીએરે,
 આવી અદળક ઢેળીઓ અબળા સાથનેરે ૪

૫૬ ૮૭ રામ કશી

રનન પદાન્થરે અલ્યા તને જનમ દીયો,
 માયામા વીટાણોરે, ભુડા તુતો કાઈ ન લલ્યો ૮૬.

બાર વરસ બાળપણમા ખોયા, ત્રીસ વરસનો થયો,
 મીતેર વરસ સુધી સમજ્યો નહી, અક્ષય જન્મારો ગયો;
 હવે શુ ચેતેરે જન્મ તો પુરો થયો • રતન પદ ૧
 મુનશા દેહીએ પ્રભુ ભજ્યો તે, અખડ ઉગી રહ્યો,
 આવા ગમનનો ફેરો ટળીયો, તે સદ્ગુરૂ મરખો થયો
 પૂરણ પદ પામ્યોરે, તે તો વૈકુઠ ગયો રતન પદ ૨
 સાચો ધણી તે સમસ્ત બેટી, બે ગુણ હરીના ગાય,
 પ્રીતમના નવામીને ભજતા, જન્મો જન્મ ઓળખાય,
 પ્રાણુ જીવન પાતળીયોરે, મારા તો ઘટમા રહ્યો રતન પદ ૪
 પદ ૮૮ કાશી.

હરી રમ પીઝરે પરમ પ્રેમે કરી
 ઉર અનરમારે, ડીજ એક ધ્યાન ધરી ટેક-
 અધમ ઉદ્ધારણુ ભવ જળ તારણુ, નરક નિવારણુ નામ,
 બાણે અબાણે જપે જીંડાએ, તે પામે અવિચળ ઠામ,
 શ્વાસ ઉશ્વાસેરે, રનના રટને હરી હરી રસ ૧
 અભમેળ ગજ ગુણુકા નારી, નામે પામ્યા પાર,
 પ્રાયશ્ચિત પ્રાઠ કર્યા તેના પ્રલ્લે, ક્ષણુ ન લાગી વાગ;
 ગોવિંદ ગુણુ ગાનારે ગયા બહુ પતીન તરી, હરી રસ ૨
 નામ નીસરણી જે જન ચઢીયા, પોહોળ્યા ઇંડને પાર,
 ધ્રુવના ધામ થકી અતી ઝગ્યા, અચળ થયા નીરધાર,
 ડગે નહી કમહુરે, એઠા હીક હરી, હરી રસ ૩
 પીંડ બ્રહ્માડનો પ્રેરક પાને, માનો સાક્ષી સોય,
 અકળ અરૂપાં સહજ સ્વરૂપી, આવરણુ એકે ન હોય,
 માયા નવ લાગેરે, નાઠો કાળ હરી હરી રસ ૪
 અમલ અખડ મારી, સદ્ગુરૂથી પીવાય
 લગન મગન તે સ્નાનમા ગારે, અભે અમર તે થાય,
 કહે જન પ્રીતમરે ન પડે કદ કરો, હરી રસ ૫
 પદ ૮૯ કાશી

સદ્ગુરૂ શબ્દેરે, ત્રિવિધિ તાપ ટળ્યા,
 એવા અંતરબાહીરે, પ્રેમે પ્રગટ મળ્યા ટેક-
 કરી કસોટી કુદન કીધુ, કાપી કાઢયો મેલ
 આઠા ભીતર એક સ્વતનર થઈ ગયુ મૌ મેહેલ,

જ્ઞાન વળીમારે, અધના ઓધ ખળ્યા સર્વગુરુ. ૧
 જીવ ભાવ મેટીને ગુરુઓ કીધો પ્રહ્લસ્વરૂપ,
 સંશય રહિત થયો શુદ્ધ ચેતન, કોણ પડે ભવકુપ
 કલ્પના મટીને મન પાપાણુ ગળ્યા. સર્વગુરુ ૨
 કળા કુચી આપી સર્વગુરુએ, રાખ્યો આપ ઉદ્ધાસ;
 ધરણીરે ઉપર ચરણુ ધરે નહી, જેમ અનળ ગહે આકાશ,
 અજર રસ પીધેરે, પ્રપચ દુર પળ્યા સર્વગુરુ ૩
 તત્ત્વમસી તુરીયાપદ પાગ્યુ ટળ્યા કેતનો દ્વંદ્વ,
 નીબનદ નિગતર નિરખ્યા, નિરાલંબ નિન્દદ,
 પ્રીતમ સ્વે પોત્યેરે, અઠગક મરને ઢળ્યા મર્વગુરુ ૪

પદ ૧૦૩૫

તત્ત્વ સાખ્યમારે, જોયુ જુગત કરી,
 સર્વ સમાતારે, ઠગે એક હરી ટેક.
 ઇદ્રા દેવ વિશે ગુણવૃત્તિ, મેનો પ્રેરક મોચ,
 વસ્તુ વિચાર કરીને જેતા, આવરણુ એકે ન હોય,
 આનંદ કોશેરે, અનુભવ દાષ્ટ ઠરી તત્ત્વ સાખ્ય ૧
 શુદ્ધ ચેતન્ય સાક્ષી પ્રમતા પ્રમાણુ પ્રમેની એક,
 અદ્વૈત એક અખટ અવિનાશી, નીગમ કલ્પ નેતી નેતી
 નાથ નિરતરરે નિરખ્યા નજર ભરી. તત્ત્વ સાખ્ય ૨
 કનક દડ સાકગ્તુ શ્રીકળ, ન્તનકુલ એક રૂપ,
 બાહ્ય ભીતર સવ નિગતર, અપે અકળ સ્વરૂપ,
 એકરસ ઇશ્વરરે નહી કોઈ મિત્ર ચરી. તત્ત્વ સાખ્ય ૩
 પ્રહ્લપયોધિ ભયો પરિકુળગ, ન મળે ન્યુન લગાગ
 મૃત્યુ તે મમૃત થઈ નિવહ્યુ પ્રગટયો પ્રેમ અપાર.
 પ્રીતમ પ્રીછરે, ગુરુગમ સાન ખરી તત્ત્વ સાખ્ય, ૪

પદ ૬૧ ધોળ

સખી આજ અનોપમ દાડીલો, અતિ ઉલટ અગ ન માય;
 પ્રાણુ ખ્યારી તે પરણે પ્રીતસુ મળી માનુની મગળ ગાય સ૦
 ચર તેા સુદર નદજનો લાડીલો, બ્રહ્મભાણુ તણીરે કન્યાય;
 રાધા મોહન રાગે રળીયા મળ્યા, જેની શોભાતોવણુવી નળય સ૦
 તરીયા તોરણુ બાધ્યા રે બારણે, મણી મુક્તાના ચોક પુરાય,
 મોટા મડય છાવારે, કુમ કુમ કેસરના છાટણુ છટાય સ૦

શુવાચદન સ્રગ મહ મુક્તા. પ્રેમે ફેફળ પાન વેહેચાય,
સ્વામી પ્રીતમનાની શોભા ઘણી, જેનો રસ ભરીયો વીહનં
વાચ સ૦

૫૬ ૯૩ રાગ ફેર ધોળ

સખી આનંદ સાગર ઉલટયો, મને પ્રગટયો છે પ્રેમ અપાર;
રૂપ સુહર શ્યામારે સુહરી, એવા નટવર નહકુમાર સખી૦
સખી સુહરતા ત્રીલોકની આવી એકઠી થઈ એક ઠામ,
એની ઉપમામા કોઈ આવે નહી, બહીહારો ને કોટીક કામ સ૦
અહ્યાએ લાખેણુ લગન વિચારીયુ, શુભ સુદુર્ત ને શુભવાર;
તેવુ જોઈને ત્રીકમણુ તોરણુ ચઢયા, સાસુપ ખના આઠ્યા સારસ૦
વેદ વિધિ કરીને પધરાવિયા, પ્રભુ આઠ્યા છે માયગ માય,
સ્વામી પ્રીતમને અતિ રૂડો, અહ્યા વેદ ભણુછે ત્યાય. સ૦

૫૬ ૯૨ ધોળ

અહ્યા વેદ ભણુછે, અતિ હેડે હુખે	
મગ્ગ જય યોજે કુમુમ વાણુ વરને	૧
વેદીવૃ પાવકે જેવ તલ હે માથે	
વાળા બટુ વાજે રગ રેલો આથે	૨
કચનને વગજે, ધેરી રચી ચુપે,	
મોઢા લોક અનર્હગજે, ગ્મોયાને ઉપે	૩
વર પામે યેનડયાટે, ચક્રમુખી આગ	
કહે આગેપો, મત્ત વનમાળા	૪
કુમ કુમ ઉમરનારે છટયા ઝાટણુલા	
બુગનેમુ ક્રીધુ છેડા ગાઠણુલા	૫
ફરવાને લાગ્યાટે, મગગ ફેર	
હુધે મેકે ઉઠયાટે કરા સાકર કેરા	૬
કસાર આરોગ્યોરે, પ્રીને બેઉ જણુ,	
ધ્રુવ દર્શન ક્રીવારે દીધા દાન ઘણુ	૭
પ્રીતમના પ્રભુનારે, મિઠળ છોડાયે	
મળી તરૂણી ટોળેરે, મનગમતુ ગાયે	૮

૫૬ ૯૪. ધોળ રાગ ફેર

છોઠ છોઠ છળીલા હોરકારે, તારે દોરડીએ દશ ગાઠ અલખેલા
તે તુજથી કેમ છુટશેરે, અહ્યાએ પાડી આટા અલખેલા૦ ૧

भय पीता नारी पूतनारे, मही माण्डवना चोर,	अ०
आहीर कुणमा उछर्येरे चार्या गोकुणमा ढा०	अ० २
कुण्ठ ते दागी कमनीरे, ते सु कर्यो धन्वान्त	अ०
नवलण हुजे नदनेरे तोय पीधी पीयारी छाश,	अ० ३
जे आपनो तु आणकडे जण्यु तमाउ जेर,	अ०
अतुरपालु तमा शु हशेरे, चार्या ते लीलडीना जेर	अ० ४
नदरी जतने लात जडे नहीरे, न मणे मोटा सग,	अ०
प्रीतमना स्वामी शु कहीजेरे, जेवा तमारा ढग	अ० ५

५६ ६५ धोण

छोड छोड छपीली दोरडारे, तारे सुद्धामो वीर तेडाव, अलपेली	
तेथी जे अथ मरे नहीरे, ताजे ब्रमुणाणु आप तेडाव	अ० १
तु कुवरी कीरती तणीरे तंतु कर्यु स्नन पान	अ०
जेर जराय मा राजशेरे, अतरमा अलिमान	अ० २
अनमा ते मजु न गणशेरे, मान मुकीने करजेड,	अ०
शीर नमावे सौ दपता रे, हाथे हागीने दाते तोड	अ० ३
कुणु तप डीधा तडणीरे, तारा पुन्य तल्लो नही पार,	अ०
कोपी अह्लाडपति कृष्णुणुजे, ते तु पाभी बरथार	अ० ४
दापीली लाज न गणगेरे ज जेम ते तेम थाय,	अ०
प्रीतमना स्वामी श्यामणारे, तेने तु लाग प्रेमे पाय,	
अलपेली दोरडारे, छोड छोड छपीला दोरडारे	५

५६ ६२ धोण नाग रे

नाभण नैयर वातडी, हु वारीरे, नहीरे आव्या भाव
 मगणकारीरे जेनी हनी जेनी वाटडी हु वारीरे, उर अंत
 रमा लाव मगणकारीरे अचक मचक घेर आवीया, हु वा०
 हीधा छे दरशन, मगणकारीरे हया करी नीज दासने हु
 वारीरे, प्रेमे कर्या दर्शन मगणकारीरे, मुहर गोला जेधने,
 हु वारीरे, लागी गध सौ ज्ञान, मगणकारीरे ओरडीया
 अजवाणीया, हु वारीरे, सेजे पाभी सुभशात, मगणकारीरे,
 अत्रु नही ससारमा, हु वारीरे, सिध्या मवेर काज मगण
 कारीरे, कुटारे कधजे गयो, हु वारीरे, आव्यु अकटक राज,
 मगणकारीरे, शोक नही स्वप्नातरे, हु वारीरे, हु अनो डेडयो
 काम, मगणकारीरे सुभनो नागर हुलक्ष्यो, हु वारीरे, स-

નમુખ જિભા સ્યામ મગજકારીરે મેહેર થઈ મહાગજની,
હું વારીરે, ટળીયા ત્રિવીધિ તાપ મગજકારીરે પ્રીતમને
સ્વામી શામળો, હું વારીરે, મળીયા આપો આપમગજકારીરે.

૫૬ ૯૭ રામ મોતીદામ ૭૬

હવે હરી ભજતા રખે જીવ હારે, નહી દેહ મુનશઘ
મખે વારે વારે વિષયને નનાદે વળગતો ફરેછે, ગાને માનવી
મોહ મિથ્યા ધરેછે. ૧ જોઈ લે તપામી નથી કોઈ કેનુ કરે છે
કમઠા થયે હુ બ તેનુ, મળ્યા સ્વાગ્થી મો કો સુતનારી,
ભજે ભાવસુ કૃષ્ણ આનદકારી ૨ જેનામા ગયો જગ તે
મર્ણ વાટે, નથી ચેતો મૂઠ તે કોણ માટે, ધન વાન ધન્ય
ત્રીયા કાળ પ્રાણી ભમે જીવ નમારમા ચક ઘાણી તે
કરેકલ્પના ભમણ ચિત્ત ભારી, ભજે ભાવસુ કૃષ્ણ આ-
નદકારો, ગયા રક રાત મોટા ચકવર્તી, જેની આણ ફરતે
જહા લગી ધરતી ૪ ગયુ બાળ જોમન તે તન તાર, નથી
મૂકતો મૂરખા લોકલાડ ગયો બાપનો બાપ જોને વિચારી,
ભજે ભાવસુ કૃષ્ણ આનદકારો ૫ જાણે જગના જીવના
પ્રીત જુડી નથી દેખતો હુર્મતિ આખ પુટી વાગી ૧૨૨
તારે મડિ રોગ જુજ્યો આયો કણ કાચો ચઢ્યો મર્વ સુજ્યો-
૬ મહા સદગુરુ મત કહેછે પોકારી, ભજે ભાવસુ કૃષ્ણ આ-
નદકારી, પડ્યો પામર આડમા શીદ પાછો, ગ્રહો રામના
નામનો દ્રવ્ય સાચો ૭ ખોટા ખેલમા શુ ગ્હે છુ ધુ ચાઈ, નથી
હાથ આવે એવુ કાઈ ભાઈ, કર્યુ કારસુ મોહ માટે મોગરી,
ભજે ભવશુ કૃષ્ણ આનદકારી ૮ વળગી જીવને એક નારે
નકારી, જોડયો જુમરે નાથ ઘાલી કરાગી, કર્યો કામરૂ દેશનેદ
જેલ બાગા, ઘા-ચા કઠમા કથના દઢ ગાળા ૯ છુટે કેઈ પેરે
કરીને સસારી ભજે ભાવસુ કૃષ્ણ આનદકારી ૨ચી વિશ્વ
વાડી વિચિત્ર પ્રકારે, વેડ્યા કાચા પાકા સડિ એકીતારે ૧૦
કોનો હુર્મ ધગ્યે કોનો શોક કીજ, ગયા કમક કોટી કોનુ
નામ લીજ, રાખો રૂઢીયામા હરી એક ધારી, ભજે ભાવસુ
કૃષ્ણ આનદકારી ૧૧ જેના નામથી ભવનુ કષ્ટ ભાગે, તણે તા-
પની આચ એકે ન લાગે, તથા ઘોર સસાર તે મહાપાપી,
હરીનામ ખડગે નાખી જાળ કાપે, ૧૨ આબ્યા શર્ણુ લીધા અ-

નેક ઉગારી, ભળે ભાવસુ કૃષ્ણ આનહકારી કે'તા જીભ
ગાઠી સુણી કાન પુટયા, હૃદે નાવ્યુ જ્ઞાન તેના રામ રૂઠયા. ૧૩
વૃથા વાતમા તુ રખે દીન ખોતો, ગયો દાવ નાવે વળતો
રેહેશે રોતો, પ્રભુ ભજે તેને પ્રીતમ બલીહારી, ભળે ભા-
વસુ કૃષ્ણ આનહકારી

૫૬ ૫૮

માયા મોહની તે નથી કોઈની દાસી, વાલો વીખ પાશે
દેશે કઠ ફાસી, નાખે નીરમા ગુલકાટા કરીને, ભખે ભાવે તે
મીન નયે મરીને, પાળે પગુને ખાન્કી જેહ રીને, એવો
સદગુરૂ શ્રીપતી શુદ્ધ ચિત્તે. ૧ સુજ અસ્તિને જ્ઞાન ખેચે હ-
બરો, લડે આથડે નય મુકી બિચારા, ત્રિયા હેમ ભુમી
સવે જીવ કરતા, હણે માહો માહી દીશે મરતા, ધરે જન્મને
મર્ણ તે નીત્ય નીત્યે, એવો સદગુરૂ શ્રીપતી શુદ્ધ ચિત્ત ૨
પડયો જીવ જ જાળમા ભેઈ જાણી, હાથે હેડ માહી પેઠો
હરખ આણી ત્રિયા તાસ કઠે પગે ખાળ ખેડી, ભારે ભા
સકી જાણજે મેહેલ મેડી, દમે ધમ દુતો વેળા વિપરીત, એવો
સદગુરૂ શ્રીપતિ શુદ્ધ ચિત્તે ૩ ક્યુ સાચુ જીવુ લયુ પેટ ૫ પે
જેવુ કર્મ કીધુ એવુ ફળ આપે, જેડુ વાવ્યુ એવુ ઉગ્યુ
ખેતી માહી, ઉછર્યા કટળા ફજે અખ કાઠી શુભાશુભ
આવી મળે રા અતે, એવો સદગુરૂ શ્રીપતિ શુદ્ધ ચિત્તે ૪
આશા તૃષ્ણા ને ઈરખ્યા લોભ લેહેની, વસે એઠા પડમા
પચ વેરી, દગો દીન ગત કરે રહી પાસે, ગ્રહે કેશ કાળ
ત્યારે જીવ જાશે, ભગેસે કોને નર રહે છે નચિતે, સેવો
સદગુરૂ શ્રીપતિ શુદ્ધ ચિત્તે ૫ વિષય વામના દામનો દાસ
કીધો, ધ્યુ નમ નારી તહા જન્મ લીધો ટળે આપદા જા
જપી જાપ જાણે પ્રીછે પામશે વેદ શસ્ત્રો વખાણે, નહી
નીપજે સાર અવતાગ વીતે, સેવો સદગુરૂ શ્રીપતિ શુદ્ધ
ચિત્તે ૬ ઈંદલો દેહ મનુષ્યા તણા પ્રેમે, જીવે જો વિચારી
મહા કષ્ટ વામે, કાણુ એક માહી મળે નાથ ગરવો, ભળે
બ્રહ્મા તો ટળે જન્મ ધરવો, પ્રીતમના પ્રભુને ભળે પ્રેમ
પ્રીતે, સેવો સદગુરૂ શ્રીપતિ શુદ્ધ ચિત્તે ૭

કાળ વ્યાલનો ઠખ ન હાગે, અમૃત નામ ઉચારે જો,
 પ્રેમ પ્રકાશ કરે ઘટ ભીતર, દુમત દુર નિવારે જો
 ચિતામણી ચિતાને ટાળે વાત લેજે માની જો,
 જે પખી સુરતરૂને સેવે, તેને સકટ શાનુ જો
 હરીનું સ્મરણ કરે નિરતર, તેને સકટ શાનુ જો
 નૈકામોને પાર ઉતારે, કોણ મોટું કોણ નાનુ જો
 ઊચ નીચનુ અતર ન મળે, હરીને ભજે તે હરીને જો,
 તે પ્રાણી ન પડે માયામા, વાસી વેકુઠ પુરીને જો.
 જેને માથે ગિરવર ગાજે, તેને શાનો ટોંગો જો,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરશે, તે મરખો નહી મોટો જો.

તુંતો નિદા ન કૃતીશ કોઈની પ્રેમે સુધારસ પીજે જો,
 આ સૃષ્ટિ સમળીયાણીની, કોઈને દુખ ના દીજે જો.
 જીવ - ખાવે હરી દુખાયે, એનો અર્થ છે એવો જો,
 અવશુભુ કોઈનો ઉગ ના ધરીએ જા ગોતીને લેવો જો
 માદાને મિષ્ટાન્ન પચે નહી, પાચા ખીલો થાય જો,
 ચોર-ઠ ખાયને ચરી ન પળે, તેનો રંગ ન જાય જો
 હક યોલો હનીને અમારો દયા ઉગના ધારો જો
 આશા તૃષ્ણા લોભ ઈર્ષ્યા, ક્રિદ્યા દુઃ નિવારોમે
 સમદૃષ્ટિ આ ઉપર આણું, દુષ્ટ ભાવન ટાળો જો,
 પ્રીતમના સ્વામીના માથે પ્રેમ નેમ નિત્ય પાળો જો,

પ્રેમીજનની પાસ પ્રભુ છે, દુર્જનીયાથી દુર જો,
 કીડી કુચર સ્થાવર જગત, રામ રહ્યો ભરપુર જો,
 સર્વ દેવતા માઢી નિરજન, ઘટ ઘટ માઢી ખોલે જો,
 દયા કરે તે દશન પામે માયાના પટ ખોલે જો
 સચગચર શોભી રહ્યા એક, અતરભમી જો,
 અણુ માત્ર ખાલી ન મળે કર્લ, પગ ધરવાનો ઠામ જો,
 જ્યાં જુઓ ત્યાં તેવો ઘઈને રમીએ તગ મચાવ્યો જો,

પ્રીતમનો સ્વામી શામળીયો ભાળ્ય તેને ભાવ્યે,
 એરા આવો અલખેશ એક વાત કહું સમજાવી જો;

કાલે મારે મહીએર હુતી, આજ મ ચરોએ આવી જે
 અમે વહુવાર નાને વેશે, પ્રીત રીત નવ બાણુ જે,
 રસીયા તારૂં ૩૫ માંડ મન લોભાણુ જે
 ફરીજન દેખે આળ ન કીરે, એ અમારે માહુ જે,
 ગ્યારસ પીવા ધાયા આવો, એમ બપ સૌ નાહુ જે
 સ સુ મારી શૂળી ચરખી, બાણી ખોડે બાળે જે
 ખીયુડો મારી પીંડ ન બાણુ, હરીને મળતા બાળે જે,
 લાડસવાયા લોકડીઆમ, માવધાન થઈ ચાહુ જે,
 માગ સમજે મોહનશ મને તમ ચરખુ નહી વહાહુ જે.
 હમણા હમણા હેન વધાયુ, પેહેલા આવડુ નહાતુ જે,
 પ્રીતમના સ્વામીને મળવા, નવે મેંચુ સુતુ જે

૫૬ ૧૦૩

કાયાનો અહ કાર ન કરશે, કાયા કાચે કળાયો ને
 અજકાલ દીન પાચ માતમા, ધુળ થઈને ઢાંચે જે
 વેળુનુ ઘર વણુચી બાગે, માન કહ્યુ તુ માંડ જે
 મૃગ તૃષ્ણા મ ગરની લેહરો, એવુ છે તન તારૂં જે
 દહીએ દુર દાડી મીચે, મુઘા અગ લગાવે જે
 જતન કરી બહુ બાગવે કાઈ, અતે કામ નહી આવે જે.
 વ્યાધી દુખ કલેવર કહીએ, કલેશ કેડ મૂળ જે,
 મૂરખ તેમા શુ મોહો છે, મુખમા પડશે ધુળ જે
 જમરા ભમરા રૂં શીશ પર, કરશે ખેચા તાણ જે,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરી લે, જે ધરૂં કલ્યાણુ જે

૫૬ ૧૦૪

અચેત તારી ઉઘ ન ઉડે, માથે મરણુ ગાજે જે
 ઘણા કાળ કુટાયો કુખુદિ તો ' ય લપટ ના લાજ જે
 વિષય લોગથી ભૂખ ન ભાગી ભૂન તાણી પેંડે ભમતો જે.
 પોતાના ઉદરને અર્થ, અનેક જીવને દમતો જે
 શીળપણુ નતોષ ન આવ્યો, ઢોંગ તણી પરે ધાતો જે
 ધનનાં ઢગલો મૂકી દઈને, જઈ ખચમહુ ખાંતો જે
 પશુ પખી થઈને પરવરતો, ઝાડ પહાડ અવતરતો જે,
 આશા તૃષ્ણુ લોભઈગ્યા, તેના તાણ્યો કૂતો જે
 હવે હરીનુ ભજન કરીલે, ભવનુ ભટકણુ બાગે જે,

પ્રીતમના સ્વામીની સાથે, જે સાચો રંભે લાગે જે

૫૬ ૧૦૫

પરમારથનો અર્થ ન પ્રીછયો, તુ તો પામર પ્રાણી જે,
 સુનશા દેહ મુક્તિનો અવનર, તેની જ્યુક્તિ ન જાણી જે.
 પુરૂષ ખરો પણ પદ્મથી ખોટો, જીવ જનાવર જેવો જે;
 જે ઇચ્છો ભવ તરવાને તો, હરિગુરૂ મતને સેવો જે,
 આપ આપ તે આપણુ જે, રાખ રાખ તે રાખ જે,
 ધન નામું ખરચી નવ જાણ્યુ, જેવી મધની માખ જે,
 અસત્ય જુઠ દ્રવ્ય કર્યું એકઠું, તે તો કોઇક ખાશે જ
 અંતર સમેઆવી દુ ખ પડશે, તે પ્રાણી પસ્તાએ જે,
 ઘડથી ભૂલ્યો દેખત ડુલ્યો, હરી મેલ્યા વિનારી જે,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરી લ્યો, આનદ અખડ વિહારી જે

૫૬ ૧૦૬

આજપ પાળે અવસર વીત્યો શુભ પરજ ના કીધુ જે;
 એક ઘડી એકાતે બેગી, હરીનુ નામ ન લીધુ જે.
 આલ્યો તો કાઇ લાભ કમાવા, મુદલ માહી ગમાયો જે;
 હરી હીરો મૂકીને મૂરખ, ડાડી માહી લલચાયો જ
 ધામ ધુમ ધધામા ધાયો, ગાયો નહી ગીરધારી જે,
 હુકારે કાઇ હાથ ન આલ્યુ મર્વન બેઠો હારી જે.
 હરીના ભજન વિના ખહુ ભમવુ, મરવુ ને અવતરવુ જે,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરી લે, તેથી તારે તરવુ જે

૫૬ ૧૦૭

ચડવુ તારે હરીને નામે, અવર નહી ઉપાય જે,
 અનતકોટી આગીઆ પ્રગટે પણ રવી વીના રાત ના જાય જે.
 લોઢાનુ કચન કરે પણ, પારમ વિના નવ થાય જે
 શુદ્ધ વિચાર વિના નવ સમજે, રાત દિવસ શુ ગાય જે;
 સમજે સાધન થાય મેહજમા, વણુ સમજે પચી મરવુ જે.
 ગાડે બેઠા ગામ આવે, ન પડે પ્રેતન કરવુ જ
 હરી ગુરૂ મત કૃપા કરે તો જન્મ મરણુ દુ ખ જાય જે;
 પ્રીતમ પ્રભુના ભજન પ્રતાપે, કોઇ દીન કાળ ન ખાય જે

૫૬ ૧૦૮

સુતા બેઠાં શામળીયાજી, તાન તમારી સાથે જે,

બોધ્યું ન ગમે ખીજ કોઈનું નેહ વધાયો નાથે જો
 દાતલ્ય કરતા દર્શન પામું, નહાતા નજરે આવે જો,
 ભોજન વેળા ભેળા ભાણું, આનદ ઊર ઉપજવે જો
 વસુધા ઉપર વ્યાપક દેખું, ગગને જોઉં તો ગાજે જો,
 દશે દીશા દીસે છે રમતા, સઘળે શામ બિરાજે જો
 સર્વ નિરતર અતરબંધી, કાર્ધક ઊરમા આણું જો,
 પ્રીતમના સ્વામીની સાથે, કોઈક માનુની માણું જો

૫૬ ૧૦૯

જોઈ વિચારી હું વરીછું, હવે ડગે નહી મન જો
 શામ પીયાળું સરવસ સોપ્યું તમને તન મન ધન જો,
 ત્રીભુવન વ્યાપક તેજ તનાર, તેડું નિરતર કીધે જો,
 અતરનો અહ મેવ તજીને પ્રેમ સ્વધરમ પીધો જો
 રસનો ચસકો કહીએ દ્વાજ્યો, ત ટાજ્યો કેમ ટળશે જો.
 જે સરીતા ચાલી સાગરમ, તે પાછા કેમ વળશે જો
 એક પલક અળગો નવ મુકું, હરી હેય નો હાર જો,
 પ્રીતમનો સ્વામી શામળાઓ પ્રાણુતણો આધાર જો

૫૭ ૧૧૦

આનદકારો અખડ વિહારા, આઘ પુકષ અવિનાશી જો.
 એક પલક અળગા નવ રહીએ, અમે તમારા દાસી જો
 માર મન માન્યું તમ સાથે કોઈ કહીને શુ કરશે જો.
 સિદ્ધ સતીને શુરવીર નર, તે પાછા કેમ ફરશે જો
 થાકયાના વિસામા પ્રભુજી, નાઠાના મેવાસી જો
 શિવ વિરચી સરખા મેવે કમળા જેની દાસી જો
 ત્રિવિધિ તાપે તપી રહ્યા તેને ઠગવાનું ઠેકાણું જો,
 કાગળીઓના કદપદ્મ છે નિર્ધનયા ધન જાહું જો
 શુ કરશે સસારી કહીને, તમ મગાથે સાચું જો
 પ્રીતમના સ્વામી સામળીયા, તમ મગાથે સાચું જો

૫૮ ૧૧૧

અપચ મુકો મારા પ્રાણી અતે સાચ હજો તે ફળશે જો,
 કોઈકે આગીયા અજવાણું કંઈ રવિ વિના ડગળી કેમ ટળશે જો
 માયા મીઠી મીસરી ખાડસી, મુરખ મખ થઈ નવ વળગ્યો જો,
 તથ તુટે ધણું મન છુટે નહી, મુઠ મરે તાય ન રહે અળગો જો
 પ્રભુ પરમચતુર અતરબંધી, હવે તે કેતા વાહ્યા કેમ જાશે જો;

કર્મ શુભ અશુભ કર્યા હશે, અતે આવીને હાજર થાશેને.
મુસે હ મ તણા પર કાતયા એલું મન આત્માનુ હેતુ બેઃ
પ્રીતમ પોતાના અજ્ઞાનથી, દોષ પારકા દીલમા લેતુ બે.

૫૬. ૧૧૨

આ અવસરમા હરીને ઓળખો, જ્ઞાન પામવા તત્પર થાજેઃ
ચુક્યો તો ચોરાશીમા ગયો, એલુ બાણી હરીગુણ ગાજો
જેવો સ્વારથમા શુરો થયો, તેવો પરમારથ આહરતો બે,
તો તુ અવીચળ પહવી પામતો, શાને મરતો ને અવતરતોજેઃ
ઘરના સુખમા શુ રાચી રહ્યો, ઉમરડા ફળ જ તુની પેરેજે,
હરી નામ તણી નાકા મળે, પ્રાણી સેહેજે પામે પાર બે
પ્રીતમ જે પરમારથ પ્રીછશે પુનરપિ નહી તેને અવતારજેઃ

૫૬. ૧૧૩

સ્મરણ કરને સચિવદાનદતુ મુકી મન તણો અહ કારજો,
આ સઉ જુડી બાણ બાણજે, જેવો સ્વપ્નતણો વેહેવારજે, સ્મ-
જેવા ધુમાડાના બાયકા, જેવું ઝાઝવાનુ નીરજે,
શીશુના સરખો સર્વે ખેલ છે, ક્ષણમા વણશી બાય શરીરજે સ્મ
શેહેજે ગુજરીની પેરે સર્વે મળ્યુ, તેને વીછડે તે શુ રહેયજેઃ
માટે સમજને સોદો કરે, તેણે અતે હાણુ ન હોય બે સ્મ-
હેતે પ્રીતે હરીને સભારજો, એ છે તરવાનો ઉપાયજો,
પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન નવ જૂઠીએ, તારો જ મ કૃતારથથાયજે

૫૬ ૧૧૪

જે જે જકતગુરૂ પરમાત્મા, તમારો મહીમાતે શુ કહીએજો,
એક જીવ્હાનો તે શે. આશરો, શેષ સહસ્ર મુખે પાર નહીએજો
અગમ નિગમ અનુમાને કહે, સરિતા પુરે વરષા વરતે બે,
ધુમ્ર દેખીને વહની કહે, બાણ ચાલે પુરૂષથી સરતે બે જે.
સાગર તીરે જે ઉભા રહ, તે સઉ તનુ વર્ણન કરશે બે,
મહાજળમાખ્યામા આવે નહી, તે તો અપાર કહો ઓચરેજે
બાણ બાણગરને શુ લહે, પુત્ર પીતાને તે શુ બાણે બે,
પ્રીતમ જે પરમારથ પ્રીછશે, તેતો અખડ અલોપદ માણે બે.

૫૬ ૧૧૫

આવો મારા અતર બમી સત, સુખડુ લીજે આન-

હસુ અમો જો, ભુજ ભરી લેટું ભાવ ધરી ભગવાન, ભવ-
 જળ તારણ નૌકા છે તમો જો, ઉજવળ નિર્મળ કોમળ
 ચપ્પડ રચાળ, માલગતામા આ અંશય ટળે જો પતીત પા-
 વન પુરણ પ્રેમ દયાળ, દરશન પરમનથી દુખડુ ટળે જો
 દેવ મનુષ્યને દુર્લાભ છે દેહાર, સુરસુરો આદે ચગણુરજ ચહાય
 છે જો, જેનો મહિમા મોટો અગમ અપાર, નિગમ નિરતર
 જે જશ ગાય છે જો ભાવે ભેટયા મેટયા ભવ દુખ દેદ,
 જનમ મરણનુ વેપમ જોઈને જો પ્રીતમ પ્રગટ પાગ્યા પરમ
 આનંદ, હરીગુરુ ન ન તાણુ સુખ નેદને જો

૫૨ ૧૧૬

માલગ મૈત્ર વહાલપણાની વાન નાથ ભોવન અ
 મારે આવીયા જ ભાવે ભેટી સુદર વરની વાધ, ગામગી
 આજી ભીતર ભાવીયા જ મુદર મુગટ મનોહર કુણા ડાન,
 કેશગ તિલક ઈર્ષ્ય કડાગુકરે જો અચળ લોચન ઉત્તમ કમળ
 સમ્પાન, વાય અધર ધની ગોપીવર જો ગુજમાળ મગી
 કુસુમ કળીના હાર, હરીને હથે આબુતણુ (મના જ
 સુધા મનોવર તાલિ અબુજ આઠાં માનુનાં નન મધુકર
 રત્ન પ્રેમના જે હતી કમોલો મુદર પીડા નાન,ચિન્દ અષ્ટ
 ક્ષય ચિતકા હયા જ જનક તપાવ્યુ હાયે તેજ અપાર,
 જ્યેષ્ઠ પીત પન્ન હગીએ વયાં જો નેપુર વીંટીયા ધુધરડીના
 એર જોલા જઈને મરવમ વાગીએ જ પ્રીતમ પ્રભુ નાગર
 ભવલકીશોર, નીરાખી કપ કદામા ધારીએ જો.

૫૨ ૧૧૭

જગનનુ કુમ આગનુ છે પાણીરે,	જાણી લે.
ચાણી જતા વાર નહી સન વાણીરે,	જાણી લે
મીન્યાઆજી અંમારનો છે ખેલરે,	જાણી લે
એમ વિપારી અહુકાર તુ મેલરે	જાણી લે
જેતા જતા જાવુ છે તત્કાળરે,	જાણી લે.
રહેટાણી જેડયે જેવી ઘટમાળરે	જાણી લે.
એક ભરાયે એક દાલી થાય રે	જાણી લે.
એક અવતરે એક મગીને જાય રે,	જાણી લે
ધરમારથને પથે પગલા માડ રે,	જાણી લે.

કુડ કપટને છળવિદ્યા તું છાડ રે	બાણી લે.
પાપ પુન્યનો ઉત્તર દેવો પડશે રે	બાણી લે
જમકિ કરજ્યારે આવી અડશે રે	બાણી લે
માટે ગરવ તણ ગોવિંદ ગુણુ ગાજેરે	બાણી લે
પ્રીતમ પ્રભુને લજીને પાવન થાજેરે	બાણી લે.

પદ ૧૧૮

મિથ્યા માયામા શું મોહો મુઠ રે	ચેતી લે
હું હું કરતો શુ હીડે છે હૂડ રે	ચેતી લે
કુબુદ્ધિથી તારૂં કર્તવ્ય કાચે ન ચાકેરે	ચેતી લે
હરિના હુકમ વિના તો તરણુ ન હાલે રે	ચેતી લે
મરખ મિથ્યા મમત કરે શુ ધાય રે	ચેતી લે,
તુજથી તુટયો વાળ નવ સંધાય રે	ચેતી લે
મારૂં મારૂં કરતો જઈશ મરીને રે	ચેતી લે,
મુનધ્યા દેહ તે મળવો નથી ફરીનેરે	ચેતી લે
મલીન માયા મૃગતૃષ્ણાનુ તોય રે	ચેતી લે,
ઓસતણા મોતીના હાર ન હોય રે	ચેતી લે.
અજળીનુ જળ ક્ષણ ક્ષણુ ચોષ્ટુ ધાય રે	ચેતી લે,
એણીપેરે આવરદા તારો બાય રે	ચેતી લે
આવો ખનાવ ખને નહી ખીણવારે	ચેતી લે,
પ્રીતમ પ્રભુને ભજતા ભવનો પાર રે	ચેતી લે

પદ ૧૧૯

હું મારૂં તે સસારનું છે મૂળ રે	સમજી લે,
ક્ષણુ ક્ષણુ ચાલે સશયરૂપી શુળ રે	સમજી લે
મારૂં તારૂં મટતા ભવનો અતરે	સમજી લે,
સૌ શાસ્ત્ર પોકારી કહે છે સત રે	સમજી લે
દુમતણે દૃષ્ટાતો આ વૈરાટ રે	સમજી લે.
પત્રતણી પેરે આવે બાયે ઘાટ રે	સમજી લે.
કનકકુંટ જેમ ઘાટ ધડીને ભાગે રે	સમજી લે,
એમ એને પ્રહ્લાડની વાર ન લાગે રે	સમજી લે.
ઈદ્રબાળ જેમ બાણગરનો ખેલ રે	સમજી લે,
કમર કોકડા શુઆયા ઉકેલ રે	સમજી લે.
શુ સૂતો છે અચેત આજસ આણીરે	સમજી લે.

આયુષ્ય તારૂં ઓસતણુ છે પાણી રે	સમજી લે.
સસાર સુખથી રેહેજે સદા ઉદાસરે	સમજી લે;
જેમ મધુકર ન કરે ચ પક વન વાસરે	સમજી લે.
શ્વામે શ્વાસે સમરણુ કરજે સારરે	સમજી લે,
રખે ધરતો તુ દેહ તણો અહુકારે	સમજી લે
હુરી નામ હીરે રૂદીયામા રાખેરે	સમજી લે,
પ્રીતમ પ્રેમે પ્રેમ સુધારસ આખેરે	સમજી લે.

૫૬ ૧૨૦

રામ રસાયણુ પ્રેમ ધરી જે પીથેરે	માણી લે,
તેને અખીલ લોકોનુ દૈવત દીસેરે,	માણી લે,
અમર થાય તે મરે નહી કોઈ કાળ રે	માણી લે,
આપાગહિત થઈ આપોયુ સલાળ રે	માણી લે.
અજર અલૌ અધર ફરે છે જેહરે	માણી લે,
મરણવા હોય તે સુખ માડી લેહુરે	માણી લે,
આળસ નિદ્રા ભુખ તરસ સૌ ભાગેરે	માણી લે,
ત્રીભુવન પતિશુ તનમા તાળી લાગેરે	માણી લે,
અખ ડ બ્રહ્મ જુએ એકમેક થઈ જાયરે	માણી લે,
સાગર નીચે ભજયુ ન્યારૂ નવ થાય રે	માણી લે
તેના સુખને અવર ના જણે કોય રે	માણી લે,
અમૃત માન કરી અતિ આનદ હોય રે	માણી લે,
મહા મગન થઈ મુગો મીસરી ખાય રે,	માણી લે,
પતિનુ સુખ સુન્દરીએ કેમ કહેવાય રે	માણી લે,
શુદ્ધ વિચાર કરી સુખ માહે સમાયેરે	માણી લે,
કહે પ્રીતમ તે રગમાહે રંગાયો રે	માણી લે.

૫૬ ૧૨૧

રૂપીએ રંગ વધારીયા અતિ આનદમા,

મોહનજી રંગ વધારીયા, અતિ આનદમા

દયા કરી દુખ ટાળીયુ, અં ભાવશુ સન્મુખ ભાળીયુ અં
 પ્રભુ પ્રેમે પરમન કીપણા અં આજ અમને દરસન દીધલા, અં
 બધાનુ વાગણુ બાગણુ, અં તન મન ધન કીજે વારણુ. અં
 હિત્તમ આનન આપીયા, અં ભરકરા બધન કાપીયા, અં

(૭૫)

પય સાકર પ્રમે પીણ્યે, અં સુખ ધીડી નાથની લીણ્યે અં
સુખ સેજલડીનું માર છે, અં હૈડામા હરખ અપાર છે, અં
હુ રસમસ થઈ રસમા રહી, અં રગમા રજની વીની ગઈ, અં
પ્રીતમનો સ્વામી શ્યામજો અં અમળાપર અઢળક ઢળ્યો અં

પદ ૧૧૨

તનની પીડા સૌ ટળી, મોહન મળતા,
મહા રસ વ્યાપ્યો વેળા વળી, મોહન મળતા

તન મન પલટયુ તે વારનુ મો સુખ દીકું જુગદાધારનુ મો
હૈડામા હેત વધારીયું, મો સે'બે સૌ કારજ સારીયુ, મો.
આનદે સુખ આપીયુ, મો દુખ જન્મો જનમનુ કાપીયુ, મો.
સ શયનુ શુભ સમાવીયુ, મો એનુ રૂપ રસીલુ ભાવીયુ, મો
થઈ પ્રકૃષ્ટિા હેતે હૈયે, મો રસ પ્રીતમ પ્રેમેશુ પીયે, મો

પદ ૧૨૩

નવ રમતા ભર્યા નાથજી, નૌતમ વયમા,
ગહે સદા અમારી સાથજી, નૌતમ વયમા

વદ સુગરક સાર છે, નૌં તે તેજ તણો ભડાર છે નૌં
અવર અરજી આપે વળી નૌ દીસે દશન કુદ કેરી કળી, નૌં
નામા જળમુત સોડાંબુ, નૌં બ્ર મન્મથ આપ ચઢાવ્યુ નૌં
નેણુ બાણુ તીખી અણી, નૌં હેલામા મન લેતે હણી, નૌં
રવિન દક કુડળ કાન છે, નૌં રમીયાજી રૂપ નિધાન છે, નૌં
મૃગમદ ચ દન ટીકા કર્યે નૌં મણીમુગટ લસીા છેગો ધયો નૌં
નટવરની છળી જોઈને, નૌં ભજ પ્રીતમ ચીનડુ પ્રોઈને, નૌં

પદ ૧૨૪

શામ સોહાગી આવીયા, નવલે નેહે,
ભૂધરજી ભીતર ભાવીયા, નવલે નેહે.

નેણુ ભગીને નિહાળીયા, નં તન તાપ ત્રીવીધી ટાળીયા, નં
એનુ રૂપ રમીલુ જોઈને નં રહુ મનડુ માર મોહીને, નં
નવ અણુજ નેણુ વિશાળ છે નં શિર મુગટ કુડવગમેમાળકે, નં
પિતામર ભમો જરકમી, નં ગર ઘા ચરણ કમળ ચિતમા વમી નં
પ્રીતમના સ્વામીને ભણુ, નં ખીજુ સૌ તુરુ કરી તબુ નં

પદ. ૧૨૫

પામી પ્રેમ સ્નેહીને, પૂરણ પ્રીતે.

રસ પીધો ઉરપર લેધને, પૂરણ પ્રીતે

પ્રેમે પીઉણ માણીયો, પુઠ્ઠ જુગણવન જુગતે જાણીયો, પુઠ્ઠ
જે કારણ જોગી દેહ દમે, પુઠ્ઠ તે રસીયો અમ સગે રમે પુઠ્ઠ
દીલ દેખી આવે ધસ્યો પુઠ્ઠ તે ટાણે નહી અતર કશો, પુઠ્ઠ
જન પ્રીતમનો સ્વામી મળ્યો, પુઠ્ઠ ભવસાગર કેરો ભયટલ્યો, પુઠ્ઠ

પદ ૧૨૬

સ્નેહ વધારી શામળો, રગલેર રમતા

જેના દરશનથી દુખડા ટળે, રગલેર રમતાં

કમળનેન કરૂણા ભર્યાં, રગઠ જોઈ લાલે લાખેણા કર્યાં, રઠ
રસ વ્યાપ્યો પુરણ પ્રીતમા રઠ વાલો વશ્યો ચતુરવઠ ચિત્તમારઠ
મન અટકરૂં મોહનલાલમા, રઠ અતલાગીલાલજનાખ્યાલમા, રઠ
સખી સુખસાગર સે'જેઉછળ્યોરઠમનગમતોવર મુજને મળ્યોરઠ
પ્રીતમનો સ્વામી પ્રાણપતી, રઠ કેમ મૂકાય મારી વતી રઠ

પદ. ૧૨૭

પાતળીયો પ્રાણ આધાર છે ભાવે ભજ્યે,

હોમી હૈયાનો હાર છે, ભાવે ભજ્યે,

વર વરવા સરખો છે સહી, ભાવે ભજ્યે

એ સરખો નર ખીજો નહી, ભાવે ભજ્યે

પ્રેમીજન કેરો પ્રાણ છે, ભાવે ભજ્યે

સુદઠ વર ચતુર સુજાણ છે, ભાવે ભજ્યે

એની રૂપ કળા ગુણ ચાતુરી, ભાવે ભજ્યે

છે મોહન મુરત માધુરી ભાવે ભજ્યે

સુખસાગર નાગર નદનો, ભાવે ભજ્યે

ગુણ પામી ગોકુળચદનો, ભાવે ભજ્યે

પ્રીતમનો સ્વામી મન વશ્યો, ભાવે ભજ્યે

જેમ હીરો હાટકમા રશ્યો ભાવે ભજ્યે

પદ ૧૨૮

સખી શામળીયો વર સાર છે, વહાલે વરીએ,

ગુણવતો ગુણભાર છે, વહાલે વરીએ.

સા સુખદાયક લાયક હરી, વહાલે વરીએ

નિશદીન નિરખુ નેહ્યાં ભરી.   વાહાલે વરીએ
 એનુ રૂપ રૂહીયામા રાખીએ,   વાહાલે વરીએ
 સુખ જનમ કરમ જથ ભાખીએ. નાહાલે વરીએ
 એ સુખ આનદનો ઓઘ છે,   વાહાલે વરીએ
 ભૂધરજી ભજવા યોગ્ય છે,   વાહાલે વરીએ
 પ્રીતમ રસ પૂરણ પીજીએ,   વાહાલે વરીએ
 એને ચરણ કમળ ચિત્ત દીજીએ   વાહાલે વરીએ

૫૬ ૧૨૯

પ્રેમ સુધારસ પીજીએ, આનંદ રસીયો,

મા સોપી લહાવો લીજીએ, આનંદ રસીયો

નદુમ તરૂણી તણો, આં તે કાલ્યો કુલ્યો છે ઘણો, આં
 મતી જીગ સેવે સદા, આં તેની સદા સમાવે આપદા, આં
 જા કૃણ ગુણુમા નામના, આં પુરે જેની જેવી મનકામના આં
 પ્રીતમનો ચતુર શિરામણી, આનંદ રસીયો

તે અમર અખડ વગ એ ઘણી, આનંદ રસીયો

૫૬ ૧૩૦ રાગ કોલેરો પ્રભાતી

ગુ નહી જગજીવન અભાગી મરણુ તણો ભય મોટોરે,

૥ કુલ ખરાખર કાયા, જેવો જળ પરપોટોરે   બાણે

વ કમ જરાસઘ રાવણુ, દતવદ્ર શિશુપાળરે,

૫ ગયા તેની નહી ગણુતી, દેતા સાગર કાળરે   બાણે

ધીધરના મુખમાહે, મીડકી માખ્યને મારેરે,

૬ આ સસાર ખેલ છે, વીરલા જ્ઞાન વિચારેરે   બાણે

જીવન ચતુરાનુ ચવેણુ, કઈ ખાવા ને ખાશેરે,

૭ મ પ્રભુનું ભજન કરીલે, તે નર નિગ્લે થાશેરે   બાણે

૫૬ ૧૩૧

મારથ પ્રીછો નહી પ્રાણી ઈચ્છો આપ સવારથરે,

મનિ માયામા મોહો, ખોયો જનમ અકારથરે   પર

પણી હોસે હેડમા પેઠો, અચેત પામર પોતેરે,

૮ ધેનુનુ પય ઢાળીને શુ જડ સ્થાની દોહોતોરે   પર.

પદારથ જન્મ ગુમાયો, ધાયો ધધા માહેરે;

૯ પ્રીતમ તે અતની વેળા, કામ ન અગ્યુ કાહેરે   પર.

પદ ૧૩૨

સાકુટ નરનો સગ ન કરીએ, મરીએ મહા વિષ ખાઈરે,
 પરવત ચઢી પડીએ પાવકમા, તેથી દુષ્ટ દુ ખદાઈરે, સાં
 લેઈ સાણસા અગ મરોડે, વીછી તોડે તનરે,
 સિહુ ખાયે ભાવે વચ્ચીએ ભુજ ગમા, પણ મળશે નહી દુઃખનરે,
 દુષ્ટ નર તે કેને કહીએ, જેને હૈયે દ્રેષ ઘણોરે,
 હરીગુરૂ સતની કરે અવગણના, શત્રુ સૌ ભુગ જીવતણોરે સાં
 નહી આધીન ગુરૂ ગોવિંદને, જાનહીણને ઘણુ ગુમાનરે,
 કહે પ્રીતમ તેને પરહગીએ, જેમ ખર શુકર શ્વાન સમાનરે સાં

પદ ૧૩૩

મુખમા નહી સીત ચરણામૃત, તે મુખ ન હોય પવિત્રરે
 બળ્યા ઘરના ગોસ ખરાખર, જેને ગાયા નહી ગોવિંદ ચરિત્રે,
 શુકર કુકર પ્રેતતણી પેરે, પોખ્યો પીડ બહુ પાપેરે,
 અડયા થકી સ્નાન ઉપજે, સદા અશુચી આપેરે
 મરીએ પણ સુપને નવ કરીએ, એવા પુરૂષનો સગરે;
 સગ થકી સૌ મુકીત નાસે, પડે ભજનમા ભાગરે
 કૃપા કરે ગુરૂદેવ દયાનિધિ તેના તાળા હુટેરે,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરીએ, ભવના બધન છુટેરે

પદ ૧૩૪

સત્ય સુધા શ્રી કૃષ્ણ નામ છે, જે જન ભુગતે આપેરે,
 પ્રીત સહિત નીત્ય નેહુધગી હરીરૂપ રૂદ્રીયામા રાખેરે
 કોઈ કહે સુધા રહે સીધુમા, કોઈ કહે શશીમા છે સહીરે,
 કો કહે વનિતા વદન રહે જેમ કલે છે તેમ વાત નહીરે સં
 સાગરમા હોય તો નહાય ખારો શશીકળા કેમ આખી હોયરે
 પીયુષ પ્રેમદાને વદન વસે તો પતિ પોતાનો નાશ ન હોયરે, નં
 પ્રેમે પિયુષ મુખ વમે વૈષ્ણવને પ્રેમે ધરે તેને રસ પાયરે,
 કહે પ્રીતમ પીતા હોય અમર, જન્મ મરણનું જોખમ જાયરે સત્ય

પદ ૧૩૫

કુરમ કઈપેરે અંગ સમેટે, ઉપર દીસે નહી આકારરે,
 જીવજીત જોઈને વળે પાડો, તેને એ ન મળે સસારરે કુ.
 ઇદ્રી દેવ વિષે ગુણ વૃત્તિ સર્વ સકોચ ન કીજેરે,

સોલી કાજ પડે મરણવા, એમ અમીરસ પીજેરે. કુરમ-
 બેગીનો જીવ જડે નહી જમને, કાળ રહે શીર કુટીનેરે,
 અમૃતપાને કોટી થયા અમર, શું કરે રવિસુત કઠીનેરે કુ-
 રવિના કીરણ રહે જેમ રવિમા, સગીતા સાગરમા રહેરે,
 કહે પ્રીતમ એમ હરીમા હરીજન, નિમિષમાન તે ન્યારા ન રહેરે.

પદ ૧૩૬

આન દકારી અચળ વિહારી, ગિરિવરધાની ગોકુળચ દરે,
 સુખસાગર નાગર ગુણસાગર, ગોપીવર ગોવિદરે આ૦
 ઈંદ્રી કમળભુ શેષ સનકાદિ, નિગમ નિરતર ગાયરે,
 અગમ અપાર હરીનો મહિમા, કોણે કળ્યો નવ જાયરે આ૦
 ચિતામણી સુરધેનુ કલ્પતરુ જે સેવે શુદ્ધ ચિત્તે સાગરે,
 રિધસિધ મુક્ત ચતુરધા દાસી, સુખરાશી હરીનામ ઉદારે આ૦
 પાપ તાપ દીનના ટાળે, અખડ અલેહ પામેરે,
 કહે પ્રીતમ પ્રભુનામ સમરતા, એક આપદા વામેરે આ૦

પદ ૧૩૭

લપટરે તુને લાજ ન આવી, મુરખમદ અભાગીરે,
 શાસ્ત્ર પુરણ કહે સમજાવી, સમજણ શેષ ન લાગીરે લ૦
 શ્વાનપુછ ને સાક્રટનું મન, તે મુધુ નવ થાય રે,
 નીર વલોવે નવનીત ન મળે, શ્રમ કયો તે જાયરે લ૦
 કેશની કુજર કોઈ કરે વશ વશિયરને વશ લાવરે
 અચળ ચોર અપણ મન જીહુ, કયમે કયુ હાથ ન આવેરે લ૦
 દુષ્ટ પાપીષ્ટ ઇષ્ટ નહી એને, જેને દુરમત્ય ઝઝીરે,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ લજન કરીવે, પરહર પ્રપચ બાજરે લ૦

પદ. ૧૩૮

માયા સૌને મોહ પમાડે, હરીજનથી રહી હારીરે,
 જેનો ધણી બેરાવઠ કહાવે, તેણે કાઠી નારીરે માયા
 બાજીગરની બાજી માહે, જબુરો સૌ બાજીરે,
 નાડીનો નાગ કરી દેખાડે, લેહી લેહ નવ આણીરે માયા.
 પીછા કેરૂ કરે કબુતર, બેઠ જગત મોહ પામેરે
 ધુળનુ ધન કરી દેખાડે, સેવક ન ભૂલે લામેરે માયા
 રહીરસ અમલ અખડ ખુમારી, જે પ્રેમે કરી પીથેરે,

કહે પ્રીતમ કારજ સર્થુ જેહતુ, કેમ બીબથી બીશેરે મા

પદ ૧૩૯

જે જન હરીતુ નામ ન જાણ્યુ તે પસ્તાયા પ્રાણીરે,
વેઠે વેળુ દગી તે પુરૂષે, મૃગજળ માયા માણીરે જે.
ધન દારા મુત કુટુબ કબીલો, મૂઠમતિ શુ મોહોરે,
ચિતામણિ પામ્યો મુનશ્યા દેહ, તે ખળમા ખોયોરે જે.
જન્મ ધરી જુગદીશ ન જાણ્યા, હરીરસ અમલ ન પીધોરે,
કહે પ્રીતમ એજે ગયો અવસર, એકે અરથ ન સીધોરે જે

પદ ૧૪૮

કાયાઠે તારી કામ ન આવે, જો કરે કોટી ઉપાયરે,
વણુશી જાત વાર ન લાગે જો કુદન કાપીને ખાયરે કા
દેહના સ્નેહી સકળ સ્વાસ્થીયા, અ તે અળગા રેહેશેરે
એક વડી ધરમા નહી રાખે, કાઠો કાઠો કેહેશેરે કા
પાય સાત દીન કોઇક સભારશે, વળતી મુકશે વીસારીરે
પોતે પોતાને મારગ લાગશે, કોણુ પુરૂષ કોણુ નારીરે કા
સુપનાનુ ધન જોયા મુખી, તેણે કાઈ કારજ નવ થાયરે,
પ્રીતમ પ્રભુતુ લજન કરી લે, અમુલખ અવચર જાયરે. કા

પદ ૧૪૧

કાયા કલ્પમ સમ જાણો, શોભા વરાણી ન જાયરે,
કમના મળ અનાદિ ઊડા, પુલે ફળે સદાયરે કાયા
શન શાખા શાખાડાળ દ્વાદશ, પત્ર છત્રીશ હંજરે,
આશાવેલ ગહે નવપલ્લવ, પુષ્પ તણો નહી પાગરે કાયા.
જીવ હૃદયર પખી જેડ જેડ, એક જોગી એક લોગીરે,
જુગે જુગ જગતશુ જીવે, લોગી તે અતિ રોગીરે કાયા
કાગ કુજર કરે ધ્વસ રૂમનો, ચેતન્ય ચોડી રહેનેરે,
જન પ્રીતમ એવુ જાણીને, નામ અમર ફળ લેનેરે કાયા.

પદ ૧૪૨ રાગ પ્રભાત

હરી હરી રટણુ કર કઠણુ કગી કાળમા
પંજી પરીબ્રજનુ રાખ પ્રાણી,
પરપચ પરહરો સાચ રૂદીએ ધરો,
ઉચરો અમૃત વિમળ વાણી હરી

માયાના પુરમા વિધ ના વહી ગયું
 નીરખવા નવ રહ્યા રડ રાખ,
 બ્રહ્માના દિવસમા કીટ ગણતી કરી
 ઉપજે બપે બહુ જીવ જાત્રા હરી૦
 અદ્ય મુખ સાડ શુ જીવ પુલ્યો કરે,
 શીરપર કાળ રહ્યો દાત કરડે,
 યામરા પલકની ખખર નહી તુજને,
 મૂઠ શુ જોઈને મૂછ મરડે હરી૦
 કાળતુ ચવેણી કીટ બ્રહ્મા લગે,
 મોટા મહત તે મર્મ પ્રીછે,
 પ્રીતમ પ્રભુતુ ભજન નવ ભુલીએ,
 જો તારા આત્માનુ કલ્યાણુ ઇછે. હરી૦

પદ ૧૪૩

અચેત નર તારી ભિધ ન ભીડી, કાળ આવીને પોહોચ્યોરે,
 એક પલકમા પકડી લેશે, જાણે જન્મેયો નહોતોરે અચેત
 માત તાત સુત બ્રાતને ભામની, એ સૌ ઠગની ટોળીરે,
 સ્નેહ વધારી તારૂ સર્વસ લેશે, રહેશે આજ્યો ચોળીરે અચેત.
 સગા સખંધી સૌ મુખના બેલી, અતે રહેશે અજગારે,
 એરે સહુ પુરવના રણીયા, વેરી થઈને વળજ્યારે અચેત.
 માયા મોહ નહીમા ડુબ્યા, અતીસે કહાપણુ કાહ્યારે,
 પ્રીતમ તે પુરૂષ જગ જીત્યા, જેણે હરીના ગુણુ ગાયારે અચેત,

પદ. ૧૪૪

જીભલડીરે તુને હરીગુણુ ગાતા, આવડી આજસ ક્યાથીરે
 લવરી કરતા નવરી ન મળે, બોલી ઉઠે સૌ પેહોલીરે જીભ.
 પરનિદા કરવાને પૂરી, શૂરી ખટ રસ ખાવારે,
 ઝગડો કરવા જાહેરે જુએ, કાયર હરીગુણુ ગાવારે, જીભ.
 ઘર લાગ્યા પછી કુપ જોદાવે, આગ એ ક્યા ઝોલવાશેરે,
 ચારો તો ઘન હરી ગયા પછી દીપકથી શુ થાયેરે જીભ.
 તલ મગાવો ને તુલશી મગાવો, રામ નામ લેવરાવોરે,
 પ્રથમ તો મસ્તક નહી નમતુ, પછી શુ નામ સુણાવોરે જીભ.
 હરી નામ લેતા દામ ન બેસે, કામ ખડે નહી કરવુંરે,

सेहेजे पधने। पारंज आवे, लजन थकी लव तरवु रे, लल
जेतु नाम जपे जेजेश्वर, शकर शेष विरचीरे,
कडे प्रीतम प्रलु नाम विसार्थु, ते प्राणी परपचीरे. लल

पद १४५ राग प्रभाती

कोणु करमे करी हरी गयो वीसरी,
धरी धरी देह दुःख पाभ्ये प्राणी,
निर्लज तुजने लाग आवे नही,

शु जेठो ह्रैडामा हरभ आणी,
लुवन जे लामकी हेड सुन सुदरी,
दाम उडकला लेजे न्हाणी,

मायानो मार माथापर अहु पडे,
इरंभ्यो अडकारे चारे आणी

मरी मरी अवतर्यो मूढ चाक्यो नही,
थाक्या जमहुत करी जेयनाणी,
कुडर पूछने वैद कोठी भणे,

मीधी न थाय जे वेद वाणी
जमने वास लागे नही अदननी.

सुच लीजे नही जगपाणी,
प्रीतम प्रीत आवे नही,
जे नमजवे शीव सारद राणी.

पद १४६

जे नथी नभजतो सुरभ मानवी,
नभय पलक ते पाजी नावे,
धरी प्रीती छीन छीन घटक अटक रहे,
आयुय अजलीनु नीर कडावे

कुल कोणो करी सुरतक मुकीजे,
वाच लागे नही थाय ठावो,
जेणी पेरे लवतु लवत न्हाणजे,

अतुरनर चित्तमा येती आवो
श्रवणु मेला थया निदा अहु साबणी,
नेत्र मेलाज परनारी नीरणी,

कोणु

कोणु

कोणु.

शे०

शे०

જીભડા ઝાખી પડી જીહું બહુ મોલીને,
 મનમેલુ મહા મોહ હરખી, શે૦
 સર્વ અજે કરી લેટીએ શ્રીહરી
 તે અજે દોષ બીજા કમાયો,
 પ્રીતમ પુરૂષ તે જગ જીતી ગયા,
 સસારમા જેણે શ્રીનાથ ગાયો. શે૦

પદ ૧૪૭

સ્મરણ છે સાચુ રે હરીતુ સ્મરણ છે સાચુ,
 સ્મરણ કરશે તે ભવજળ તરશે કામ નથી કાચુ સ્મરણ ૧
 જે મુખથી હરી નામ ન નીસરે, આજ તેતુ ડાચુ,
 કર્મ જાળના કુટારામા તે પડશે પાછુ સ્મરણ ૨
 વ્યાપક અખડિત બ્રહ્મચરાચર જોડને રાચુ,
 પ્રીતમ પ્રભુજીની કથા તે દીન ગ્જની વાચુ સ્મરણ ૩

પદ ૧૪૮

પ્રભુને પરહરી જે કોઈ અન્ય વાણીને ગાવે,
 આધજો વણેને વાસે વાછડુ ચાવે
 કાળ સ્વરૂપી વાછડુ કડીએ, આવરદા ચાવે, પ્રભુને ૨
 દહાડે દહાડે મૃત્યુ તાડે હુકડુ ચાવે, પ્રભુને ૩
 વેશ પેહેર્યો પણ દેહ ન આવ્યો, બદલામુ જોડુ,
 મજારી કાઠના ઘરમા જાટીયુ પેડુ પ્રભુને ૩
 આવ્યો તો તુ સાચે વઢાડે, થયો જુઠારે જોડો,
 વિશ્વ ભર વીસારી ગાયો માડુ ને ઢોલો પ્રભુને ૪
 દવાડપક તુ જીવ ના ગાયો પ્રભુને મુકી,
 આગે હુતો વાચુ છેલ્લો લીધી રચની ભુકી પ્રભુને ૫
 પ્રભુને વિમુખ જીવે કાઈએ નવ જોયુ,
 આવીતી ભલી ભલસરા બીજા બાવળતુ જોયુ પ્રભુને ૬
 મનખા સ્વરૂપી મશડુ જીવે, એજે વગોયુ,
 કહે કૃષ્ણ પોત બગડયુ ત્યારે સુતર જોયુ પ્રભુને ૭

પદ ૧૪૯

જાગીને જપીએરે હરીને જાગીને જપીએ
 જાગ્યાવિના જે જે કરીએ તે વેદમા ખપીએ ટેક ૧

બહાર બેઠીને હરી જશ ગાઠએ શુ કરવા છપીએ,
 હરીજનીયાના વચન સાલજી,તાપે નવ તપીએ બગીને ૨
 તન મન ધન અતરબમીને, આપ તણ અર્પીએ,
 પ્રાણુ ગયા પણુ પૃથ્વીનુ જળ, ન પીધુ બપૈયે બગીને. ૩
 અનન્યપણે ઇશ્વરને ભજતા, સા હુ ખડા ટળશે,
 પ્રીતમનો સ્વામી પ્રેમ સનેહી, આવીને મળશે, બગીને ૪

પદ. ૧૦૫

અનેક જન્મનો ભિચ્યો પ્રાણી, કેમ કરી બગે
 કર્મધેનનુ ધાગણુ પડીયુ, નિદ્રા નવ ત્યાગે ટેક ૧
 મલીન અત કરણુમા અધારૂ અજવાણુ ન મળે,
 ઇદુ અર્કને પીજો દેખે, પોતાને કમળે અનેક ૨
 માયા મે.કુ મદીરા પીધી, મદ ભરીઓ આગે,
 સદ્ગુરૂની શીખામણુ એને કઇ પેરે લાગે અનેક ૩
 મરમ ન બાણે મુરખ પ્રાણી માયા સુખ માગે,
 પ્રીતમ પ્રભુનુ ભજન કરે તો ભવ ભટકણુ લાગે. અનેક ૪

પદ ૧૫૧

રામણ સત્યછે સૂણુ સાચુ કહુ તુજને,એક વાતલડી ચિત્ત ધરજેરે,
 જે સુખ ઇચ્છે આપણુ તો સત સમાગમ કરજં રે
 સતસંગે સુખ છે ઘણુ, હુ ખ કોટી જનમનુ કાપેરે,
 જીવતણી બુદ્ધિ પાત્રે, શુદ્ધ જ્ઞાન જથારથ આપેરે
 શીતળ નિર્મળ સતની, કાઇ વદન સરોજની વાણીરે,
 સાલગતા સશય ટળે, મળે પ્રેમે સારગપાણીરે
 સદ્ગુરૂ શબ્દે સસાર છુટીએ, જમ કીકરનો ભય ભાગેરે,
 નૌકા સ્વરૂપી સત છે, ભવ તરતા વાર ન લાગેરે
 એવી સંગત સતની, તન મનના તાપ નિવારેરે,
 પ્રીતમ પુરણુ પ્રેમશુ, સુખસાગર સ્નેહ વધારેરે

પદ ૧૫૨

સતવિના મસારમા, કોઈ હરીનો મરમ ન બાણેરે,
 શ્રી સુખ મહિમા સતનો, પ્રભુ પુરણુ પ્રીતે વખાણેરે
 નારદ પ્રત્યે નાથજી, તે સતતણુ જશ ભાખેરે,
 સત મને વહાલા ઘણા, નિત્ય નામ રૂદીયામા રાખેરે

સત સદા સુખ ધામ છે, મારે રહેવાનું નિશ્ચાર રે;
 સંતની રક્ષા કારણે, ધરૂ અવનીમા અવતારરે.
 અરસ પરસ રહું એકમા, જેમ સાકરમાં મીઠાઈરે.
 પુષ્પ મધ્યે જેમ વાસના, તેમ સતમા સહુ સમાઈરે.
 તરૂણ તેજ ન્યારૂ નહી, કનક કુડળ ભીજ રૂપરે,
 જળ તરંગ નહી જુજવા, એમ સત તે મારૂ સ્વરૂપરે.
 રાત ચરણ રજ વંદશે, તે મર્વ શિરોમણી થાયરે,
 શીવ વિરચી શારદા, તે સતતણા ગુણ ગાયરે
 મૂળે પાણી સીચના, ફળપુલ પાદે ફરશેરે,
 જે સતોખે સતને, તેના સઘળા કારજ સરશેરે
 સતતણો મહીમા ઘણો, તે કોઈ વીરલા જન જાણેરે
 પ્રીતમ પુરણ પ્રેમશુ, પ્રભુ સતના સુજશ વખાણેરે.

પદ ૧૫૩

સત તે તીરથ રૂપ છે, માહે નામ સુધાજળ ભર્યુરે,
 વચન લેઈ આનદમા. તન પરસે પાતક હર્યુરે
 સાધુ ચદન ખાવના, સેવે તે શીતળ થાયરે,
 તાપ પાપ ભવ આપદા, સો દુકીત દૂર પળાયરે
 કામધેનુ ચિતામણી, મનકામના પૂરણ થાયરે,
 હ કોમળ નવનીતથી, પર તાપે ઓગળી જાયરે
 સત સજીવન ઔષધી, ભવરોગના તાપ નિવારેરે
 સસાર અપાર સમુદ્ર છે, એક પલકમા પાર ઉતારેરે
 સત વચન મિદુ સ્વાતીનુ, મન છીપમા મુક્તા થાયરે
 પ્રીત સહિત ચિત્ત પ્રોઈ લે, તેનુ જનમતણુ દુખ જાયરે
 જે જાણે સુખ સતનુ, તે પળસર સગ ન છાડેરે,
 પ્રીતમ પૂરણ પ્રીતડી, તે મન કમ વચને માડેરે.

પદ ૧૫૪ ક ફી

પ્રીત વિના પ્રભુ દુર છે, તમે જે જે જુકિત કરીનેરે,
 હ પ્રેમ જેને પ્રગટે, તે ભાવે લેટે હરીનેરે
 પ્રીત જુઓ વ્રજનારની, જેણે વશ કીધા વનમાળીરે,
 તન મન સદા વિસાર્યા, લોક લાજ મરજાદા ટાળીરે
 સાચી પ્રીત એક મીનની, તે નીર વિના નવ જીવેરે,
 જુઓ પ્રીત પતગની, તે દેહ હહન કરે દીવેરે

ચિત્ત ચોટ્યું ચક્રરતું ચદ્રશું, તે પ્રીતે પાવક પાવક પ્રાથેરે,
 રવી રહે લખ જોજને, જળ મધ્યે પ્રકાથેરે
 પથ પાણીને પ્રીતડી, એક મેક થઇને જાયરે
 આપ બળે પથ ઉગરે, તે સાચો સ્નેહ કહેવાયરે
 પ્રીત જુઓ પાંખી તણી, જળ ચાતક ચચ ન જોજરે,
 અણુ પીએ આકાશનું, અવનીતુ નીર ન ડોજરે
 નગ માદા મોતી જુઓ, શત જોજનપર વેચાયરે,
 આવી મળે તે એકઠા, અધક્ષાયુ અળગા નવ થાયરે
 પ્રીતમ એવી પ્રીતડી, ગુરૂ સતની સાથે સ ચીરે,
 તે પૂરણુ પદ પામીયા, કાઈ કહેણી ન રહી કાચીરે

પદ ૧૫૫

સખી શામ કીશોર કુવર જોને, કુવર જોને, કુવર જોને,
 એનુ મુખ જોઈને મનના વિકાર જોને, સખીં ટેક.
 વસુદેવને દેવકીના સુત કહાવે, ધનુષ્ય જગ જોવા આવે, સખી
 કાળી કુખજાનુ ચદન લીધુ, તેનુ રૂપ કમળા સરણુ કીધ સં
 હતા ન દરાય ઘેર ગોકુળમા મઘવાનુ માન હયુ પળમા, સં
 નિત્ય નિત્ય નીરખે નાર વ્રજની, લોચન મક્ષણ કરો સજની સં
 રસીક શિરોમણી રગ રસિયો, પ્રીતમનો સ્વામી મનવગ્નીયો સં

પદ ૧૫૬

જુએ જુવતી અરૂખે જા ખીને, જા ખીનેરે જુએ જા ખીને,
 કહે પગરૂપર પાખીને, જુએ જુવતી અરૂખે જા ખીને
 કરેમાનુનીમનોરથ મધુપુરની, છખી નેહે નીરખે તાથ નટવરની જુ
 મોગ મુગટ કુડળ વનમાળા, નખ શીખ મુદર રૂપ રસાળ જુ.
 તડીન સમાન પ્રીત પટરાજે, શોભા જોઈ મન્મથ લાજે, જુ.
 અમૃત દષ્ટિ ગભીર ઘેરી, સૌ કોઈ કહે કસના વેરી, જુ
 જ્યા જ્યા જાય શ્યામ સુખરાશી, મોતીકે વધાવે પુરવામી, જુ
 વરવા જોગ સખી આ વર છે, મુદરતાનો એ સાગર છે, જુ
 માન તાનને કોણે ભરમાવ્યા, અવર પુરૂષને પગ્ણાવ્યા, જુ.
 અવર ખીજુ સખી શુ કરીએ, પ્રીતમના સ્વામી પ્રેમે વરીએ જુ

પદ ૧૫૭

ઓ આવે રે ઓ આવે, અક્ષયેલો આનંદ રસીયો,
 સુદર સ્યામ સહુલો સજની, મોહનજી મારે મન વસીઓ, ઓ

કગ્મા ગેડીને કમળ ફેરાવે, શીર સોહે ફેટો કુલ ભર્યો,
 શ્રી ગીરીરાજ ધર્યો નખ ઉપર, ઇંદ્ર તણો અહુકાર હર્યો, ઓ.
 બકી બકાસુર શકટ તૃણાવત, ઘેનુક વછાસુર પ્રલબ હણ્યો,
 કાળી દુર કીધો દાવાનળ પીધો, કેશી કસને કીટ ગણ્યો ઓ.
 કન્કપદ્મ મગ જીવતી કેરા, સત તણો સુખકારી રે,
 પ્રીતમનો સ્વામી પ્રેમ સનેહી, નટવર નવલ વીહારીરે ઓ.

પદ ૧૫૮

ચાલ મખી જોવાને જઈએ, જીવન જોવા સરખોરે,
 રૂપ કળા ગુણ લક્ષણ પુરણ, નેણ ભરી ભરી નરખોરે ઓ.
 ઘેર ઘેરથી ગોપીજન નીસર્યા, કર ધરો કચન થાળરે,
 અગર કપુરે આરતી સાજી, સુદર રૂપ રસાળરે ઓ.
 પય પકવાન મીઠાઈ મેવા, બીડા બહુ તામુલ તણા,
 અધરરસ અરપે અગ સમરપે, મગ જીવતીના જીવ ધણારે ઓ.
 કામની કેનક કમળ વનકુદ્યુ, મધ્ય મધુકર મોહનલાલરે,
 પ્રીતમનો પ્રભુ પરમ સનેહી, ભક્ત વત્સલ પ્રતિપાળરે ઓ.

પદ ૧૫૯

સુરભી સગ શામળીયો આવે, જેમ ઉડગણુમા ઇંદ્રે,
 બાળ મરાળ વિશાળ મડળી, ચરણ કમળ રજ વદુરે સુ-
 પુત્રી કમળ ધ્વજ જવ જાણુ રૂળ, ચિન્હ અટદશ જયરે
 હાટક તડિત ઉડીત રવિ રંગે, રંગે અગ પીતાબર સોયરે સુ-
 કેસરી લક અલકૃત ભણણ, ભુજ અભુજ નખ જોતીરે,
 વદન સુધારક સુદર શોભે, શ્રમ નિરમળ મોતીરે સુરભી.
 અરૂણ અધર ધરી મકુર મોરલી, પ્રેમે પાસ યોલાવેરે,
 રસ ભર્યા લોચન ભવભય મોચન, આનંદ અતિ ઉપભવેરે સુ-
 રવિ નિદક કુડળ કરણ શોભે, મદન કોટીક છબી છાજેરે,
 કુટીલ કેશ આનન અભુજપર, મધુપ મડીલ ખીરાજેરે, સુ-
 પૃગમદ અદન તિલક ખિરાજે, તેનુ તે તેજ અપારરે,
 મણ્ડીમય મુગટપર મોર અદ્રીકા ઇંદ્ર ઘનુપ આકારરે સુરભી.
 નખ શીખ રૂપ નાથનુ નીરખી, રાખ્યુ રૂઢીયા મોઝારરે,
 પ્રીતમનો સ્વામી પરમ સનેહી, પ્રાણુ તણો આધારરે. સુ-

પદ ૧૬૦

સુદર રૂપ રસીકવર કેરે, કોટીક મનમથ લાજેરે,

કમળ વદન અણુજ આખણી, ભાવ તિલક રગ રાજેરે સુદર
 મોર મુગટ મકરાકૃત કુડલ, કર શીરોરૂઢ સોહરે,
 નાભી નલીન નવવ પદપકજ, મુનીમન મધુકર મોહરે
 કુસુમહાર શણુગાર શોભીતા નીરખી નેણુ યરાયેરે,
 પ્રીતમનો પ્રભુ પરમ સ્નેહી, લેટે લવહ ખ બયેરે. સુદર

પદ ૧૬૧

નિર્મળ નામ નિરતર લેરે, ગમ અનત મુકુદ મોરારી,
 શ્રી ગીરીવરધારી ગોવિદ તેહરે નિર્મળ ટેક
 કેશવ કૃષ્ણ કૃપાનિધિ માધવ, સભારે સૌ શોક હરેરે, નિર્મળ
 શ્રીવર સુદર સ્યામ મનોહર, રૂપ અનેક થઇને ફમેરે, નિર્મળ
 નારાયણ મધુસુદન મોહન, ત્રીલુવન તારણ ત્રીકમ છેરે, નિ
 પ્રીતમ પ્રીત સહિત મન ભાવે, રાત દિવસ હરી રગમા
 રહેરે નિર્મળ

પદ ૧૬૨

નામવિના ગતિ મુક્તિ નહીરે,
 સહસ્રાનન અતુરાનન શકરે,
 સાખ્ય સત શ્રુતિ અગમ કહીરે નામ વિના
 અભમેળ ગજ ગીધ વ્યાધ કપી,
 ગુણુકા વિમાન ચઢી ગગન ગઈરે નામ.
 નામ આધાર તરે જળધર મહીધર,
 મુદમતી મન સમજ સહીરે, નાથ.
 તપ તીરથ વ્રત દાન જસ રૂણ,
 નામ સમોવડ નાવે એહીરે નામ.
 કામ નામ સૌ માહે શિરોમણુ,
 ભજ પ્રીતમ રસરૂપ થઈરે. નામ

પદ. ૧૬૩

રામ સુધારસ જે જન પીવે, અદ્યાપિ સિદ્ધ નવનિધ મુક્તિ,
 અતુરધા ચાર પદારથકુ નહી ધીવે. રામ.
 બ્રહ્મ પ્રકાશ હોય ઘટ ભીતર, તીતીર ટળી ભય અમીરસ દીવે રામ
 જરા ન જ પે કાળ ન વ્યાપે, અમર ભુગોભુગ તે નર છેવે, રામ.
 ધ્રુવ પ્રહ્લાદ નારદ સનકાદિક, અજર પીયાલો પીધો શીવે, રામ.
 કહે પ્રીતમ થયા તે તદ્વત, જમકી કરથી કો નવ ધીવે, રામ.

૪૬ ૧૬૪

તુ તારૂં તન દેખ તપાસી, મટે મોહ મમતા મહ માયા
 તો કાયામા કેદાર ને કાશી, તુ તારૂં તન દેખ તપાસી.
 જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ તુરીયા, રામ રામ રહ્યો પ્રકાશી. તું.
 તુ છે સુક્ષ્મ કારણનો દ્રષ્ટા, આનંદ રૂપ અખિલ અવિનાશી તું
 ઉઠ પીઠકુ લાટક સાટક, ભમર ગુફા જમરધ વિનાશી તું.
 આઠે પોહોર રહે એ સુખમા, પ્રીતમ તેહની ટળી ચોરાશી તું.

૫૬ ૧૬૫

હરીનો મારગ છે શૂરાનો નહી કાયરતુ કામ, જોને.
 પ્રથમ પેહેલુ મસ્તક ઝુકી, વળતી લેલુ નામ જોને
 મુત વીત દારા શીશ સમરપે, તે પામે રસ પીવા, જોને.
 સિંધુ મધ્યે મોતી લેવા, માહી પડયા મરજીવા, જોને.
 મરણ આગમે તે ભરે મુઠી, દીલની દુગ્ધા વામે, જોને
 તીરે ઉલો જીવે તમાસો, તે કોડી નવ પામે, જોને
 પ્રેમ પથ પાવકની જવાળા, ભાળી પાછા ભાગે, જોને.
 માહી પડયા તે મહા સુખ પામે, દેખનારા દાઝે, જોને.
 માથા સાટે મોઘી વસ્તુ, સાપડવી નહી સેહેલ, જોને.
 મહાપઠ પામ્યા તે મરજીવા, મુકી મનનો મેલ,
 રામ અમલમા રાના માતા, પૂગ પ્રેમી પરખે, જોને.
 પ્રીતમના સ્વામીની લીલા, તે રજની દીન નીરખે, જોને.

૫૬ ૧૬૬

મત સમાગમ જે જન કરશે, તેને પ્રગટે પ્રેમ, જોને.
 જે ધાતુને પારસ પરસે, તે તો હોયે હેમ જોને.
 કથીર કાસુ હેમ ન હોયે, કોટી પારસ પરસે, જોને.
 શુન્ય છીપ તે ઉપર નાવે, સોમણ સ્વાતિ વરસે જોને
 અચેતને ઉપદેશ ન લાગે, શીવ બ્રહ્મા સમજાવે જોને;
 જેના અવળા અત કરણો, તેને સમજણુ નાવે, જોને.
 કુમુદ્ધિ કાળપ જેને રૂદે, તેને ન લાગે રગ, જોને.
 અડદ ઉજળા કયમે ન થાયે, જઈ જાણે ગગ જોને.
 કુશકા કુટેથી શુ થાય, કણ ન જડે તેમાથી, જોને.
 મહ અભાગી મુરખ નરને, સમજણુ આવે કયાથી, જોને
 પાપીને પ્રજોધ ન કરીએ, મૌન પ્રહીને રહીએ, જોને.

કહે પ્રીતમ તુલસી દળ તોડી, પ્રેત ન પુનવા જાણ્યો જોને.

પદ. ૫૬૭

સત કૃપાથી છૂટે માયા, કાયા નિર્મળ થાય, જોને.
 શ્વાસો શ્વાસ સ્મરણ કરતા, પાચે પાતક જાય, જોને.
 કેસરી કેરે નાદે નાસે, કોટી કુંજર જુથ જોને.
 હિમત હોય તો પોતે પામે, સઘળી વાતે સુથ જોને.
 અગ્નિને ઉધેઈ ન લાગે, મહામણીને મેલ, જોને.
 અપાર સિધુ મહાજળ ઊડા, મરમીને મન રહેલ, જોને.
 બાજીગરની બાજી તે તો, જાણુરો સૌ જાણે, જોને.
 હરીની માયા બહુ બળવતી, સત નજરમા નાણે, જોને.
 સત સેવતા સુકૃત વાધે, રહેજે મીત્રે કાજ, જોને.
 પ્રીતમના સ્વામીને ભજતા, આવે અખડ રાજ, જોને.

પદ ૧૬૮ ગરખી

ગુરૂ પ્રહ્લાના ચરણ ઉપાસીએ, સેજે શોક સમુગો જાય,

વચન સત્ય માનીએ.

જે કોઈ પ્રેમે પીએરે પગ ધોઈને, ઉઠ કોડ તીરથ તેને થાય, વ.
 જશ લક્ષ તે પ્રેમ પ્રમાદમા, ભુક્તિ મુક્તિ તે સેજમા હોય વ
 જે કોઈ પ્રીતે કરીને પ્રવર્તશે, દેહદર્શી જેને નહી હોય વ
 શુદ્ધ ચૈતન્ય શાક્ષી તત્ત્વમસી, સદા સ્મરણ એકરસ જ્ઞાન વ
 આઠે આવરણ પાગ પરમાત્મા, નહી અધ મધ્ય અવસાન, વ
 રૂપ રમણ સગુણ સોહીએ સદ્ગુરૂ, જેને નિગમ નિરતર ગાય, વ
 કહે પ્રીતમ પ્રપચ પરહરી, રાખો સદ્ગુરૂ સગ સદાય, વ.

પદ ૧૬૯

એવો અખડ અમર વર હું વરી, ફરી પડવુ નહી ભવફલ, અ.
 જેનુ રૂપ સ્વરૂપ સોહામણુ, ગણો અખીલ લોકનો આનદ અ
 જેને વરવા તીર્થ તપ આચરે, ધરે ધ્યાન તે જોગ વૈરાગ્ય અ
 કૌ કાશી કેદાર હિમાળે ગળે, તને રાજ સર્વ સુખ ત્યાગ અ
 વરતી ત્રણ લોકમા કોઈક આચરે, એવા શૂરીર દઢ ધીર અ.
 સૂમી ગૌપદ ગગન ગુંબમણી, સાત સાગર અજનીનુ નીર અ.
 જેટલી જેલ બનાવે બહુ ભાતના, કાઢી શકે નહી સતી કેરો વેશ અ.
 સતી સ્વાગ ધરે તે નિશ્ચે જાણે, કરે પાવક માહી પ્રવેશ અ.

પ્રેમે પામી પતિ પરમાત્મા રહી રૂપમા એક રસ લીન. અ.
સ્વામી પ્રીતમનોરે સભા ભર્યો, સિલુ અમૃતમા મનનીન અ.

પદ ૧૫૦

યુ ગીતા ગાઇનેરે, તે શુ કર્યુ ગીતા ગાઇને ટેક
પાથી વાચીને પરમારથ ન કીધોરે, રહ્યો આપ સ્વારથ
રહાઇને રે, તે પરને પરમોલો ને આપે ન શોધ્યો રે,
ધીક્ષ પડી પડીતાઇને રે, તે૦ ભાગવત ભાષે ને હેત રૂઢિયે
ન રાખે રે, ધનને કાજે મુઓ ધાઇને રે, તે જેમ ભુજ-
ગને માથે મણિછે રે, તેને તેજે જીવે જીવ ખાઇને રે, તે૦
ભણ્યો ખરો પણ ભેદ ન બાણ્યો રે, કુટુમ પોખ્યું કમા-
ઇને રે, તે૦ મન મેલુ તેને માજી ન થક્યો રે, ટાળી નહી
કર્મ કસાઇને રે, તે૦ કહે પ્રીતમ પોતાને ડહાપણુ રે, હરિ
હીરો તે હાથથી ગમાઇને રે, તે૦

પદ. ૧૭૧

તુતો રામ રટણ કર રગમા, હવે રાખ હરિ સાથે હેત,
અવસર આ વો નહિ મળે ટેક વિષય ભુતે તે તુજને ભ-
માવીઓ, ક્ષણુ એક બેઠો નહિ ઠરી કામ, અવસર૦ ખોટા
ખેલમા યુ રે ખુચી રહ્યા, ઉઠ આળસ મેલ અચેત અવસર૦
પ્રાણી પરપચમા યુ પચી રહ્યો, માગી સ્વપ્ન તાણુ સુખ-
સાર અવસર૦ ઝાળ ખાશે જે કેશો કહ્યુ નહિ, નથી માન-
તો ગાફલ ગમાર, અવસર૦ અતે રંગ પતંગ બથે ઉતારી,
કાચી કાપા નહિ અ.વી કશે કામ અવસર૦ તુ તો સ્મરણુ
કરજે શુદ્ધ ભાવશુ, ટાળી તન મન કેરા વિકાર, અવસર૦
ભજે પ્રીતમ બ્રહ્મ સ્વરૂપને જેનો મહિમા છે અગમ
અપાર અવસર૦

પદ ૧૭૨

સત પારસ અંદન ખાવના

કામવેનુ કલ્પતરૂ સાર, સમાગમ સતનો ટેક

એક સમજમા રે અતર ઘણો, તરૂ પારસ ત્રણ પ્રકાર;
સમાગમ૦ એક પારસથી રે પારસ બને, એક પારસથી હોયે
હેમ, સમાગમ૦ એક પારસ લોહને કુંદન કરે, સો વર્ષે એ-
મનુ એમ સ૦ એક ચંદનથી વીખ ઉતરે એક ચંદને અગ્નિ

ઓ'લાય, સં એક તલભર તેલમા બે પડે, ફરી તેલ તાતું નવ
થાય, સમાગમં સર્વે ગજશીર મોતી ન નીપજે તેની ભુ-
ક્તિ વિચારીને જોય, સમાગમં જ્ઞાનહિણા ગુરૂ નવ કીજીયે,
વગ્ર ગાય દો'થે શુ થાય, સમાગમં કહે પ્રીતમ બ્રહ્મવિદ
લેટતા, લવ રાગ સમુજો જય સમાગમ સતને

પદ ૧૭૩

તુતો રામ રટણુ કર રગમા,
તારા અગમા ઉપજે આનદ, ગોવિદ ભજ ભાવશુ ટેક
પરમાથ અર્થ વિચારીએ, તજ સ્વારથ માયાનો ફદ, ગે વિદ
કાયા માયા તે તો કારમી તેને વણમતા ન લાજે વારગોવિંદ.
મૃગ તૃપ્પાના જળરે બશકલયા, એવો બાણ સકળસ સાર ગોવિંદ
શુભ વન્હિ તે મરકટે માનીયો, તેણે ટાઢ ટળે ન લગાર, ગો વદ
ઉસ ઉદક બીડી બરામની, તેને ઉકયા તણો ઈતયાગ, ગોવિદ
સ્વપ્નામારે સમૃદ્ધિ પામિયે જગીજેના ન રહે જરાય, ગોવિદ
ધુમાડાના ઢગરે સોહામણા, ભર્યે સુડીમા નવ રે ભરાય, ગોવિદ.
સાચી સગત મદગુરૂ સંતની તેથી જીવપણુ ટળી જાય, ગોવિદ
કહે પ્રીતમ પ્રભુને સભારતા મહા પાપી પાવન થાય, ગોવિદ.

પદ ૧૭૪

સંગુરૂના તે શબ્દ વિચારતા,
મટે માયા મોહ વિકાર, હુગીગમ પીજીએ ટેક.
બાળી બસ્મ કરે બીજી વાનતા, ઉગ પ્રગટે પ્રેમ અપાર, હરી
એવો અજર અમીગસ જે પીવે, તેના નેણ વેણ પલટાય, હરી
લાગી બ્રહ્મણુમારી નવ ઉતરે મુખ મુખે કહ્યુ નવ જાય હરી.
તેને સભવ નર્થારે શરીરનો થયે અનિમદ્દૃષ્ટ ઉઘાડ, હરી
મરજીવા થઈ હરીને મળે, ગાળે જ ન હીમાળે હાડ હરી.
બ્રહ્મવ્યાને ગગનવત થૈ રહ ગંભ કુલ મહાજળ મઠ હરી.
કૃષ્ણ પોતામા પાતે કૃષ્ણમા, કૃષ્ણુ વિના ન હીમે કાઈ, હરી.
જઈ સરીતા સાગમમા ભળે, તેનુ નામ નહી ટળી જાય હરી
કહે પ્રીતમ મદગુરૂ સેવના તળે અતર એક રસ થાય હરી

પદ ૧૭૫

સત લક્ષણુ ત્રીમ સોહામણા ચિત્તવૃત્તિ થઈ જેની રાત,
એવા જન હરી તણા ટેક.

પ્રહ્લાનંદ પ્રહ્લરસ લોગીયા, જીવ ઇશ્વર લાગી જ્ઞાત, એવા.
 દયા દાન દાસત્વ અતિ ધણુ, જ્ઞાન ભક્તિ વિવેક વૈરાગ્ય, એવા.
 ક્ષમાવત તપે નહીં તાપમા, આશા રહીત અમલ અનુરાગ, એવા.
 અક્રોધી ઈર્ષીજીત અનુભવી, કવિ કોમળ શીલ સતોખ, એવા.
 આશા રહિત અમૃત વાણી વદે, સહજનદ આનંદ કંદ, એવા.
 શુદ્ધ સ્નેહી સ્વાસ્થ્ય નવ મળે, પરમાસ્થ ઉપર પ્રીત, એવા.
 શશી સુરજવન સાક્ષી રહે, ઉદાર અર્જુવની રીત એવા.
 હરખ શોક વિષે ડોલે નહીં, અર્ધ નિમૈષ ન મુકે નામ એવા.
 સુરતરૂ સુરધેનુ ચિતામણી, મળના પોહોચે મન કામ, એવા.
 પરિપુરણ લક્ષણ સતના, જત્રીસમા યોષા જય, એવા.
 કહે પ્રીતમ એવા સતને, ચહુ સોપીને શરણુ રેહેય, એવા

પદ ૧૭૬

મન તુ અજગુ કા અક્રુણાય બીજે નથી બોલતો ટેક
 તુ તો બગીને જે તારા રૂપતુ, ખોળી જેતામા તુરે ખોવાય બીં
 તારે ઓથે હરીને નથી દેખતો, કુ ડલ ઓથે જેમ કનક ઢકાય, બીં
 તુ તો દરિયાની લહેર સમાન છે, લહેર સમતા જેમ સમુદ્ર દેખાય
 તારે ઠંકાણે હરીને ઠેરાવને, એમ સમજે તો મહા સુખ થાય, બીં
 કહે પ્રીતમ એવો પુરવને, હુ તો લગી લગી લાગુ પાય બીં

પદ ૧૭૭

સતની સેવા કીજીએ, શુદ્ધ ચિત્તે કરીને, દેહ કૃત
 ટાળીને પ્રહ્લાને નીહાળીએ, પ્રેમ નેમ નિત્ય પાળીએ, રે,
 શુદ્ધ ભાવે કરીને, ચરણોદક પીજીએ ને પ્રસાદ લીજીએ, તન
 મન વારી દીજીએ, શુદ્ધ પાન ચવરાચીએ ને ચરચા
 ચલાવીએ, પ્રેમની ગોષ્ટી ખનાવીએ, શુદ્ધ તાળા ટુટશેને
 બધન છુટશે, ભ્રમની ગાગર પુટશે, શુદ્ધ સશય સમા-
 વશે ને હરી જોળખાવશે, પ્રીતમ પ્રેમ ઉપબવશે, શુદ્ધ

પદ. ૧૭૮

સત ભગવત એકે રૂપ છે, ભીન્ન ભાવ ન આણો.
 એકે રૂપ બાણુશે તે મહા રસ માણુશે, તે શાને મત તાણુ-
 શે, ભીન્ન જેમ પુષ્પ વાસના તે અતર અખ ડાસના;
 અખડ પ્રહ્લાની ઉપાસના, ભીન્ન જેમ સિધુ એક છે
 ને લેહેરી અનેક છે, જેવામા બુજવો વિવેક છે, ભીન્ન

જેમ હાર હેમ છે સત હરી રામ છે, પ્રીતમ પ્રભુશુ નિત્ય
પ્રેમ છેરે, લીનન૦

પદ ૧૭૯

જન્મ કૃતારથ કીજીએ રે રહીએ સાધુની સગે સત્સ-
ગ સાર છે એ તત્વ વિચાર છે, ભજતા ભવનો પાર છે
રે, રહીએ૦ પ્રેમ રસ પીજીએ ને કોઇથી ન બીજીએ, દેહ
ધર્યાનો લાવ લીજીએ રે, રહીએ૦ સાધન શુ કરે તે શીદ
કુટી મરે, સત્સગે ક્ષણમા તરે રે, રહીએ૦ પ્રીતમ પરમાર્થી
હરીના હેતાર્થી, તે છુટા સસારથી રે, રહીએ૦

પદ ૧૮૦

જ્ઞાન ગગામા ઝીલીએરે, નિત્ય નેહુ ધરીને, પાતીક
પ્રજળે મેલ મનનો ટળે, સચ્ચિદાનદ સેહેને મળેરે, નિત્ય૦
જીવ પાણુ બન્ય છે ને આત્મા દરશાય છે, કાગ ટળીને હુંસ
થાય છે રે, નિત્ય૦ નીજનદ ઉપને ને બ્રહ્મ ભાવે ભજે;
વિષય વિકાર ન લાગે રજે રે, નિત્ય૦ અખડ અદ્વૈત છે ને
સુખ અપાર છે રે, પ્રીતમ પરમ પદ સાર છે રે, નિત્ય૦

પદ ૧૮૧ રાગ ધોળ

શુરૂ ગમે ઘટમા જોયોરે, નગય સર્વ ટળ્યો,
અવિનાશી ચૈતન્યરે, શબ્દાદીત મળ્યો
ચતુરદળ ચીતવી રે ખટદળ માહે ખળ્યો,
દશ દળમા દીઠોરે, દ્વાદશ દળમા મળ્યો,
ષોડશ દળ ખુખ્યો રે, દ્વીદળમા દરસો,
સહસ્રદળ ચઢ્યો રે, પખી થઈ પરસો
નહી નાદને વાણી રે, ગ્વી શરી જોત્ય રહી,
શુદ્ધ સ્વયં પ્રકાશી રે, દુનિયા ભાસ નહી,
નહી અબ્ર એ ઉગ્મી રે નહી માયા મમતા,
પ્રીતમ સ્વયં પોતે રે, શુન્ય શીખર સમતા.

પદ ૧૮૨

આ તનમા તીરથ રે, તત્વ વિચાર તણુ,
ચૈતન્ય સાગરમા રે, નહાવાનું ક્ષણ છે ઘણું,
ગલીકમા ઝીલો રે, નીરમળ નીર વડે,

(૬૫)

ગંગા ને જમુના રે, સરસ્વતી પુર ચઢે.
પ્રભાતમા પ્રાગે રે, ત્યાહા થાયે તરવેણુ;
મરણવા ભેગી રે, ઝીલે દીન રેણુ.
કાયા કાશીમા રે, વિશ્વના નાથ વસે,
પ્રીતમ પદ પરસે રે, તે તદરૂપ થશે.

પદ ૧૮૩

સદ્ગુરને શબ્દે રે, સૌ તીરથ તેહને,
પડમા છે પોતે રે, છતી કરે જેહને,
ગુરુદેવ દયા કરે રે, તેને સઉ સૂઝે,
એલે બહુ નામીરે, ખીજે શુ યુજે
અંતર્ગત ઈશ્વર રે, આપે અવિનાશી,
પોતાની ભુલે રે, લમે લખ ચોરાશી
છે શ્રીમત સુખીયો રે, રાક થઈ રજ્જયો,
માયાને સગે રે ત્રિવિધી તાપે બળ્યો
સદ્ગુરને સેવે રે, તેા નીજ રૂપ જડે,
તનમાહે તપાસે રે પોતે પોતા વડે
નખ શીખ લગી ન્યાળો રે, ન મળે કોઈ ખીજો.
પ્રીતમ એક અદન રે, જોઈ હૃદયે રીઝો

પદ ૧૮૪

પુરણાનહ પોતે રે, પરપચ પરકરતા,
કારણુતુ કારણ રે, લઈ અળગુ કરતા
નલ પવન નહી રે, નહી અણુ અવની,
પચ વિષય ચતુષ્ઠી રે, નહી સૂક્ષ્મ નવની,
દશે ઈદ્રી અવસ્થારે, નહી સ્થાનુ ઠેકાણુ,
સૂરજ જેમ સાક્ષીરે એમ આત્મા જાણુ.
અન્વય વ્યતિરેકેરે, જ્યમ છે ત્યમ જોઈયું,
પ્રીતમ છે સ્વરૂપે રે, નહી પામ્યો નહી ખોતું

પદ ૧૮૫

ભૂલ ઘણી ભાગી રે, પ્રજ્ઞાનહ ભાસ્થો,
શુદ્ધ ચૈતન્ય સાક્ષીરે, સઘળે પ્રકાશ્યો
ટળ્યુ તિમીર ત્રિગુણુતું રે, તુરીયા તેજ ઘણુ,
અખડ અજવાણુ રે, નિર્મળ નામ તણુ.

એક રસ અવિનાશી રે, શુદ્ધરૂપ સ્વયંભ્યોતિ;
 તરવેણી તારે રે, પ્રોથુ મન મોતી
 હરીહાર હીરાનો રે, પેહરો પ્રીત ધરી,
 થઈ પ્રેમ સોહાગણુ રે, પુરણુ મન મોહ ભરી
 પામી અચળ એવાતણુ રે, અખડ વર વરતા,
 પ્રીતમના સ્વામી રે, સગ આનંદ ધરતા.

પદ ૧૮૬

જાજન કરી લ્યો ભાવેરે ભવ ભટકણુ ભાગે,
 સસાર સાગર તરતારે ક્ષણુ વાર ન લાગે. ૧
 માયા મોહ નિદ્રામારે ગાફલ શુ ઘોરે,
 પાપ ચોર વસે પાસેરે આતંગધન ચોરે ૨
 અચેત શુ ઉઘેછેરે જને આખ્ય ઉઘાડી,
 વેગે વણુશી બશોરે કાયાની વાડી. ૩
 ચેત ચિદાનંદ મળશેરે ટળશે અધારૂ,
 આ અવસર છે રૂઠોરે હોય કારજ તારૂં. ૪
 મહા પુરૂષનો મારગરે તે પગલા સહાજે
 પ્રીતમ પ્રેમ ધરીનેરે હરિના ગુણુ ગાજે ૫

પદ ૧૮૭

બા સંગુરને શરણુરે સઉ સશય હરશે,
 જીવ દશાને ટાળીરે હરી સરખો કરશે, ૧
 ઉગ્રદશા અનુભવનીરે છે સમજણુ મોટી,
 મન કચનને કસવારે ગુરૂ જ્ઞાન કસોટી ૨
 હોય હેમ લોહ કેરૂ રે જેને પારસ પરસે,
 થાય મહા મુકતાકળરે જળ સ્વાતિ વરસે. ૩
 હીપ રહે સાગરમારે જેમા મોતી નિપજે,
 જ્ઞાન ગિનકા પરસેરે તેને રસ ઉપજે, ૫
 એમ સતસંગે નર મમજેરે, સૌ દુખધ્યા બપ
 પ્રીતમ તે પ્રાણીનુ રે સર્વે કારજ થાય. ૬

પદ ૧૮૮

જે પરમારથ પ્રિછે રે, તેને પાપ ન પરસે,
 રૂપ અનુપમ હરિનુંરે, સચરાચર દરસે. ૧

સા સામગ્રી હરીની રે, હરીના થે રહીએ,
હરિને સમરપણ કરીને રે, ઉગરતુ દેવે ૨
સાચે સાચે રસીયો રે, પરપચ પરહરજે,
હેતારથ હરિજનસુરે, દુરિજનથી ડરજે. ૩
હું માર હરદેથી રે, ટાળીને રમજે,
વિશ્વ આત્મા વિષ્ણુ રે, નિરખિને સમજે,
અસત અન્યાય ન કિજે રે, સત વચન ઉચરજે,
પ્રીતમ પ્રેમ ધરીને રે, પ્રભુજીસુ મળજે ૪

પદ ૧૮૬

ઠાયા બની છે તારી કારમી રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે,
તારો અમર નથી અવતાર રે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
ઠાચો તે કુભ જળે ભયો રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે,
તેને ભાગતા કેટલી વાર રે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે.
તરૂવરથી રૂળ છુટીયુ રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે.
તે રૂરી ન ચોટે ઠાળ રે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
ગયો અવસર આવે નહી રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે
આધ પાણી પેહેલી પાળ રે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
નહી થોગે હેરી નાવ જર જડીરે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે,
માહે બેઠા મઠ ગમાર રે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
ખોટો છે માહે ખારવોરે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે
તે તો હોડીનો હાકણ હાર રે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
કર્મ વા આવી આરૂળે રે	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે.
માહે મોહના મોભ આય રે	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
તેડ ન સુએ તેહની રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે
તેનો કરવો કોણ ઉપાય રે	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે.
સદ્ગુરૂ શબ્દ ઉચારીએ રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે.
એ કરીએ સદા સત્સગ રે	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે
તો સહેજે પાર પામીએ રે,	હરીતુ	ધ્યાન ધરજે,
કહે પ્રીતમ પ્રગટે રગરે,	પ્રભુતુ	ધ્યાન ધરજે.

પદ ૧૬૦

મનમા બંધ છે મરવુ નથીરે. દેહને અભિમાને, બહુ ગોઠવણ
કરતો ગમારરે, દેહને૦ મારા મદીર મારા માણીયા રે, દેહ-

ને૦ કહે મગ પુત્ર વારવાર રે, દેહને૦ મારી જગ્યા ને મારી
 જીવતીરે, દેહને૦ કહે માર કુંટુભ પરોવારરે, દેહને૦ જમડુત
 વરાતી આવશે રે, દેહને૦ ઉઠી ચાલવું છે આજ કાલ રે,
 દેહને૦ કાળે પ્રહ્યા કેશ તાહરા રે, દેહને૦ તે તો કરશે ઘડી-
 મા વાતર, દેહને૦ વળતી વિચારીશ જીવકારે દેહને૦ ઘણા
 ઘમવા પડશે હાથ રે, દેહને૦ વાત પીત કહી આવી કઠ
 રૂધશેરે દેહને૦ નહી આવે ઉપર લવલેશ રે, દેહને૦ મનનું
 ધાયું રશે મનમા રે, દેહને૦ પ્રાણી પામશે કષ્ટ કલેશ રે
 દેહને૦ કર્મ પ્રધાન છે જીવને રે, દેહને૦ ક્ષણ શુભ અશુભ
 દેનાર રે દેહને૦ જેવા કર્યા તેવા લોગવે રે દેહને૦ ધરે ઉચ્ચ
 નીચ અવતાર રે, દેહને૦ પડે પશુ પખી જાતમા રે, દેહ-
 ને૦ ચાર જાણુ ચેરાશી લક્ષ રે, દેહને૦ દુખનો અત આવે
 નહીરે દેહને૦ કહે નિગમ પુરાણુ પ્રત્યક્ષ રે, દેહને૦ ગુરૂ
 ગેવિદ્ એવ્યા નહી રે દેહને૦ કઈપેરે કર્મનો નાશ રે, દેહને૦
 વાસના ખીજ ખળ્યુ નહી રે, દેહને૦ ત્યા લગી ઉગરવાની
 શી અશ ર, દેહને૦ મોહ માયાના મોટા મોરચા રે, દેહને૦
 જાત કૃપ જીનતીનુ જોર રે, દેહને૦ કહે પ્રીતમ કોઈક જી-
 તશ રે દેહને૦ જેને સદ્ગુરૂ શબ્દ અકાર રે, દેહને૦

પદ ૧૬૧

જાતન કરી જીવવ નથી રે ચિત્તમા ચેત્ય ચોપે તજ દેહ-
 તણુ આજમાન રે, ચિત્તમા૦ ચેત્ય ચોપે સો વરસ જીવ્યો
 તો શુ યતુ રે, ચિત્તમા૦ સરવાળે મરણુ નિદાન રે, ચિત્ત
 મા૦ આયુષ્ય નિરતર અજળી રે ચિત્તમા૦ તે ટપકે શ્વા-
 સો શ્વામ રે ચિત્તમા૦ દુર્માત શે નથી દેખતોરે, ચિત્તમા૦
 આખો આજળ થયા નર નશરે ચિત્તમા૦ દીન દશ પાચ
 મુકાન છે ર, ચિત્તમા૦ પછે કુચના નગારા કહેવાય રે ચિ
 ત્તમા૦ કેનપત ચઠી ચાલશેરે, ચિત્તમા૦ ત્યા પ્રાણી પીવા
 નહી ગેવાય રે, ચિત્તમા૦ તુ તાર જીવેસને રે, ચિ
 ત્તમા૦ પ્રાણી પછે પસ્તાવો ન થાય રે ચિત્તમા૦ પુણ્ય
 કમ ન પાલે બાધીયુ રે, ચિત્તમા૦ કને ખર્યા વિના શુ
 પ્રયત્ન, ચિત્તમા૦ ગુરા ને શી સેચનારે, ચિત્તમા૦ સતી-
 ને રે નગારા રે ચિત્તમા૦ એક ઘણી શ્રીરજ રાખને

રે, ચિત્તમાં કહે પ્રીતમ પ્રેમની વાત રે, ચિત્તમાં

૫૬, ૧૬૨

લપટ શે નથી લાજતો રે, કુબુદ્ધિ શુ કહીએં તને
સમજાવ્યો મો વારરે, કુબુદ્ધિ શુ કહીએં તોયે મૂઢમતિ માને
નહિરે, કુબુદ્ધિં ધીક પામર પથુ ગમાર રે કુબુદ્ધિં તારે
ચતુરપણુ પડો ચુલમાં રે, કુબુદ્ધિં તે પ્રીછી નહી પ્રભુની
ચેર રે, કુબુદ્ધિં નારી જતુની ન રહી વાઝણીરે, કુબુદ્ધિં
શે જણના ન કીધુ ઝેર રે, કુબુદ્ધિં તેને નાજ વધેરતા
નાવડયું રે, કુબુદ્ધિં શે પ્રથમ ને છેદયુ શીથ રે, કુબુદ્ધિં
તુ કૃતકની કેટીડ પાતકી રે, કુબુદ્ધિં જે વિસાયાં ભુગદીથ
રે, કુબુદ્ધિં તું શીઠ અપરાધી અવતરો રે, કુબુદ્ધિં કર-
વા ભોમીને કાર રે, કુબુદ્ધિં શુભ કારજ કીધુ નહી રે,
કુબુદ્ધિં તે ભોગવ્યો બહુ સસારરે, કુબુદ્ધિં જમરાજ
લેખુ માગશે રે, કુબુદ્ધિં શો દેશે તેને જવાખરે, કુબુદ્ધિં
બાધી રૂઢીને નરકમા નાખશે રે, કુબુદ્ધિં આવી વગમથે
પ્રાઠા પાપ રે, કુબુદ્ધિં હરીવિના બીજે બેટી નથીરે
બુદ્ધિં તારે કુડું કુડું ખ પરીવાર રે, કુબુદ્ધિં કહે પ્રીતમ
ચિત્તમા ચેતજે રે, કુબુદ્ધિં જેથી જાય જનમનો માર રે,
કુબુદ્ધિ શુ કહીએ

૫૬ ૧૬૩

હુ ખ ટળશે રે શ્વાસો શ્વાસે સ્મરણુ કરજે શામનું,
હુ ખ ટળશે રે રસનાએ રટણુ કરજે આનમરામનું
હુ ખ ટળશે રે આશા તૃણુ લોભ ઈર્ષ્યા ત્યાગજે,
હુ ખ ટળશે રે પરમેશ્વરની ભક્તિ ભવેભવ માગજે
હુ ખ ટળશે રે જીવ્યાએ બાણી ભુડું ના બે લોએ,
હુ ખ ટળશે રે દુરીજન વચન સુણી દીલમા નવ ડોલોએ,
હુ ખ ટળશે રે દીનરજની રહીએ સ્ત્રીયાના રગમા,
હુ ખ ટળશે રે આવરહા પુરો કરીએ સતસગમા
હુ ખ ટળશે રે એક હરિ વિના અન્ય પહારથ મો તજે,
હુ ખ ટળશે રે પ્રીતમના સ્વામીને શુદ્ધ ભાવે ભજે.

૫૬ ૧૬૪

પુન્ય કરજે રે પુન્યવિના પ્રભુ પ્રેમ સ્નેહી કેમ પામીએ,

પુન્ય કરજો રે પુન્યવિના સ્વ સાર સંકટ કેમ વાનીએ
 પુન્ય કરજો રે શીળ વિના સ્નાન કયે' હરી નહિ તણે,
 પુન્ય કરજો રે અક' ઉછેરી અળ કહો કયાથી ફળે.
 પુન્ય કરજો રે મનમોહક આપે ક્ષુધા ભાગે નહી,
 પુન્ય કરજો રે બાવળીએ ખીજેરા કાઈ ભાગે નહી
 પુન્ય કરજો રે વાવ્યાવિના લજ્જવાની લાલચ શી કરે,
 પુન્ય કરજો રે કથીરથી કચનનું કારજ નહી સરે
 પુન્ય કરજો રે સ્વર્ગંતણુ સુખ આવીને સેહેજે મળે,
 પુન્ય કરજો રે દેવતાણી પકિતમા જઈને ભળે
 પુન્ય કરજો રે દત્તવિના વિત્ત કોઈ પ્રાણી પામ્યો નથી,
 પુન્ય કરજો રે કહે પ્રીતમ કહીએ તે શુ ઝાઝુ કથી

પદ ૧૯૫

જ બળી એવડે મુક્તિની ભુક્તિ ન બાણી
 મિથ્યા માયા મૃગજળ સરખી, મોહ કરીને માણીરે, જ ૦
 ધામધુમ ધ ધામા ધાયો, ગીરધરલાલ ન ગાયો,
 આંચો તો પરમારથ કરવા, ઉલટો દોષ કમાયોરે જ ૦
 વિષયવાસનામા વિટાયો, જેમ ઝીટાયો બળે
 મરતા સુધી કામ ન ખુટયુ, મન બહુ લોચા વાળેરે જ ૦
 ગાશી તીર ગડે તનમાહી, એમ મનમાની માયા,
 છેદે પણ છેટે નવ ધાયે, જેમ કાયાની છાયારે, જ ૦
 દશ ઇંદ્રિયે દોષ કમાયો, ઉલટો બ ધાયો આપે,
 કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ, અગ્નિમા, બળી રહ્યો બહુ તાપેરે જ ૦
 શ્રવણ દગ્ધ થયા નિદા સાબળી, નેત્ર દગ્ધ થયા નિહાળી,
 અંહા દ-વ થઈ બુંદું બોલી, સર્વસ્સ બેઠો હારીરે, જ ૦
 પ્રાણ દગ્ધ થયા કરી પ્રતિગ્રહ, પાય પદ પર ચાલી,
 સુકૃત ખીજ બળી ગયુ સર્વે ક્ષેત્ર પડો -હુ ખાલીરે જ ૦
 રાગ દ્વેષ ભર્યા રૂઢિયામા, અનેક દોષ ઉપબવે,
 કદપરુમ ચિતામણી સરખી, પ્રમુ ભક્તિ નવ ભાવેરે જ ૦
 રામનામનુ દામ ન બેસે, કામ આપણુ ધાશે,
 પ્રીતમ મન પ્રમોહ કરે તો, સકળ કલ્પના બશેરે. જ ૦

પદ ૧૯૬

સસારી એવે હરી સાથે હેત ન આણ્યુ,

મરતાં મુઘી લોભ ન મૂક્યો, ઘરવું તરીલું તાણુંરે સં૦
 પાચ પચીશ પચાસ થયા તોય રૂઢે જ્ઞાન ન આંબુ;
 અ ગોઅ અ સૌ શીયત્ત થયુ તોય પ્રભુનું ભજન નવ ભાંબુરે સ.
 અ તસમે જે સાથે કારજ, તે શુ હેત ન કીધુ,
 અમૃતરસને ઢાળી દેઇને, ઝેર હળાહળ પીધુરે સ૦
 માયા છાયા એક બરાબર, કાયા કાચનો કુપો,
 કરવું ને કારવવું સર્વે શામળીયાને સુપોરે સ૦
 જીવન મરણ હાથ છે જેને, તેને ભાવે ભજીએ,
 પ્રીતમના સ્વામીને સેવો, અન્ય પદારથ તજીએરે સ૦
 પદ ૧૯૭

સ સાગ્રમાહી શોક મોહની માયા,
 કરવું ને અવતરવું મરવું, કર્મ સંજોગ કમાયારે ન૦
 અલ્પ જીવવું જ પ મળે નહી, જીવ જન્મજે વાહ્યો,
 પુન્ય પરમારથ કઈ નવ પ્રોછયુ, લાલચમા લપટાયોરે સ૦
 આશા તૃષ્ણા તાપ ટળે નહી, ઘણા ઘણાને ધાયો,
 માથા ઉપર મરણ ભભે છે, તેની ખબર નવ પાયોરે સ૦
 જે ઉગ્યા તે આથમ્યા ને, પુલ્યા તે કરમાયા,
 જે જન્મ્યા તે જીવું જાણ્યો, ભવમા કા ભરમાયારે સ૦
 મૃત્યુલોક આંબ્યો તેને મરવું, દીલ વીચારો ડાહ્યા,
 કાળચક્ર કૈને નવ મુકે, કોણ રકને રાયારે સ
 શુદ્ધચિતે જે ભકિત કરશે, તે નર લાલ કમાયા,
 કડે પ્રીતમ કૈઈક ઉગરશે, જેણે ગોવિંદ ગુણ ગાયારે સ૦
 પદ ૧૯૮

હરી સ્મરણુ ડરી લ્યો, જ્યા લગી જુગમા જીવો,
 દેહતણો વિશ્વાસ ન કરશો, વાયે ઝોલાય જેમ દીવોરે હરી.
 માડ તાડ એ અધાર, જ્ઞાન વિના કેમ ટળશે
 પ્રેમ જ્ઞાન પ્રકાશ થશે તો, અ તરન્નમી મળશેરે હરી.
 થોડાસા જીવ્યાને કાજે, ઘેસા ગર્વ ન કરીએ,
 લોહતણે ત્રાપે વળગીને, કેમ ભવસાગર તરીએરે હરી.
 ધનદારા સુગ કુટુંબ કપીસો, મિથ્યા મોહ ચઢાવો,
 મારગ વચ્ચે મ્હેરછ મળ્યા, જેણે વેઠે ઘાસ વઢાંબ્યોરે સં.
 સુરતડ તજી શીમળો સેવે, તેતો ભૂલ્યો ભામે,

तल्ल जन्हवी जीले आजवा, ते कयाधी सुभ पायेरे. हरी०
 अर्क हछेरी अणतल्ल कृण केण पाय्या छे प्राणी,
 हरी कथा विना कथनी तेतो सो कहेवाणी कडाणी रे हरी
 आयुष्य ताउ नीर अजली, घडी घडी घरी लये,
 अवेत प्र णां शु छि घे छि, कण निरतर अ येरे हरी
 कल्लो कुल म्नी कण लगीये, कल्लमा भाडी थाये
 सरीतापुर वड जेम वेगे जेम आवण्डा लयेरे हरी
 भाटे हरी हरी परजे सत्य छियरजे, अधम श्री जोमरजे,
 कहे प्रीतन चत्सग करीने, ससार मगर तरजेरे हरी

पद - ६ - राग गरणी

भूमी हे सुढ मार, भमता भन डेरी
 समल्ल ले रामा मार जे हरीने 'री टेक
 हरीने जेता दुग्धा जेता, पोते पा अक्षय्य रे
 अतज्जभीमा अकरम थाते, कल्ल पडे लवकूपरे, भमता
 पय्य लागे पाउ वडेयता, छिगेर ते मनिनाशीरे,
 रथुण सुद्ध कस्तमने हरीया पोते स्वयं प्र श्रीरे, भमता
 शुद्ध चेतन्य न माझी प्रमता, प्रमल्लने प्रतीरे,
 परनाम छे पूजानहना, नीगम काल छे नेलिरे भमता
 निगुण्य अंक निरतर निगुणी ह-जे हडा मायेरे,
 प्रलयमा पाणी विना णीणु, नरने न आने डयेरे, भमता
 विहानननु चित्तवन परता कौट कडपना पय्यरे
 प्रीतम पडहे मट मायाने भडापडनालय चायेरे भमता

पद २००

छे अक्षानह ल-पुण अरने लायेरे,
 सखियह नड सुभगुण, ते श्रवे निरहायेरे टेक
 अल्ल थडी ते लछ अज सधी, व्यापक विश्वाधाररे;
 कथा जेधये त्या तेगे थरने, प्रोडे प्रोलण्डाररे, अक्षने०
 कण लग नही गुजवा रडे, जेम डाटकमा हरेरे,
 तेम तुमा हरीने हरीमा तु, जेम निगम कडे नीरधाररे अक्ष
 नथ शिथ सुधी हेमणी पुतणी, हेम तथा शणुगाररे,
 प्राद्या कीतर हेम भिराजे, हेम तल्लो विस्ताररे, अक्ष
 नि शक थरने नाभी हे ने मायेथी सहु बाररे,

કર્તા હરતા આપ પોતે છે, અબીલ પ્રહાડના આધારે પ્રહા.
શુદ્ધ વિચાર કરી થા સુખીયો, દુ ખના બાળી ખીજરે,
કહે પ્રીતમ પ્રભુમાહી સમજે, જેમ વાદળમા વીજરે પ્રહા
પદ ૨૦૧ રાગ સામેરી

કઈક જુગ વીત્યારે ભૂદળ બટકતારે, હવે શુરૂ હયા
કરો દુ ખ જાય, અનેકને વારરે અવનીમા અવતર્યોરે, પશુ
પખી કીટ પતંગ કહેવાય, કઈક જુગ વીત્યારે (ટેક) મેરતા
ખિ દુનીરે કોઈ સખ્યા કરેરે, ધરતીની ગેણુ ટદીક ગગાય,
નવખડ તણારે તરવર લેખવેરે, મારા કાઈ જનન ગણ્યા નવ
જાય, કઈક સાતલિધુ જેટલુ જે પય મે પીધુ હજારે, માતા
પયોધરના તન પાન, જગચર થળચરરે ખેરર થઈ કર્યો રે,
અવતર્યોરે, હવે પામ્યો મોઘો મુનશ્યાદેહ, ભમગાને ભમતારે
સદ્ગુરૂ ભેટીયારે, તેણે ઉપજાવ્યુ આતમતત્ત્વ મ્લક, કઈન તર-
છાડયોતોરે ચરણુ કમળથીરે, દેહ પડે પયુ નેહ નવ જાય પ્રાંતમ
ચરણેરે પ્રભુને આવીયારે, સન્મુખ ભાજ્યા સદ્ગુરૂરાય, કઈક.

પદ ૨૦૨

આજસ આણીરે ઊંચ મા અભાગીયરે, જાણીને જોને
અવસર વીની જાય, તુતો નથી જોતોરે તારા જોઈ પ્રનાદ-
મારે, કાયાને તો કાળ નિરતર ખય અજમ આણીરે
જાળપણુ ગચુરે ગચુ ભોખન જ્યારે વળી તાજ રહ્યા તે દીન
બંધ, નજરે દેખેઠરે જાતા જીવ આવતરે, નોય તારા ચિ-
ત્તમા ચિતા નવ થાય, અજસૌ રહેવને રચેઠરે મદીર
મળીયારે, એ મા દેખત ભુલ્ય ઉપાય, મુગતઃ મૂનીરે સેવે
તુ શીમળેરે, તેમા ફળ શુ સન્વાળે થય. અજમ ઘણુ
ઘણુ દહાડેરે પામ્યો મુનખ્યા દેહનેરે, હવે કાઈ ડંત હરીસુ
આણુ ખોરાને વેપારે રે લાલ મળ્યો ખોરનોરે, પ્રાંતમ જે
ધરમારથ જાણુ આજસ આણીરે

પદ ૨૦૩

હરીરસ પીતારે ત્રિકલ ન કીજીએ, સ્મરણ કરને શ્યા
સો શ્વાસ, આવો ને સમયેરે ફરી ફરી નહી મજે, ડહીએ
રાખજ દહ વિશ્વાસ. હરીરસ આજકાલ કરતારે, ચોપે તારે

ચાલવુરે, જઈને નવખ ઠમા કરવો વાસ, કાયા શ્રીટીનેરે થાશે
 ઢેરી ધુળનીરે કોઈ પ્રાણી નહી આવે તારી પાસ, હરીરસ
 શરીર સમીનેરે આઠની આવી થશેરે, ઉપર ઢેરાં ચરશે ઘાસ,
 ગગન પવનરે પાવક જળ પૃથવીરે, ન્યા જેનો ત્યા તેનો સમાસ,
 હરીગ્ય કપટ તજીનેરે ભજી લે પરીબ્રહ્મનેરે ટાળી અનિ
 ત્ય વિષયની આશ, પ્રપચ ટાળેથીરે પ્રભુ દરશન થશેરે,
 પ્રીતમ પ્રગટે જ્ઞાન પ્રકાશ હરીરસ પીતારે

પદ ૨૦૪

ફરી ફરીનેરે શીઠ પડે ફ હમારે, નર્લિંજ નાક વિના નર નીચ
 મહુગુઠ શાન્વનુર કલ્પુ નથી માનતોરે, કુબુદ્ધિ તુ કલ્પો ક
 મને કીચ ફરી ફરીનેરે જુઠા જગતનારે ખેલને જોઈનેરે, મુ
 નખ તુ શુ મનમા મલકાય, છાડયા છગદારે ઉલટયા અન્ન
 મંદે ગર્ધવ જ્ઞાન સ્વાદે ખાય, ફરી ફરીનેરે ગોરખ ગોપીચ -
 ને બાળ પ્રુવ ભરથરીરે, ક્ષણમા સર્વે સુખ કીધુ ત્યાગ,
 નહોનેરે તેના હૃદય કેવા હશેરે ધન્ય ધન્ય એ ધીરજ વધરા-
 ગ્ય, ફરી ફરીનેરે નાગરવેલ થકીરે જેજે પાન નીપજેરે, તે
 પાન ચઢે છે દેશ વિદેશ, જડ રહે લીલીરે ત્યા લગી લીલા
 રહેરે પ્રાંતમ પ્રીછજો એ ઉપદેશ ફરી ફરીનેરે

પદ ૨૦૫ રાગ પરજીયો

ગોવિંદ ગોવિંદ ગાઈલેરે, જળ લગ ઘટમા શ્વાસ,
 આ જુગ જુઠો જાણજે, જેવો સ્વપન વિલાસ ગોવિંદ
 અમૃત પીતા ન કીજીએરે, કાઈ આજસ અગ,
 કોઈ સમે આવી મળે, મગહરમા ગગ ગોવિંદ.
 આકટે અબક્ષણ ઉતરેરે કાઈ એરડે અનાર
 ઉલક સુરતરૂ જમીયુ, મહાભાગ્ય અનુસાર ગોવિંદ
 લવચેરાશી જાતનારે ધર્યા બહુ અવતાર,
 દુર્લભ દેહ પામ્યો માનસી, મહા ભુક્તિતુ દ્વાર ગોવિંદ
 તોયે તુ સમજ્યો નહીરે મન મુઠ ગમાર,
 પ્રાંતમ પ્રભુને સભારજે, નિત્ય વારવાર ગોવિંદ.

પદ ૨૦૬

રામસુધારસ પીજીએરે, આ અવસર સાર
 અબકે મોતી પગેવીલે, પછે ઘોર અધાર રામજ

જેવા તે ઝાંકળ ઝાંકવારે તેવો આ સ સાર,
 દીસેછે તે કારમો, નહી વણસતા વાર રામ.
 કાયા છે કુપો કાચનોરે દબકે દળી બચ,
 જગત ચવેણુ કાળતુ, નિસવાસુર ખાય રામ.
 માયા જ મીઠી મોહની જેસી મીસરી ખાણ,
 જોતા વગોવ્યો જીવને, કીધો જીમમા ભાડ રામ.
 અતરબમી ના ઝોળખ્યારે સચરાચર સોય,
 ચીતમ રાખ હરી ભાવના, આવાગમન ન હોય. રામ.

પદ ૨૦૭

જોને વિચારી તુ જીવડારે માથે મરણનો માર,
 આજ કાલ ભીડી ચાલણુ, સુકી સૌ સ સાર જોને૦
 શુ કરવાને આવીયોરે, શો કીધો ઉચ્ચાર,
 શુ સરવાળે ભિગયું, મન કરને વિચાર જોને૦
 જેમા ખર્ચ કરી દેખતારે, પડયા મહાજળ પાપ,
 કરમ કરોળીયાની બળમા, ખ ધાયો આપોઆપ, જોને૦
 જા શરણે શુરૂ સંતનેરે તેથી ટળેશે તાપ,
 ક્ષાણુ મા તે ખોટી નાખશે, પવંત સમ પાપ જોને૦
 જેમ જાણો તેમ રાખજોરે હરી ખાનાની લાજ,
 પ્રીતમ પતીતને તારવા, થાઓ સાવધાન આજ જોને૦

પદ ૨૦૮

હરી સમરણુ કર હેતમારે ચિત્તમા ચોપે ચેત,
 આ અવસર ચેત્યો નહી, મુખમા પડી રેત હરી૦
 કાયાતુ કાઇ નીપજે નહીરે સુકી મિથ્યા અહ કાર,
 તનના ત્રણ વાના થશે, કીટ વીટ કે છાર હરી૦
 રઘા ન કોઇ રહેસે નહીરે શશી સુરજ વશ,
 બડબડ કરતા ખપી ગયા, કઇ કૌરવ ને કસ હરી૦
 જેનો તે મુજથ સંસારમારે તે નર અમર જાણુ,
 પ્રીતમ એ પરમાણુજે, હરી હૈયામાં આણુ હરી૦

ચેતવણી ૨૦૯

ભજન કરીલે ધ્યાન ધરીલે, અવસર વીતી બચે,
 કહે પ્રીતમ ચેતી લે ચિત્તમા આયુષ્ય ઝોધુ થાયે
 આયુષ્ય તાર ઉસતણુ જળ, ક્ષણમા ઉડી બચે,

કહ પ્રીતમ મન મોહક ખાધે, ભુડા ભુખ ન બાધે.
 માયા તે મન મોહક મિથ્યા, ધુમ્મતણા જેમ ધામ,
 કહે પ્રીતમ સ્વપ્નાનો વૈભવ, કશો ન આવે કામ.
 કથીરનુ ધન કામ ન આવે, સાચુ નાહું ચાલે;
 કહે પ્રીતમ હીન માણેક સુકી, કોડીને કોણુ ઝાલે
 કોડી તે સસર તણું સુખ, હીરો હરીનું નામ,
 કહે પ્રીતમ પ્રીતી લે પ્રાણી સેહેજે મરશે કામ
 કારજ થાશે ભવ દુખ બાશે, અનુભવ આખ ઉઘડશે,
 કહે પ્રીતમ સદ્ગુરુને સેવા, વસ્તુ જ્યારથ જડશે
 જડશે ત્યારે જશે કલ્પના, માલ ઘણો છે ઘરમા,
 કહે પ્રીતમ ભમકણુ સાં ભાગે, ઓળખ આ અવસરમા
 અવસર ચેને તે નર ઉત્તમ, વળતી શીઠ નિચારે,
 કહે પ્રીતમ બે દાવ ન સમજે તેા છતી ધીછ હારે
 હાયો ને હી વામ સારો, માયા માય વિગોતો,
 કહે પ્રીતમ પ્રપચે પ્રાણી પેટ ભરીને મુતો,
 પેટ ભર્યું પ મરની પેઠે, પરમારથ નવ પ્રીછો,
 કરે માન દવા તેા ખેટી, અમર થવાને ઇચ્છો
 કમર ધા ઇતર ઓળખના, તે સમજણુ છે ન્યારી,
 કો પ્રીતમ કહીએ મુજ હુ, જેજે છવ વિચારી
 છત્રાપનાહુ જેમમ મેટુ, મરવુ ન અવતરવુ,
 કહે પ્રીતમ કુપ હને નજે, લખ ચેરાશી ફરવુ
 હમ ચેરાશીનુ દુખ હીરધ, દુર્મતિ શે ન દેખે,
 કહ પ્રીતમ નર નજે આવે પણ પશુને લેખે.
 હરેખ મરે પણ પશુના લલાણુ છવ જનાવર જેવો,
 ક પ્રીતમ તેને શુ કહીએ, મિથ્યા દોશ ન દેવો,
 દુષણુ દેવું જે કાઈ કહેવુ, માણુમ હોય તે માને.
 કહે પ્રીતમ અજ્ઞાની એવો, કહુ ધરે નહી કાને
 કાન ખરા પણ કશુ ન સમજે, જેવુ હોય તાણુત,
 કહે પ્રીતમ ચેરાશી ચીવ લાગ્યુ, વળજ્યો વિષયા ભુત.
 વિષયકૂત વળજ્યો પ્રાણીને, તેને કાઈ ન સુજે,
 કહે પ્રીતમ ખોખુ કયો ખાઈ, હાણુ લાલ ના ખુજે
 જાગે નહી જે હાણુ લાભને સ્વાન્યમા સૌ ખોચુ,

કહે પ્રીતમ અમરુદ્ધા કયાથી, બી કાવળતુ બોયું
ચેનવણી ૨૧૦

શામાટે તુ સુધ રહ્યો છે, અચેત પામર પ્રાણી,
માથા ઉપર ચોત કામે છે, તેની ખબર ન જાણી
મહા મોટા જોરે વર જોડા, કુટી નાખ્યા કાળે,
ક્ષણ માત્રમા કુડી જાતા સમુદ્ર તે એક કાળે
જેને હાલે ધરતી ધ્રુવ, આસ બાથથી ભરતા,
જેની પુકે પરવત રાટે તે નર દીઠા મરતા.
કુભકરણુ ગવણુ દુર્યોધન, કાળયવનને કસ,
ખસી પડયા તે ખેળ્યા ન જડિયા, જેમ અકેના હસ
મધુસુદન છે નામ હરિનુ કોઈનો મહ નવ રાખે
કાકરાની પેઠે તેન જડપ કહાડી નાખે
અરે બાપડા જીવ અભાગી, શીઠ કરે છે કુટી,
મિથ્યા રનમા મોદી રહ્યો છે ભજન હરીનુ ભુટી
હરી હીરો હારીન એકો કોડીમા મન મેલુ,
કહે પ્રીતમ ચેનીલ્યો ચિત્તમા, મુરખે સરવસ બોયું

શ્રીકૃષ્ણુ ભન મનના જન્મની વધાઇનુ ઘોળ

ધન્ય ધન્ય વસુદેવ દેવકી રાણી રે, જેને ઘેર પ્રગટયા
સાર ગપાણીરે, શ્રવણ વહ અષ્ટમી બુધવાર રે, નક્ષત્ર રા-
હીણી આનસાર રે શુભ લગન સોળ ઘડી ગઈ રાત રે,
દેવકીએ દીઠા વેકુઠ નાથ રે. કીરીટ મુગટ કુડળ કંઠે હાર
રે, ચતુર્ભુજ આયુધ ધરીયા ચારરે લોચન અભુજ પરમ
આનહરે મુખ સોહે સોળ કળાનો ચહરે જળહળ જળ-
હળા રૂપ નિધાન રે, ધર્મ પિતાબર વિષ્ણુન સમાન રે, શોળ
ચિન્હ જુગતે જુગત જેને ચરણેરે નવધન સુદર શામળ
વગ્ણે રે એવા હરી દીઠા તે અતર ભાગીરે અબજાતો અ
નિશે આનહ પામી રે, જઈને જગાડયા પોતાના સ્વામી રે,
વસુદેવે નિરખ્યાનાથ બહુ નામિરે, હંડામાવાધ્યો હરખ અપારરે,
પ્રગટયા ત્યા જુમહાધાર રે હવે નિશ્ચે ક.મ તે આપણુ યથા
રે; પછી ભુખે બોલ્યો રસીક વર રાયરે તમે તપ કીધા ને
કળ પામ્યા રે, હવે નિશ્ચે જાણુજે હાંબડા વામ્યા રે, રખે

નાનું રાખતાં ત્રાસ રે, હવે કઈ કંસાદિકનો નાશ રે, હજી
 એનું પાપ થવા દોને પુરં રે એના માહી કાક છે અધુર રે,
 પ્રીમુખ વચન વહે એમ વાલોરે, માટે મને ગોડુંગીએ લઈ
 ચાલો રે નહજી જસોદાજીને દ્વાર રે, મારી જોગમાયાએ
 લીધો અવતાર રે મને સુકી તેને લાવો નિરધાર રે, વિ-
 લખ ન કરશો એક લગાર રે, એટલુ કહીને રૂપ સમાવ્યુ રે,
 નાનું સ્વરૂપ તે નજરે આવ્યું રે, પ્રભુજીએ પુત્ર ભાવ પ્રગ-
 ટાવ્યો રે, મનમાહી માયાનો પ્રપચ રાવ્યો રે વસુદેવ યો-
 દ્યા તે વળતી વિચારી રે, લાવો લઈજઈ કુંવરને નારી રે,
 દેવકીજી કહે કુંવર કેમ દીજે રે, પરધેર દેવા મન ના પતિ-
 જે રે, વસુદેવ કહે સામળો વાત રે, જો જાણે કશ તો કરે
 ઉતપાત રે, વારવાર વસુદેવ સમજાવે રે, પછે સુત આપના
 આસુડા આવે રે, વસુદેવ લઈ ચાલ્યા જોણીવાર રે, ભાગી
 ગઈ ભુગળ ઉધડયા દ્વાર રે, રાચના રક્ષક હતા જેહરે, વેને
 ધારણુમા ઘેય છે તેહ રે, જેનો શીવ પ્રહા ન પામે પાર
 ન ત શુ જાણે સસાર રે, ઝરમર ઝરમર વરસે મેહ
 રે, જુમનાની તીરે આવ્યા વસુદેવ રે, પ્રીતે પ્રવેશ કરે જ
 ણમા જેવા રે, પ્રેમપુર વાધ્યુ ચરણોદક લેવા રે, લાલજીએ
 લાળો ચરણ ત્યા કીધો રે, વેહેતી જુમનાજીએ માર્ગ દીધો
 રે શેષે આવી છત્ર શીરપર કીધુરે, તેને દયા આણીને દર્શન
 દીધુ રે, આનદે આવ્યા નહજીને દ્વાર રે, સાં કોઈ સૂતુ ભુ-
 વન મોઝાર રે સેજે સુતા નીકરાવશ નહરાણી રે, તેણે સુતા
 જન્મી પણ નવ જાણી રે, જશોદાની સેજે સુકયા જગ તા-
 ત રે, તેની તો કોઈએ ન જાણી વાતરે, વસુદેવે હરિની
 સ્તુતિ કીધી રે, કુંવર સુકીને કુંવરી લીધી રે, વસુદેવ આવ્યા
 મથુરા મોઝાર રે, પ્રાંતમના સ્વામીનો લે કોણુ પાર રે.

ઘોળ ૨—૫૬ ૨૧૭.

જીરે નહજીનો કુંવર કોડામણો, મારા મનમા રે વસીયા મહા-
 રાજ, આજ આનદ રગ અતિધણુ. ટેક જીરે ઘેર ઘેરથી સૌ
 ગોપિકા, સૌ સજની રે કાઈ સુલગ સમાજ આજીં જીરે
 મગળ માતી રે માનની, આવે આનદે રે નહજીને દ્વાર.
 આજીં જીરે વાજ વગેરે સોહામણા, પુન ગાજેરે કઈ ગગ-

નમોઝાર, આજ્ઞાં છરે તરીયા તોરણે ખારણે મણી મુકતાનારે
કાઠ ચોક પુરાય આજ્ઞાં છરે વિવાહથીરે રણીયામણું, મુખ
શોભાએ કાઠ વહુવી ન જાય, આજ્ઞાં છરે અડસઠ તીરથ
આવીયા, આઠ્યા શકરે ચતુરાનન દેવ આજ્ઞાં છરે રિદ્ધિ
સિદ્ધિ નવ નિધિ આવીયા કરે કમળાને પદપકજ સેવ.
આજ્ઞાં છરે નદજીવુ સદન મોહામણુ, જ્યહાં પ્રગટયારે પુ-
રુશોત્તમરાય. આજ્ઞાં છરે લીલા અખડ અવિનાશની, જન
પ્રીતમ પ્રેમે જશ ગાય આજ્ઞાં

ધોળ ૩—૫૬ ૨૧૩

છરે હરી લીલા રણીયામણી, વ્રજવાજેરે કાં રગ વધાર્ધ
હરીલીલાં છરે સગુણુ પ્રહ પ્રહુ પ્રગટયા, સચ્ચિદાનદરે સેવક
સુખદાઈ હરીલીલા છરે જગત મગળ જશ એહના, નીજ
વાસનારે દુખડાના જાણ હરીલીલા છરે અજ લવ અમર
અહિપતિ, ગુણુ ગાયરે કોઈ નિગમ પુરાણુ. હરીલીલા.
છરે ભકત મનોરથ પૂરવા, ધરે ધર્મરે ઉત્તમ અવતાર,
હરીલીલા છરે પરમ ધર્મ પ્રિતે પાળવા, ઉતારવારે ભૂમિને
ભાર, હરીલીલા જુગ દ્વાપર સુદર શોભિતો શુભ મહુ
તાર અનુકુળ અહ સાર હરીલીલા છરે શ્રાવણુ માસ સો-
હામણો, વહ અષ્ટમીરે રોહીણી ખુધવાર, હરીલીલા છરે સોળ
અર્ધ નિશાએ હરી આવીયા, વત્યો જુગમારે કાઈ જય
જયકાર, હરીલીલા છરે સોળ ક એ શશી ઉદીયો ટ-
ડ્યો ત્રિભુવનરે કેરો અધકાર. હરીલીલા છરે ગોકુળ લીલા
ગો લોકની, જા ગોપીરે નીજ ધરના નિદાન, હરીલીલા.
છરે વીરજા તો જુમના જાણીએ, ગોવરધનરે શત સ્વર્ગ
સમાન, હરીલીલા છરે કદપવૃક્ષ દ્રુમ વેલડી સુર મુનિવરરે
કાઈ મોર ચકોર, હરીલીલા કહે પ્રીતમ પૂરણુ પ્રેમસુ,
નિત્ય નિરખેરે કાઈ નદકિશોર, હરીલીલા

૫૬ ૨૪૧

સખી આજ્ઞાં આનદ રગ અંગમા, નેહે નીરખ્યારે શ્રીનંદ
કિશોર, આનદ હરીને મસ્તક મુગટ સોહામણો તેપર ચ-
મકે છે ચદ્રિકા મોર આનદ હરીને લીલવટ તિલક કેસર
તાણુ, બહુ કુડળ જગકે છે કાપ, આનદ નાકે નિમંજ

મોતી મકરા તણું, સુંદર લોચન કમળ સમાન, આનંદ.
 આપે અધર અરુણ પરવાળાશા, મુખ સુદર રૂપ રસાળ,
 આનંદ, કંઠે હીરા મોતીના રે હારડા; કળી કુસુમ શુભ
 હણીમાળ, આનંદ ભુજ ભુષણ રતન જડાવન, પોતી
 સુદ્રિકા વેઠ વિશાળ, આનંદ નાભી અગમ ઉદર રેખા ત્રી-
 વળી, કેંઠે કદોરો મણિહૃત માળ, આનંદ પગ પદ્મ પ-
 કજ પાખડી, નખ ચદ્ર છટા છળી જોર, આનંદ ઝમકે
 ઝાઝર ધમકે છે ધ્રુવરી, શબ્દ સગીન નાહતા ઠેર આનંદ-
 ચેહેયું પીતાબર દુની દામની, તન નવધન તરુતુ તમાલ,
 આનંદ સ્વામી પ્રીતમનાની શોભા ધણી, સદા સેવકનો
 પ્રતિપાળ આનંદ રમ અગમા.

પદ ૨૧૫

ભક્તિ એવી રે ભાઈ એવી, તરસ્વાને પાણી રે જેવી
 ભક્તિ જીગમા કરે નર સોઈ, ભકે ધડપર ગીગ ન હેઈ, ભક્ત ૦૧
 એક ચેર તે ચેરી કરે છે, ધર પુઠાગ દરા કરે છે,
 તેને પારકુ ધનજ હવુ, એવુ હરિ ચણે ચિત્ત ધરવુ ભક્તિ ૦૨
 એક શૂરો તે રણુમા લડે છે ધડ ભતે ન પાગે કરે છે,
 એને સન્મુખ પગલુ રે ભવુ, એવુ હરિ ચણે ચિત્ત વરવુ ભ ૦ ૩
 એક શુભુકા તે જાન કરે છે, તે તો સોજો શણુગાર ધરે છે,
 એને પારકુ મનજ હરવુ, એવુ હરિ ચણે ચિત્ત ધવુ ભક્તિ ૦૪
 એક સતી રે શણુગાર કરે છે, તે તો અશિમા અગ ધરે છે,
 એને અગનચકી નવ કરવુ, એવુ હરિ ચણે ચિત્ત ધરવુ, ભ ૦ ૫
 એક છીપ સાગરમા રે રે છે તે તો ખાડ નીચ તજે છે
 (તેને) એક સ્વાતિ જી હમન કરવુ એવુ હરિ ચણે ચિત્ત ધરવુ ભ ૦ ૬
 કહે પ્રીતમ સત સનેહી, જેણે ધરી રે મનુષા દેહી,
 તેણે અભિમાન પરહરવુ, એવુ હરિ ચણે ચિત્ત ધરવુ ભક્તિ ૦ ૭

પદ ૨૧૬

જે રાધાવર રાસ બિહારી, સુદરતાપર વારી,
 કૃપાનિધાન કમળ દળ લોચન, દુ ખમેચન મુખનારી જે ૦ ૧
 નટવર નાગર નવલ નાગરી, નિર્મળ જોત ઉજ્જરી
 શામ રામ સકળ શુભ પુત્ર, કૌટિ કામ બાલિહારી જે ૦ ૨
 નદાનંદ બ્રહ્મસાહુનદની, અદ્ભુત આનંદકારી,

(૧૧૧)

પ્રીતમ રૂપ હૃદેમા રાખો, ચરણકમળ ચિત્ત ધારી. જે ૦ ૩
પદ ૨૧૭

કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહો વાસુદેવ, હોત હેયામા આણી,
જો પીવર જો વર્દાન ધારી, વૃઢાવન દાધિનો દાણી, કૃ ૦ ૧

પુત્ર ભાવે પ્રેમ લડાવે, નદરાયની રાણી,
નવલ કિશોર ચેર માખણનો, મીઠી સુખની વાણી કૃ ૦ ૨

મજરજ મજ ઉમયાપતિ ઇચ્છે પ્રાંતે કોઈ એક પ્રાણી,
પ્રીતમ પ્રેમ ધરી ભજ્ય ભાવે, સુદરવર સુખખાણી. કૃ ૦ ૩

પદ ૨૧૮

ઉત્તમ હરિના ગુણવાદ જેણે, સુષયા નહિ સ્નેહ ધરીને;
તે પ્રાણીને પશુ બર બર, જોજો ભુગત કરીને ઉત્તમ ૦ ૧

મનુષા દેહ ધરીને પાપી, ના ભજ્યે હેતે હરિને ઉત્તમ ૦ ૨
કહી કલ્પાતે આંચો અવસર, ના આવે દાવ ફરીને,

પ્રીતમ પ્રભુનું ભજન કરીને, જા ભવસાગરે તરીને ઉત્તમ ૦ ૩
પદ ૨૧૯

શામળિયાનું સ્મરણ કરતા, ભવનું બંધન છૂટે,
હારે હીરો જેને હાથે આંચો, તે કેમ અગો કુટે શા ૦ ૧

આશા તૃષ્ણા લોભ અભિમાન, તેની ગામર પુટે
પ્રભુનામ પારસનો પર્વત, કો કાળે ના ખૂટે સા ૦ ૨

નિર્ભય વધ નારાયણ ભજતા, જમ કિકર નહિ લૂટે,
પ્રીતમનો સ્વામી પ્રેમ સ્નેહી તે શુ તાર ના તુટે શા ૦ ૩

પદ ૨૨૦

રામ રામ નિજ નામ રટતા, મટે તે મોહ ને માયા
તૃષ્ણા જળ સાચુ જાણીને, પશુ પીવાને ધાયા રામ ૦ ૧

ધન જોબન તન જ્યુ જાણો જયમ વાદળની છાયા,
અખિલ પ્રહ્લનુ સ્મરણ કરતા, નિર્મળ થાયે કાયા રામ ૦ ૨

પૂરણપ્રહ્લશુ પ્રાંત બધાણી, તે નર લાભ કમાયા
કહે પ્રીતમ તે પાર ઉતાર્યા, જેને હરિએ હાથે સાધ્યા રામ ૦ ૩

પદ ૨૨૧

હરી નામ લેતાં રે વિલબ ના કીલબે રે, ટેક
સ્મરણ કરીએ શ્વાસોશ્વાસ, કાયાનો ભરોસો રે કાંઈ

(११२)

करवो नही रे, ओक पणमां पासे नाथ हरी० जगत वेडे
वार रे भेजो तीरथ तण्णे रे, जे जेम आ०यु ते तेम नथ;
रा०यु नथी रहेतु रे कोठ केनी वती रे तेनो शेक
करे शु थाय ! हरी० सवारथ सुधी रे सौ वणगी रह्यु रे,
अते काम नही आवे काय, उहासी तुं रेडेजे रे आ स सा-
रथी रे जेम मधु रह्ये अ पकवन मांय हरी नाम आज
काळ माहे रे छिडीने आलपु रे, तन धन धाम तल्ल निर-
धार अणु ने विचारी रे चित्तमा येतले रे, प्रीतम प्रलु
अज वारवार. हरी नाम. ८

पह २२२

इरी इरी सुनण्या रे हेड मणवो नथी रे टेक,
थीज अनेक धरशो अवतार, नरतन गुगतो रे जगमा
छे नही रे जेम कोठ केण इजे अकवार इरी इरी ककर
पथर रे अहु वीधी जेणता रे, कांठके छिरलो आ०यो रे
हाथ. कहु ने थवाने रे कोठ आवी मणेरे, थीज रोअडीया
वन साथ इरी इरी सो हाथ होगी रे मेले न्न कुपमा रे
जे आगणथी आवे अहार, अण्णीने रीते रे नल्लु तन ता-
हरे रे, पछी आवे अवने। पार इरी इरी अमता ने
[समता रे सायेगशु मळ्यु रे, अवण तरवा केव नाव,
प्रीतम विचारी रे, इहीयामा राअजे र हरी गुण्य अरण्ये
अकित साव, इरी इरी.

पह २२३

पूरवेने पुन्ये रे पाभ्यो आ हेड्यी रे टेक
हरी अजान विना अणे नथ, पासेथी घटावोरे कांठ
रह्यो नही रे, तेनेतेने धन कया थी टोणे थाय पूरवेने आन
थान माही रे जोध सौ स पहा रे, नया सुधी सुकत हतु
सास, जेगने करता रे रोग वंध्यो घण्णे रे कोध करे तेम
तपनो नाथ पू० मान गुमाने रे ज्ञान तो रह्ये नहीरे, नही
मधपाने लाज लगार, लोअने करता धरम रह्ये नहीरे;
ना रह्ये कुसगे विवेक विद्या० पू० सत्संग करीरे सासो
टाणजेरे इरी नही आवेरे जेग, प्रीतम प्रेमे रे रस पाधने
थील्लयेरे टणी नथ जनम भरल्लु नथ रोग पु०

(૧૧૩)

પદ ૨૨૪

ઋતી છમી સારી રે શ્રી રણુછોડ છોગળા,

મુખપર વારી રે જાઉ કાનઠ કાળા ટેક

પીળા પીતાબરને જરકસી જામા, ઝોઠી ઉપરણી અ-
મુલ્ય, લટકે ને પટકે મન માડૂ અટકે, લે ભાગ્યા સમતુલ્ય;
ભવ હું ખ ભજન રે ભગતના પ્રતિપાળા અતીં કંડે ક-
દોરો કર કડા સાકળા, પોચી બાબુખધ, હૂંચે તે હીરાહાર
હેમનો, મણી સાકળા ગગુખધ ઉપર ઝોપેરે મુકનાઈળ
માળા અતીં મુસ્તક પૂઘ કલગી તોરો, કુડળ ઝગકે કાન
ભાળે તીલક કેસરનુ સોહે, શોભોછો ભીને વાન, આધ
અનાદિ રે રાજ ઘણા રૂપાળા, અતીં નખશીખ સુધી નગ
જડીત્ર સોભીના શણુગાર, એવા પ્રભુજી મારા રૂઢીયામા
રેહેજો, દયા કરી આ વાર, દેવને દુલભરે મે નેણા ભરી
ન્યાળ્યા, અતીં એવા પ્રભુજીને અરજ કરૂં છું વળી વધા-
રજો પ્રીત, પ્રીતમના સ્વામી અતરળમી, દરશન દેજો નિ
ત્ય, નિત્યપરસન થઈને રે ઠાકોર ડાકોરવાળા અતીં

પદ ૨૨૫ રાગ વસત

માયા પ્રહ્લ હોરી ખેલીએ હો,

હો ખેલીએરી જાકા ન આર ને પાર, માયા ટેક
પ્રહ્લ ચિદાનંદ આનંદ સિધુ, જ્યા નહિ ઉઠે ને અસ્ત, સાધુ
અસે હરીકે એક રોમ પરરી, વાડૂ આ વિશ્વ સમસ્ત માયા.
સાગર તીર નીલ એક ટળકો, મિશ્યા માયા તેહ સાધો.
તામે પયો પ્રતિબિંબ પ્રહ્લકોરી, ઇશ્વર ચૈતન્ય એહ માયા
ઈશ્વર માયાએ મળી ઉપજ્યો, પ્રગટ્યો પુત્ર મહત્તર, સાધો
મહત્તર તે અહ કાર ઉપાયે રી તામસ રાજસ સત્વ માયા
તામસ કે પચલૂત તન્માત્રા, રાજસ ઇદ્રિ દેવ, સાધો
સાત્વિકથી અત કરણ ઉપાયોરી, જાકે ઉર અહ મેવ; માયા
એ સખ મીલી ખેલ મચાયો, જાકત અઠાવ્યો ચાક, સાધો
કાહુકો ખેલ હોતનહી પુરોરી, રહેત અધુરો અભિલાખ માયા
મુક્ત તાર ગ્રહી ઉલટ ચઢે જખહી, તખહી પાવે નીજ રૂપ,
પ્રીતમ સોઈ પરમપદ પાવેરી, ફેર ન પડે ભવકુપ, માયા.

પદ ૨૨૬ રાગ વસંત

સોહં સગ હોરી ખેલીએ હો,

હો ખેલીએરી સ્મરણ શ્વાસ ઉશ્વાસ, સોહં સંગ
 રેહેણી કરણી કર કેસરી કરતુરી શોધો સાધુ સગ, સાધો
 ગુરૂ ગમ ઘોલ લગાયો લગનસેરી, ચઢાયા સોઈ ન ટળે રગ,
 ચિત ચદન શુદ્ધ ભાવ અરગત, ધમ ધ્વજા રે ફેરાયે, સાધો
 વિવેક વિચાર સેવક સગ લીએરી અવિદ્યાગુથ હરાયે, સોહં
 ક્ષમા દયા કર જાઝ મજાગ પ્રેમ પખાજ બળય, મોધો
 અતર છાટી નિરતર ખેડોરી, આવાગમન મીટી બાય, સોહં
 નુરત સુરતકી મરો પીચકારી, જ્ઞાન ગુલાલ અળીગ, સાધો
 આનકી ધુન મયાય નીશ દીવરી, તરા ત્રીએણી તીર, સોહં
 અતન્ય સાગર માહી જીજ્ઞા શુદ્ધ સ્વરૂપ દેખાપ, સાધો
 પ્રીતમ પ્રદ્ધ ચિદાનંદ મેરો ફગવા પરમ પદ પાય સોહં

ચેતવણી છંદ

ચેત મન ચેત મન ચાલવાની ચાલ છે,
 કેહા મોરે સા કે ચાલે, કોણુ જુઠા ખાળ છે,
 દિવસમા ત્રણવર તાપ શીખ સીચાણો કાળ છે,
 તેને ત્રામે તૌકો કપે ભલા ભજાને કાળ છે
 કાયાને છે કાચો પયો ધરથી સરોવર ઢાળ છે
 ઘર ધધામા સા ગુચવાયુ માયાની મધ લાળ છે
 આજ માયા મીઠી લાગે અતે તે જાળ છે,
 દાતરડા ગળતા તો મેહલા, વળતા તો વિકરાળ છે

નામ મહિમા.

દુહા—રામ નામ અમુલ્ય રતન, જતન કરે જે કોય,

સુખી રહે સનારમા કોઈ દીન દુખી ન હોય ૧

રામ નામ ચકર જપે, ચતુરાનન અહિ રાય,

રામ નામ સમરૂ સદા, સદગુરૂ સંત પસાય. ૨

છંદ મોતીદામ

એવુ હરી નામ ઉચારે જેહ, સદા સુખ સાગર કીલે તેહ,
 મીઠુ હરી નામ સુવાપે સાર, જપે તેના જાયે કોટી વિકાર ૧
 જેવો અધકારમા અદિત્ય લામે, એવુ કળી કાળમા નામ પ્રકાશે,
 વિષયવ્યાળ કાળની જ્વાળાનલાગે, જેનુનામલેતા મહાઅધલાગે

નામને આધારે રહ્યુ ત્રીલોક, જપે જીવ તેના ટળે સહુ શોક,
 ભારે ભવરોગ નિવારણુ નામ, નાકાને નિવાસ તણો વિશ્રામ
 ભાગ્યાનો લીડુ નોધારા આધાર, એવુ હરીનામ શિરોમણી સાર,
 સસાર સમુદ્ર તર્યાનુ પોત. એવુ હરી નામ અખડ ઉદ્યોત
 જેનુ નામ શીતળ ચદક છાઈ, પ્રાણી પરિતાપ ન પામે કાઈ.
 એવુ હરી આનંદ દ સ્વરૂપ, મટાડે અમગળ મગળ રૂપ
 અતસમે નામ ઉચ્ચારે જેહ, સેડેજે મન દુખ ન પામે તેહ,
 પીત્રી દેવ ગ્રહ ન પીડે દાય, જેને હરી નામ રૂદેમા હાય
 નામ તણે મહિમા કહ્યો નવ જાય, જેને વેદશાસ્ત્ર નિરતર ગાય,
 ગૌડે. ઠી આપે ગગાના દાન, ન આવે જે વિદના નામનમ ન
 કરે જરા સુરનારી તીરે હજાર, નાવે હરી નામને તુલ્ય લગાર,
 ખણાવે વાપી કુપ તડગ, નાવે હરી નામને સદસ્રમે ભાગ.
 આપે ભૂમી હેમ કન્યાનાદાન, ન આવે ગોવિદના નામ સમાન
 કરે તપ તીર્થ મન બનેક નાવે હરી નામને તુલ્યે રેખ
 એવુ હરી નામ અપર પાર, બાણે મોટા મુનિ જે બાજુનહાર,
 અધમ દેહાગણુ નિર્મળી નાન, પતીતોને આપે અવચળ ધામ
 અબમેળ નામ પોગર્યા પાપી, બાણે સર્વ જગમહામુકિત આપી
 પીડયો ગજનજ પેકર્યો નામ ટળ્યુ તનુ સકા મુદર શામ
 બાણે અબણે દરયા ભ કીધુ તેન જમદૂને નામ ન લીધુ
 દીનકરનદ કક પગ પાકી રખે હરી નામ લેત, જેત આખી
 શુભકાના અવલગ નામુ ન જ્ઞેયુ, તેનુ ધમરાજ એપાનીયુ ખોયુ,
 પ્રહલાદે પ્રન લીધુ હરી નામ, ટળ્યા હિરણ્યકસ કેરો ઠામ
 ધ્રુવજી આકાશે જપે નિરધાર, મધ્ય લોક માહી જપે ત્રિપુગર,
 પાતાળમા નામ જપે નિત્ય શેષ, ભૂમી તણો નાર ન લ જે લેશ
 પીડ બ્રહ્માડમા રહે રણુકાર નામે કરી શોભે સર્વ સસાર,
 હરી ગુરૂ રાધા ગોવિદ નામ, નારાયણ કેશવ સીતારામ
 જેના નામ રૂપ અનત અપાર, જેના શુભ પાવન પરમ ઉદાર,
 જેના ચરણાભુજ કેરૂ નીર, ધરે શીઠ શકર મહામુનિ ધીર
 એવુ ચરણામૃત પીએ જે પ્રાણી, વસે વૈકુઠ અલયપદ બાણી,
 મુદાદિક ચદન તુલસી સાર, શળીશ્રામ શીલ્યારે શખ ઉદાર
 ઘંટાનાદ ત્રબા પાત્ર શુભ સાર, એવુ ચરણામૃત અષ્ટપ્રકાર,
 પીએ હૃદે હોય પ્રકાશ અપાર, મહિમા બાણે ઉમા ત્રિપુરાર.

બાણે ભક્ત ઉદ્ધવ બ્રહ્મકુમાર, જપે નામ નરસૈયો વારવાર;
 જેને આર્યચિન્હ શોભેઅંગ છાપ, તેને કોઈ કાળે ન પરસેપાપ.
 માળા મુદ્રા બન્ને ધરે નર જેહ, કરે સર્વ ભુવન પવિત્રજ તેહ;
 ધરે જે ઠાઠશ તિલક વિશાળ, તેને ભાવે ભેટે ભક્ત પ્રતિપાળ.
 હેતે હરી મહિર ચાલી જે જાય, તેને શત યજ્ઞતણુ ફળ થાય,
 હેતે હરી મહિર કરે સુધારે, તેના હરી કોટિક વિદ્ય નિવારે.
 હેતે હરી મહિર કરે જે દીપ, તેનો વાસ પામે સદાય સ્ત્રીપ,
 કરે હરી મહિરમા કીરતન, તેને બ્રહ્મ દીક કહે ધન્ય ધન્ય
 કથા કરે હરી મહિર મોઝર, પામે શત ઇંદ્રનાણુ સુખ સાર-
 હેતે હરીમહિર કરે જે ચિત્ર, તેનો નર પામે વિમુતિવિચિત્ર.
 હેતે હરી દ્વારે કરે દડવત, તેનો અવતાર કહીએ કૃત કૃત્ય
 હરી અથે કરે ગળીયા ખાગ, વસે હરી ચરણે કરી અનુરાગ.
 પ્રસાદ લઈ પુષ્પ ચઢાવે જે શીશ, તેનો ત્રિલોક તણો હોયઈશ,
 પ્રભાતે પામે હરી દરશન, તેને હોય દેવ સમન્ત પ્રમદ
 મધ્યાને માધવ દરશન થાય તેના બહુ જન્મ તણા દુ ખ બાય,
 સધ્યા સમે દરશન પામે જેહ, સંજે સસાર તરે નર તેહ
 ભાવે કરી પુજે જે ભગવત દાસ, તેનો સદા પામે હરીપુર વાસ,
 એવુ મહા દુલભ સુદર નામ, ભજે તેને એસે નહી કાઈ દામ
 મૂઠ નગ નીચને શુ દઈએ ગાળ પ્રભુ તણુ કરે જે આળ પપાળ,
 પ્રીતમ પિમે નામ જપો શ્રીરગ, ધરી નિત્ય નેહ કરો અત્મગ
 દુહો:—સત્યજે સુખ ઉપજે, ભજનાનદ અનદ

સેહેજે સેહેજે ના ટળે, મેહ માયા ફદ ૧

કળી કેવળ કિર્તન કથા, પુન્ય ભજન હરીનામ,

ગુરુ ઈશ્વરની ઉપાસના, એ ઠરવાનો ઠામ ૨

અથ જ્ઞાન ગીતા

પ્રથમ પ્રણમુ શ્રી ગુરુ સ્વામીજી, સર્વ ઘટ પુરણ અતરજમોજી.

કહુ કરજોડી ચગણુ શીર નામોજી, જન્મ મગણુની ટાળો ખામીજી.

હાળ.

જન્મ મરણની ખામી ટાળો, ભાળો કરણા દૃષ્ટે કરી,

દયાસિધુ દીનબધુ, ભક્ત હેતે નર દેહ ધરી, ૨

કૌમળ વચન વસાળ રૂડા, સાભળતા સુખ લીજીએ,

કૃપારૂપ સ્વરૂપ શીતળ, ચરણ કમળ ચિત્ત દિલ્લે ૩
 ચરણ અભુજ રૂપી નિરલે નૌકા, સિદ્ધ વિચારે સગ જે કરે,
 ઉચ નીચ ને વરણ આવરણ, આશ્રય તે ભવ નિધિતરે ૪
 અજ્ઞાન તિમિરને ટાળવા, ગુરૂ વચન તે રવિ રૂપ,
 અતર ચક્ષુ અતર પ્રગટે, પડે નહિ ભવ કૃપ ૫
 ના જાણે તેના પાપ પુરણ, પછી પરતાશે ફરી,
 ગુરૂ વચન વિશ્વાસ નહી જેને, અવિદ્યાએ તેની દેહ ધરી. ૬
 હરી ગુરૂ સતનો મોટો મહિમા, મુદ્ધમતિ નર નવ લહે,
 અર્કને જેમ ઉભુક ન માને, રીસાવ્યો નીશ દીન રહે ૭
 દોષે કરી દેખે નહી, આખ્યો ખરી પણ અવ,
 શ્રવણ ખરા પણ સાભળે નહી, રસના ખરી પણ રૂઘ. ૮
 નાક છે પણ નથી જાણ્યો, જે વારે વારે હરી વિસરે,
 પરમ મુખને પરહરીને, કુભીપાક કણુલ કરે ૯
 હસ્ત છે પણ નથી જેવા, સેવા શુભ નવ આદરે,
 ચરણ છે પણ નથી સરખા, સત્સંગે નવ સચરે ૧૦
 નર દેહ ધરી ધન્ય તેહને કહીએ, જે રહે પરમ પવિત્ર,
 શ્રવણ તેના સદ્ગત કહીએ, જે સાભળે હરીના ચરીત્ર ૧૧
 નયણા નિર્મળ કહીએ તેહના, જે નીરખે હરીનુ તુર,
 રાગ દ્રેષ ન રાખે કોઈશુ, ભાવે એક ભરપુર ૧૨
 જાહા તો ધન્ય તેહની જાણ્યો, જપે હરીનો જાપ,
 આળપ પાળ ન ઉચરે, પરહરે જુહુ પાપ. ૧૩
 કૃતારથ ઠર કહીએ તેહના, જે સેવા શુભ કર્મ આચરે,
 પાપ તેહના પવિત્ર કહીએ, જે પ્રકર્યા પ્રભુની કરે ૧૪
 આદ્ય મધ્ય અત એક હરીગુરૂ. અન્ય પદારથ સત્ય નહી,
 એવુ જાણી પ્રભુ શરણ આવ્યો, અભેદાન દીને સહી ૧૫
 પ્રેમે પુણ્ય પાણુ જોડી, જે મને સશય ઉપન્યો,
 મહારાજ નિશ્ચે કરી કીને, નીવેડો નામ રૂપનો. ૧૬
 જીવ તે શુ ઇશ્વર તે શુ ? માયા તે શુ જગ મ.ચ,
 કેમ થયુ એ કયાં કેણે, સમજવો મુખ થાય ૧૭
 સશય સર્વે સમે સિદ્ધાતે, એવો ઉત્તર આપીએ,
 કહે પ્રીતમ કરૂણા કરીને, અસ્થીર મન સ્થૌર થાપીએ. ૧૮

વિશ્રામ,

સદગુરૂ બોલ્યા પુરણ પ્રીતેણ, જે તેં પુછ્યુ રૂડી રીતેણ,
કષ્ટ પહારથ સર્વ અનીત્યણ, આઘ અનાઘે એક હરી સત્યણ.

ઢાળ

આઘ સનાતન એક હરી સત્ય, અખડીત અવિનાશ,
વિશ્વમાહી રહ્યો વ્યાપી જેની નહિ ઉત્પત્તિ નાશ ૨૦
શુદ્ધ ચૈતન્ય સાખસમરસ, બ્રહ્મસાગર રહ્યો ભરી,
મધ્યે માયા અણ છતી, જે અજ્ઞાને કલ્પી કેરી, ૨૧
વાઝણીને જેમ કુવર કલયેા ઇંદુ અમાસે જ્ય
ગગનમા જેમ કુસુમ કલ્પીત, ગાધવ નગર ન હોય ૨૨
ધુમરના જેમ ધામ કલ્પીત, સરસા શીંગ કલ્પીત સહી,
અધ્યારૂપ ઉપવાહ માટે, થયા વિના ક્રીડે નહી ૨૩
માટે સહુ માડીને કહીએ, થયુ તેનો થાપ
જ્ઞાન વિવેક વિચારી જોતા, એક આપો આપ ૨૪
લોહને જડરૂપ જાણો ચૈતન થાય ચમક વડે,
કરૂ અરીમો અર્ક જોગે, અણ ઇંદુઓ અગ્નિ પડે ૨૫
સાગરમા જેમ લીલ પ્રગટી, ક્રિચિત કહેવા માત્ર,
તે તણો વિરતાર વધ્યે, થઇ જોયાની જાત્ર ૨૬
નાયા અવ્યાકૃત શુદ્ધ તમો ગુણુ, પ્રલય અવસ્થા જેહ,
તે મધ્યે પડયુ પ્રતિબિંબ બ્રહ્મનુ, ઇશ્વર ચૈત વ તેહ ૨૭
અહ થાઉ અનેક રૂપે, ઇશ્વરનો કોહ અહ ઢાર
પ્રીતમ એણીપેટે વૃદ્ધિ પામ્યુ પુરૂષ પ્રકૃતિ સાર ૨૮

વિશ્રામ

શુભ માયા જેમ જાણો વિરતારણ, ઇશ્વરસ તેજળ પામી અપારણ,
એકમાયાથઇપ ચપ્રકારણ શબ્દ રંપશં રૂપ રસ ગધ સારણ ૨૯

ઢાળ

એ પથે મહાભૂત પ્રગટયા, અને છડો શુદ્ધ રજોગુણુ રહ્યો,
હિરણ્ય ગર્ભ વપુ સુત્ર આત્મા, સ્થિતિઅવસ્થ એરિચર થયો ૩૦
શબ્દ વૃદ્ધિ પામ્યો વિશેષે તેનુ થયુ આકાશ,
રપશં વૃદ્ધિ પામ્યે વિશેષે, હવેા પવન પ્રકાશ ૩૧
રૂપ વૃદ્ધિ પામ્યુ વિશેષે, તેનુ હવુ તતક્ષણુ તેજ,
રસ વૃદ્ધિ પામ્યો વિશેષે, તેનુ તેવુ ઉદક એજ. ૩૨

૧ વૃદ્ધિ પામ્યો વિશેષે, તેની હવી અવની એહ,	
પચના પચીશ પ્રગટયા, સેજલેગ થયા તેહ	૩૩
વર જગમ થઈ સૃષ્ટિ, નાના મોટા ઘાટ;	
૭ ઉત્પત્તિ શુદ્ધ સત્વિક, વિશ્વ ને વૈરાટ	૩૪
ઈશ્વરનુ અંગ કહીએ, શીશ સપ્તમે ભુવન,	
૨ અઢાલ રોમાવહી, રવી શશી તે લોચન.	૩૫
દિશા તે પ્રવણ એહના, મહા પવન નાચા વહે,	
૧થે કર વિણ્ણુ ડામે શીવજી, રહે ચતુરાનન રહે	૩૬
૧ સમુદ્ર ઉદર એનુ, વહન વન્દિહ વિશાળ	
કાઠ પર્વત અસ્ત એના, પાય સપ્ત પીયાલ	૩૭
૩ર અશ તે જીવ જાણો, સાગર બિહુ જોય,	
પ્રા દીપ મથાલ ભડકા, ભિન્ન અગ્નિ ન હોય.	૩૮
ના જીવ ઈશ્વર કૃગ દાતા, સુભ અશુભ અનુસાર	
વેદા માયાને સગે, ભમે ભવ મોઝાર.	૩૯
૧ કેરો જોર જામ્યો, જુગત જાણે તેહની	
૧મ પ્રીછે ભ્રાત ભાગે, ટળે ખડખડ દેહની	૪૦

વિશ્રામ

સાલળો સ્વામી અરજ અમારીજી, વચન તમારા
 શાસ્ત્રકારીજી, વાત પ્રહ્લાડની કહી વિસ્તરીજી, આ કાયાનો
 ઘણો ભારીજી ૪૧

દાળ

ભાગી કાયા કેરો, કાય સમજી નવ શકે,	
૫ દષ્ટિ સર્વની પણ, ભાળે નહી ભીતર વિશે	૪૨
૩ સ કલ્પ કરે ઘટમા ભુખ તરથ કોને વિશે,	
૬ અવસ્થા લોગવેને, જન્મ મરણ કોને હો.	૪૩
૧ વિના સશય એ ટળે નહી, સ્વામી શરણે આવીયો	
૧ કરીને કહો મુજને, સાલળવા સન્મુખ રહો	૪૪
કરી ગુરૂ દેવ યોધ્યા, સાલળ શુદ્ધ ચિત્તે કરી,	
યાનો પરિઉત્તર કહીએ, રાખે જે જે રૂઢીએ ધરી.	૪૫
૬ પ્રહ્લાએ કરી સૃષ્ટ, તેને આત્મદષ્ટિ ઉપજે,	
૧ મોહ પામે નહી, ભાવે કરી હરીને ભજે.	૪૬

કોણ મરે કોણ અવતરે, કોણ ધરે નાના દેહ;	
માયાનો પ્રપચ ન પીડે, સ સારશું નહીં સ્નેહ	૪૭
વિરંચીએ મન વિચાર્યું, ઉપાય એક એવો કરો,	
દશ ઇંદ્રીનાં દ્વાર અવળા, વિષય રસ તેમાં ધરો.	૪૮
ત્યારે સર્વ ભુલ્યુ ભેદ માહી, ભીતર કોઈ ભાળે નહી,	
માટે દષ્ટિ બાહ્ય સર્વની અવિધાએ અટકી રહી	૪૯
સ કલ્પ વિકલ્પ ધર્મ મનનો, ભોગ કારણ બહુ કરે.	
ક્ષુધા પીપાસા પ્રાણને, તે પોતાનો અર્થ આચરે	૫૦
આય પીએ જે ભક્ષ ભોજન, વાયુ વિશેષે વિધિ કરે,	
પાય મળીને પઠ ષોષે, સમભ્યાથી કારજ સરે	૫૧
ગગનનો ભાગ બંધ ગગને, પવનનો પવને મળે,	
તેજનો તે તેજ માહી, જળનો ભાગ જળમા ભળે	૫૨
કંઠણ ભાગ મળે અવની કેરો, અગથી અળગો રહે,	
કોણને દષ્ટાંતે કરી, જેમ કુચા રસ ન્યારો લહે	૫૩
તામસના પચભૂત માત્રા, રજોની ઇંદ્રી થાય,	
ચાર અત કરણ સત્ગુણના, એ તત્વ ચોવીશ કે'વાય.	૫૪
તત્વ ચોવીશનુ સ્થુળ થયુ, પચીશમી માયા જેહ,	
છવીશમો એ શુદ્ધ ચૈતન્યે, પ્રીતમ પ્રીછે તેહ	૫૫

વિશ્રામ.

સાભળશિષ્યતુ સુરત ધરોનેણ, કહીએ જથારથ ભુગત કરીનેણ
જે સમજે ભવ બંધ તરીનેણ, ત્રીપુટી વણ ત બણ હરીનેણ
હાળ.

તેહનુ વર્ણન કરીને કહી ત્રીપુટીપર અવિનાશ,	
અચળ અમળ અખડ અદ્વૈત, પરમ જ્યોત પ્રકાશ,	૫૭
સુખનુ સુખ સિદ્ધાત સાંનુ, સમજે સંત મધીર,	
દેહ ભાવ ભાસે નહી, આપે તે આત્મ શરીર	૫૮
ત્રીપુટી તજતા જથારથ દીસે, જેમ છે તેમ લેહેવાય,	
ભિન્ન ભિન્ન ભાસે છે બહુધા, સમજે સગરસ થાય.	૫૯
શ્રવણ ઇંદ્રી શબ્દ વિષે, હીગ દેવ કહેવાય,	
ત્રિધા ચૈતન્ય ત્રિધા વૃત્તિ, ત્રિગુણ છે તે માય	૬૦
ત્વચા ઇંદ્રી વિષે સ્પર્શ, માઝત દેવ કહેવાય,	
ત્રીયાચૈતન્ય ત્રિધા વૃત્તિ, ત્રિગુણ છે તે માય.	૬૧

નેત્ર ઇંદ્રી રૂપ વશે, સુરજ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૨
છાંહા ઇંદ્રી રસ વિશે, વરુણ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૩
નાસા ઇંદ્રી ગધ વિશે, પૃથ્વી દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૪
વદન ઇંદ્રી વિશે વાણી વન્હિ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૫
પાણુ ઇંદ્રી વિશે કારજ, ઇંદ્રિ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૬
ચરણુ ઇંદ્રી વિશે ચલવો, વિષ્ણુ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૭
પાયુ ઇંદ્રી વિશે આનહ, પ્રજ્જલ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૮
ઉપસ્ત ઇંદ્રી વિશે કિંગ, યમ દેવ કહેવાય,	ત્રીધા ચૈં ૧૯
મન ઇંદ્રિ વિશે વિકલ્પ ચદ્ર દેવ કહેવાય	

ચૈતન્યને અભ્યાસે ભાસે, સમજે શનય પગાય	૭૦
બુદ્ધિ ઇંદ્રી નિચે વિશે, બ્રહ્મા દેવ કહેવાય,	ચૈતન્યને ૭૧
ચિત્ત ઇંદ્રી વિશે ચિતવન, વાસુદેવ કહેવાય,	ચૈતન્યને ૭૨
અહકાર ઇંદ્રી ગર્વ વિશે, રદ્ર દેવ કહેવાય,	ચૈતન્યને ૭૩
ચોદ ઇંદ્રી ચોદ વિષય, ચૌદ દેવ કહેવાય,	
અથ અનેકમા સાખ એહની, વેદશાસ્ત્ર માં ગાય	૭૪
જ્ઞાન વિવેક વિચારી જોતા ઉપજે નહી દુખ દદ	
પ્રીતમ કહીએ કમળની ગત્ય, પ્રગટે પરમાનંદ	૭૫

વિશ્રામ

કાયા કમળનો કહું વિસ્તારણ, જે જાણેથી હોય નિસ્તારણ
પ્રીછે આવે ભવનો પારણ, ગુરૂ ગમે કરીએ વસ્તુ વિચારણ ૭૬

દાન

વન્નુ વિચાર કરીને જોતા, ટળે ત્રીવિધી તાપ,	
અનલે આનંદ અધિક પ્રગટે, આવે સુખ અમાપ	૭૭
મુળ દ્વાર દળ ચાર પાખડી, દેવ ગણેશનો વાસ,	
ખટસે નિત્ય અજપા હૈકે, મૂક્ષમ જોત્ય પ્રકાશ	૭૮
કિંગ ચક્ર કજ ખટ પાખડી, તેમા બ્રહ્મા આપ,	
ઝગમગ ઝગમગ જ્યોત જેનો, ખટ સહસ્ર થાય જાપ,	૭૯
મણિપુરક નાભિ કમળ દળ દશ, ત્યા વિષ્ણુ વાસ,	
અજાપા ખટ સહસ્ર નિત્યે, પુરણુ જોત્ય પ્રકાશ	૮૦
હૃદે અનાહત રહે સદાશિવ, કમળ દ્વંદસ પત્ર,	
જ્યોતિરૂપ સ્વરૂપ સુંદર, અજાપા ખટ સહસ્ર	૮૧
કંઠ વિશુદ્ધ ચોડય પાખડી, જીવ રૂપ ત્યા જો,	

- ૧ સહસ્ર અજપા થાય નિત્યે, સહસ્ર ગુરૂ સગ હોય. ૮૨
- ૧ અગ્નિ ચક્ર બ્રુ મધ્યે ભણીએ, દ્વીદળ અબુ આકાર,
શુદ્ધ ચૈતન્ય જોત્ય નિર્મળ, સહસ્ર અજપા સાર ૮૩
- શીશ કમળ દળ સહસ્ર કેરૂ, ધુની અનાહદ હોય
બ્રહ્મરઘનો લેહ ભારી, બાણે જોગી ડાય ૮૪
- તત્ત્વમગ્ની તુરીયાપદ કહીએ, શુભ માયા અવસ્થા રહીત,
બ્રહ્મત્ત સ્વપ્ન સુષુપ્તીને, વાસના લિંગ સહિત, ૮૫
- બ્રહ્મન બાણે નેત્ર વાસો, સુખ લોગ વિશ્વાલિમાન,
દીકુ વિચાર્યુ માભણ્યુ, સ્પુરે સુપન નિદાન. ૮૬
- સ્વપ્ન અવસ્થા ક૦ વાસો, ભાસે મિથ્યા લોગ,
ચૈતન્ય તૈજસ અલિમાની, લીંગ શરીરને જોગ ૮૭
- સુષુપ્તીમા નમે વૃત્તી, હદામા હોય લીન,
આનંદ લોગવત પ્રાગત્ત લોકતા, સહજનંદ સુખ ચેન ૮૮
- ઇન્દ્ર ચૈતન્ય પ્રાગત્ત એકતા પ્રલે સુષુપ્તી એક,
સુત્રાત્મા તજ્મ એકતા, ક્રિયા ભિન્ન વિવેક ૮૯
- વિશ્વાલિમાની વિધાનર ચઘતન્ય, એને એકતા જોય,
પ્રીતમ પ્રીતે રૂપ પાતાનું તો હરીસુ એક જન હેય ૯૦

વિશ્રામ

સઘળે નરખો એક રસ જાણોજી, વેદ વચન તે મન્ય પ્રમાણોજી,
એ અનુભવ તે ઉરમા આણોજી મુક્ત થઇને મહારસ માણોજી

ઠાળ

- મુક્ત થઇને માણે મહામુચ, સુખ મિથ્યા માન,
હું માડ લટેથી તજના, થઇને બ્રહ્મ મુમાન ૯૨
- ગર્વે ઘણા નર ગયા અધવીચ, ડુખ્યા ભવ સસાર,
કુશળ ઇચ્છો આપણુ, તો મુકો માન અહકાર ૯૩
- સમજ્યાનુ મિદ્ધાન એ ને, જે ટાળવુ તિમિર અજ્ઞાન
શત્રુ ખીન છે ઘણા, પણ નહી ગર્વ સમાન ૯૪
- કોઈ કહેશે જે કહ્યુ હમણા, જોડીને એ જુકન,
આગે અનેક નમજ્યા તે જોડ્યા, મોટા જીવન-મુકન. ૯૫
- શબ્દ વિચારી જોશે જે જન, સમજીને ત્રેહ્યે સાર,
છિય નીચનો નથી અતર, પ્રીછે પાને પાર ૯૬
- થોડા માહી ઘણુ કહ્યુ છે સમજે સરથે કામ,

શ્રી ગુરૂ અરણ્ય સરોજ ભજતા, પામે મન વિશ્રામ	૯૭
ગુરૂ કૃપા વિના ન હોય જ્યારથ, બે કરે કોટિ ઉપાય,	
ફરી ફરી અટકે આવરણુમા, છવદશા નવ ભય	૯૮
કૃપા કરે ગુરૂદેવ દયા નિધિ, તો ભવ ભટકણુ ભાગે,	
આ સસાર આર્ણવ હુ ખદાચી, તરતા વાર ન લાગે	૯૯
આપ બળે કેમ મિધુ તરીએ, નિરભે નૌકા સાથ,	
મેહેનત મમતા ટળે તેહની, મળે પારસ મણી હાથ	૧૦૦
એમ મહામણી જ્ઞાન ગીતા, જ્ઞાન ગુણુ ભડાર,	
સુ-ન ધરીને સાભળે તો, ટળે હુ ખ સસાર	૧૦૧
પય સાકર પુરણુ પીવે તે, પ્રેમે થાયે પુષ્ટ,	
તજ પય પન્નગ પીવે તો, હોય ગરલ ઉત્કૃષ્ટ.	૧૦૨
માટે મન વિચારી લીજે, સમજ્યાનો છે અરથ,	
શ્રદ્ધાવતને રનેહ કહીએ, એહેશે તે સમરથ	૧૦૩
જિજ્ઞાસુને ભુગતે કહીએ, આણી હરખ અપાર,	
અણ અધિકારી માભળે તો, વાષે દોષ વિકાર	૧૦૪
હરિગુરૂ સતની હોય ભક્તિ, અથવા નર કેહેનાર	
તને એ ભણુવુ, સાભળવુ, પામે પદ નિરધાર	૧૦૫
હરીગુરૂ સત પ્રમાદે પામ્યો, પ્રીતમ પરમ આનદ,	
કૃત કૃત્ય ધન્ય ધન્ય થયો તે, કૃપા ગુરૂ ગોવિદ	૧૦૬
સદેસરમા સાધુ સગે, દયા હરી ગુરૂની થઈ,	
કમળ લોચન કુજ વિહારી, કૃપા દૃષ્ટે ભાજ્યુ સહી.	૧૦૭
શુદ્ધ ચૈતન્ય સકળ વ્યાપક, ગુરૂ વચને સાચુ લહુ,	
મન વાણીના પ્રેરક પોતે, ઉપબન્ધુ એવુ લહુ	૧૦૮
સવત ૧૮૪૧ ના વરષે, અશાહ વદ દ્વોતીયાકીન રવિવાર,	
જ્ઞાન ગીતા થઈ પૂરણુ, પ્રોતમ પરમપદ સાર	૧૦૯

તુલસીજનો વિવાહ

પદ ૨૨૯ ધોળ ૧

ત્રીભુવન પાવન તુલસીજનો વીવાહરે, પ્રેમી જનને પ્રેમ તણો રસ પીવારે. શીવ ચતુરાનને ધાર્યું લગન વિચારીરે, કાર્તિક શુદ્ધી એકાદશી ઉત્તમ સારીરે. વર કન્યાને જ્ઞેયા મળતા વિશેકરે, જેના રૂપ કર્મ શુભ નામ અનેકરે વર તો છેલ છબીલો શાળજરામરે, કન્યા તે તો તુલસી નિર્મળ

નામરે જનૈયા તો જુઓ હરીના જનરે, જેને તુલસી વર
છે તન મન ધનરે પ્રીતમનો સ્વામી છે પુણ્યનદરે, અખીલ
લોકને ઉપજવે આનદરે.

પદ ૨૩૦ ધોળ ધીબુ

વાલો ચડયા વરઘોડલે રે, સુખ સાગર કલોલરે,
પાચ પચીશ મળી પ્રેમદા રે, ગાય મગળ ને ધોળ રે ૧
સુદર સાબેલા શોભતારે, વર વીકૂલની જોગે રે,
ધ્રુવ અમરીષ પ્રહલાદજી રે, લક્ષ્મી અનંત કરોડ રે ૨
વાળ વાગે રગીયામણુ રે, ગાગે નિગમ નગારા રે,
સ્વી શશી જોડ મશાલચી રે, મહિમા અગમ અપારરે. ૩
આરે તે મેઘ કરે છાટણુ રે, કરે ચમર પવન રે,
વિશ્વ વિચિત્ર રંગ વાડીઓ રે, શોભે ચૌદ ભુવનરે ૪
તત્વ, ચૌવીશને તોરણે રે, ચડયા ચૈતન્ય પ્રહરે,
પ્રીતમ સ્વરૂપને પ્રીછે તો રે, ટળે ત્રીવિધિ કર્મ રે ૫

પદ ૨૩૧ ધોળ ૩ બુ

વરકન્યા તો મડપમા પધરાવ્યા રે, મચચી સાવિત્રી
મગળ ગાવા આવ્યા રે વિધિ નારદ શુક સાગદ વેદ ઉચ્ચા-
રે રે, પલક પલકમા પ્રભુમુ પ્રેમ વધારે રે, વસુધા વેદી
કીધી છે શુભ સાર રે રવિ શશી દીપક ઝગમગ જ્યોત
અપાર રે. સાતે સાગર કુલ ભર્યા જળ પાણીરે, પખા
પવન કરે ઉર આનદ આણીરે ચૌદ માળની ચિતગવી
છે ચારી રે, ભાર અષ્ટાદશ ભુપ વનસ્પતિ મોરી રે, વિ-
શ્વ ચરાચર અખંડ અતરજામી રે, પ્રેમ સ્નેહી જન પ્રી-
તમનો સ્વામી રે.

પદ ૨૩૨ ધોળ ૪ થુ

ગગન મડળમા અનહદ વાળ વાગેરે, સુદરતાનો સા-
ગર શામ બિરાજે રે. તેણે હીસે રાજ ધણુ રૂપાળા રે, કઠે
આરોપી સુદીર વનમાળા રે પ્રેમ તણે પટકુળે પાડી ગાઠી
રે, આઠીતી ઉપરણી કેમર છાટી રે વરકન્યાએ વરત્યા
મંગળ ચાર રે, સુરનર મુનિવર ખોલે જ્ય જ્યકાર રે. વ-
રકન્યાએ આરોગ્યો કસારરે, જેણે સરજ્યો આ સઘળો સં-
સારરે. અલખેલોણ પ્રેમે પરણી ઠંઠ્યારે. મગળકારી મોતીકે
મેહ ઉઠ્યારે, પ્રીતમનો સ્વામીછે પ્રેમ સ્નેહીરે, ભુવન પધા-

યાં લાલ લાડણી લેઈરે,

પદ ૨૩૩ ધોળ પ મુ.

વરકન્યાના દોરડીયા છોડાયરે, જીવતી જીવતી મળીને
મગળ ગાયરે રાધા મોહન રમાડયા રૂપેયેરે, નેહે નીરખી
હરખ ઘણો છે હૈયેરે તુળશી વિવાહ સાલળથે જે ગાશેરે,
માત પિતા કુળ તેના પાવન થાશેરે પતિન પાવન ગોખી-
વર ગુણ ગ્રામરે, અધમ ઉદ્ધારણ જેનું નિર્મળ નામરે. પ્રીત
મના સ્વામીની શોભા સારીરે, રસીયાજીના રૂપ તણી
બલીહારીરે

પદ ૨૩૪ ધોળ છઠુ

આજ સખી અલખેલોજી ઘેર આવ્યારે પ્રેમ ધ-
રીને મદીરમા પધરાવ્યારે રતન સિહાસન આસન
લેઈ આપ્યારે, જન્મો જન્મના સકટ સઘળા કાપ્યા રે
ઓરડીયામા દીવડીયા અજવાળો રે, નેણા ભરી નદકુ વરને
ન્યાળોરે આગણે મારે મોતીચોક પુરાવોરે, કેસર કુમકુમ
છાટણા છટાવોરે, બારણે બાગણે તોરણીયા બધાવોરે, અતી
સુદર સુગ ધી સી ચાવોરે, પય પકવાન મ ગાવ્યા મીઠા મેવારે
લેહેર તોરગી લક્ષ્મીવરને લેવારે અજે મારે સોળે શણગાર
સાડરે, અગર કપુરની આરતી ઉતાડરે, પ્રેમ સનેહી જન
પ્રીતમનો સ્વામીરે, ઉર અતરમા વસીયા અતરજમીરે

સાખીઓ. ખળનુ અમ

- સતને અડીએ નહી, અડકે ઉપજે સ્નાન,
કહે પ્રીતમ તજ તેહને, શુકર શ્વાન સમાન ૧
- અસત ઉરગથી નીચ હે, વાણી વિશે વિકાર,
કહે પ્રીતમ સગ દુષ્ટકે, જન્મે મરે બહુવાગ ૨
- અસત અમગળ આત્મા, કબહુ ન કરીએ સગ
કહે પ્રીતમ સાધન ખડે, પડે ભજનમા ભગ. ૩
- વીખ ઘોળીને પીજીએ, પડીએ પાવક માહી,
કહે પ્રીતમ સાકુટ તણો, સગ કરે સુખ નાહી ૪
- સીંહ બ્રખો વસીયર શ્રસો, વીંછી વળગો અનત,
કહે પ્રીતમ સ્વખાતરે, મળથો નહી અસત. ૫

શુભી ઉપર સેજડી, ત્યા સૂતે સુખ હોય,	
કહે પ્રીતમ કટક તણો, સગ ન કરગો કોય	૬
અસત અવિદ્યા રૂપ હે, ઉપજાવે, અજ્ઞાન,	
કહે પ્રીતમ સર્વે ભુક્તે, ભજન સ્મરણ તપ ધ્યાન	૭
હુષ્ટ તણો નહી દેહ દેશ, હુષ્ટકે નગ્ર નવ હોય,	
પ્રીતમ હુષ્ટ સ્વભાવ હે, સંત કહે સમ કોઈ	૮
બાળકાડમે બહુ કહે, બાળકે ચરીત્ર અપાર,	
કહે પ્રીતમ અનુક્રમે, જાણે જાણુનહાર	૯
બહુત કહે બગડે ભુધી, રસના હોય ખુવા,	
કહે પ્રીતમ સ કેતમે, રમતે સમજણુડાર	૧૦
લક્ષણ લખીને ગખીએ, સમજ બુજ કર	
કહે પ્રીતમ કહુ કેટલુ, રાખ રૂઢે પરતીત	૧૧
મનથી મૂકી દીજીએ, તનમુ નહી વેહેવાર	
કહે પ્રીતમ ન્યારો રહે, જયુ જલ કમલ વિચાર	૧૨
લેખ દેખી ના ભુલીએ, સ્વાગ ધરે સખ કોઈ	
કહે પ્રીતમ ચિત્ત શુદ્ધ હોય, સીદ્ધ કહાવે સોઈ	૧૩
ખીર તક બેઉ શ્વેત હે, સ્વાદ વિચાર વિવેક,	
કહે પ્રીતમ પટતરે, નત અસતકુ દેખ	૧૪
હસ બગ દોઉ ઉજળે, ચારે ચિન્હ જાણાય	
સોમણ સાખુ ધોઈએ, જરઘવ ગાય ન થાય	૧૫
કોયલ કાવા એક રગ હે, ભાષા ભિન્ન જાણાય,	
કહે પ્રીતમ અન ગળદુક, મખ કોઈ મારન ધાય	૧૬
ઉદક અન અમતનુ, ખાન પાન કરે જેહ	
કહે પ્રીતમ સ શય નહી, પડે નરકમા તેહ	૧૭
હુષ્ટ સગનો દોશ બાદ, શસ્ત્ર પુરાણે સાખ,	
કહે પ્રીતમ પ્રપચ તણ, રામ નામ ચિત્ત રાખ	૧૮

૩ નામ મહાત્મ્ય

રામ નામ શકર જપે, સ્મરણ અખ ડ સમાધ,	
કહે પ્રીતમ મગળ મહી ન મળે એક ઉપાધ	૧
રામ નામ નિત્ય રટણ કરે, સનકાદિક શુક શેષ,	
કહે પ્રીતમ સદશુર તણો, રરામ નામ ઉપદેશ	૨

નામ નિરતર લીજીએ, સુકી માન યુમાન, કહે પ્રીતમ દુગ્ધા મિટે, પ્રગટે પૂગણુ જ્ઞાન	૩
રામ નામ રચના રટે, જે કો પરમ સુબાણુ કહે પ્રીતમ નામે તરે, પાણીમા પાચાણુ.	૪
અધમ અબમેળ પાતકી, અતિ મતિમદ ગનાર, કહે પ્રીતમ હરી નામ તે, સેહેજે પામે પાર	૫
નામ ઉચાર્યુ ગજપતિ, સકટમા જેહી વાર, કહે પ્રીતમ એક પલોકમે, કાટે કષ્ટ અપાર	૬
ગુનકા સબ ગુન રહિત હે, અવગુણુ કે લડાર, કહે પ્રીતમ હરી નામને, ઉત્તરી ગર્ષ ભવપાર	૭
રામ નામ જોગી જપે, તપે નહી ભવ તાપ, કહે પ્રીતમ મન જીતકે, જપે અજપા જાપ	૮
નામ બરામર કાકુ નહી, તપ તીગ્થ વન દાન, કહે પ્રીતમ સાધન સમે, નહી હરી નામ સમાન	૯
રામ નામ ચિતામણિ કમલદ્રુમ ઝામવેન, કહે પ્રીતમ હરિ નામસે, લગે રાં દીન રેન	૧૦
નામ સુધારસ જે પીએ, જન્મ મરણુ ભય જાપ, કહે પ્રીતમ પ્રીતે રટે, અનર અભેપદ પાય	૧૧
નામ રામતે અધિક હે, તહિના અધિક અપાર, કહે પ્રીતમ વીરલા લહે, બંધુ તત્તવ વિચાર	૧૨
પર્વતમે મેરૂ બડા, તીરથ બડા કે તર, કહે પ્રીતમ સમ નામતે, રામ નામ નીજ સાર.	૧૩
રામનામ પાગમણિ, મન લોહા હાય હેન, કહે પ્રીતમ એક નામસે, કરડુ નિરતર પ્રેમ	૧૪
હરી હીરા હીંગે ધરો, મીટે મોહ અધકાર, પ્રીતમ રવિ પરમાતમા, પ્રગટે તેજ અપાર	૧૫
રામનામ હે મહામણિ, કાટે વિષય વિકાર, કહે પ્રીતમ નીજ નામકી, જગમગ જ્યોત અપાર.	૧૬
નામ તણી રચના સકળ, સમદ્રીપ નવબડ, પ્રીતમ પસારા નામકા, સો ગાજે બ્રહ્માડ	૧૭
નામ લીયે નામી મીલે, એસા નામ બળવત, પ્રીતમ રમરણુ નામકં, ભયે શીરામણિ સત	૧૮

નિર્મળ નામ ઉચ્ચારતા, ઉઘડે નેન અનત	
પ્રીતમ સ્વપદ પરસતા, હોય પરમ સુખ શાત	૧૯
એક નામ આધાર હે, નામ વિના નહી કોય,	
પ્રીતમ નામ ઉચ્ચારતા, જીવ ટળી બ્રહ્મ હોય	૨૦
નામ નગાગ ગડગડે, અનહદ આઠે પહોર,	
કહે પ્રીતમ દીલ ના ડગે, ગહે ઢોરકા ઢોર	૨૧
નામ ધરાખર કહુ નહી, જોગ જગન તપ દાન,	
કહે પ્રીતમ ભજ ભાવનુ, તજ દેહ અભિમાન	૨૨
નામ મડળ સન્ધારમા, વ્યાપક પીડ બ્રહ્માડ,	
કહે પ્રીતમ સત નામ હે, સપ્તદ્વીપ તવ ખડ	૨૩
નામ સુધારન જે પીયે, જન્મ મરણ ભય જાય	
કહે પ્રીતમ સુખ મહજમા, અભય અમર તે થાય	૨૪
નામ રન્ન અસુલખ હે, દિલ દગ્યા કે માહી,	
કહે પ્રીતમ મરજવા લહે, દુખ પાવે નાહી,	૨૫
નામ દીપ ઉદ્યોત હે, મન મદીર કે મધ્ય,	
કહે પ્રીતમ ગટ નામકુ પ્રગટે જ્ઞાન પ્રમીદ્ર	૨૬

૩ સતમહાત્મકો અગ

સત મમાગમ કીજીએ, રૂદીએ રાખી ભાવ	
કહે પ્રીતમ મસાગમા, તરવાનુ એ નાવ	
સેવા પૂજા મતની, જે કરશે નર નાર,	
કહે પ્રીતમ આનદમે ઉતર ગયે ભવપાર	૨
સત વાગી વૈકુન્ઠે ઉત્તર અવની મોઝાગ,	
કહે પ્રીતમ પાવન કીયા, પાપરૂપ સસાર	૩
સત સ્વરૂપ હે બ્રહ્મકો, એમા નહી સદેહ,	
કહે પ્રીતમ ઉપદેશકુ, ધર્યો મનુષ્યકો દેહ	૪
સત બ્રહ્મકો હમલે, બ્રહ્મ સરોવર વાસ,	
કહે પ્રીતમ મુક્તા યુગે, નિર્મળ નામ સુવાસ	૫
સત સમો સમારમા, નહી કોઈ પરમ દયાળ,	
કહે પ્રીતમ એક પલકમા, નજરે કરે નિહાલ	૬
સત હુગેકે લાડીલે, નિર્મળ બચન રસાળ,	
કહે પ્રીતમ નીજ જ્ઞાન દે, માટે જમકી જાળ	૭

સત પ્રગટ પરમાત્મા, પુરુષ પરમાનંદ,	
કહે પ્રીતમ મહીમા અગમા, બાણે નહિ મતિમંદ	૮
સત બ્રહ્મકો તેજ હે, પુરુષ બ્યોત પ્રકાશ,	
કહે પ્રીતમ માયા તીમર, તતક્ષણ હોયે નાથ.	૯
સત સચુણ અવતાર હે, હરીકે અનત અપાર,	
કહે પ્રીતમ ગુણ ગાયકે, ક્રીનો નિજ વિસ્તાર.	૧૦
સત સુધારસ કે ભરે, નખસે શીશ પર્યંત,	
કહે પ્રીતમ પદ પરસતા, ઉધડે નેણુ અનંત	૧૧
સત સમાધીમા રહે, દેહ તણી વૃદ્ધ નાહી,	
કહે પ્રીતમ બ્રહ્મમા ભળે, જ્યમ પાલો પાણીમાહી.	૧૨
સત ચિદાનંદ સિદ્ધુ હે, આનંદ અતિ ઉદાર,	
કહે પ્રીતમ રજ પરસતા, છુટે ભવ સસાર	૧૩
સત સમુદ્રકી લેહેર હે, વાણી વચન તગ્ગ,	
કહે પ્રીતમ નિત્ય પરમા પ્રગટે પુરુષ ગ્ગ	૧૪
સત પરમ ધનવત હે, કરે દીનતા દૂર,	
કહે પ્રીતમ હરી ભગ્નમા, રહે રગ ભરપૂર	૧૫
સત શરણુ ગીતળ સદા, સેવતા સુખ હોય,	
કહે પ્રીતમ ત્રિલોકમે, ગાજ શકે નહી કોય	૧૬
સત મહિમા શ્રીમુખ કહે, કમળાને બહુવાર,	
કહે પ્રીતમ કોઈ જાનકી, બંકુ તત્વ વિચાર	૧૭
સત મૂળ મે ડાળ હુ, પત્ર સકળ સસાર,	
કહે પ્રીતમ વીરલા લહે, મહીમા અગમ અપાર	૧૮
સત સદા મમરૂપ હે, નાહીન આન વિચાર,	
કહે પ્રીતમ મગલમય, વિચરે અવની મોઝાર	૧૯
સત દીસાસે હોત હે, સ્વાગે સગ ન હોય,	
કહે પ્રીતમ સોનામુખી, કુદન કહે ન કોય	૨૦
સત વિષયથી વર્જતા, નાહીન લોભ લગાર,	
કહે પ્રીતમ પરમારથી, પ્રેમે પર ઉપકાર	૨૧
આશા તૃષ્ણા ઇરખ્યા, નીદા નહી લવઠેશ,	
કહે પ્રીતમ આનંદમા, આપે સત ઉપદેશ	૨૨
મિથ્યા ભાષણુ નહી કરે, યોલે અવિચળ વેણુ,	
કહે પ્રીતમ અતિ સુદીત મન, નિર્મળ વાકે નેણુ.	૨૩

જ્ઞાન ગીરા તે ઉચરે, જ્ઞાન તણુ દે દાન,	
કહે પ્રીતમ રહે જ્ઞાનમા, ખાનપાનકુ જ્ઞાન	૨૪
દયા દાન ને દીનતા, આશા રહિત અમાન,	
કહે પ્રીતમ પદ્મ ના ડગે, એવુ નિરતર ધ્યાન	૨૫
નિષ્કલ્પન નિરવેરતા, બીજા લિજ્ઞ પવિત્ર,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવતે, ગાય સુણે હરી ચગીત.	૨૬
કામ ક્રોધ મદ મોહમા પામે નહિ પરિતાપ,	
કહે પ્રીતમ ગીતળ ગહે, જાપે અજપા જાપ	૨૭
સુરતર સુરોતુ સદા, ચિતાચણીમે ચેન,	
કહે પ્રીતમ પાવન પરમ, સુધા સનહી સુખચેન	૨૮
સત અમર પદ ભોગવે, રાજકુવરનુ રાજ,	
કહે પ્રીતમ દુર્ગળ ડરે, સુખી ગજગજ અવાજ	૨૯
સત લક્ષણુ કેણુ કહી શકે જેશ ન પાવે પાર,	
કહે પ્રીતમ કેમે કર, વાણી ગહિત વિચાર	૩૦
સતક્રિટ મગી શારદા, કયે કલ્પ પર્યાંત,	
કહે પ્રીતમ કહી નવ શકે, લક્ષણુ સત મહત	૩૧
જાત ન જોઈએ નતકી, સત નિરજન દેવ,	
કહે પ્રીતમ પ્રેમે ડરે, કીરે વાકી મેવ	૩૨
કાગ વિદ્યામે પીપળા, ઉગે ઠોર ડોળ,	
કહે પ્રીતમ પૂજે મળે, ભાવ ધરે નહિ ઓર	૩૩

૪ ગુરૂ મહિમાકા અ.મ.

ગુરૂ પદ પ્રમે પૂજ્યે પ્રજાદે જ્ઞાન પકાશ	
કહે પ્રીતમ એક પલકમા, ડરે અવિદ્યા નારા	૧
ગુરૂ ગેવિદને અધિક લ, શુદ્ધ ચિત્તે કરી જોય,	
કહે પ્રીતમ ડરણા કરે, અજવાગમન ન હોય.	૨
અહુ અહુ મરોજમા, મન મધુકર કરી રાખ	
કહે પ્રીતમ નિત્ય નેહુસુ, રામ સુધારસ ચાખ	૩
સરગુરૂ સમ સ સારમા, હીતકારી કોઉ નાહી,	
કહે પ્રીતમ ભવપાશતે, છોડાવે પલમાહી	૪
ગુરૂ મને માનવી દેખે દેહ બ્યવહાર,	
કહે પ્રીતમ સશય નહી, પડે તે નરક મોઝાર	૫

ગુરુ ઈશ્વરને અધિક હે, બ્રહ્મરૂપ ભગવાન,	
કહે પ્રીતમ પદ પરસતા કાઠે કોટિ અજ્ઞાન.	૬
અશન વસન વાડુન સદન સદગુરુ અર્પે જેહ,	
કહે પ્રીતમ સુખ ભોગવે, અખડ અભેપદ તેહ.	૭
બાકે મુસ્તક ગુરુ નહિ, સો નર નુગરા બાણ,	
કહે પ્રીતમ પાતક નહી, પુરુષ નહી પાપાણ	૮
ચંદ્રવિના જેમ ભમની, કથવિના જેમ નાર,	
કહે પ્રીતમ એમ ગુરુવિના, પ્રાણી પશુ ગમાર	૯
નુગરા નર જ્યા પગ ધરે, કાપે ધરણી શેશ,	
કહે પ્રીતમ સુખ દેખતા, પાપ કરે પ્રવેશ	૧૦
ગુરુ આજ્ઞા માને નહી, તને ન દેહ અભિમાન,	
કહે પ્રીતમ મહા અરણ્યમે, રાક્ષસ હોય નિદાન.	૧૧
ગુરુકું તન મન સોપીએ, સર્વસ પ્રાણ સમેત,	
કહે પ્રીતમ ભવનિધુમે, ખુલત ભુજ બહી લેત	૧૨
સેવકકે સુખ કારણે, ગુરુ કસોટી દેત,	
કહે પ્રીતમ શિક્ષા કરે અતરમહી હેત	૧૩
પાગ્સમળી ચિતાસણી, કલ્પદ્રુમ ઠામધેન,	
કહે પ્રીતમ ગુરુ અરણ્યપર, કોટિ વારણ કીન	૧૪
કોટી ઈંદ્ર કોટી કમલભૂ, કોટી સારદા શેષ,	
કહે પ્રીતમ ગુરુકુ બને યૌરી સિદ્ધ ગણેશ.	૧૫
હૃદ કરોડ તીગ્થ સળે ગુરુ અરણ્યકક જેહ.	
કહ પ્રીતમ પીએ પ્રેમસુ, પામે અટલપદ એહ	૧૬
લાખ યજ્ઞ જે કોઈ કરે, વિધિ પૂર્વક ત્રિખ્યાત,	
કહે પ્રીતમ પ્રસાદમા સમજી લો સાક્ષાત	૧૭
ગુરુકો વચન વિચારીએ, મનસુ વારવાર,	
કહે પ્રીતમ એક શબ્દમા, ચાર વેદકો સાર	૧૮
સબહી મિટાવે કલ્પના, કરે ભ્રમણા દુર,	
કહે પ્રીતમ પરમાત્મા, દેખાડે ભરપૂર	૧૯
કમઠ દૃષ્ટિ છેમ ઇડપર, પોષે પૂરણ હેત,	
કહે પ્રીતમ એમ શીશકુ, જ્ઞાન કૃપા કરી દેત	૨૦
ગુરુ મહિમા અતિ અજમહે, નીમન ન પાવે પાર,	
કહે પ્રીતમ કેસે લહે, જડમતિ જીવ ગમાર	૨૧

શુરૂંકી પૂજે પાદુકા, આસન સેજ સલામ,	
કહે પ્રીતમ રીધ સીદ્ધ સખે, તાકી હોય શુભામ.	૨૨
શુક નારદ શંકર રટે, શુરૂંકો મહિમા અપાર	
કહે પ્રીતમ શુરૂં શબ્દસે, તરીએ ભવ સમાર.	૨૩
જન્મ મરણ જોખમ ટળે, અખડ અભેપદ પાય.	
કહે પ્રીતમ જોખમ ટળે, અતુભવ એકરસ થાય.	૨૪
અતરભગી શુરૂં આતમા, સખ ઘટ કરે પ્રકાશ,	
કહે પ્રીતમ ચર અચરમા, શુરૂં નિરતર વાસ.	૨૫
તૃણ ન હાલે શુરૂં વિના, વ્ય પક વિધાધાર,	
કહે પ્રીતમ કાયા વિશે, સદ્શુરૂં બોલણુકાર	૨૬
શુરૂંકો ધ્યાન જેકો ધરે, બેલે શુરૂં મુખ વાણુ,	
પ્રીતમ સત સમાજમે, સકલ શરોર્માણુ જાણુ	૨૭
સત હરી શુઃ એક હ, ભિન્ન કહે મનકોય,	
કહે પ્રીતમ સદ્શુરૂં મીલે, તાકુ માલમ હોય	૨૮
શુરૂં કે શુન કહી ગાઇએ, મેરે મુખ રસના એક,	
પ્રીતમ માગર પુજીએ, અજતી કર્યો વિશેક	૨૯
દીપ આરતી અર્કપર, ઉતારે જે કોઇ,	
કહે પ્રીતમ એ દેખતા, કૈમી શોભા હોય,	૩૦
વાણી વડે કયા વર્ણુવુ, મન વાણી કે પાર,	
કહે પ્રીતમ કૈસે કરૂં, તાણી રહિત વિચાર	૩૧

૫. અથ વિચારકે એ મ

સદ્ વિચાર નિત્ય કીજીએ, મુકી મન અહકાર,	
કહે પ્રીતમ ચિત્ત વીચારીએ, કો હુ કો સસાર	૧
સસાર કોણે પેદા કર્યો, કોણે ઉપજાવ્યો હું,	
કહે પ્રીતમ સૌ કારમુ, દીસે છે તે શુ.	૨
હુકારે આવી અડરું, દાનવ માનવ દેવ,	
કહે પ્રીતમ સમભવતા, ટળે નહી અહમેવ	૩
હુકારે હરી વેગળા, હુનું કામ કઠોર,	
કહે પ્રીતમ ભાગે નહી, હુકા જપા જોર	૪
કોઇ વીરલા જન વીસરે, આપા કૃત અહકાર,	
કહે પ્રીતમ સખ દેખતા, નીકસ ગયે ભવપાર	૫

भाता पीता पेहेरता, सूता गेठा सार,	६
कहे प्रीतम तल्लये नही, आत्म तत्व विचार.	
जप तप जोग विचारमा, तीरथ व्रत अनेक;	७
प्रीतम पलक न छाडीये, सार विचार विवेक.	
विचार विरंचीये कुर्यो, उपजवी सौ सध,	८
कहे प्रीतम विण्णु विचारते, सौनु कापे कष्ट	
सहविचार शीवल्लये कुर्यो, इदीये राण्या राम;	९
कहे प्रीतम शत कोटीमा, लीयो विचार नीज नाम.	
सहविचार सनकादिके कुर्यो, धर्यो हरिसु स्नेह,	१०
कहे प्रीतम परष्या नही, रद्या स्वरूपे तेढ	
श्री शुक्ल शम कोर्ष नही, डीयो सुवस्तु विहार;	११
कहे प्रीतम माया तल्लो, वण्णयो नही विकार	
विचार विना जेजे करे, छे सौ साधन शैक,	१२
कहे प्रीतम सुभ नही भणे, यड डोक परबोक.	
वचन विचारी ओलीये, वचने टणे विरोध,	१३
विना विचारे प्रीतम कहे, ओले उपजे डोध.	
डोध टणे टणे कामना, लाल न लागे लगार,	१४
कहे प्रीतम निर्मण रहे, जेवो तत्व विचार	
विचारे व्यापे नही, विषय वासनाशून,	१५
कहे प्रीतम तल्लये नही, सह विचार सुभ भूण	
विचारी वीभ भात है, ताकु हु भ न थाय,	१६
कहे प्रीतम सुभमा रहे, शोक समूणो जय.	
कर्तव्य कोर्ष पोडोये नही, पोडोये सहविचार	१७
कहे प्रीतम रहे विचारमा, व्यापे नही विकार	
राग द्वेष सभडी समे, हे मन हेड व्यवहार,	१८
कहे प्रीतम वस्तु विचारता, कडो कडा संसार.	
वेद तत्व विचारता, हारद आवे हाथ,	१९
कहे प्रीतम प्रगट भीले, तरत त्रिभुवन नाथ	
सक्ति विचारथी उपजे, सक्तिथी उपजे ज्ञान;	२०
ज्ञान थकी हु तु टणे, प्रीतम प्रेम निधान	
तत्व विचारे हेडनु, सर्व टणे अलिमान,	२१
प्रीतम प्रगट आत्मा, अेक रस निर्मण ज्ञान.	

शुभ टणी अह्न होत है, जैसे तत्व विचार,	
उहे प्रीतम लागे नही, वीभीया लेहेर लगार	२२
जन्म भरणु जेभम टंगे, मृ-यु अमृत होय,	
उहे प्रीतम सार विचार है, कगी शडे जे कोय.	२३
समजे साधन होत है जप तप यज्ञ अपार,	
उहे प्रीतम विचार विना, कर्मा कराव्या छार	२४
इविधि आत्म अह्न है, सम घट करे प्रकाश,	
उहे प्रीतम तत्व विचारते, लारयो अह्नविलास	२५
जोग जुगत सज्जम करे, जे सज्ज तत्व विचार,	
उहे प्रीतम टणे कल्पना, पामे पद निरधार	२६

६ जोगेनु अंज.

जोग समाधि जे करे आधि आठे अ ग,	
उहे प्रीतम प्रवृत्ति तजे, प्रगटे पुरणु र ग	१
आसन प्राणायाम प्रनिहार करे, ध्यान धारणा सज्जम नेम	
उहे प्रीतम जोग समाधिजे, धरे निरंतर प्रेम	२
मूण कमण दण चारनु अजनु अट दण होय,	
उहे प्रीतम दशदण विजुनु, जुक्ति करीने जेय	३
द्वादश दण हृदय कमण, एक अनाहत शीव	
उहे प्रीतम दण सोणनु, क० स्थाने वसे शुभ	४
जुगल पापकी अमध्ये, ज्या अश्वर अविनाश,	
उहे प्रीतम दण सहस्रनु, प्रेमे करे प्रकाश	५
अटसे अजपा होत है, गणुपति द्वार उदार,	
उहे प्रीतम अह्न विणु रीव तहा अजपा सहस्र अदार	६
उहे अजपा सहस्र जेड शुवात्मा ज्या होय,	
उहे प्रीतम परमात्मा, सहस्र अजपा सोय	७
जेकवीस अट सहस्र अजपा धुनी अनाहत होय,	
उहे प्रीतम पुरणु निधि, अह्न दष्ट करी जेय.	८
थचमुभी गगा वडे, उडे अनाहुद नाद,	
उहे प्रीतम पद परसता, मटी जय मोह प्रमाद	९
शीघ्री शीघ्री मजलरो, वीणा ताल मृद ग,	

કહે પ્રીતમ ઘટા શંખ ધુની, લેરી મેઢ સારગ.	૧૦
ધાતી નેની ઘસ્તી બ્રમરી, નોળી ત્રાકટ ધ્યાન,	
પ્રીતમ ખટ કર્મ બેગકે, સમજે સાધનવાન.	૧૧
સુખક હસ ખગપતિ ગનિ, વૃષભ ચાલ નિરધાર,	
કહે પ્રીતમ ગુરૂ ગમ કરી, નીરખો નીજ દેહાર.	૧૨
કુરમ સ કાચે શરીરને, એમ સમેટે અગ,	
કહે પ્રીતમ અમૃત પીવે, સુરત સખીકે સગ	૧૩
કરે અગોચરી પેગડા, ખેચરીપર અસવાર,	
પ્રીતમ લગામ ગ્રહે ભુચરી, ખેલે ચાચરી સાર.	૧૪
રહે ઉ-મુની આસન, આઠે પોહોરે આનદ,	
કહે પ્રીતમ તે નહી પડે, ફરીને માયા ફેદ	૧૫
ત્રીકુટા ઉઠ પીઠ કુલાટ બ્રમર ગુફા વહારધ મક્રમ,	
કહે પ્રીતમ સસાર સુખ, તાકુ સખહી નહી હૈ કામ	૧૬
ગગન મ કળમે ઘર કરે, ઘરે સમાધિ ધ્યાન,	
કહે પ્રીતમ પ્રેમે કરે, અજર અમીરસ પાન.	૧૭
પ્રેમ જડી અમૃત ગરે, લીજે આઠે અગ,	
કહે પ્રીતમ જગ તણો, નીત્ય નીત્ય નૌતમ રગ.	૧૮
જગમગ જગમગ હોત હૈ તેજ પુજ ભરપૂર,	
કહે પ્રીતમ સખ દેવતા, સેવા માહી હજુર	૧૯
ગયુ નાયક પ્રજાપતિ, વિાણ શકર ધંદ,	
કહે પ્રીતમ સેવા કરે, અશ્વનીકુમાર રવિ ચંદ્ર	૨૦
વાયુ વરૂણ અગ્નિ વસુ, હસે દિશા દિકપાળ,	
કહે પ્રીતમ લાગે નડી, કાળ વ્યાળ જબળ	૨૧
ચારાશી લાખ આસન જગકે, તામે ચારાશી માર	
તામે સોગ પ્રસિદ્ધ હૈ, નિતમ રૂઢે વિચાર	૨૨
તા માહી દ્વાદશ કહે, દ્વાદશ માહી તીન,	
કહે પ્રીતમ એ તીનમે, પદ્મ સિદ્ધ સત કીન.	૨૩
એ સખ સાધન તખ લગે, જખ લગ લાગે સમાધ,	
કહે પ્રીતમ નિર્વિઘનસે, મીટ જાય સકલ ઉપાધ.	૨૪
એ સખ સાધન સત્ય હે, જખલગ ઉપજે જ્ઞાન,	
પ્રીતમ જ્ઞાન પ્રકાશતે, સખહી હુષ્ટ સમાન	૨૫

७ अथ ज्ञानको अ म

ज्ञान विना अलिमानकी, टणे नडी अहता आठ	१
कहे प्रीतम नीज ज्ञानका जखेर उडा गाठ	
ज्ञान रवि घटमे उदे, टाणे तीनीर अज्ञान,	२
प्रीतम मोटम ज्ञानकी, लाणे श्री लगवान	
गीताके अध्ये सातमे, ज्ञान शिरोमणि कीन्ह,	३
प्रीतम पारथकु कडा, कृष्ण यद्र प्रवीण	
अेकादश उद्वव प्रत्ये, कगी ज्ञानकी गोष्ट,	४
कहे प्रीतम रघुवर प्रत्ये, कह्यो जोग वसीष्ठ	
सनकादिक शकर सदा, है ज्ञानमे दीन,	५
कहे प्रीतम पूरण सदा, ज्ञान गुडकी सेन	
ज्ञानीको ज्वन सुदल, सगडीकु सुभरुप,	६
कहे प्रीतम ज्ञान भीटे, माया अम तम कुप	
ज्ञान गिराते उचरे, ज्ञान तखो उपदेश	७
कहे प्रीतम ज्ञाने टणे अहुडपी राग ने द्वेष	
अेक चराचर आत्मा, अपना तुह्य सम कोध,	८
कहे प्रीतम को उपरे, दुष्ट लाव ना होय	
अपने पगसे पग सजे, अपने पाणुमे पाणु,	९
अपने मुणसे मुण सजे, प्रीतम अेह प्रमाणु	
आपने नैनसे नैन सजे, अपने उरनसे करन,	१०
अपने अगसे अग सजे, प्रीतम अे दुअ हरन.	
सागर माही होत है, हेशी लोढ तरग,	११
कहे प्रीतम अे अहमे, अपजत है अहु रज.	
वापी कुप तडागके, नीर सिन्न न होय,	१२
कहे प्रीतम अे आतमा, ज्ञान दष्ट करी जेय.	
द्वय दशा है ज्ञानकी, जे कोध जखे लेद,	१३
कहे प्रीतम वर्जुन करे, नीशहीन आरे वेद	
ज्ञानी कर्म करे सजे, अतर नही अहमेव,	१४
कहे प्रीतम भीतर नडी, उपर सकण अवेव.	
ज्ञान गुडते पाधअे, गुड है ज्ञान स्वउप,	१५
कहे प्रीतम ज्ञाने भीदे, अभीव ज्वन क भूप.	

નિદા સ્તુતિ કા કરો, ચદન અથવા છાર,	
કહે પ્રીતમ હુ ખે નહી, દિલમે એક લગાર,	૧૬
શત્રુ મિત્ર સમાન ચિત્ત, પરખુ કચન લોહ,	
કહે પ્રીતમ જ્ઞાન વિષે, નહી મમતા મદ મોહ	૧૭
સોળ વરસની સુદરી, નખ શીખ સજે શાશુગાર,	
કહે પ્રીતમ લેળા રહે, ન મળે વિષય વિકાર	૧૮
ખડગ કાઢી શિરપર ગહે, મારનકુ નિરધાર,	
કહે પ્રીતમ ભય ઉપજે નહી, જ્ઞાન લક્ષણ સાગ	૧૯
છળ પ્રપચ કરે નહી, સખડી હૈ શુદ્ધ ભાવ,	
કહે પ્રીતમ પૂરણુ રહે, કોય દો કોય લે બાવ	૨૦
વસ્તુ છુપાવે નહી કશી, નહી કોઈ ચોર શાહુકાર,	
કહે પ્રીતમ એક આતમા, સખડી સરજનહાર	૨૧
જ્ઞાન વિના ખહુ ચરખડો, ઉપજે અનત અપાર,	
કહે પ્રીતમ જ્ઞાન સમે, ભાસે પ્રહ્લાકાર	૨૨
જ્ઞાન જ્ઞાન સખકો કહે, આતમ જ્ઞાન સો જ્ઞાન,	
કહે પ્રીતમ પારસમણિ, ઓર સખે પાશાણુ	૨૩
ભરત ઋષભ શુકદેવજી, દત્ત કપિલ ત્રિપુરાર,	
ગરક રહે તે જ્ઞાનમે, પ્રીતમ પ્રેમ અપાર	૨૪
ભજિત બુકતી જે જ્ઞાન હૈ, સોઈ જ્ઞાન શુભ સાર,	
કહે પ્રીતમ પરમારથી, જ્ઞાની પુરૂષ ઉદાર	૨૫
દયા કરે મમ હુ ખ હરે, દેવે નિર્મળ જ્ઞાન,	
કહે પ્રીતમ પ્રેમે કરી, સુકાવે અભિમાન	૨૬
તાકો સુખ મે કા કહુ, એસો અવર ન કોઈ,	
કહે પ્રીતમ ત્રિભુવનપતિ, ભકતનકુ વથ હોય	૨૭
૮ અથ ભકિતમે અગ.	
ભકિત કરે ભગવાનકી તજે વિષય રસપાન,	
કહે પ્રીતમ ભૂલે નહી, ભૂમિ તણુ નિશાન.	૧
અનન્ય ભાવ ઉપાસના, ગુરૂ ઇશ્વરકી હોય,	
કહે પ્રીતમ ત્રિલોકમે, વિધન કરે નહી કોય.	૨
અમૃત સરખુ ઉચરે, કરે તે પર ઉપકાર,	
કહે પ્રીતમ ચુકે નહી, સેવા સ્મરણુ સાર.	૩

અપને સુખ માગે નહી, ધન સપત સુખરાજ,	
કહે પ્રીતમ આનદમે, કરે પરમારથ કાળ	૪
સ્થિરતા ઇચ્છે નહી, નહી, અજ પદની આશ,	
કહે પ્રીતમ સર્મર્થ મમળ, રકે દાસનકા દાસ	૫
એજ સિદ્ધિ જાચે નહી, રાચે હરીકે રગ,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવસુ, કર સદા સત્સંગ	૬
કોઈ પ્રાણીકુ નીદે નહી, વદે જથા બળ યુધ,	
કહે પ્રીતમ પૂરણ સદા, સદા રહે ચિત્ત શુદ્ધ	૭
અન્મ કર્મ જશ રામક, ગાય મુણે નિત્ય નિત્ય,	
કહે પ્રીતમ સ્વાસ્થ્ય નહી, પરમારથપર ચીત,	૮
સક્રિત ચિતામણી ચિત્તધરે, કરે ન અન્ય ઉપાય,	
કહે પ્રીતમ પ્રેમે કરી, યુણુ ગોવિદકે ગાય,	૯
સક્રિત પ્રિય ગોપાલકુ, એમો અવર ન કોય,	
કહે પ્રીતમ ત્રિભુવનપતિ, ભકતનકે વશ હોય	૧૦
સક્રિત કરી પ્રહલાદજી, હરિ ધર્યો નરસિહ રૂપ,	
કહે પ્રીતમ કર નખવડે, હણ્યો હિંગુલકમ ભૂપ	૧૧
સક્રિત વિભિષણજીએ કરી, માયા કહીયા માથ	
કહે પ્રીતમ રાવણ હણ્યો, રૂપ ધરી ગુનાથ	૧૨
સક્રિત પાકુ સુતે કરી, ભન્યા દ્રાગ્કાવીશ,	
કહે પ્રીતમ ડાંગવ તણી, જડ કાઠી જુગદીશ	૧૩
માળપણે ધ્રુવજી ભન્યા, આઘ પુરૂષ અવિનાગ	
કહે પ્રીતમ અવિચળ થયા, ફરી નહી જર્મવામ	૧૪
એમ ભકિત અનુપાયની, આનદ સુખનુ મૂળ,	
કહે પ્રીતમ વ્યાપ નહી, મોહ માયાનુ શૂળ	૧૫
માયા મુરાતખ લોગવે, દિવસ પાચ દશ કોય,	
કહે પ્રીતમ યમ યાતના, અતકાળ બહુ હોય	૧૬
અકળી સુધાસાગર સહા, માયા હુ ખ ભડાર,	
કહે પ્રીતમ અમજે નહી, તો દેખીલે મ સાર	૧૭
સક્રિત માયા દોહ સુદગી, રહે પ્રભુકે પાસ,	
કહે પ્રીતમ ભકિત અટલ, માયા સુપત વિદ્રામ	૧૮
દેવીકુ ભકિત પ્રીય, આસુરી માયા મોહ,	
કહે પ્રીતમ એ અનાદિકે, મારગ કહીએ દોય	૧૯

लक्षित विना लवमे ब्रमे, गमे नही गोपाण, कहे प्रीतम पीत्री कहे, इट लु डा याडण.	२०
अधन काटे लवके, उपज सुनी आनद, कहे प्रीतम लक्षित तने, तेथी को भतीमद	२१
लक्षित करे लवजण तरे, पीत्री सहित कुण सात, कहे प्रीतम छाना नही, वेद शास्त्र विष्णान,	२२
लक्षित कल्पतरु कामधेनु, अलिमत इण दातार, कहे प्रीतम सेवे महा, नाडीन दुष लगार	२३
लक्षित लाव विना मानवी, मुरण मुठ अभाषु, कहे प्रीतम कैसे गडे, प्रेम पाउ णीन प्राणु	२४
सहस्र जनम साधन करे, जेग समाधि ध्यान, प्रीतम पूर्व लायते, मिले लक्षित लजवान.	२५
नही वैकुण्ठ गौलोकमे, नही अवनरी आकाश, कहे प्रीतम प्रलु त्या वसे, गाय लकन निज दास.	२६

८ अथ प्रेमको अग.

प्रेम पथ अनि कहीन है, जैसी आडधार, कहे प्रीतम लक्ष कोडमे, कोडक पोडोचि पार	१
सन्यमुष रेडेणु सिद्धकु, प्रगट पोना जेर, प्रीतम पडना आशमे, अगम प्रेमकी लेडेर.	२
स्वाग सतीका पेडेणुके, पीछा भाडे पाव, कहे प्रीतम ये दुष्टका, दरशन मत हेभाव	३
प्रेम विना प्राणी अधम, छंड अइण अवतार, कहे प्रीतम मुष हेअता, उपजे दोष अपार	४
साथो प्रेम न उपजे, जम गुड हे मुणर, कहे प्रीतम कडा होत है, स्वाग धरे सो वार.	५
प्रेम विना पावे नही, हुणर करे हुणर, कहे प्रीतम अके प्रेम विना, न भजे नदकुमार	६
प्रेम विना सभ शुन्य है, जनत नही जड लव, कहे प्रीतम कैसे भीले, प्रेम सनेही पीव.	७
सत्य प्रेम अज नारको, वीसरी तन धन धाम. कहे प्रीतम प्रेमे करी, परसे सुहीर श्याम.	८

बोकावाज वेडेवारकी, नाही न जणर लगार, कहे प्रीतम प्रभु मन वसे, भूद गध संसार	६
प्रेम रसायन जे पीजे, तन मन करे कुरमान, कहे प्रीतम जेक पलकमे, पावे पह निरवान	१०
शुद्ध चैतन्य परमात्मा, व्यापक विश्वाधार कहे प्रीतम रसगसरहे, सत्य प्रेम सोध सार	११
प्रेम निरतर कीलजे, संत हुरीयुइ साथ, कहे प्रीतम न्यारा नही, तासे त्रीभुवन नाथ	१२
प्रेम रत्न असुख्य है, सहयुइ सतके डाट, कहे प्रीतम कैसे भीले, मोघो माथा साट	१३
प्रेम सुधारस पीलजे, सोपी तन मन शीश, कहे प्रीतम प्रेमी भजे, तो प्राणु करे जणशीश	१४
प्रेम ह्या ते पाछजे, सहयुइ होय ह्याण, कहे प्रीतम पातक भटे, भीटे मोह जणजण	१५
प्रेम परदारथ सार है, जे हुन्दाभा होय कहे प्रीतम त्रीलोकमा, करती गगा तोय	१६
प्रेम विना पावे नही, अपने पीयाडो सग, कहे प्रीतम उनरे नही, यदया प्रमका रग	१७
प्रेम विना मो पापला, पाछउ न पडे पार, कहे प्रीतम घोडा चित्रका, यले न जेक लगार	१८
प्रेम विना प्रपय ह, सेवा स्मरण ध्यान, कहे प्रीतम शुद्ध प्रम विना, प्रीडो लागे ज्ञान	१९
ज्यो कामीकु कामनी, ज्यो लोलीकु दाम, कहे प्रीतम जेक प्रेमसु, गटे निरतर नाम.	२०
प्रेमे प्रगटया नदब्रहे, गोकुण चारी गाय, कहे प्रीतम प्रेमे करी, गोगम चानी भाय	२१
जालुको लोलन कीये, प्रेमे प्राश्या ज्यार, कहे प्रीतम प्रग सुहरा प्रभु जधे प्रेमकी डार	२२
प्रेमे छायो छापरो, पीयो प्रेमसु दुध, प्रीतम नातो प्रेमका, नही कुण शुद्ध अशुद्ध	२३
प्रेमे जध पाव्ही जयो त्रीलोकानने घेर, प्रीतम पोठ कपीरकी, लाये उलट खेर	२४

પ્રેમે પોકારી દ્રોપદી, પ્રેમે પુર્યા ચીર,	
કહે પ્રીતમ પાસ્થ તણો, રથ હાકયો જહુવીર.	૨૫
વેદ શકે નહી વર્ણવી, આઘ પુરૂષ અવિનાશ,	
કહે પ્રીતમ પરમાત્મા, પ્રેમે પ્રગટે પાસ.	૨૬
ઉંચ નીચ અવતારમે, વિષય કોટી વિધિ કીન્હ,	
કહે પ્રીતમ વૈરાગ્ય વિના, રહ્યા દીનકા દીન.	૨૭

અથ વૈરાગ્યકો અગ

વૈરાગ્ય વિના વળગી રહ્યા, માયાની મદ લાળ,	
કહે પ્રીતમ સુખ અલપ હૈ દુખ જુગતે કઇ કાળ.	૧
સુતવીન મદીર મુદરી, એ સમ કલકો કુંદ,	
કહે પ્રીતમ દશ દીનમે, સમજે નહી મતિમંદ.	૨
જીવતે કહે મેરો પતિ, જખ લગ પાહેચે આશ,	
કહે પ્રીતમ શ્વાસ મીટે, પલક ન આવે પાસ	૩
જુઠી માયા મોહની, જુઠો જુગ નસાર,	
કહે પ્રીતમ પડ કાગ્ગો, નડી વણસતા વાર.	૪
અરે જીવ અલાગીયા, લાજ નહી લગાર,	
કહે પ્રીતમ કયો પડા હૈ, ક્રી કરી લવ મોઝાર.	૫
કાયાકી ઉતપત કહ્યા, પ્રગટ કહે નહી કોઇ,	
કહે પ્રીતમ એ દેહકો, ગર્વ કીયો કહ્યા હોય.	૬
અસ્ત માસ માળો કીયો, તામે પખી પ્રાણ;	
કાલ અહેડી શીર લમે, પ્રીતમ ચેત અજાણ.	૭
સુસા મન હરખત પ્રીરો, માલ પીયારા ખાય;	
કહે પ્રીતમ મજે મીનકા, જીવ પલકમે જાય.	૮
વાત પિત્ત કફ મુત્ર વીટ, ચર્મ રોમ નખ અત,	
કહે પ્રીતમ તામે બધો, સુરખ જડમતિ જત,	૯
એસો અધમ શરીર હૈ, શુકર શ્વાનકો આહાર	
કહે પ્રીતમ ગોવિદ લજ, સુકલ હોય અવતાર.	૧૦
જખલગ અતર આતમા, તખલગ દેહ અમુલ,	
કહે પ્રીતમ ચૈતન ચલા, કરમાયા તન પુલ	૧૧
જખલગ શ્વાસ શરીરમે, તખ કછુએ ચિત્ત ચેત,	
કહે પ્રીતમ શીર મૃત્યુ હૈ, અગાહી ઘડી તુંડી વેત.	૧૨

- લોગ કીચે બહુ ભાતકે, તોહુ ન ભાગી ભૂખ,
કહે પ્રીતમ કલ્પીત પ્રીરે, કળહી મીલે મોહી મુખ. ૧૩
- લોગ તણ તું જાયગો, કે તોકુ તજેગા લોગ,
કહે પ્રીતમ કોઈ દીન મીલે, નહી નાવકો ભોગ ૧૪
- ઈચ્છ નીચ અવતારમે. વિષય કોટિ વિધિ કીન્હ,
કહે પ્રીતમ વૈરાગ્યવિના, રહા દીનકા દીન ૧૫
- જીવ મુસાફર જઈ પડયા, ઠગકે ટોળા માય,
કહે પ્રીતમ કેસે કરે, જાકુ ગુરૂ ગમ નાહ ૧૬
- છીન છીન ઓછા હોત હે, અજલી કેરા નીર
કહે પ્રીતમ કેસે રહે, નવ છીદ્ર યુક્ત શરીર ૧૭
- કામ કોષ મદ લોભ મોહ, ધન છુટે ચહુઓર,
કહે પ્રીતમ લેળા રહે, અપને ઘરમે ચાર ૧૮
- કાયા ચારા કાવકા, ઉસમે કહા ગુમાન,
કહે પ્રીતમ અભિમાન તજ, ભજ ભાવે ભગવાન ૧૯
- ગોપીચ દન ભરથરી બાજ દા મુલતાન,
કહે પ્રીતમ ભુગ પરહયા ધદ્યા ગુરૂકા જ્ઞાન ૨૦
- જઈ અપકવન ચચરી, નીગદીન રહે ઉદામ,
કહે પ્રીતમ સસારમે, અમગ હે નીજ દામ ૨૧
- ગઈ પણ આવે નહી, એહી વિધિ આયુષ્ય જાય,
કહે પ્રીતમ જીવેડા, કાળ નિગતગ ખાય ૨૨
- જમીન જલે તણુ ગગન, તકીયા પાવટ પાટ,
કહે પ્રીતમ વીત રાગકે, લાડી વનકે ઝડ ૨૩
- વૈરાગે ટળે વાસના દોષ દષ્ટિ દગ્ધાય,
કહે પ્રીતમ મુખ ઈદ્રેડા ચિત્તમે, કમહુ ન ચાય ૨૪
- વૈરાગ્ય વિના કરત હે, મનારોસુ પ્રીત,
ગર્ભધરે ગુરૂ સતમુ, એહી બડી વિપરીત ૨૫
- રાગ દ્રેષ સામા રહો, કામ કાષ મદ લોભ,
કહે પ્રીતમ કાળ કરી મબહી પામે શોભ ૨૬
- સ્વીચ્છતા નહી અજ ઈદ્રકી, દેવ સદન કવામ
કહે પ્રીતમ એ મુખ તણ્ણી, તજે અતરગન આશ ૨૭
- મુખ નહી સમારમા, રાજ પ્રતને રક,
કહે પ્રીતમ વૈરાગ્ય વિના, નગ નહી હોય નિ શક ૨૮

લોગ સુખ સખ રોગવત, રામ રૂદામાં રાખ,
કહે પ્રીતમ એક અનન્ય હોઈ, પ્રેમ સુધારસ ચાખ ૨૯

અથ અનન્યકો અખ

- અન્યકી ઐસી મતી, કબહુ ચળે નહી ચિત્ત,
કહે પ્રીતમ આનંદમા, સદા એક રસ પ્રીત ૧
- હરીકુ સમરપે પ્રાણુ દેહ, ચિત્ત વિત્ત હરીકે ચરણુ,
કહે પ્રીતમ એક હરી વિના, નહી કાહુકે શરણુ ૨
- ન દો વદો કોઈ કછુ, સુખ દુ ખ વિધન અનેક,
કહે પ્રીતમ પ્રેમે કરી, આરાધે હરી એક ૩
- રજ માત્ર ઇચ્છે નહી, સુખ સમૃદ્ધિ લોગ,
કહે પ્રીતમ હરીકુ ભજે, તજે વિષય રસ લોગ ૪
- પતિવ્રતા પતિકુ ભજે, નહી અવરની આશ,
કહે પ્રીતમ રજે રમે, પ્રેમ પીયાકે પાસ ૫
- સત સોહાગ ના ઉતરે, આનંદ આઠે પોહોર,
કહે પ્રીતમ નીજ પતિ વિના, ભાવ ધરે નહી ઐર ૬
- સરોવર સરિતા સમુદ્ર જળ, જહા તહા ભરે અપાર,
કહે પ્રીતમ ચાતક ચાચ દે, પીએ ન એક લગાર ૭
- એસો સુખ સ સારકો, અનન્ય ન ઇચ્છે મન,
કહે પ્રીતમ પૂરણુ રહે, આનંદમે નીશદીન. ૮
- ચકોર નિહાળે ચદકુ, શશીખિળ હદે મોઝાર,
કહે પ્રીતમ પાવકે ભજે, દાઝે નહી લગાર ૯
- બ્રહ્મચરિત જાકુ ભાઈ, દેખે હરી ભરપુર,
કહે પ્રીતમ માયા તણો, તાપ રહે મૌ દુર ૧૦
- મધુકર કોરે કાંટકુ, કમળ કોરોઈ નહી જાત,
કહે પ્રીતમ એક પટંતરે, પ્રેમ પ્રીતકી ખાત ૧૧
- રવિ રહે લખ જોજને, અતિ ભિંચો આકાશ,
કહે પ્રીતમ સરોવર કમળ, પ્રેમે કરે પ્રકાશ. ૧૨
- હાલર લાકી હાથમા, સુવે ન મૂકે નેહ,
કહે પ્રીતમ પ્રેમી તણી, લક્ષ નિરતર એહ. ૧૩
- હસ ચુગે મુકતાઈલ, અવર ન ભાવે ભક્ષ,
કહે પ્રીતમ નીજ નામકી, અનન્ય તણી એ લક્ષ. ૧૪

ખીપ રહે નિત્ય સમુદ્રમા, સ્તી જલ પરસે નાહી, કહે પ્રીતમ એક સ્વામિકી, આશ ધરે મનમાહી	૧૫
આશા નાહી આનકી સાચો હરીકો હેત, કહે પ્રીતમ જાચે નહી, કાહુકો દીયો નહી લેત.	૧૬
અનન્ય ચુકે ન ચાકરી, હાજર રહે હમેથ, કહે પ્રીતમ કોઇક અળે, કઠણ દાસકા કેશ	૧૭
તરસ્યો તાકે નીરકુ, એસો કરે સત્મગ, કહે પ્રીતમ ના ઉતરે, ચઢ્યો ચોળનો રગ	૧૮
સર્વેશ્વર સર્વ ભૂતમા, ભાળે એક ભગવાન કહે પ્રીતમ સખકુ નમે, ભૂલે ન ભાસે આન	૧૯
ઉપાસના ઇષ્ટિ અનન્યકી, અણ સમપ્યુ લહે ન કાઈ, કહે પ્રીતમ પ્રભુકુ ભજ, આન આશરો નાહી	૨૦
હરીકુ અર્પણ આતમા, દેહ ગેહ સુત નાર, કહે પ્રીતમ સેવક પણે, કરે ઉદમ વેહેવાર.	૨૧
૩૬ ધ્યાન મુખ નામ નિત્ય, ચિત્ત ચિતવે હરી રૂપ, કહે પ્રીતમ એ અનન્યકી, રેહેણી કરણી અનુપ	૨૨
અચ્છોદક પરસાદ આહાર, લેઈ ચઢાવે શીશ, કહે પ્રીતમ ચર અચરમા, જાણે એક જુગદીશ.	૨૩
સ્વમી દેખે સર્વ મહી, આપે રહે નીજ દામ, કહે પ્રીતમ પરમાતમા, વ્યાપક સર્વાવાસ	૨૪
એ મેરી માને નહી, અનન્ય એક લગાર, કહે પ્રીતમ હાથ વૃદ્ધિકો ધણી એક કૃષ્ણ મોરાર	૨૫

અથ ત્રેહકો અમ,

જખ લગી ત્રેહ ન ઉપજે, લગી હં હરી ફર, કહે પ્રીતમ કૈસે મીલે, નીજ પતિ પરમ ચતુર	૧
વિરહીકુ વીખ સારીખા, સસારીકા મેહ, કહે પ્રીતમ ખોટા લાગે, ખરખા સત્ય ખિન મેહ	૨
વિરહીકુ વહાલ નહી, વિષય લોગ વેહેવાર, કહે પ્રીતમ પ્યાગ લગે, ઇવન જુગદાધાર	૩
વિરહીકુ વેરી લગે, મુખ મેજે સનમાન, કહે પ્રીતમ કડવા લગે, મેવા પાન પકવાન.	૪

નજરે દેખ્યા નાં ગમે, રંગ ભોગ શણગાર, કહે પ્રીતમ પીયુકુ રટે, વીસરે નહીં લગાર	૧૧
વીંછી જેસે વીંછવા, વસીયર જેસે હાર, કહે પ્રીતમ વિરહજી દુખી, સુખી સકળ સસાર.	૬
વિરહ તેલ તન કોડીયા, પ્રાણ બનાવુ ખાત, કહે પ્રીતમ પતિકુ મીલન, બારન હું દીનરાત.	૭
વીરહી જલતા રૂખડા, જરા જગલકા ધામ, કહે પ્રીતમ પખી જલે, જેકો આવે પાસ	૮
વીરહી દાઝી દેહડી, ગયા સમુદ્ર તીર, કહે પ્રીતમ સાગર જલા, જેમા વિરહ શરીર	૯
વિરહ વિના વરસે બહુ, મુકતા છીપ ના હોય, કહે પ્રીતમ વેહ ઉપજે, નીજ પતિ પાવે મોય	૧૦
વીરહી તાતી આતમા, આઠે પોહોર ઉદાસ, કહે પ્રીતમ લોચન લગે, શ્રાવણ ભાદો મામ	૧૧
વીરહી વીરહાસુ કહે, તુ મત જોલે મોર, કહે પ્રીતમ કોમળ વચન, હીરદે અતિ કઠોર	૧૨
વીંછી વહીયર ખાત હૈ, કરત ઉપલકો અહાર, કહે પ્રીતમ પચી જાત હૈ, વેહ ઉર અગ્નિ અપાર	૧૩
વિરહકુ વીખ નહીં લગે, ખાય હળાહળ ઝેર, કહે પ્રીતમ ચિત્ત ધરે નહીં, ચઢે કુનકુ લેહે	૧૪
વીરહા દવ ભીતર જલે, બાર કીયા તન છાર, કહે પ્રીતમ ધન વરખહી, યુજે નાહા અગાર	૧૫
વીરહી વન હુલત પ્રીરે, કોઈ મીલાવે પીવ, કહે પ્રીતમ સર્વસ દહિ, કરૂ બલીહારી જીવ	૧૬
વીરહા મેરા મીતવા, અળ મત કરહુ વિલખ, કહે પ્રીતમ પીયાકુ મીલુ, તેરે હાથ વિલખ	૧૭
વીરહીકુ વ્યાપે નહીં, કામ કોધ મદ લોભ, કહે પ્રીતમ કાળે કરી, પાવે નહીં મન જોભ	૧૮
પ્રથમ પલાસ જબ ફુલહી, તળ તન હોવે શ્યામ, કહે પ્રીતમ લાલી ગહે, ફરે રૂપ ગુણ નામ	૧૯
રહા ભમર જરી કેઢકી, કરતા નીશ દીન રુગ, કહે પ્રીતમ શીર છાર લે, બકર ડુગા ગગ	૨૦

વીરહી મરહી મોત ખીન, સો જાને પીયા પીર;	
કહે પ્રીતમ મચ્છી મરે, જો જીન બિહુડે નીર	૨૧
વીરહી કચ્છી કૃષ્ણમુ, અચલ અમલ અનુરાગ,	
કહે પ્રીતમ પતિકુ મીલે, કરહી સકલ પરિત્યાગ	૨૨
સાચો વ્રેહ વ્રજનારકો, છોડ ચલી પરિવાર,	
કહે પ્રીતમ પિયાકુ મીલી, ગાવત ગુણુ સસાર	૨૩
વીરહીકુ અંદન કહા કહા ચદ્રમી સ્મીત,	
કહે પ્રીતમ પુલન કહા, વ્રેહ વન્હિ વિપરીત	૨૪
વીરહી ડરે ન મરનસે, ચયે અગન જલ માહી,	
કહે પ્રીતમ પ્રિયા અગમ હ, જાય મિલે પલ માહી.	૨૫

અથ તૃષ્ણાકો અંજ

તૃષ્ણા તુ થાકી નહી, ખાયો સખ સસાર,	
કહે પ્રીતમ કર દૂરથી, કરજોડી નમસ્કાર	૧
તૃષ્ણા તુ બડી પાપીણી, ક્રીયા સખ લોક ખેહાલ,	
કહે પ્રીતમ કહુ કેટલુ, મૂક અમારો છાલ	૨
પૃથ્વી કોટી મહાડ ખાઈ ભાખરી, પીયો સખ સરીતા નીર,	
કહે પ્રીતમ ઘાગી નહી, નાહીન શાત શરીર	૩
એક પૈસા આદ લે, કીન્હે લાખ કરોડ,	
કહે પ્રીતમ પૂરણુ નહી, રહી તૃષ્ણા સુખ મોડ	૪
નગર દેશ ખડ દ્વીપકો ભયો એકછત્ર રાજ,	
કહે પ્રીતમ આગે ચલી, નહી તૃષ્ણાકુ લાજ	૫
પીત્રી ગાધર્વ દેવ પુનિ, ઇંદ્ર વિરચી શીવરાય,	
કહે પ્રીતમ તૃપત નહી, તૃષ્ણા ખુરી બલાય	૬
કોટિ બ્રહ્માઠ ભક્ષન કીયો તોહુ ન ભાગી ભુખ.	
કહે પ્રીતમ ત્રિલોકમે, તૃષ્ણા પસાર્યો મુખ.	૭
તૃષ્ણા તુ પીછે પડી, નહી કરન વશ કોય	
કહે પ્રીતમ રૂઝગુઝ માલે, કષ્ટખલ હીણી હોય.	૮
તૃષ્ણા તનમે તાપણી, જરત રહે દીનરાત,	
કહે પ્રીતમ ગુરુસાન જલ, તખ શીતલ હોઈ જાત.	૯
તૃષ્ણા ડોરી ડરકે, ખેચત ઠીમર જલ,	
કહે પ્રીતમ કમે કરી, પડે ભવ જજાલ	૧૦
સસાર પુર સરિતા વહે, તૃષ્ણા તાણુ અપાર;	

- કહે પ્રીતમ કોઈ ઉમરે, જે રહે કોર કિનાર ૧૧
 તૃષ્ણા દ્વ દહુ દિશ લગ્યા, વિશ્વ મુકતાર બ્રહ્મ,
 કહે પ્રીતમ પ્રલે ગયે, જે ન ભને ગોવિદ ૧૨
 મુવ આદે જે ધીર નર, કીયો તૃષ્ણાકો ત્યાગ,
 કહે પ્રીતમ પ્રભુકે મીલે, ઉર ધરી મેહ વૈરાગ ૧૩
 ભક્ત અનંત કોડ જે ભયે, રહે રામકે શરત,
 કહે પ્રીતમ તૃષ્ણા તણ, મીટે જન્મ અરૂ મરન ૧૪
 તૃષ્ણા મારી ભરથરી, છોડી માયા મોહ;
 કહે પ્રીતમ બ્રહ્મરસ પીયે, મીટા હુ તુ દોય ૧૫
 તૃષ્ણા તણ કપિલણ, શુકળ સનત કુમાર,
 કહે પ્રીતમ ન્યારા રહે, નાહીન લગી લગાગ ૧૬
 તૃષ્ણા બેટી લોભકી, હૈ પ્રાદા પરોવાગ,
 કહે પ્રીતમ પ્રપચ કરી, ખાયા સખ સસાર ૧૭
 સુશીનર મુનિ જોગી જતી, ખાયે ભીક્ષુક ભુપ
 કહે પ્રીતમ કેડે પડી, તૃષ્ણા વિકટ સ્વરૂપ ૧૮
 કવિ કોવિદ શુગ સુધડ, વેદ રોગી દાતા દીન,
 કહે પ્રીતમ ખાએ સખે, મુરખ ચતુર પ્રબીન ૧૯
 તૃષ્ણા ટાળે સદ્ગુરૂ, બકે હાથ ઇલાજ,
 કહે પ્રીતમ મમજલુ વિના સખ તન તૃષ્ણારાજ ૨૦
 હરીગુરૂ નત કૃપા કરે, દેવે જ્ઞાન વિચાર,
 કહે પ્રીતમ તૃષ્ણા કહા, કાપે કોટિ વિકાર ૨૧
 તૃષ્ણા મીડે તખ લગે, જળ લગ નહિ ગુડ જ્ઞાન,
 કહે પ્રીતમ પ્રીછયા વિના, મિથ્યા દેહ અભિમાન ૨૨
 જળ હરદામે હરી બસે, ત્રણા ટળે નીરાટ,
 કહે પ્રીતમ કુચી જ્ઞાનકી, ઉઘડે અગમ કપાટ ૨૩
 વિષય વેલાથી વિછડે, ટુટે તૃષ્ણા ડીટ,
 કહે પ્રીતમ કટુતા ટળે, તળ ફલ હોવે મીષ્ટ. ૨૪
 તૃષ્ણા તોરગ મન ચઠયા, ધાયા દેશ વિદેસ,
 કહે પ્રીતમ સ્થીરતા નહી, ખીના સદ્ગુરૂ ઉપદેશ. ૨૫

અથ મનકો અંગ

- મન મનવાલા હો રહા, નાહીન માને શીખ,
 કહે પ્રીતમ ભવમે ભમે, માગે ધર ધર ભીખ. ૧

ભીખ મળે હરી નામતે, સો સત મુખ વ્રતાય, કહે પ્રીતમ આન વ્રતસે, લખ ચોરાશી પાય.	૨
મન હુરીજન ઘરમા રહે, કરે દગો દીન રાત, કહે પ્રીતમ કહા કીજીએ, મન ચંચળ બહ જાત	૩
મન હુર્જન અતિશય પ્રબલ, મનકે ખેલ અનેક, કહે પ્રીતમ મન બસ નહી, જાકુ રૂપ ન રેખ.	૪
મર્કટ રાજ બેસાડીએ, કરકે જોહોત બનાવ, કહે પ્રીતમ ફલ દેખતે, પ્રગટે આપ સ્વભાવ	૫
કથા શ્રવણ કરે મીનકા, શીર હીપક ધરી દેવ, કહે પ્રીતમ મુસા મીલે, જાહ પકડે તતખેવ.	૬
કોટિ જતન પરમોદીએ, મન નહી રાને લેશ, કહે પ્રીતમ કોઈ પોહોએ નહી, તહા મન કરે પ્રવેશ.	૭
મન સૂષ્ટિકો મૂલ હૈ, મનકુ હરખ ને શોક, કહે પ્રીતમ મન ફેરવે, તેહી પ્રીરે ત્રણ લોક	૮
સાગર લેહેરી ગુથીએ, જો આકાશ છેદાય, પ્રાતમ પવનકુ બાધીએ, તો મન જીયો બાય	૯
પારાશર મૌલરીરૂપી, શગી વિશ્વામિત્ર, કહે પ્રીતમ ફજેત કીયે, માનકો અગમ ચરીત્ર	૧૦
મન સુરપતિ ક બસ નહી, ગયો સો જોતમ ઘેર, કહે પ્રીતમ અમૃત પીયા, મીટા નહી મનકા ઝેર	૧૧
મન બ્રહ્માકે બસ નહી, હાર રહે મુનિ જન, કહે પ્રીતમ સરસ્વતી સુતા, તે પૂઠે ધાયુ મન.	૧૨
મનશ કર નહી વશ કીયો, રૂપ મોહની જાણુ, કહે પ્રીતમ ભૂતલ લયી, સમ ધાતુની ખાણુ	૧૩
મન સખપર અસ્વારહે, મનપર કહ અસ્વાર, કહે પ્રીતમ મન હાથ કરે, સોઈ પુરૂષ નિરધાર	૧૪
પૃથ્વીકો ગુણુ દેહ હૈ, આતમ નિર્ગુન નામ, કહે પ્રીતમ ખીચમે કીયો, મનહી અન્યથા કામ.	૧૬
મનકો કહ્યો ન માનીએ, મનકો કામ કઠોર, કહે પ્રીતમ કા સાચવે, ઘર ભીતરકો ચોર.	૧૬
સોઈ બસીયરકુ બસ કરે, ધરી ધીરજ હૈયા સાથ, કહે પ્રીતમ મન કુટિલ હે, કબહુ ન આવે હાથ.	૧૭

મણી લાવે પાતાલસુ જાય ચઢે આકાશ,	
કહે પ્રીતમ મન મુઠકો, નાહી કછુ વિશ્વાસ.	૧૮
કરે વિવાહનું કાયદું, આનું પત કરે કાય,	
કહે પ્રીતમ સમજે નહી પ્રપચ બહુત મન માય	૧૯
બાહાર શત્રુ બહુ હણે, જે કોઈ શુરા હોય,	
પ્રીતમ મન ભીતર રહે, વાકું માર શકે નહી કોય.	
રીપુદળ જીતે રણવિષે, કોય ન મેટે આણુ,	
કહે પ્રીતમ મન જીત્યા નહી, તખ લગ કાયર બાણુ	૨૧
તપ તીરથ આચારવ્રત, ભણે બહુ શાસ્ત્ર પુરાણુ,	
કહે પ્રીતમ મન બસ નહી, તખ લગ મુરખ બાણુ	૨૨
કથી સાખી બહુતકે કથે, સમબંધે સખ લોક,	
કહે પ્રીતમ આશાધરે, તો કહા કર્યાં સખ ફોક	૨૩
ખોટે મન ખોયા સખે, તન મન રૂપ અરૂ રગ,	
કહે પ્રીતમ કરીએ નહી, મન મુરખકા સગ,	૨૪
મન હરજીકે હાથ હૈ, ઓર કીસીકે નાહી,	
કહે પ્રીતમ માને નહી, દેખો શયન માહી,	૨૫
મન સાત્વિક તે ઉપન્યા, સાત્વિક વિષ્ણુ અશ,	
પ્રીતમ મૂળ વિચારતા, મનકો બઢે નહી બંશ	૨૬
શુદ્ધ ચિત્ત સુચરન કરે, તજે રેહાભિમાન,	
કહે પ્રીતમ આપા મીટે, તખ ભેટે ભગવાન	૨૭
મન વિકરૂપ મૂકે પરા, હરી ઇચ્છા વ્રામાન,	
કહે પ્રીતમ પ્રેમે કરો, હરી સુમરન સાવધાન	૨૮

અથ સુમરનકો અંગ

સુમરન સોઈ ન વીસરે, રહે રૂપમા મન,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ સ્નેહસુ, કરે સુમરન નીશ દીન.	૧
નીશ દીન નીમખ ન વીસરે, હરીકો તત્વ વિચાર,	
કહે પ્રીતમ તદ્વત રહે, સોઈ સુમરન સાર	૨
મિથ્યા મુખ બોલે નહી, બોલે તો હરીનામ,	
કહે પ્રીતમ રૂદીએ વસે, જર્થુ લોભી કે દામ.	૩
સોહુ સોહુ હોન હૈ, નખ શીખ સકલ શરીર,	
પ્રીતમ પલક ના વિસરે, રૂદીએથે રઘુવીર	૪

ઘડી પોહોર સુમરન કહા, સુમરન સાસ ઉસાસ,	
કહે પ્રીતમ અગમા રહે, આઠે પોહોર ઉદ્ધાસ	૫
નેઉ આકાશકી આરશી, ભૂલે નહી સ્વરૂપ,	
કહે પ્રીતમ સખ ઘટ વસે, નાથ નિરજન ભૂપ.	૬
ગેનર જેતી ખરપડી, સાગર જેતો વાહાણ,	
કહે પ્રીતમ ભૂલે નહો, લોમ તણો નિશાન	૭
મેરૂ ડગે તો મન ડગે, રહે ભજન લવલીન,	
કહે પ્રીતમ સિ ધુમે મગન રહે મન મીન	૮
હરી સાગર અનુખ ભર્યો, નાહીન તુન્ય લગાર,	
કહે પ્રીતમ એકસ રહે સોઇ સુમરન સાર	૯
સખ ઘટ સીતા રામજી, જ્યુ હીગસુ હેમ,	
કહે પ્રીતમ હરી ૫ જોઈ, પ્રકુ નિરતર પ્રેમ	૧૦
સુતા સુમરન હોત હૈ, એઠા અહુત પ્રકાર,	
કહે પ્રીતમ ચલતા ચીતવે, હરીકો નામ ઉદાર	૧૧
સુમરનસે મશય ટળે, શોક સમૂળો જાય,	
કહે પ્રીતમ મનકે મહી, ગુણુ ગોવિંદ કે ગાય.	૧૨
સહસ્રવદન સુમરન કરે, સદા સર્વદા પ્રેપ,	
કહે પ્રીતમ ભૂમિતણો, ભાર ન લાગે લેશ	૧૩
ગગન પવન પાવક ઉદક, અવની ભાર અઠાર,	
કહે પ્રીતમ સુમરન કરે, સહુકા કદીયામેજાર	૧૪
સુમરન સેવા સતકી, ડીર્તન કથા પ્રસંગ,	
કહે પ્રીતમ સુમરન સખે, જ્યુ લાગે હરીરંગ	૧૫
મોહ ટળે પ્રથી જળે, મળે ત્રીભોવન નાથ,	
કહે પ્રીતમ ફેરો ફળે, હરી સમરણુ હૈયા સાથ	૧૬
સેઈજે સુમરન હોત હૈ અખડ અજપા જાપ	
કહે પ્રીતમ સમજી શકે, ટળે શોક નતાપ	૧૭
એકવીશ સહુઅ અડસે ઉઠે, રાત દિવમ ગરકાર,	
કહે પ્રીતમ પદ પ્રીછના, લાગે નહી વકાર	૧૮
સુખ જીંહા હાલે નહી, અવર ન જાણે કોઈ,	
કહે પ્રીતમ આપા મીઠે, મેહીજે સુમરન હોય	૧૯
પચાસ અક્ષર બધન પડે, દો લ્ય રે દુખ હુરન,	
કહે પ્રીતમ રશે મમ્મો, ભવજળ તારણુ તરણુ	૨૦

રૌ નિર્ગુણ નામ હૈ, મમ્મો મગળ આપ,	
કહે પ્રીતમ જુગતે જપે, તપે નહી ત્રિવિધિ તાપ.	૨૧
શત કોટી રામાયણમા, રામ નામ અક્ષર હોય,	
કહે પ્રીતમ રૌ મમ્મો, લીયા શકરને સોય	૨૨
સખ સાધનમે મુગમ હૈ, ગમનામ મહા મત્ર,	
કહે પ્રીતમ રસના રટે, તન મન હોય પવિત્ર.	૨૩
સમરણાથે માયા સમે, દમે નહી લવલેશ,	
કહે પ્રીતમ સમરણુ ભજન, હનીજન કરે હનેશ	૨૪
માયા દમે ન મન દમે, દમે ન દુખ નસાર,	
કહે પ્રીતમ પરબ્રહ્મકો, ભજન કરે ભવપાર	૨૫

અથ માયાકો અમ

કી મધ્ય શુભકથી, કીયો ત્રિશુભ વિસ્તાર,	
કહે પ્રીતમ માયાવડે, રચ્યો સકલ સસાર	૧
સાત્વિકથે સખ દેવતા, રાજ્ય ઇદ્રી વિકાર,	
કહે પ્રીતમ તામસ તણુ, વિષય તે પચ પ્રકાર.	૨
મૂળ માયા ઇશ્વર થકી, ઉપબંધ્યું બ્રહ્માડ,	
કહે પ્રીતમ બ્રહ્માડમા, સમ દ્વીપ નવખડ	૩
ખડ ખડ બહુ દેશ હૈ, દેશ નગર પુર ગામ,	
કહે પ્રીતમ એક ગામમે, રચ્યો બહો વિધિ ધામ	૪
ધામ ધામ બહુ મનુષ્ય હૈ, ઊચ નીચ નર નાર,	
કહે પ્રીતમ માયા ધરે, રૂપ અનંત અપાર	૫
રાગ દ્રેષ હું તુ કરે, એ માયાકો મુળ,	
કહે પ્રીતમ કૈસે મીટે, ક્ષણ ક્ષણ ઉપગે શુળ	૬
માયા માયા એક હૈ, લાગી જીવકુ આય,	
પ્રીતમ છાયા દેવકી, સો છેદે કયાં બચ	૭
માયા મસાલે સખ ખના, નાના મોટા ઘાટ,	
કહે પ્રીતમ આણુ આદિ લઈ, સુદમ અડ વેરાટ	૮
એ માયા દીસે સખે, દૃષ્ટ પદારથ હોય;	
પ્રીતમ નાવે દૃષ્ટમે સાર પરપદ સોય	૯
માયા ચક એથે રહી, જકત ખેલકુ બેય,	
કહે પ્રીતમ પ્રભુ દેખહી, પ્રભુકુ દેખે કોય	૧૦

- અંતરબામી આતમા, સખહીકે ઉર વાસ;
કહે પ્રીતમ માયા ગ્હીત, સો આઘપુરુષ અવિનાશ ૧૨
- પ્રકૃતિ સ્વભાવ ગુદો પડયો, મૂળે વસ્તુ એક;
કહે પ્રીતમ વીરલા લહે, બહુ જ્ઞાન વિવેક ૧૨
- ઇંદ્રબલકે ખેલમે, મોઘ્યા સખ સસાર,
કહે પ્રીતમ સખ દોદલા, બને બનનરહાર ૧૩
- માયા મોટી ભાસકી, પડયા છવતા માય,
કહે પ્રીતમ વીતે કલ્પ તો હુ નીકસે નાહી. ૧૪
- ઊંપરનરૂ માયા રહી, ફલ પ્રાણાઠ અપાર,
કહે પ્રીતમ તામે પડે, જતુ કરે પિહાર ૧૫
- કાલકપી ભક્ષણુ કરે, ગુલરકે ફલ બહોત,
કહે પ્રીતમ એસે ફીરે, માણુમકે શીર મોત ૧૬
- માયા ગાધી કોથળો, ચીજ અનેક તામાહી,
કહે પ્રીતમ જુગતે ધરે, તખ કષ્ટ એકઠા નાહી. ૧૭
- બાવલકો બીજ રાખહી, સહસ વરસ લગી કોય,
કહે પ્રીતમ કાટા સહિત, જખ ઉગે તખ હોય ૧૮
- માયાકે સખ નામ હૈ, કહે સખ શાસ્ત્ર પુરાણુ
કહે પ્રીતમ ત્યારો રહે, સો નર પરમ સુબાણુ ૧૯
- માયા^૧ અવિદ્યા^૨ અવ્યાકત,^૩ અક્ષર^૪ અરૂ અજ્ઞાન^૫,
કહે પ્રીતમ પ્રકૃતિ^૬ અન્ન, ક્ષેત્ર^૭ ધામ પ્રધાન^{૧૦} ૨૦
- માયા સખમે મીલ ગ્હી અવિદ્યા શીખાવે આન,
કહે પ્રીતમ આકૃતિ નહી અવ્યાકત અહુમાન ૨૧
- અક્ષર ટાળી ટળે નહી, મિથ્યા ભામે ભાન,
કહે પ્રીતમ અનુભવ નહી, તાયે એ અજ્ઞાન ૨૨
- પ્રકૃતિ કહીએ પગકમી, અન્ન જન્મ નહી માટ;
કહે પ્રીતમ સૌ ઉપજે ક્ષેત્ર કહી તે માટ ૨૩
- ધામ તને ગ્હેઠાણુ એ, ધરે બહુ વિધિ માન,
કહે પ્રીતમ પુરુષ આગે કરતા હતા માટે એ પ્રધાન ૨૪
- માયા આત્રણુ અષ્ટ હૈ પૃથ્વી ઉઠક તેજ,
કહે પ્રીતમ વાયુ ગગન ગુણુ અહુમાર મન એજ ૨૫
- માયા તીમીર સેહેને ટળે ને પ્રગટે બ્રહ્મ પ્રકાશ,
કહે પ્રીતમ તત્વ સાખ્યમા, ઉગરે તે અવિનાશ. ૨૬

અર્થ તત્ત્વ સાંખ્યનું અંગ.

હીલી જળ પાવક પવન નભ હું, નહી ત્રિગુણ	અહ કારક
કહે પ્રીતમ મહત્ત્વ નહી પ્રકૃતિ પુરૂષ વિસ્તાર	૧
ઈદ્રી ચતુર્દશ દેવતા, શબ્દાદિક સાક્ષી,	
કહે પ્રીતમ સેવે સદા, વિષય લોગ વિખ્યાત.	૨
પંચતત્ત્વકી ઈદ્રી દશ, પચકર્મ પચસાન,	
કહે પ્રીતમ એ પ્રીછતા, ટળે દેહાભિમાન	૩
અવણુ વદન આકાશકી, ત્વચા હસ્ત સોઈ પવન;	
કહે પ્રીતમ ચક્ષુ ચરણુ, તત્ત્વ તેજકો રવન,	૪
જીહ્વા લીંગ જળકે બને, લોભ ગુદા અરૂ ધ્રાણુ,	
કહે પ્રીતમ એ પ્રસીદ્ધ હૈ, ગાવે નિગમ પુરાણુ	૫
કરણુ ઈદ્રી દિક દેવતા, શબ્દાદિકકો સંગ,	
કહે પ્રીતમ ગુણુ વાસના, પોહોચ વે સર્વ અંગ.	૬
ત્વચા ઈદ્રી સ્પર્શ વિશે, વાયુદેવ દયાળ	
કહે પ્રીતમ ત્રિપુટી તણી, ચૈતન્યકુ સભાળ	૭
નેત્ર ઈદ્રીકો રૂપ વિષય, સ્વામી તાકો સુર,	
કહે પ્રીતમ તત્ત્વ એ તેજકો, કરેસો તેજ હજુ	૮
જીહ્વા ઈદ્રિ રસ વિષય, વરૂણુ દેવ સજોગ,	
કહે પ્રીતમ કારણુવડે, કરે ચિત્તવૃત્તિ લોગ	૯
નાસા ઈદ્રિ ગંધ વિષય, અવની અધિદેવ સાર,	
કહે પ્રીતમ ચૈતન્યકુ ચડેપૂજા પચ પ્રકાર	૧૦
કર્મઈ દ્રીક્રિયા કરે, પચ પ્રાણુ સગ સોચ,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ સમજલે, કારજ કારણુ દોચ.	૧૧
કારજ કચન ઘાટ હૈ, કારણુ કુદન મૂલ,	
કહે પ્રીતમ એ દેખલે, જે કછુ સૂક્ષ્મ સ્થુલ	૧૨
પૃથ્વી કે પચ ભાગ હૈ, અસ્ત માસ નસ ત્વચારોમ,	
કહે પ્રીતમ એ નહી આતમા, પંચે ભાસે લોભ	૧૩
પરસ્વેદ અરૂ લાળ કફ, આસુ અમારી સોચ,	
કહે પ્રીતમ ઉદકકે, આતમા અળગો હોચ	૧૪
કામ કોધ અરૂ કલ્પના, દ્રેષ ઉદ્દમાત બાણુ,	
કહે પ્રીતમ એ તેજકે, પાચે ભાગ પ્રમાણુ	૧૫

आसोआस अङ्क डेडकी, छीक भगासु स्त्रीक,	
कहे प्रीतम अे पवनके, पाये लाग प्रसिद्ध	१९
कहे सालणे वीसरे, थल्लु दे अविकाश,	
कहे प्रीतम तु परभ ले, अे पय आकाश	१७
कठलु लोम लारे उठक, तपत तेज कहेवाय,	
कहे प्रीतम प्रसरता पवनको, स्थीर आकाश गवाय	१८
पृथ्वी अधिक पर्वत विशे, उठक अधिक तरुभाय,	
कहे प्रीतम दृष्टे पडे, पयतत्व विना नाय	१८
तेज अधिक मछ मीनमा, अधिक पणीमा पवन,	
कहे प्रीतम आकाशमा, रडे अतुर्दश लुबन	२०
पग पश्यति मध्यमा, वैष्णरी वायुी जेड,	
कहे प्रीतम परमात्मा, सण्डु प्रेरे तेड	२१
मन बुद्धि चित्त अहकार, शब्दादि विषय पय.	
कहे प्रीतम लीग वाचना, करे सदा प्रपय	२२
अत करण वृत्तिपडे, जल्ले सुभ ह भ लोग,	
कहे प्रीतम निर्देष डे, जडु आत्म जेग	२३
कर्त वृत्ति नभ गीम लगी, क्रिया रही दश द्वार	
कहे प्रीतम कर्म वृत्ति जे, डो गछ विषयाकर	२४
छरी विषयने ओणजे, नडी जल्ले निजउप,	
कहे प्रीतम प्रमारक देडडे, आत्मा अहम्कार	२५
अथ अहम्कार रूप वर्णन.	
अहम्कार अविनाश है, अज अच्य अविकार,	
कहे प्रीतम निर्देष डे, निरालण निरधार	१
निर्गुण निराकार नित्य, निजानंद निजउप,	
कहे प्रीतम व्यापी रचा, गेगन्य शुद्ध स्वरूप,	२
शुद्ध अचन्य साक्षी पमाता, प्रमाण प्रमेती जेड,	
कहे प्रीतम पचनान अहम्कार, अनुलवे ओणजे तेड	३
अहम्कार समुद्र नलर लये जडु प्रवेकाण डोय,	
कहे प्रीतम पुरण सदा अेक निरतर सोय	४
सागरमे जडु पुढपुढा, अैसे उपजे सृष्ट,	
कहे प्रीतम वीरवा लड, जडु आत्ममा दृष्ट	५

જ્યુ સિંધુમે હોત હૈ, લહરી અનત અપાર,	૬
કહે પ્રીતમ યુ બ્રહ્મમે' ઉપજે સખ મસાર	
અબુ મધ્યે નહી આતરો, વ્યોમ વિષે નહી વાડ,	૭
કહે પ્રીતમ યુ બ્રહ્મમે, નહી આવરણ કહુ આડ.	
નાથ નહી આકાશકો. યુ આત્મા હૈ અદ્વૈત,	૮
કહે પ્રીતમ આનદધન, મળ ઘટ તુરીયાતીત	
અબ્ર હોત આકારસમે જ્યુ તરવર કે પાત,	૯
કહે પ્રીતમ યુ બ્રહ્મમે, આ દેહ આવન જાત	
બ્રહ્મ અનાદિ અટલ હૈ, અકળ અરૂપ અછેદ,	૧૦
કહે પ્રીતમ નિત્ય કહત હૈ, મહિમા ચારે વેદ.	
અગ્નિ કે અખારથે, દીપ બહુ વિધિ હોય,	૧૧
કહે પ્રીતમ યુ બ્રહ્મમે, જીવ જગતડે જોય	
બાડ ભૂમિઓ સિદ્ધ નહિ, આદ્ય અત મધ્ય એક	૧૨
કહે પ્રીતમ યુ' બ્રહ્મમે ઉપજે ખપે અનેક	
કુદન કાઈ લાગે નહી, વગળ લાગે હોય હીન,	૧૩
કહે પ્રીતમ સખ કર્મડે, જીવ ઇશ્વર આશ્રીન	
શુદ્ધ દૂધ સોઈ બ્રહ્મ હૈ, ઇશ્વર આદ્યો નીર,	૧૪
કહે પ્રીતમ જળ જ્યુ મીલા, ત્યુ ત્યુ વણસ્યા ખીર.	
બ્રહ્મ કર્મસે રહિત હૈ સકળ ધર્મકો મૂળ,	૧૫
કહે પ્રીતમ દુ ખ પાવહી હોય બ્રહ્મ પતિકુળ	
ચેતન્ય સાગર એકે રમ, કનક ઠડ મણી દીપ,	૧૬
કહે પ્રીતમ ન્યાગ નહી, રહે સદાએ સમીપ	
અદા અર્ક અગ્નિ, વિષે, જળહળ જ્યોત પ્રકાશ	૧૭
કહે પ્રીતમ અજ મસકમા, બ્રહ્મ નિરતર વાસ	
શશી સુર અક્ષુ વિષે, જડરા અગ્નિ જાણ,	૧૮
કહે પ્રીતમ બ્રહ્માડમા, એસે પડ પ્રમાણ	
અગ્નિ એક જળ અગ્નિ એક, એક વાયુ આકાશ,	૧૯
પ્રીતમ એક બ્રહ્મમે, વસ્તુ વિશ્વ વિલાસ	
સુર તપે સખ ઉપરે, વૃષા સખહી પર હોય,	૨૦
કહે પ્રીતમ દેહ આતમા, જ્ઞાનદૃષ્ટિ કરી જોય	
તરવર એક શાખા બહુ, નીચ ઊચ લખુ દીર્ઘ,	

કહે પ્રીતમ તું બ્રહ્મચે, ભયો સર્ગ વિસર્ગ.	૨૧
મળ્યો ખાળીયો સમુદ્રમા, ભયો સમુદ્રકાર,	
કહે પ્રીતમ બ્રહ્મ ભજનથે, ભયો બ્રહ્મ નિરધાર	૨૨
પાન્સકો પર્વત ખને, લીયો દીયો નહીં બન્ય,	
કહે પ્રીતમ સમશ્ચ રહે, વાકે એહી ઉપાય	૨૩
વાણી શકે નહીં વર્ણવી, કૃત્ય ન પોહોચે હોય,	
કહે પ્રીતમ આકાશમા, ચિત્ર કોણુ વધિ હોય	૨૪
જિત્ય નીચ નહીં ઇશ્વરકુ, પુરૂષ નપુસક નાર,	
કહે પ્રીતમ વ્યાપી રહ્યો, સગ્ર ઘટ ખોલનહાર.	૨૫
મીન કમઠ શુકર સહી, આહીર કુળ અવતાર,	
કહે પ્રીતમ પરીવહકુ, કહા વરણુ વેહેવાર	૨૬
નિર્ગુણુ બ્રહ્મ સગુણુ ભયે, રામકૃષ્ણુ અવતાર,	
કહે પ્રીતમ ગુણુ ગાયકે, તર અયે અનેક અપાર	૨૭
અહતા મમતા ઇચ્છ્યા, વિષયાદિક જબ્દાગ,	
કહે પ્રીતમ ભવ સિધુકે, તીર કીચ સેવાલ.	૨૮
અઠાર અગ સાખી કહી સદ્ગુરુ કે પ્રતાપી,	
કહે પ્રીતમ સોઈ સમજના, મીટ બાચ વાદ વિવાદ	૨૯
લોગ્ય પડે બ્રહ્મ ભાવના, જગ ટળે કામ કલાપ,	
કહે પ્રીતમ કછુ કામના, તબ લગ શોક સતાપ	૩૦

અથ કામકો અગ.

કામી કરે ન શુભ કર્મ, ધર્મ ન સમજે ઘેર,	
કહે પ્રીતમ કામી રૂદે, ઉકે વિષયકી લેહેર	૧
વિષય વસીયર તન રાફકો, મન મલીન વીખ રૂપ,	
કહે પ્રીતમ સખ શ્રેષ્ઠ હૈ પણુ કામી ઝાળ સ્વરૂપ	૨
કામી સુચે ન હરી કથા, નહીં હરીજનસુ હેત,	
કહે પ્રીતમ કામી તણી, ખાલી કાયા ખેત.	૩
કામીસે કુત્તા ભલા, વરસદીને એક માસ,	
કહે પ્રીતમ કામી કરે, નિશદીન વિષય વિલાસ.	૪
કામી કલક બકુ લગ્યા, એ સમ લાછન નાહ,	
કહે પ્રીતમ સસારમા સરમધા સખ માહ	૫

કૃત્ય નિવારણ સ્વાંગ ધરે સો અધિક અધિકાય;	
કહે પ્રીતમ સોઈ જીવ, સુકૃત કદી નવ ધાય.	૬
કામ કામ સખકો કહે, કામ ન ચિને કોય,	
પ્રીતમ મન ઉઠાવ કરે કામ કહાવે સોય.	૭
કામી નર સુકૃત કરે જૈસો કુજર શ્વાન,	
કહે પ્રીતમ ભઈ શીશપર, ડારે ધુળ નિદાન	૮
આત્મા એક નિર્મળા, વિષય વાદળી છાય,	
કહે પ્રીતમ કામે કરી, સાર ન સૂઝે કાય.	૯
આતમ અર્ક ઉઘોત હૈ, કામ ગ્રહણ કહેવાય,	
કહે પ્રીતમ કૈસે કરે, ભીતર લાગી લાય.	૧૦
વિષય વન્હિ અતિ પ્રમલ હ, દાવાનલસે દીર્ઘ,	
કહે પ્રીતમ સખ જુગ ભલા, કામી નુગરા ઉર્ગ.	૧૧
કામીકુ સ્વામી નહી, માને નહી મુરબદ	
કહે પ્રીતમ ઉન્મત્ત રહે, આઠે પોહાર પ્રમાદ.	૧૨
કામી કૃત અકૃત કરે, જમલગ જુવતી તાન,	
કહે પ્રીતમ નરકે પડે, નારી પુરૂષ નિદાન	૧૩
ત્રિયા ચમક લોહ પુરૂષ હૈ, પામર પશુ સમાન,	
કહે પ્રીતમ કહો કોટિ વિધિ, કામી ધરે નહી કાન.	૧૪
કામીકુ લગ્ન નહી, નિર્લાજ નિર્દે નઠોર,	
કહે પ્રીતમ કૈસે કહું, શખડી કર્મ કઠોર.	૧૫
કામી કોઈ મત દુ.ખ ધરે કામી અવર ન કોય,	
કહે પ્રીતમ મે કામી હુ, તાય શીખામન સોય.	૧૬
શત્રુ અવર અનેક હૈ, કામ સમો નહી કોય	
કહે પ્રીતમ રજ કામના સખ જુગ વરી હોય	૧૭
કામ કપટ જા ઘટ વસે, સો નર નીચ ગમાર;	
કહે પ્રીતમ સુખ અદ્ય હૈ અવગુન કરે અપાર.	૧૮
કામી કાગ સમાન હે ડરતા રહે નીશદીન,	
કહે પ્રીતમ કામી તણો, સદા અપાવન મન.	૧૯
સુકૃત સાત જન્મકો, એક પલકમે ભય,	
કહે પ્રીતમ ધન ગાઠડી, ઘર આગે લુંટાય.	૨૦
કામી ગર્ધવ સારીખા, સગ ગર્ધવી નાર,	
કહે પ્રીતમ લાતે હણે, તોય ન છોડે લાર	૨૧

સમીકું બહુ કલ્પ, વિષય લેહેર દીલમાહી,	
કહે પ્રીતમ સખહી તરે, પશુ કામીકી ગતિ નાંહી,	૨૨
કામી ભૂત લવમે ભમે, સમે નહી સતાપ,	
કહે પ્રીતમ રહે કામના, કછુ પુરવલા પાપ	૨૩
કામ કલેશકો મૂલ હૈ, અનરથકો ભંડાર,	
કહે પ્રીતમ તજ તાહકુ, બજ હરી કૃણુ મોરાર	૨૪
કામરૂપ કલેશ હૈ, ક્રોધ મિલે તખ આય,	
કહે પ્રીતમ મોઈ જીવ, જમપુર બાધા બય	૨૫
કામી કૃત જે જે કરે, સોઈ કામ સ્વરૂપ,	
કહે પ્રીતમ ના વશ રહે, પડે મોહ અધકુપ	૨૬
કામ કુસગતે ઉપજે, કામે ઉપજે ક્રોધ,	
કહે પ્રીતમ વશ કામકે, રહે ન જ્ઞાન પ્રબોધ	૨૭
અજ્ઞાને મોહ ઉપજે, મોહે કરી યુદ્ધિ નાશ	
કહે પ્રીતમ યુદ્ધિ નાશતે, પ્રાણી નરક નિવાસ	૨૮
મન મરકટ માનવ તણો, કામ ફકીર તે સાથ,	
કહે પ્રીતમ નાચ નચાવહી, લોભ લાઠી લાયે હાય	૨૯
કામ નેત્ર મુખ ક્રોધકો, રૂદે લોભ કર વામ	
કહે પ્રીતમ તીનો મિલ્લી, કરે જીવડો નાશ	૩૦
કામીકું બહુ કલ્પના, નિવૃત્તિ નહી લગાર,	
કહે પ્રીતમ ચિત્ત દૂધ હૈ, કસ્તર કામ વિકાર	૩૧
કામી કટક લોહ પુરૂષ હૈ, સેહજ સચેત ન હોય,	
કહે પ્રીતમ મન સમજ કે, સગ કરો મન ડોય	૩૨
કામી તાકુ બગીચે, પ્રવૃત્તિ વિશે ઉદાર,	
કહે પ્રીતમ સાચ મમજકે, વાકો સન નિવાર	૩૩
કામ કૃલ્ય અકૃત્ય કરે, ડરે ન એક લગાર,	
કહે પ્રીતમ નરકે પડે, નારી પુરૂષ નીરધાર	૩૪
અય નારી નિહનકો અગ	
નારીકું નિહ નહી, નીહ અવગુણ એક,	
કહે પ્રીતમ કહેને ગયે, આગે પુરૂષ અનેક	૧
નારી નરકકી ખાણુ હૈ, સાસુ કહે સખ કોય,	
કહે પ્રીતમ પ્રભુ ભજનથે, પરમ પવિત્ર હોય	
નારી ચાર પ્રકારકી જ્યુ નાણાકી રીત,	

कहे प्रीतम कर जुगतसु, ललु लुज कर प्रीत.	३
मोहोर इपैयो तापीयो, कोडी नाणु माडी.	
कहे प्रीतम यह दाम है, सभडी परापर नाडी	४
सती शुरी पतिव्रता, कल्या कहीओ नार,	
कहे प्रीतम सोध समझके, वाको सग निवार	५
अमृत सीचे ओरडे, जुगते जवासा पाय,	
कहे प्रीतम कोध कोणे करी, अमृत झण कोध थाय ?	६
सो वरम सेवे शीमणे, तोय न लागे लूण,	
कहे प्रीतम विषय लोणवे, तोय दुणु दुण	७
नारी निर्दय नठोर अति, कठणु कपाणुकी धार,	
कहे प्रीतम नर काटना, कछु न लागे वार.	८
नारीका अपराध नही, पुत्रु पातडी लेय,	
कहे प्रीतम ओक हाथमु, ताणी पडे न कोय	९
नारी थ्यारी लगन है, तणलग विषय विकार	
कहे प्रीतम कर दुस्से, नारीकु नमस्कार	१०
हरीडी माया मोहनी, प्रगट नारी नीरुप,	
कहे प्रीतम मोह सजे, दानव मानव जप	११
नारी नेह उपजवही मिथ्या प्रपच प्रीत,	
कहे प्रीतम अणडी हरत हे, ज्ञान व्यान गुणु चित्त	१२
नारी नही ओ नागीणी, नर मेडके निरधार,	
कहे प्रीतम केत्ता असे, लेणा नही लगार	१३
लालय डोम दिभावही, अति उपजवे लाव,	
कहे प्रीतम न्यु सुभकपर, भीनी माडे दाव	१४
नेणु वेह मोह आणु है, प्राणु कीयो मेहाल,	
कहे प्रीतम मुसापरे, भीकी के मन ज्याल,	१५
मनारी के सुभ थकी उदर नासे आप,	
कहे प्रीतम लुणे मरे भीनका,तेमा उफरकु कछु पाप	१६
नारी नदी स्वरुप है, प्रणण विषयको पुर,	
कहे प्रीतम केते गये, ताथे रहीयो हर	१७
नेणु काणण नाके नथ, वेणी वहीयणु ललु,	
कहे प्रीतम दुगट करे, हरे पलकमे प्राणु	१८
कहेत कामडु देशमे, करे पुत्रुकु जेल,	

કહે પ્રીતમ સખ દેશમે, એહી નિશ્ચર ખેલ.	૧૯
નર મૂરખ માને નહી, કીજે કવન ઉપાય,	
કહે પ્રીતમ હાથે કરા, પડે ભલમે ભય.	૨૦
અંધન ખીજે યોજોત હૈ, નારી સખા નહી કોય,	
કહે પ્રીતમ છુટે નહી, જે કોય અધન હોય.	૨૧
મુખસે મીઠા ભચરે, અંતર અરૂ ખાત,	
કહે પ્રીતમ જુદી ન હોય, કરે દગા દઈ ઘાત	૨૨
પરમૈશ્વરકે પંથમે, નારી કર ચોપાસ,	
કહે પ્રીતમ અધવીચથે, ઉડાવે આકાશ	૨૩
મારગ ખુટા દો મીલી, કનક કાના કહેવાય,	
કહે પ્રીતમ વાટ ભુલાવહી, જુદર તીદર લે ભય.	૨૪
વાન પીત કઈ આઘ લઈ, સમ ધાતુકો દેહ,	
કહે પ્રીતમ નર મૂઢ જે, કરે તેહસુ નેહ	૨૫
માસ લપેટયા ચરમસે, ઉપર આછા ગગ,	
કહે પ્રીતમ ભય પાવહી જખહી ઉઘડે અગ	૨૬
સ્ત્રી પુરૂષ આનદમે, સખહી હરીકો રૂપ,	
કહે પ્રીતમ બહુ જે ભાવના, તાકુ તા રૂણ રૂપ.	૨૭
અથ ભાનકો અગ.	
કદપદુમકુ સેવીએ, જૈસો આપણો ભાવ,	
કહે પ્રીતમ તૈસે ફલ, ચોર ન લાગે દાવ	૧
ઉપજે ભગવત ભાવના, તો લેટે ભગવાન,	
કહે પ્રીતમ ચિત્ત આનદ ધરે, તો કછુ ન ભાસે આન	૨
અપને ભાવે ઇષ્ટ હે, અપને ભાવે જીવ	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી, શુદ્ધ સુનાતન શીવ	૩
આપણે ભાવે પ્રદ્ધ હ, આપણે ભાવે જૂત,	
કહે પ્રીતમ નીજ ભાવસુ દીસે દેવ અરૂ દુત.	૪
ભાવે ગોકુળ અવતરે, ભાવે ચારી ગાય,	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી, ગોરસ ચોરી ખાય.	૫
ભાવે રોકી સુદરી, ભાવે લીનો દાણ,	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી ધર્યો ગોવરધન પાણ	૬
ભાવે શુભ ઉરધરી, ભાવે ચદ્રીકા શીશ.	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી, ગેડી ગ્રહી ભુગદીશ.	૭

ભાવે મજા લીલા કરી, ભાવે વાયો બસ;	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી, માર્યો મામો કસ.	૮
ભાવે ખસે બ દ્રાખન, ભાવે રચીયો રાસ,	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી, કર્યો દ્વ રકા વાસ	૯
ભાવે છાયો છાપરા, ભાવે પીનો દુધ,	
કહે પ્રીતમ ભાવે કર્યો, જઈ જમકો બુધ	૧૦
ભાવે ખાધો ખીચડો, ભાવે દીનો હાર,	
કહે પ્રીતમ ભાવે ભયે, વણીક વેશ કીરતાર.	૧૧
ભાવે ભૂપ મરજન કીયો, નાઈ ધરાયો નામ,	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરે, અનેક ભકતકે કામ	૧૨
ભાવે વીખ અમૃત કીયો, ભાવે દીની છાપ,	
કહે પ્રીતમ ભાવે કરી, આધીન હોય રહે આપ	૧૩
અપણે ભાવે ગોમતી, અપણે ભાવે ગગ;	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવસુ, હોય પવિત્ર તે અગ	૧૪
ભાવે જાઓ મધુપુરી, ભાવે કાશી કેદાર,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવ વિના, કૃણે ન એક લગાર	૧૫
ભાવ વિના પૃથ્વી ભમે, દમે દેહ બહુ ભાન,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવ વિના, મિલે નહી સુખ શાત	૧૬
ભાવે ધ્રુવ લીલા કરે, હરે ભૂમિકો ભાર,	
કહે પ્રીતમ ભાવે ધરે, ચતુર્વિંશ અવતાર,	૧૭
ભાવ ભરોસો જે ઘટ નહી, સો ઘટ ઘોર અધાર,	
કહે પ્રીતમ સમજે નહી, હરી હીરા અખાર	૧૮
હરો હીરા જાહેર પડયા, જગત પુદકે જાય,	
કહે પ્રીતમ દેખ્યા વિના કૈસે ધરે ઉકાય.	૧૯
સુઝે સો બુઝે સડી, પુજે પ્રેમે સોય,	
કહે પ્રીતમ પ્રીછયા વિના, પ્રીત કોન વિધિ હોય	૨૦
ભાવે જોગી વન વસે, ભાવે લોગવે રાજ,	
કહે પ્રીતમ સમજ્યા વિના કછુ સરે નહી કાજ	૨૧
ભાવે મીલે આતમા, આનદરૂપ અખડ,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવ વિના, ભાવે નહી પાખડ	૨૨
ભાવે સ્વર્ગે સંચરે, ભાવે નરક નિદાન,	
કહે પ્રીતમ ભાવે મળે, ભકતવત્સળ ભગવાન.	૨૩

ભાવ વિના ભટકી મરે, કરે જે કોટિ ઉપાય,	
કહે પ્રીતમએક ભાવ વિના, મશય શોક ન જાય.	૨૪
ભાવે ઇષ્ટ ઉપાસના, કરી શકે જે કોય,	
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવસુ, હરી હસ્તામલ હોય	૨૫
ભાવે બધન ઉપજે, ભાવે હોવે મુક્ત,	
કહે પ્રીતમ વીરલા લહે, જીવન મુક્તકી જુક્ત.	૨૬

અથ જીવનમુક્તકો અંગ.

જીવનમુક્ત રહે જાતમા, વરતે દેહ વ્યવહાર,	
કહે પ્રીતમ ભીતર નહી, ઉપર કે ઉપચાર	૧
સુખનામે કોઇ સુખ કરે, કોઇ હુ ખકો દેનાર,	
કહે પ્રીતમ કોઇસુ નહી, રાગ દ્રેષ લગાર.	૨
સુખનામે લાડુ જમી, સુખને શાશ્વત્યાર,	
કહે પ્રીતમ ચિને નહી, દેનારો લેનાર	૩
સતી સજે નખ શીખ લગી, અગે સૌ શણુગાર,	
કહે પ્રીતમ દેહભાવના, ધરે ન એક લગાર	૪
સતી કામની ભૂવણુ સજે, છાડ ચલે સખ મગ,	
કહે પ્રીતમ રૂઢીએ રહે, નીજપતિ મીલન પ્રસગ	૫
જીવન મુક્ત મસાગમે, જયુ અખુજ જલ માહ,	
કહે પ્રીતમ લેળા રહ, જરા જલ લેદે નાહ	૬
કનક ખાણુપર નિત્ય રહે, રતિ કનક નહી લેહ,	
કહે પ્રીતમ મહા મુક્તકુ, નહી દેહ અરૂ ગેહ	૭
દગ્ધ અખરવત દેહ રહે, લહે ન વર્ણુ વહેવાર,	
કહે પ્રીતમ યુ મુક્તકો, દીએ હ વિદાર	૮
ભુન્યા અન ઉગે નહી પોહોવે તખલગ ખાય,	
કહે પ્રીતમ પોહોચી રહા, જખ કહી આવે ન જાય.	૯
જેસે ચક્ર કુલાલકા ફરે ફેરવે કોય,	
કહે પ્રીતમ તખ લગી ફરે, વેગ જહા લગી હોય	૧૦
પ્રારબ્ધ વેગ તનમે ખસે, તખલગ ભુજત ભોગ,	
કહે પ્રીતમ ત્રિવિધિ ટળે, રહા ન એકે ગ	૧૧
પવન ઉડાવે પત્રકુ, ભાવે તહા લે જાય,	
કહે પ્રીતમ ઇચ્છા રહિત નીજ દેહ વગ્તાય.	૧૨

ज्वन्मुक्त चितामणी, जे चितवे सो होय,	
कहे प्रीतम मणिके विशेषे, तनक तिमर नही कोय.	१३
मयपकु मुष शन सहस्र है, मुष मुष तेज प्रकाश,	
कहे प्रीतम मडा मुक्तकु, नही जगतको लाभ.	१४
ज्वन्मुक्त जे जे करे, धरे न उर अहकार,	
कहे प्रीतम इण लाभकी, लादय नही लगार	१५
अति जियो आकाशमे, यठे यठाके जेर,	
कहे प्रीतम हेजे नही, अवनी के अ डेर	१६
ज्वन्मुक्त के यलणकु, समरे नही ससार,	
कहे प्रीतम साक्षी रहे, लडे न लोकायार	१७
वाहाणु करे सागर विशेषे, दशे दिशा प्रमाणु,	
कहे प्रीतम सुजे नही, दशे दष्टि निदान.	१८
पाव धरे पावन करे, पृथ्वी देश विदेश,	
कहे प्रीतम शुद्ध होत है, ज्या मुक्त करे प्रवेश	१९
वाट घाट वन वाटीका, गाम डाम धन धाम,	
कहे प्रीतम पावन सजे, ज्या करे विनाम	२०
तीरथ पावन होत है, दरश परश देवार,	
कहे प्रीतम मडा मुक्तको, मडीमा अगम अपार	२१
सेवे सो सुकृता लले, हुकृत निदक आप,	
कहे प्रीतम मडा मुक्तकु, नही पुन्य और पाप	२२
ज्वन्मुक्त सण हु अ रहित, अके आवरणु नाह,	
कहे प्रीतम मडा मुक्त रहे, मदा समाधि माह	२३
पंजी पृथ्वीपर अले, मुरत रहे आकाश,	
कहे प्रीतम आग लगी, करे भूमिपर वास	२४
जेगेश्वर ज्वन्मुक्त सज्जन रनेह समेत,	
कहे प्रीतम परमारथी, हरेहे हरीको हेत	२५

अथ सज्जनको अ म.

सज्जन सुरतइ सारीभा, शरणु हरेणु तन ताप,	
कहे प्रीतम शीतल सदा, रहे स्वइपे आप	१
कल्पद्रुमते अधिक है, सज्जनको गुणु सार,	
कहे प्रीतम तइ हेत इल, सज्जन हरे विकार	२

જલધર જૈસે જોઈ લે, દયા હજક ઉર માંડી;	
કહે પ્રીતમ જગત જીવાવહી, મેહેનત માગે નાહી	૩
સેહેજે ગાજે ગમનમે, સેહેજે વરખા હોય,	
કહે પ્રીતમ પરમારથી, સખકા દાતા સોય	૪
સજ્જન ચ દન સારીખા શીતલ વાસ સુવાસ,	
કહે પ્રીતમ સહુ સારીખા, જો કોઈ રહેવે પાસ	૫
સજ્જન હીરા સારીખા, સહે ધનનકી ચોટ,	
કહે પ્રીતમ તન તુટહી, તામે ઇતની ખોટ	૬
સજ્જન કુંદન સારીખા, કરે કસોટી કોઈ,	
કહે પ્રીતમ જ્યુ જ્યુ કસે, ત્યુ ત્યુ જાણા હોય.	૭
એમ ગડા ભીતર વધે, અગન જરે નહી લેશ,	
કહે પ્રીતમ સજ્જન કરે સેહેજે સદ્ઉપદેશ	૮
કટુ ભયન સુખસે કહે મનમે મીઠા દ્રાખ,	
કહે પ્રીતમ હરી મિલનકો, ઉર અતર અભિલાખ.	૯
સજ્જનકા મન ઉજલા, જૈસા ઉજલા દુધ,	
કહે પ્રીતમ નિર્મળ રહે, ણાજી ભીતર શુધ્ધ	૧૦
સજ્જન સુધાસે મીષ્ટ હૈ, અવશુભ હરે અનેક,	
કહે પ્રીતમ પાવન કરે, દેવે જ્ઞાન વિવેક	૧૧
સજ્જન સુમતિ દેત હૈ, કરે કુમતકુ દુર,	
કહે પ્રીતમ દેખાવહી, એક હરી ભરપુર	૧૨
વિકટ સમે વિચરે નહી, દગે મળે નહા દેશ,	
કહે પ્રીતમ જખ દુખ પડે, દીન દીન દુણા નેહ	૧૩
સજ્જન મિલે સુખ ઉપજે, દુખકો આણે અત,	
કહે પ્રીતમ પુન્થ કળા, જાણે નહી જડ જત	૧૪
સજ્જન ભજન બ્રાતકે, ઉપજાવે આન દ,	
કહે પ્રીતમ એક પલકમ, કાટે ભવકે કૂદ	૧૫
કોટિ વિધન મિચમેં પડે, સજ્જન તજે ન સગ,	
કહે પ્રીતમ કયુ ઉતરે, ચઢતા ચોળકા રગ	૧૬
સજ્જન સદ્ગુણ દેત હે, કરે દુષ્ટતા દુર	
કહે પ્રીતમ માને નહ', માયા કેરા મજુર	૧૭
સજ્જન અજન આખકે, મજ્જન સુખકે પાન,	
કહે પ્રીતમ કયુ છાડીએ, સજ્જન પ મ સુખણ.	૧૮

સન્નન સ્મરણ લગ્નને, સદા રહે ભરપૂર, કહે પ્રીતમ નિત્ય નિરખત, હરીકુ હાલ હનુર.	૧૯
સન્નન સક્કર સારીખા, કઠવા કબહુ ન હોય, કહે પ્રીતમ ફલ અબકા, કોઠા કહે ન કોપ.	૨૦
સન્નન સુખી સુખ અવરકે, દુખી અવર દુખ દેખ, કહે પ્રીતમ કોમળ રૂટે, નવનીત થકી વિશેષ.	૨૧
સન્નન ગુણ પ્રગટ કરે, અવગુણ દેખી દુગય, કહે પ્રીતમ જથ આપકે, નીજ મુખ નાહી સીરાય.	૨૨
સન્નન સુરજ સારીખા, કરે ઘોર તમ નાશ, કહે પ્રીતમ સખકુ પ્રીય, પુરણ પ્રેમ પ્રકાશ.	૨૩
સન્નન સમુદ્ર સારીખા, સરિતા કોટિ સમાય; કહે પ્રીતમ એકરસ રહે, કબહુ છલી નહિ બાય.	૨૪
સન્નન નહિ સ સારકે સન્નન સત અનુપ, કહે પ્રીતમ સન્નન સોઈ, સ્મરણ સહજ અનુપ.	૨૫

અથ સહજકો અંગ

સેહેજ સમજ આળ્યા વિના, પુરૂષ દુખી નિત્ય બાલુ, કહે પ્રીતમ એક સહજ બિન, ટળે ન ખેચાતાલુ.	૧
સહજ સ્વરૂપ હૈ બ્રહ્મકો, ખેચા તાલુ સો જીવ, કહે પ્રીતમ સમજી થકે, સેહેજે સુખી સદૈવ.	૨
સેહેજે સખ ઉચારહી, સેહેજે ઉદક આહાર; કહે પ્રીતમ સેહેજે ચક્રે, નાહીન ખેચ લગાર.	૩
સમજ સેહેજ ખીન લહે નહિ; સાર અસાર વિવેક કહે પ્રીતમ સુખ સેહેજસે, અનરથ ટળે અનેક.	૪
સેહેજે સાધન હોત હૈ, અગમ સુગમ હો બાય, કહે પ્રીતમ સમજી શકે, કબહુ કાળ ન ખાય.	૫
સમજ વિના સાધન કરે, સો ફળ રૂપ ન હોય, કહે પ્રીતમ ધુળ પર લીપણુ, ખુદા ખમે ન કોય.	૬
સમજ વિના સખ સચ હૈ, સાકર સિધવ લુણુ, કહે પ્રીતમ કષ્ટ સમજે નહિ, તાય પ્રમોદે કુણુ.	૭
રતન ગુણ ગણે એક કર, સમજે નહિ સિદ્ધાત, કહે પ્રીતમ પ્રીછય વિના, ભાયે નહી ભવ બ્રાત.	૮

ખાનપાન સખ કરત હૈ અધિક પુરૂષકુ જ્ઞાન, કહે પ્રીતમ નીજ જ્ઞાન જીન, પ્રાણી પશુ સમાન,	૯
મખી કાગી કાળી અબા, કાળી કામળી રીછ, કહે પ્રીતમ સમાન મખ, નાહી પાસરી પ્રીછ	૧૦
સમજ વિના સગ્ધુ ગણે, રોઝ બેલ અરૂ ગાય, કહે પ્રીતમ સમજહી, તખ સખ સશય જાય	૧૧
સમજે જીતે સુભાવકુ સુભાવ જીતે સોઠ શૂર, કહે પ્રીતમ સોઠ શુરવીર, રહે પગ રોપી હજુર	૧૨
સેહેજ દશા સખસે ભક્ષી, જા ઉપજે ઉર આય, કહે પ્રીતમ જ્ઞ સારકુ, જીતે નિશાન બજાય	૧૩
મનકુ મારે તન દમે, ધનકુ ધર્મ લગાય, કહે પ્રીતમ સોઠ શુર હૈ, ગમ ધામકુ જાય	૧૪
વાયુ સગે વાસના, વાસના સગે પ્રાણુ કહે પ્રીતમ પ્રાણુ આત્મા, ધરે દેહ હુ ખ ખાણુ	૧૫
સમજ સેહેજ સુખ ઉપજે, આના ઉપાયે નાહ, કહે પ્રીતમ આપે સુખી સુખી સખહી જયા જાય	૧૬
સમજ થકી હરી જોળખે, જોળખે ઉપજે હેત કહે પ્રીતમ સમજયા વિના, તક હુધ દોઠ જ્યેત	૧૭
પરહીન મમાન પુન્ય નહિ, પર પીડા સમ પાપ, કહે પ્રીતમ સખ શાસ્ત્રમે દેખ વિચારી આપ	૧૮
શીવ અતુરાનન શેષ શ્રુતિ, સકલ શાસ્ત્ર મત સાર, કહે પ્રીતમ હરી નામ વિના, નહી નરકો નિસ્તાર	૧૯
હરી શુર સત દયા કરી, દીયો પરમ ધન સાર, કહે પ્રીતમ નામે લયે, ઉર અતૂર ઉજ્યાર	૨૦
ભયો પ્રકાશ નીજ જ્ઞાનયે, ઉપન્યો અતિ આનદ, કહે પ્રીતમ પ્રેમે કરી, બોલો જે ગોવિંદ	૨૧
સવત અઢાઝ વીચી રૂઢની, પીસ્તાજો આશીન મામ, કહે પ્રીતમ જુકલપક્ષ પ અમી, સાખી અથ પ્રકાશ	૨૨
સદેસરમઃ સુખનિધિ, જાનરાય જુગદીશ, કહે પ્રીતમ માખી પુરણુ છસે આડત્રીસ	૨૩
સાખા ગાયે સામજો રાખે રૂઢીએ વિચાર, કહે પ્રીતમ પ્રપચ ટખે, પામે પદ નિરધાર	૨૪

હરી પદ પામે પ્રેમસુ હોય બ્રમણા ભંગ,
 કહે પ્રીતમ કહું કેટલુ, કરહું સદા સત્સંગ ૨૫
 સત્સંગ સુખકો મલ હૈ, હુ ખકો મેટલુહાર,
 કહે પ્રીતમ પરસા વહી, વ્યાપક વિશ્વાધાર ૨૬

અથ બ્રહ્માનો ગરબો

બ્યારે ભોમી ભાર વાધ્યો ઘણો, ત્યારે ગઈ ભોમી બ્રહ્મા પાસને-
 પોઠયાતા પ્રભુ ક્ષીર સમુદ્રમા, ત્યા જઈ આરાધ્યા અવિનાશ જે.
 બ્રહ્માએ ભજન કર્યું ભગવાનનું.

ભગો ભગો જગન્નાથજી, દુનિયા બહુ પામે છે ત્રાસ જે
 કાપો કપ્ટ અમારૂં કમળાપતિ, અમર રહે અવિનાશ જે
 ગગનગિરિ હરિ એણી પેર ઉચર્યા, સુણો સહુ અમર મારી વાત જે,
 હુ અવતાર લઈશ યદુકુળમા, વસુદેવ પિતા દેવકી માત જે બ્ર
 ગોકુળ લીલા મારે કરવી છે, મુજને વહાલો મજનો સાથ જે-
 ચતુરાનન ચિતા કરશે નહિ, એવુ જોડ્યા લઈમીનાથ જે બ્ર
 દેવકી પરણાવ્યા વસુદેવને, કસે આપ્યુ કન્યાદાન જે,
 ઠાન માન કરી સહુ સતોખ્યા, પ્રેમે વહેવ્યા ક્રોડા પાન જે-
 વીર વળાવા આડ્યો બેનને, એવે થઈ વાણી આકાશ જે
 એનો અપ્ટમો ગર્ભ તુને મારશે, તેનો રાખે દૃઢ વિશ્વાસ જે બ્ર
 સુણુતા કોપ ચઢ્યો ત્યા કસને, વસુદેવ નમજવે બહુ વાર જે-
 સ્ત્રી બાળ બેનને હણે, તેના પાપતણો નહિ પાર જે બ્ર
 પુત્ર થશે તે આણી આપશુ, મન ગોઠે તે ડરજે ભૂપ જે
 થોડાશા જીવડાને કારણે, ન હણીશ અબળા બાળ સ્વરૂપ જે બ્ર
 કીર્તિમાન કૃવર પહેલો થયો, વસુદેવ લાવ્યા કસની પાસ જે
 જોઈને દયા કસને ઉપની, હદયે આવ્યો દૃઢ વિશ્વાસ જે બ્ર
 એનો અપ્ટમો ગર્ભ આણીને આપજે, બીજા બાળ હણે શુ થાય જે,
 એટલે નારદજી ત્યા આવીઆ, કેમ તુ બેશી રહ્યો છુ રાય જે-
 કસે માડીને કહી વારતા, નારદ કહે માલજો ભૂપાળ જે,
 ન્યા ગણીએ ત્યાથી થાય અપ્ટમો, એમ બંધુ તારો કાળ જે. બ્ર
 આ બંધવ અમર સહુ અવતર્યા, દેવી ઉદર વિષ્ણુનો અવતાર જે-
 એટલુ કહી નારદજી ઉડયા, કસને ક્રોધ ચઢ્યો તેણી વાર જે-
 વસુદેવ દેવકી કારગૃહ નાખિયા, ભીડી ભુગળ સાકળ દાર જે

ઉપર ચોકી મૂકી ચોસરી, રખે કોઈ અળગા રહેતા લગાર ને પ્ર.
 ચોકશ રહેને ચિત્તમા ચેતીને, બાળક જન્મે કરને બાણ ને;
 કરાર કરીને ઘેઠા આસને, રાત દિવસ જ પે નહિ ખાણ ને. પ્ર.
 પાપી લાગ્યો સહુને પીડવા, કસે માઠયો મહાકલેશ ને;
 બાપડા બદલ ન્યા ત્યા થઈ જઈ, રહ્યા જઈ દેશ વિદેશ ને. પ્ર.
 જે જન્મે તે આપે આણીને, બાળક માર્યા છે જે ચાર ને,
 સાતમો ગર્ભ થયો ત્યા શેષજી, દેવતા પામ્યા હરખ અપાર ને.
 હરિએ હુકમ કર્યો નિજ માયાને, વેગે કરને એહ વિચાર ને;
 ગર્ભ આકર્ષણ કરી લઈ મૂકને, રોહિણીજીના ઉદર મોખર ને
 આઠમે આપે નાથ પધારીઆ, સુર સહુ પામ્યા હરખ અપારને,
 પુષ્પની વૃષ્ટિ કરે સહુ દેવતા, જે જે યોલે ગગન મોઝાર ને.
 શ્રાવણ વદી અતિ ઉત્તમ અષ્ટમી, અભિજીત રોહિણી યુધવારને;
 લગન જેત મુહુર્ત શુભ તે ઘડી, અર્ધનિશાએ હરિ અવતાર ને
 દરશન દીધુ દેવકી વસુદેવને, દેવતા પામ્યા અતિ આનદ ને,
 મુખડુ જેતા દુ ખડુ સહુ ટળ્યુ, ટળ્યા મોહ માયાના કૂદ ને
 કીરીટ મુગટ કુડળ હીરે જડ્યા, કોટે કૌસ્તુભમણિના હાર ને
 પીત વસન તન ધન દામની, ગદા આયુધ ભુજા ચાર ને પ્ર.
 ચરણકમળ સેવે સિ ધુસુતા, પદરજ વદે અજ ઉમયા ભર્તાર ને,
 મદ મદ હાસ્યે હરિ બોલિયા, તમો તપ કીધુ હશે ખાર હજાર ને
 તપ કરી મુજ પાસે વર માગિયો, તે અર્થે લીધો અવતાર ને,
 હાવે રખે શસ્ત્રનો ભો રાખતા, થોડે દિવસે મળશે સારી ધીર ને
 ગોપુળ લઈ ચાલો ચૂપે કરી, નદ જશોદાને દ્વાર ને,
 મુજ બદલે માયાને લાવને, એમા કોઈ ન બાણે નિરધાર ને
 એમ કહી હરિ સૂક્ષ્મરૂપે થયા, જેનો કોઈ ન પ્રીછે પાર ને,
 લઈ ચાલ્યા વેગે વસુદેવજી, ભાગી ભુગળ ઉઘડ્યા દ્વાર ને
 સહુપર નાખી માયા મોહની, નિદ્રાવશ ઘેરે સસાર ને,
 રવિતનયાની તીરે આવિયા, વસુદેવે પ્રેમે ઉતાર્યા પાર ને. પ્ર.
 અદ્ર આવી અજવાણુ કર્યું, ઈંદ્રે કીધી અમૃતધાર ને,
 માયાએ આવીને એથો કર્યો, તે દિન ખાવન ને વરસ અગિયારને.
 ગોવિંદ ગોકુળમા પધારિયા, આવ્યા નંદજીને ઘેર ને,
 જશોદાજીની સજ્જએ સુખ્યા શામળો, તેની કોઈ ના પ્રીછે પેર ને.
 સુત મુકીને લીધી સુતા, ત્યા વેગે ચાલ્યા વસુદેવ ને,

આત્મા તેમ પાછે પગલે ગયા, મધુપુર જઈ પહોંચ્યા તત્ત્વેવને
 જે જ્યમ હતું તે ત્યમ થઈ રહ્યું, એટલે પ્રગટયો પ્રાત કાળ જો;
 જ્યારે રોવા લાગી બાળકી, ત્યારે જગ્યા સહુ રખવાળ જો પ્ર.
 ચૂપે બાણુ કર્યું જઈ કસને, જેને જીવ્યાનુ છે મન જો,
 ઉડીને આંચો ત્યા ઉતાવળો, કન્યા દીકી રૂપ રતન જો. પ્ર.
 કુલાહલ કરે ત્યા દેવકી, હવે રહેવા દે એટલું બાળ જો,
 જોરે ઝૂટી લીધી હાથથી, પટકી શલ્યા ઉપર તત્કાળ જો પ્ર.
 દેવી ઉડી આકાશમા, ગગને જઈને બોલી જો,
 મુજને શુ મારેછે મુરખા, તારો વેરી પ્રજામા બાણુજો પ્ર.
 કસે કરવા માડી શોચના, હૃદયે લાગ્યું દુ ખ અથાગ જો,
 મોકુળમા ગોવિંદે લીલા કરી, ઉછર્યા નહરાયને ઘેર જો પ્ર.
 પુત્ર વધાઈ આપે નહને, હીરા હેમ વસ્ત્ર શણુગાર જો,
 ઘેર ઘેરથી આવે સહુ ગોપિકા, પ્રગટયો હૃદયે પ્રેમ અપાર જો.
 ચતુરા ચોક પૂરાવે મોતીએ, નવરગ તોરણુ બાધ્યા દ્વાર જો,
 કેસર કુકુમ છંડા દેવરાવિયા, મગલ ગાન કરે પ્રજાની નાર જો.
 દધિ કાઢવ કીધો નદ આંગણે, નાચે ગોવાળ કરે રસ રગ જો,
 શોભા સામર સુદર શામળો, અગોઅગ વાધ્યો કેટિ રગ જો.
 સુવર્ણ પુલે પ્રજા પુલી રહ્યો, ઘેર ઘેર આનંદ ગીત વધાઈ જો,
 જ્યા ત્યા ધન ધરતીમા ઉમટે, લોભી રતન મણિમય છાઈ જો.
 ગગા આંચે તીરથ પ્રજામા વસ્યા, શકર આદે સર્વે દેવ જો,
 આવી અચળ વસ્યા ત્યા ઈંદ્ર, કરવા નિજ પતીની સેવ જો પ્ર.
 બાળચરિત્ર કરે બહુ રીતશુ, નિત્ય નિત્ય નૌતમ નદકિશોર જો;
 સુના ધામ જોઈ હરિ સંચરે, નામ ધરાવ્યુ માખણચોર જો. પ્ર.
 કસે મોકલી માસીપૂતના, લીધુ લક્ષ્મી જેવુ રૂપ જો,
 એર હળાહળ સ્તન પર ચોપડી, હણુતી બાળકચંદ્ર અનુપજો
 જોતી આવી જશોદાને આગણે, કહે દેખીએ તમારો બાળજો,
 જશોદા ગૃહે કારજ કરતા હતા, પારણે પોઢયા લાલગોપાળ જો.
 લઈ ધરાવવા લાગી લાલને, ધાવતા શોધી લીધા પ્રાણુ જો,
 પાડી ચીસ પડી પૃથિવ વિષે, એણીપેર નિચે કીધી નાથ જો.
 રહી લુણુ ઉતારે જશોમતિ, આ તે આ જો શુ કહેવાય જો;
 હણુ એને હીંકતા આવડતું નથી, પડે ગડે ને ઉલો થાય જો.
 લાખ એજલા લાવે લોકના, ફોડે ઢોળે મહીના માટ જો,

યમલા અર્જુન સુત કુબેરના, ઉધરી ગયા સ્વર્ગની વાટ ને. પ્ર.
 જશોદા મોતીહાર પરોવતા હતાં, લીધાં મુષ્ટિ ભરી મોસાર ને;
 મોતીકેરા ઉછેર્યા ઝાડવા, વ્રજ ભુવતીને શણગાર ને. પ્રદ્વાએ
 અઘ બક ધેનુકે વચ્છાસુર આવીયા, શખતુડ કેશિ વૃષભાસને;
 હરિએ રાખ્યા રઝળતા તેહને, આપ્યો આપ ચરણનો નિવાસને
 જળ જમુનાથી કાળીનાગ કાઢીઓ, નાથે નિર્મળ કીધુ નીરને;
 ભુવતી જળ જમુનામા ઝીલતા, કદમે ચઢીને ચોર્યા ચીર ને.
 સો પ્રણામ સુરજને કગવ્યા, દોષ નિવાર્યો સ્યામશરીર ને,
 વરૂણને ઘેરથી નદને છોડાવિયા, વૈકુઠ વશિષ્ઠુ જમુના તીર ને.
 ઈંદ્ર કોપ કર્યો વ્રજ ઉપરે, ત્યારે ધરિયો ગોવર્દન ને,
 હાથે છાયો છબલાજીએ કરી, બચાવ્યા વ્રજના જન ને. પ્ર.
 રમિયે રગે રાસ રમાડિયો, વેણુ વગાડી તેડયા વન ને,
 તારૂણીકેરા તાપ નિવારીઓ, સુખડુ આપ્યું બુગજીવન ને
 વ્રજની લીલા કોણુ શકે વર્ણવી, નામ લે કોટિ શારદા શેષને,
 નિગમ નિરતર જેને ગાયછે, તેનો પાર ન પામે લેશ ને પ્ર.
 એટલે નારદ મુનિ આવિયા, પ્રભુને કહી શકે તે વાત ને,
 હાવે કાળ કરવા છે ધણુ, હજુ કેમ બેગી રહ્યાછો નાથ ને.
 પાપી પરિચટને ઉધારવો, કરવું માળીનું કલ્યાણુ ને,
 કુબળ ડેર ચદન લેવુછે, લવા પાપી કસના પ્રાણુ ને. પ્ર
 વસુદેવ દેવકીના બધન છોડાવવા, વિદ્યા ભણવી સદિપદાર ને,
 ભેરે જરાસઘને જીતવો, કરવી કાળયવનની પેર ને પ્ર.
 દરિયામા રચવી ઠારકા, શોભે સકળ શિરોમણિ સાર ને,
 સોળ સહસ્ર શત આઠને પરણવી, કરવોછે પાડવનો પોખારને.
 એટલુ કહીને નારદજી ઉઠયા, પોહોવ્યા પ્રદ્વાલોક નીરધાર ને;
 કસે અક્ર મોકલ્યા તેડવા, તે તો આવ્યા નંદને દારને પ્ર
 કસે તમ સુત મહિત તેડાવિયા લીધુ ધનુષજગતુ નામ ને;
 પછે કાય ગમતુ ગોવિદનું થશે, કસને મળવાનું છે કામ ને.
 નદની આઘે ગોપ ગોવાળા, રથમા બેઠા કેશવ રામ ને,
 રથ ઝાલીને રાધાજી રહ્યાં, નહિ બવા દેગે સુદરશામ ને. પ્ર
 વીટી વળી સર્વે સુદરી, જેને સાચો અધિક સ્નેહ ને,
 પ્રાણુ અમારા સાથે ચાલશે, અમને મળે કયા સંદેહ ને. પ્ર.
 પ્રેમે ગોષ્ટિ કરી સહુને સમબળ્યાં, આલ્યા કઠણુ કરીને મનને

અકૂર જમુનામા ના'વા ગયા, જળમાં દીકા જુગલવન જે. ધ્ર
 પ્રથમ પરિચટની પૂજા લીધી, સર્વે શબ્દગાર્યા ગોવાળ જે,
 મારગે માળીએ પુષ્પ ચઢાવિયા, સુકિત આપી દીનદયાળ જે.
 કુબલકેરે ચદન લીધુ છે, કીધુ કમળા જેવુ રૂપ જે,
 ધનુષ ભાગતા યોદ્ધા બહુ હણ્યા, ત્યારે લે પામ્યોએ ભૂપ જે.
 કુજર કુવલયાપીઠ પછાડીઓ, માર્યા આણુર સુષ્ટિક મહુ જે,
 આવી રાજસભામા ઊભા રહ્યા, પટકયો કસ કેશ ધ્રહી શલ્યજે
 માન તાતના બધન છોડાવિયા, જઈને પ્રેમે લાગ્યા પાય જે,
 પુરવાશી પાવન સર્વે કર્યા, ઘેર ઘેર આનંદ ઓરઘવ થાય જે
 લાકિક વિષા ભણ્યા નદિપની, આણી આપ્યો તત્કાળ બાળજે.
 જેરે જરાનધને જીતીઓ, કીધો કાળયવનનો કાળ જે ધ્ર
 દરિયા તીરે વાસી દ્વારકા, પરણ્યા સોળ સહસ્ર શત આઠ જે,
 પ્રેમે પાર્થનો રથ હાકિયે, ડાટ્યો મહાભારતનો ઠાઠ જે ધ્ર
 એણીપેરે લોભી ભાર ઉતારીઓ, લીલા કીધી અનત અપારજે,
 પ્રીતમ સરખા પતીત ઉદ્ધારિયા, એવા અશરણાશરણ મોઝાર જે.
 મહિમા મોટો શ્રીબલનરાયનો સઘેસરમા સદા વાસ જે,
 ગરબો ગાય સાબળશે ને શીખરો, તે ગ્રાણી પામે વક્રુઠવાસ જે ધ્ર
 પદ રાગ ચાખખાનો

ભજન કેમ કરતો નથી પાણુરે, સીતારામ કેમ થાશે રાજુ ટેક.
 મહાદુ બ લોગનીને માયા મેળવી, તેને જીધો એકો દાટી,
 ખાધુ નહી ખવરાંચં નહી, પછે બતા કુટે છાતી, ભજન.
 વિષય લોગવતા વશ વાધ્યો ને સુને ત્રુઠ્યા નાજી,
 મમતાની ઘાણીએ ફેરા ફેરે, પછે તૃષ્ણા થઈ તાજી ભજન.
 સોનુ પેલેરીને શોભા દેખાડે ને માળાથી મરે લાજી,
 ભકિતવિના ભુઠા હાલ તમારા એમ કહી ગયા પડીત કાજી ભ
 માયાની ટીપણે લાદ્ય લાગી, તેને શુરે એકો ચાટી,
 કહે પ્રીતમ ભાઈ હરીબલ્યા વિના અતે સૌ ધૂળ માટીરે ભ.

પદ રાગ ગરબી.

હરિ ભજ્યો તો આવે સુખની લેહર જે,
 આ દુર્લભ મનુષ્યા દેહનો લહાવો લીજ્યો. ટેક.
 કયા થકી આન્યો ને જીવ તારે કયા જપુ;

યોદ્ધ વિચારી જો ઠરવાનો કામ જો,
 આ જુઠા જગત સાથે જમડો નવ કીજીએ,
 અંતે સાચો બેલી સીતારામ જો.   આ દુર્લભ.
 આ મનુષ્યા દેહ પામ્યો રે મોંઘા મુલની,
 કોટી જન્મના પુણ્ય તણો નહીં પાર જો,
 આ શીશને સાટે રે માગી નહીં મળે,
 એક ઘડી તો લાખેણી વહી જાય જ   આ દુર્લભ.
 આ વ્રજવાસી ગોપીએ લહાવો લૂટીએ,
 મૂકી દીધી કાઈ માતપિતા કુળ લાજ જો,
 સાચુ તે સગપણુ રે શામળીયા તણુ,
 સરીયા સરીયા એ વનીતાનાં કાજ જો.   આ દુર્લભ.
 આ તન મન ધન જોખન રે રગ પતંગનો,
 આ જોને જોતામાં વણસી જાય જો,
 અંતરમા એળખી લે આતમરામને,
 કહે પ્રીતમ તારૂં આવાગમન મટી જાય જો.   આ દુર્લભ

પદ રામ ઝરખી

રસ અગમ અપાર, સુરનર પાર ન પામે મન વાણી વડે,
 મારા વાલાજી, જોગેશ્વર જોતા તે કોઈને નહીં જડે   ટેક
 રસ પ્રેમી જન હોય તે પામે, જેમ જળ આવે નીચે ઠામે,
 આ જગત ચઢ્યું છે અવળે વામે,   રસ અગમ
 રસ દેવકીને ઉદરે ઉદય થયો, રસ રેલ્યો તે ગોકુળમા ગયો,
 રસ વ્રજમા જયજયકાર થયો,   રસ અગમ.
 રસ વ્યાસજીના કુવરે આજ્યો, રસ ઉત્તરાસુત પરિક્ષીતે દાજ્યો,
 રસ બ્રહ્મસુતાએ ઉરપર રાજ્યો,   રસ અગમ.
 રસ પ્રલહાદે પ્રેમે પીધો, રસ પીને ધ્રુવ અવિચળ કીધો,
 રસ વ્રજ વનિતાએ વેહેચી લીધો,   રસ અગમ.
 રસ પીને મીરા મુક્ત થઈ, રસ પીધો ગૌતમની નારી,
 રસ કર્મસંજોગે કુળજ પામી,   રસ અગમ.
 રસ નરસિંહમેહેતે નિશ્ચે લીધો, રસ કમળાને કાળે ક્રીધો,
 જનમ્સુતાએ પાધને પીધો,   રસ અગમ
 રસ જયદેવ શુકદેવે જાણ્યો, રસ પદ્માવતીએ પરમાણ્યો,

રસ દુપદ્મતાએ સભામા આણ્યો,   રસ અગમ.
 રસ અજર અમર રહે એવો છે,   રસ માનવીઓને મેવો છે;
 રસ સૌને પીવા જેવો છે,   રસ અગમ.
 રસ પીને પીધાને ટાણે, પ'ળી નહિ મળે ખરચે નાણે,
 રસ હુરીજન હોય તે શુ બાણે,   રસ અગમ.
 રસ રસીયા રસ રાખો બારી,   રસ પીને રસના અધિકારી;
 પ્રીતમના સ્વામીની પ્રીત ન્યારી,   રસ અગમ.

પદ રામ કંટ્યાણુ

આનંદ મગળ કરૂ આરતી, હરી ગુરૂ સતની સેવ',
 પ્રેમ ધરી મદીર પરાણુ, સુદર સુખડાં લેવા,   આનંદ.
 રત્ન કુલવત વાબા ભીતર, આનંદરૂપી એવા,
 ત્રીભુવન તારણુ ભકત ઉદ્ધારણુ, મહુરત અકળ અમેવા, આ.
 તીર્થ સહુ સાધુને ચરણે, ગંગા જીમના રેવા,
 કહે પ્રીતમ ઓળખ્યો અણસારો, હરી હરીજન જેવા આ.

નરભેરામ

રાગ પરજીયો

રામ રામરે ગયા જીવને રડતા નથી,
 રડે સ્વારચ સૌ કોઈરે, આપ આપણુ સરવે રડે,
 વળી કાઈ લોકાચારરે,   ગયા જીવને રડતા નથી. ૧
 રામ રામરે જીવ ગયે સૌ સુનુ થયુ,
 કાયા નગર સુનકારરે, દશે દરવાજા બંધ રહ્યા,
 તુટ્યા શ્વાસના તારરે   ગયા જીવને. ૨
 રામ રામરે તારૂણી કેવુ કહીને રૂવે,
 છુટા મેલીને કંશરે, ગયુ માણીગર મ'હરૂં,
 ન બાણી બાળે વેશરે,   ગયા જીવને ૩
 રામ રામરે સાસરીવાળા કેવુ કહી રડે, પુત્રી સુખ બહુ પેરરે,
 હવે તે એને શુ કરે, એણે પરણી કર્યો કેરરે,   ગયા. ૪
 રામ રામરે માતા પીતા કેવું કહી રડે, પાળત ઘરડપણુ મારૂં રે,
 પુત્રી ભગની કેવુ કહી રડે, સાસરવાસાને સારૂં રે. ગયા. ૫
 રામ રામરે ઓથને ઓલે રૂવે બ ધવો,

ભુજસે લાડ લગાવીરે, રણુમા મેલ્યો મને એકલો,
 તમને ઘટે નહીં લાઈરે, ગયા જીવને રડતા નથી ૬
 રામ રામરે માત પિતાને પુત્ર રડે,
 હવે આરો નથી એકરે, દીવસ પાણી થશે શા વડે,
 નથી દામ રતી રેખરે, ગયા જીવને રડતા નથી. ૭
 રામ રામરે જમશે કે સહેશે ભૂખને, ખાશે જમને મારરે,
 તેમાત્ર કોઈ કહેતુ નથી, એતો જુઠો પોકારરે ગયા ૮
 રામ રામરે અતે તે કોઈ કોતુ નહીં, તુતો તારૂં વિચારરે,
 ભગ નરભા ગુરૂ ચરણુથી, નહીતો પડશે પેન્જરરે,
 ગયા જીવને તો રડતા નથી. ૯

આશારામ

પદ રાગ પરજીઓ

બાળાપણુ રમતા ગયુ રે, બેબન નાગીની માય,
 આંચો છુદાપો ધાઈને, મૂરખ લલો નહી કાય
 બેદા માણીગર બધવા ટેક
 કનક કડા ને વેઠ વી ટીઓ રે, મોટી મોતન માળ,
 સ્વજન કુટુંબ માત તાતને, રોતા મેલ્યા છે બાળ બેદા.
 રાણી રૂવે રગ મોહોલમા રે, દાસી રૂવે દરબાર,
 પોપટ રૂવે પાનરે, થયુ ઘો- અધાર બેદા
 ચોરા કચેરીઓ સુની પડી રે, સુની સેજ તળાઈ,
 સુના ઝરખા ને બળીયા કોણુ માણુશે લાઈ બેદા.
 હાથી ગુર હાટ શેરીએ રે, ઘોડા ગુરે ઘોડાર,
 ઘોરી ગુરે રથ બેતર્યા, ગુલે મોહોલામા નાર બેદા
 નથી મોકલી મામા તણી રે, નથી કાઠાતુ ધામ,
 સણુમા પડયા તમે એકલા, ગાઠે બાંધ્યો નહી દામ બેદા.
 કર્મ ધ્યાં બહુ ભારતના રે, થયા જીવ સ ગાત,
 અસીપત્ર પથે પળ્યો, પછે રોમ રોમ ઘાત બેદા
 સર્વેના હાલજ એહછે રે, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાનાળ,
 આશારામ ભજે રામને, શીરપર તાકે છે કાળ બેદા

પ્રીતમકૃત ગુરૂ મહિમા.

સાખી. પ્રથમ નમું ગુરૂદેવને, જેણે આખું જ્ઞાન,
જ્ઞાને ગોવિંદ ઓળખ્યા, ટાંચુ દેહાભિમાન ૧
તત્ત્વ સાર ત્રિલોકમા, ગુરૂ ગોવિંદજ રૂપ,
આદ્ય અત્ય મધ્ય એહ છે, હરિ ગુરૂ સત સ્વરૂપ ૨
મોતીદામ છ દ

હરિ ગુરૂ સત સદા પદ સેવુ, જેનુ નિય નામ નિર નર લેવું
ગુરૂ ગોવિંદ એક રૂપ જાણુ, રખે ભિન્ન જ્ઞાન રૂદેમા આણુ. ૧
ગુરૂ ગોવિંદ થકી છે અધિક, જેની પરમાત્મ કારણુ શીખ,
ગોવિંદના સરળ્યા પડ્યા જીવજાળ, ગુરૂ તેની મુકતી કરે તતકાળ.
એવા ગુરૂ પુરણુ પ્રેમ દયાળ, પોતાનો જાણીને કરે પ્રતિપાળ,
ગુરૂ તણુ જ્ઞાન ગ્રહ્યુ શુકદેવ, સ સાર સમુદ્ર તર્કા તતખેવ.
મળ્યા ગુરૂ નારહને સુખરાશી, તો ટળી તતક્ષણુમાય ચોરાશિ,
ગુરૂ વિના કોઈ ન પામે પાર, જેના જશ ગાય ઉમીયાત્રિપુરાર.
વિરચી વ્યાસ વદે ગુરૂ ઇષ્ટ, ન જાણે મહિમા પ્રાણી પાપીષ્ટ;
તેને ગુરૂ દ્રોહી કૃતઘ્ની કહીએ, જેણે ગુરૂ જ્ઞાન ગ્રહ્યુ નહિ હૈએ.
ગુરૂને આપ ખરાખર જાણે, તેને જમડા વૈતરણીમા તાણે,
ગુરૂને ગાળ કાંડે તે કપુત, તેનુ મુખ ધળે ભરે જમહૂન
ગુરૂની સેવામા ચૂક પડાવે, તેને હૃદયકતી ધારે ચઢાવે
ગુરૂની નિદા સૂણે નિરધાર સિસુ ગાળી રેડે શ્રવણુ મોઝર
ગુરૂને ચરણે નમાવે ન શિશ, તેને શત્રુ રૂપે જાણે બુગદીશ;
ગુરૂની સેવે જે પગ ધારે, તેને ત્રિલોકમા કોણુ ઉગારે
ગુરૂ મરજદ ન રાખે કોય, તેનો નર રણુમા રાક્ષસ હોય,
ગુરૂ વિના ચાકટ જેવો સાપ, તેનુ મુખ દીઠે ચઢે બહુ પાપ.
ગુરૂ વિના નુગરો ફરે જન જેહ, મુઆ પછાં ઢોર અવતરે તેહક
એવુ ગુરૂ ગિતામા કહે શિવરાન, જેને વેદ શાસ્ત્ર નિરતર માય.
ગુરૂ બ્રહ્મ કેવળ જ્ઞાન સ્વરૂપ, જેને રૂદે આતમ તત્ત્વ અનૂપ;
છે તત્ત્વમસિમા અખ ડ આનંદ, ત્રિગુણાતિત ટાળે ભવકૂદ.
એવા ગુરૂ પ્રેમે કરી જે પૂજે, તેના ઘટમાહી ત્રિલોવન સૂઝે;
ગુરૂનુ પ્રેમે ચરણોદક પીધું, તેણે ત્રિલોકનુ તીરથ કીધું
પામે પ્રસાદ ગુરૂનો પ્રીતે, જાણે તેણે જશ કર્યાં લક્ષ નિત્યે;

ગુરૂને પ્રેમે સતોષ પમાડયા, જાણે તેણે ચૌદ લોક જમાડયા.
 ગુરૂને પ્રક્રમા કરી લાગે પાય, તેને સહુ સાધન સહેજે થાય,
 એવા ગુરૂ જાણીને આવ્યો શરણ, નિવારે નાથ જનમને મરણ.
 ધરી ધરી દેહ પામ્યો મહાદુઃખ, હવે હરી આપો અવિચળ સુખ,
 પીડયો પાર વિના મહારાજ, હવે હરી બાહ્ય પ્રદ્યાની લાજ,
 જોશો અપરાધ અમારા ઇશિ, ત્યારે કોઈ કાળે હું કેમ તરીશ,
 જ્યારે નિજ માતા બાળકને મારે, ત્યારે તેને ખીજુ તે કોણ ઉગારે.
 અભય પદ બિરદ તમારૂં હોય, આવે શરણે તેને હણે નહીં કોય,
 તમો ગુણ ગાયે જો કર્મ નનાસે, ત્યારે કોણ ચરણ તમારા ઉપાસે.
 રવિને ઉગે રહે અંધકાર, ત્યારે તેને શીદ ઇચ્છે સક્ષાર,
 અમૃતને પીધે જો રોગ ન જાય, ત્યારે શો અમૃતનો મહિમાય-
 સુરતરૂં સેવે ન ભાગે ભુખ, ત્યારે તેને કોણ કહે શુર વૃક્ષ,
 તીરથને નહાયે ન જાયે પાપ, ત્યારે શો તીરથનો પરતાપ,
 પારસને પરસે ન હોયે હેમ, ત્યારે પારસ કહીએ કેમ,
 સિંહને શરણે બાબુક ખાય, ત્યારે સિંહ શરણે ગયે શુ થાય.
 રામનામ લીધે દમ્ભે અજ્ઞાન, ત્યારે કોણ કહેશે ભલા ભગવાન,
 કામકોષ લોભ લુટે જ્યારે ચોર, ત્યારે શુ નાથ તમારૂં જોર.
 ઘણીમા જ્યારે મળે નહિ ઢગ, તેની ત્રિયા ફરે ઉઘાડે અગઃ
 પતિવ્રતા નાગી પતીને લાજ, જુઓ મનમાહી તમે મહારાજ.
 પીડા પામે દાસ પ્રભુને ખોટ, અમોપન કાળ ચલાવે ચોટ,
 પ્રભુનુ ભજન કરે તે પીડાય, તેનો તમને ખટ્ટો છે જહુરાય
 આપો નિજ ભજિતસ ગ ઉમરાવ, રૂદે ખેડુ ઉજડ ફેર વસાવ;
 એસારોને એરમે નામ તમારૂં, તેણે કરી કારજ થાય અમારૂં.
 ત્યારે ફરી નગર લુટે કોય, જ્યારે રખવાળું હરીનુ હોય,
 આવી પ્રભુ કરો રૂદેમાં વાસ, ત્યારે સહુ થાય અવિદ્યા નાશ.
 વરતાવોને એક તમારી આણ, ઉઘાડોને રામ રતનની ખાણ,
 દીનપણ દુર કરોને જહુનાથ, હવે હરિ હેતે કરી જલો હાથ.
 ખોલાવી પાસ એસારો ખાપ, પમાડો શીદ હવે પરિતાપ,
 ભમાવો શીદ હવે ભગવાન, દયા કરી દીજે અભયપદ દાન.
 નાઈ નહિ છુગે ત્રિભુવનનાથ, ન મૂકુ સ્યામ તમારો સાથ,
 વેશે શ્રેષ્ઠ બિદુ બરાબર હોય, તમારો સંગ ન મૂકુ તોય.
 માયાને વારો તમો રામરાય, નથી મુજને જંપવા દેતી જરાયઃ

કરે છે સાંધા વાંધા બહુ જોર, એવું એવું કરશું કામ કઠોર.
હરિ શુદ્ધ સંતમાં અંતર પાડે, જીવને લાલમ લોભ દેખાડે.
એને કોઈ જાતે મહા શુભવીર, હશે નહિ ધર્મ ધુરંધર ધીર.
સાગર સાત તે અજલી નીર, ગોપદ ભૂમી ગગન સમીર
શુન્યમા પૂરણ દેખે સોય, મૃત્યુ તેને અમૃતનુ કૃણ હેય
જાણો કાઈ માગશે મારી પાસ, એવું રખે રાખતા શ્રી અવિનાશ.
રિદ્ધિસિદ્ધિ મારે ન જોઈએ મુક્તિ, ન માણ જોગ સિદ્ધિની જુક્તિ,
ન માણ એક છત્ર રામ રાજ, ઈંદ્રતણા આસનનુ શુ કાજ;
ઈચ્છુ નહિ અજપદને કૈલાશ, ન માણ ગૌકોકે વૈકુઠ વાસ.
પદ રજ એક ચઢાવુ શીશ, તમારી મહેર માયાને અધીશ;
ઈચ્છુ નહી અન્ય પદાવથ કાઈ, ગખોનિજ ચરણકમળની છાય
માણ પ્રેમ ભક્તિ સત્યસત્ર, માણ જશ ગાવા લીલા અવતાર;
નડે નહિ કોઈ મને સસાર, રહું નિજ નામ તણે આપાર.
સાખી

સત્ય નામ પ્રભુ તમ તણુ, સત્ય સત પુરૂષ વિચાર,
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ લાવશુ દીગે નિત્ય દેહાર
ગાય શીખે ને સાભળે, ધરે નિરંતર ધ્યાન,
કહે પ્રીતમ નર નારમા, નહિ કો તેજ સમાન

ભગવત્ ચરિત્ર

સાખી

સરસ્વતિ ગણપતિ શ્રીપતિ, શુદ્ધ ગોવિંદ સમાન,
જોડી પ્રાણુ પ્રેમે સ્તવુ, ધરૂ નિરંતર ધ્યાન
શોક સમન ધનુષ ધરન, લોવન ચતુરદસ ભુપ,
સુખસાગર સમર્થ હરી, રહો રૂઢિયામા રૂપ
મોતીદામ છદ

નમો શુદ્ધેવ દયાનિધી સ્વામી, સદા જીવ ઈશ્વર અતરબંધી,
પ્રભુ પુરૂષોત્તમ પ્રાણુ આધાર, જેને વશ વર્તે સૌ સસાર.
એવા અવિનાશ અનંત અપાર, ધરે ભક્ત લાવે હરી અવતાર.
વિશ્વલક્ષ્મી નામ સનાતન બ્રહ્મ, ધરે નર દેહ કરે શુભ કર્મ.
લીલા વિષ્ણે રૂપ રસિક રસાળ, ભક્ત પ્રતિપાળ ગોવિંદ ગોપાળ.

કરી મજ ગોકુળ લીલા લહેર, પ્રેમે કર્યું પ્રગટ નંદને ચેર-
જસોદા છવણ બાણ સુબાણ, જેનું મુખ દીઠે કોટી કલ્યાણ.
ચોટે પ્રભુ પારણે પુરણાનંદ, મનોહર સુરત બાળમુકંદ.
રમે ઈચ્છાયે આનંદ કંદ, વહાલા મજ ઈશ મદાવનચંદ;
જેના રોમકુપ વિષે બ્રહ્માડ, એવા હરિ આનંદરૂપ અખડ.
જેના હસ્ત ઇંદુને પાય ઉપેંદ્ર, જેનું મુખ પાવક ઉદર સમુદ્ર.
જેના નેત્ર ઠામ રહે રવિચંદ્ર, જેનું નિત્યે ધ્યાન ધરે સુનીંદ્ર;
વાણી વિષે વેદ માયાની જહાસ, જેણે આ કીધું સૌ જકત પ્રકાશ.
જેનું રૂપ કોણે કહ્યું નવ બંધ, પ્રહી વચ્છ પૂછ હરિ ઉભા થાય.
જેના લક્ષ્મીજી તળાસે પાય, આહીરડાને આગણે ઉડીને ધાય,
જેને પામવાને ભેગી ભેગ સાધે, તેને નદરાણી અનુખળ બાધે,
કરે બાળ કેલી કર્મળ દળ નેન, રહે સનકાદિક સદા પહલીન,
જપ તપ જસમા તેડયો ન ભાએ, બીબા કોટિ ઉપાય કરે તો
શુ થાયે

ગળે હિમાળે કરે વ્રતદાન, ફરે નવખડ ધરે બહુ ધ્યાન
વસે વનમાહે કસે બહુ તન, પામે નહિ સ્વપ્ન વિષે દર્શન
એવું શુદ્ધ પ્રેમ તાજુ પણ સાચ, તેને મજનારી નચાવે નાચ.
ગોપીનું ગોરસ ચોરો ખાય, ધરે કચક કણ નેપુર પાય
વિરાજે બાળ વિભુષણ અગ, શોભા ભેઈ લાગે કોટી અનગ.
ધરે મોર પીછ શુભ વનમાળ, શશી મુખ સુદર નેણુ વિશાળ.
બળકે કુડળ લાલ કળેળ, અગો અગ આનંદ ઝાક ઝંકોલ.
ઝગે ઝીણી ઝુલડી લાખડીલાલ, વગાડી વેણુ વધારે વાલ
નેહે નિરખતા રહે મન મોહી, ઉતારે લુણુ માતા મુખ ભેઈ.
વહાલો વૈકુંઠનો વાસી જેહ, જસોદા લાડ લડાવે નેહ,
વિરચી શકર સાહાગ ચહાય, ગોવાળાને સગે ચારે ગાય.
હતા જે દાનવદુષ્ટ અધાર, તેઓ સૌનો કર્યો સેહેને સહાર,
પ્રથમ પુતનાના ગોરયા પ્રાણ, સકટાશુર તેમ ત્રણાવર્ત બાણ.
અઘ બગ ઘેનુ કેસી કશ આપી તેને મુક્તિ બાણી નિબંધશ
દાવાનળ પીધા પ્રભુ એવર, કળીનાગનાથીને કહાઠયો બહાર.
ધર્યો ગોવરધન શ્રીભગવાન, ઉનાર્યું ઇંદ્ર તણુ અભિમાન,
રૂડુ રવિનાગીય કેર તીર, કરે નિત્ય કીડા રયામ શરિર,
અશીળટ કુલન કુજ કુટીર, બાલે હસ મોર કોકિલા કીર.

પ્રુથ્વિ વન અબ્જ અક અનન, વસે જહાં બારે માસ વસતંક
 તાલતમાલ કમોદને કામ, માંડી સ્વપ્નપૈયા મહાવન ગામ.
 કોકીલા કદલી વાલીકા વન, શુભ સંકેત મધુવન ધન,
 સોહાગી કુલ્યા બારે વન, જોધને ધીરજ મુકે મન
 મનોહર મગર રગસોરગ, સભ્યું મૈન્યબલ્લે આપ અનગ
 આળ્યો અનિ ઉત્તમ આસોમાસ, વદ્રાવન કીધો રસ વિલાસ
 વગાડી વેણુ તેડી વજનાગ, મોહની માયા નાંખી સસાર
 મોઘા ચતુરાનન શકરશેષ, મોહ્યા જળપવન ન કરે પ્રવેશ,
 મોહ્યા મહી મેરૂ દશે દિગપાળ, મોહ્યા સ્વર્ગ મૃત્યુ સાતે પાનાળ.
 મોહ્યા દુમવેલ ન હાલે પાન, મોહ્યા મુની છુટી સમાધી ધાન
 મોહ્યા મૃગમીન પશુ પખી પ્રાણુ, મોહ્યા સચરાચર બાણુ અબાણુ-
 એવી વેણુ સાલળી જ્યારે કાન, સુહરી સર્વે થઈ સાવધાન,
 તણુ ધન ધામ પરિપરિવાર, અવળા અગે સણુ શણુગાર
 કોઈએ પગ નેપુર પરંચો કાન, કોઈએ આણુ આખડી એક નિદાન,
 કોયે કરી અડધી આડલેલાટ, કોએ કઠકકણુ હાથે હાર.
 કોએ એઠયો ચરણીઓ પેર્યુ ચીર, કોઈ બુલી લામનિ શુધ્ધ શરીર;
 કોએ બાધ્યા બાળક વછવરાસે, કો દુલે ગાય દોણી નહિ પાસે
 ઉઠી ધાઈ જે જમ તે તેમ નાર, વંદ્રાવન આવી હાર કતાર
 નેહે નિરચ્યા નાથ નમાળ્યું શીશ, જોવા મન બે ય્યા શ્રી જુગદીસ,
 પતિવ્રતા ધર્મ તમે તજ્યા નાર, રાત્રી કેમ આળ્યા વનમોઝાર
 બાળા સૌ બોલ્યા વચન વિચારી, સાલળો સ્વામી અરજ અમારી
 સર્વે ધર્મ તણુ બળ એહ, ધગળ્યો નાથ તમ સાથે નેહ,
 સાચો મનસ્વામી અમારો એહ, તણુશુ નિત્રે અમારો દેહ
 દીકું મન સાચુ સુહરી કેરૂ, હરિવર કીડ હેત ઘણુરૂ
 રમવા રાસ રચ્યો રણુછોડ, પુરવા કામની કેરા કોડ,
 ગોપી ગોવિંદની બાધી બેલ, કુલ્યા બાણુ અપક વીટા વેલ
 મરકટ હાટક હીરાના હાર. એવી ગૌર શ્યામની શોભા સાર.
 નવ ધન દામની જ્યોત અગાર, ટળ્યો ત્રિલોકતણુ અધકાર
 સોનાના સરોજે પુક્યુ વન સાર, મધ્યે તે મધુકર નંદકુમાર.
 બિંબ પ્રતિબિંબ વિનોદ વિહાર, અગોઅગ આનંદરગ ઉદાર
 આલીંગન અમૃત ચુબનપાન, કરે મહા ભાવ અનેક વિધાન;
 સમ સ્વર તાલ બર્સેના બત્રીસ, વાજે વાણંત કરોડ છત્રીસ.

નૌતમ નાદ ઉઠે નવ રંગ, તણ મયે કામ થયો અતિ ભય;
 અલૌકિક લીલા લહેર તરંગ, ભરી બ્રહ્માડ રહ્યુ રસ ભંગ.
 એવો જુગ મહાજ હરી અવતાર, અનેક પતિત ઉતર્યા પાર,
 અખડ વદ્રાવન રંગ વિલાસ, અખડ ગોપીજન પ્રેમ પ્રકાશ
 અખડ બશીખટ કુલન કુંજ, અખડ જીમના ત્રઠ આનદપૂજ.
 અખડ વ્રજ ગોકુળ ગોવરધન, અખડ રાધાકૃષ્ણ રૂપ રતન
 અખડ પ્રીતમ પ્રેમે શુભુ ગાય, અખડ હરિ ભક્તિ જીવોજીવ અહાય.
 હરિ શુરૂ સત કૃપાએ કરીને, લીલા રસ ગાયે ઉચ્છાહ ધરીને
 સસારનો તાપ લગાર ન લાગે, જોડી પ્રાણ પ્રીતમ એટલુ માગે.
 પ્રભુપદ પ્રેમે સાધુનો સગ, આપો મને એહ સદા શ્રી રગ

ભક્ત નામાવળી.

જે શુરૂદેવ દયાનિધી સ્વામી, સકળ લોકકો અતરંગમી,
 ભકત લાઈજી સદશુરૂ દેવા, તનમન લાપક ડરેનીજ એવા,
 ભકત અનેક ભયે હે આગે, જોકે નામ લીએ અધ લાગે,
 સોળ પાર્શ્વત સેવક સાચે, શ્રીપત સગ તદા વગ ગચે
 કમળા ગરૂડ પવનસુતદાસા, હરીકે ચરણ કમળકી આશા,
 સનકાદિક નારદ શિવ બ્રહ્મા, શારદ શેશ લહે હરિ મહિમા
 ગણપતિ સુરપતિ સુરજ અદા, અગમ નિગમ સમરે ગોવિદા,
 નિર સમિર લોમ્ય આકાશ, અગ્નિ આદિ સકળ હરિદાસા
 વ્યાસ વાલ્મીક શુકે પારાશર, સનક જનક જદુ નવ જોગેશ્વર,
 અમરિષ પ્રહ્લેલાદ વિભિષ્ન, સવરી ગિધ અગત સુનિક્ષણ
 ગયદ મયદ અગદ નળ નીલા, જાણુવાન સુગ્રીવ શુસિતા,
 નદ આદ વ્રજભકત સમાજ, મોરધ્વજ તામ્રધ્વજ રાજ
 વિદુર સુદામા પાંડવ દાસા, ઉધવ અર નિકટ નીવાસા,
 અદ્રહાસ ળગી ભિષ્મ જે દેવા, રતિદેવ અલર્ક હરિસેવા
 રામાનુજ નિમાદિત આચારજ, વિષ્ણુ શામઅરૂ માધ્વાચારજ,
 કળિમા ભયે નામદેવ કબિરા, રોહીદાસ પીપામતિ ધીરા,
 રકા બકા સેના નાઈ, કેવળ કુળાના મીરાબાઈ,
 સજનો દવા દેવાકરદાસ, રસીક મોરાર અતિ પ્રેમપ્રકાશ

કૃષ્ણદાસ અજ્ઞાનદ સુરસાગર, સર કિશોર અલનરસિહનાગર-
 સુરસ્થામ પ્રેમાનદદાસા, શ્રિધર માધો પ્રેમુ વિલાસો.
 નંદદાસ અતૃપ્ત ચિતસ્વામિ, વદ્ધમ વિકૃલ અતરબમી.
 શ્રીહરિ વિસત્પા સગુનદાસા, રૂપ સનાતન કુળ નિવાસા.
 કૃષ્ણ ચૈતન નિત્યાનંદ જેહિ, પ્રેમે પુજ પ્રગટ કરિ દેહિ.
 રત્ના વિતિ કર્મેતિ કર્મા, ગણુસ દેશલ પદપા પરમા.
 મેનાવતિ સુનીતિ મદાલશારાની, જન્મી મીરાબાઈ સુખદાની
 દેવહુતિ આકૃતિ અનસોયા, અનુપાજગપત્ની જ્યતિ સતરૂપા.
 મેરૂ દેવિ અદીનિરેણુકા કૌસલ્યા, સત્વતિદેવકિન્નસોદા અહલ્યા.
 કૃતા દુપદિ મદોદરી તારા, પદ્માવતિ સૌમિત્રા બલિદારા.
 ગૌતમ ગર્ગ શતાનદ અત્રી, વામદેવ વસિષ્ઠ જ્યાબાલીમિત્રિ
 યાજ્ઞવલ્ક્ય ભારદ્વાજ ભુમડિ, ઉર અત હરિ ભકિતી અખડી
 ભાગિરથ રૂકમાગઈ રાઈ, વિજ્ઞેનદ વિન્ધ સુખદાઈ,
 જસુ શામશ્રિભટ ત્રોલોચન, પ્રેમનિધિ પરિક્ષિત દુ ખમોચન.
 સુનિદેવ દેવલ સુચદા, ભરથરી ગોપીચદ બાજદા.
 અગ્રકિલ નાભા જન તુવસી, રામપ્રસાદ ભકિત હિએ હુલસી.
 ઠાકોરદાસ ભજન અનુરાગિ, નારણુદાસ પુરણુ ખડભાગી.
 બુગલદાસ ભૂત ગગા માઈ, સખી ભગવાન સદા સુખદાઈ.
 ધર્મદાસ અરૂ સાધુરામ, નદલાલ સમરે નીજનામ,
 સિતલદાસ આત્મા રામા, સેવાદાસ સદા સુખધામ,
 પ્રેમદાસ નદરામ હરિદાસા, જનમોશર મગલ પદવાસા,
 રણુછોડ ભકિત દ્વારકાદાસા, રામકૃષ્ણુ રસ પ્રેમ પ્રકાશા,
 પ્રિયાદાસ જશવત જન જ્ઞાની, અખો ગોપાલખૂત્રો બ્રહ્મધાનિ,
 નપટ નિરંજન રજગદાહુ, સુદર કાલુ કેશો અનાહુ
 અમૃતરાયે અનુભવનદા, મલુક મોરાર તુલસી ગોવિંદા,
 ખોપદેવ ભાલણુ તવેત, શામ સદાધર એકનાથ સચેત.
 વસનદાસ ધનરામ સુબના, ભકત ભવાન વ્રજનાથ કલ્યાણુક
 આનંદરામ અરૂ બાલકદાસ, રત્ન ભકત રાજે રવિદાસ
 પ્રભુરામ ગોવિંદ ભટ્ટ ઇચ્છા, તણુ અસાર સારપદ પ્રીછુક
 કુમનદાસ રામણુ રગી, કૃષ્ણુદાસ જે કૃષ્ણુ સુગધિ.
 ચાર સંપ્રદાય બાવન દ્વારા, હરિ લીલાકે બાણુનહારા,
 પ્રીતમ પ્રેમ પાઠકે અર્થે, ભકત નામાવળી ગાઈ પ્રથે.

વસુધા કાગળ સાગર સાઈ, લખે શારદા ગનપતરાઈ,
કરે વિચાર સત કલ્પ પરજતા, સંત મુજશ પાવે નહિ અંતા.
પ્રીતમ મદમતિ વરણે કૈસે, સાગર છીપે ઉલ્લેચે જૈસે.

ચેતવણી

રામ સમર તુ રામ સમર તુ, રામ સકળ ઉરવાસી છે
અતરજમી એક નીગતર, જેણે જગ પ્રકાશીત છે ૧
વેદપુરાણે મહિમા મોટો, અથ પુત્ર અવિનાશી છે,
ઈદ્રજાળનો ખેલ બનાવ્યો, અજબ તમાસો હાસી છે. ૨
આખ તણે અણુમારે નાચે, માયા જેની દામી છે,
અડકટાટ ઉમર કળ પેરે, રચના રગ વિલામી છે. ૩
એક વાર હરિ નામ ઉચ્ચારે, કોટી ગગને કાશી છે,
સઘળા તીરથ તેણે કીધા, જે જન નામ ઉપાસી છે ૪
કમળનેનતુ કીર્તન કરતા, વિશ્વ સકળ સુખરામી છે,
જેતું ધ્યાન ધરે શિવ ગીરજા, ચરણ સેવક કમલાસી છે. ૫
લજન ભરસો જેને ન મળે, તેને લખચોરાસી છે,
આર ખાણતુ ભટકણુ ભારે, આઠે પહોર ઉદાસી છે ૬
ધર્મરાયની તખલ ન ચુકે, જમની પીડા ખાસી છે,
હરી મારગથી વિમુખ થયા, તેને કાળ કર્મની ફાસી છે ૭
તણ અમૃતને ઝેર પીએ ભાઈ તેમા શી શાખાશી છે,
પ્રીતમ પ્રભુનુ લજન કરેતો, લોલા લહેર ક્ષુધા શી છે. ૮

૫૬ ચેતવણી

રામ સમર તુ રામ સમર તુ, રામ રૂનિયા મા ગખીને,
માથા ઉપર મરણુ ભમેજે, કાળ રહ્યો છે તાકીને ૧
જનમ મરણુનુ દુખ જોગવર જીવ જીવે નહિ જાખીને,
પરવત સરખા પાપ કર્યા તે, વાકુ વસમુ ભાખીને ૨
ધામધૂમ ધધામા ધાયો, સમઝયો નહિ ૫૬ સાખીને,
કર્યા કર્મ આવીને નડશે, પાપ રહ્યુ છે પાકીને ૩
સાચ્યુ તે કોઈક ખારો, પૂઝી જો મધમાખીને,
આશા તૃણા લોલ ધર્ષા, કરદે મખ નાખીને ૪
અન્યભવ આખ ઉઘાડી જોજે, મનની મહોરસ લાખીને,
આઠે પહોર રહે મતવાલો, પ્રીતમ પ્રેમ રસ આખીને. ૫

- રામ સમર તું રામ સમર તું, રામ નામ ચિત્ત ધારીને;
 ઘણા જન્મ પીડાયો પ્રાણી; પ્રભુતુ ભજન વિસારીને. ૧
- ચાર ખાણુ લખચોરાસીમા, મૂઓ તે કાંકા મારીને,
 કહિ કોળ થયો કહિ નોળ થયો, કહિ કીટ થયો કીલ કીરીને. ૨
- કહી પશુ થયો કહી પખી થયો, કહી' બેઠાં પથ પસારીને;
 કહી ભૂત થયો કહી પ્રેત થયો, કહી ભોવન રહ્યો ભીખારીને. ૩
- હરિના હેત વિના અથડાયો, હીડયો સરવમ હારીને,
 દુખને સુખ કરી માન્યુ સુરખ, શુ કહીએ અહકારીને. ૪
- આનદનો લવલેશ મળે નહિ, શોક ઘણો સસારીને,
 કહી માત મરે કહી તાત મરે, કહી બ્રાત રૂવે સુત નારીને. ૫
- જમના દૂત કરે દીવાળી, લીધું સૌ લલકારીને,
 જગત બેહાલ કર્યું માયાએ, જોતે જીવ વિચારીને ૬
- અચેત થઈને શુ ઉઘે છે, લે બગાડયુ કામ સમારીને,
 શરણુ ગ્રહે શામળીયા કેરૂ, તે લેશે ઉગારીને ૭
- નજરે જોતા નિરભે કરશે, હરશે સકટ ભારીને,
 તાતો વા નહિ લાગે તેને, જે મળમે મોરારીને ૮
- માથે ઘણી કરે મદન સુદનને, મોહન મગળકારીને,
 દિન રજની રૂદિયામા રાખે, નટવર નવલ ત્રિહારીને ૯
- નામ લગ્ન કરો નીસવામર, પુરણુ પ્રેમ વધારીને,
 અખડ અભેપદ તેહ પામશે, અમરપટો અધિકારીને ૧૦
- હરી સમરણુ કરી થા તુ સુખીઓ, અમૃત નામ ઉચારીને,
 કહે પ્રીતમ સેવો સદ્ગુણે, તન મન ધન સૌ વારીને ૧૧

પદ-ચેતવણી

- રામ સમર તુ રામ સમર તુ રામ નામ શુભ સારો છે,
 શેશ મહેશ જપે જોગેશ્વર, પ્રેમી જનને પ્યારો છે ૧
- જેને રામ નામનો રગ ન લાગ્યો, જાણ્યો જીવ નહારો છે,
 નામ ઝાઝ સસાર સિધુ, પાર ઉતરવાનો ચારો છે ૨
- નામ અર્ક અધકાર મીટાવે, અખીલ ભોવન ઉજ્યારો છે;
 રામ નામ ઉજ્જવળ મુક્તાકળ, હરીજન હસનો ચારો છે. ૩
- રામનામ નીજ મુળ મત્રતુ, પિંડ બ્રહ્માડ પસારો છે,
 મોહ પાસમા સર્વે પડયુ, પણ જપે તે ન્યારો છે ૪
- સ્નેહ સહિત હરિ નામ ઉચારે, આત્મારામ અમારો છે;
 કહે પ્રીતમ નીજનદામ તત્વ છે, અવર સરવ કુટારો છે. ૫

ચૈતવણી.

- લજન કરી લે ધ્યાન ધરી લે, અવસર વીતી બચેઃ
કહે પ્રીતમ ચૈતી લે ચિત્તમાં, આયુષ્ય ઝોણુ થાએ, ૧
- આયુષ્ય તારૂ ઝોસતાણુ જળ, ક્ષણમા ઉડી બચે,
કહે પ્રીતમ મનમોદક માટે, ભૂડા ભૂખ ન બચે. ૨
- માયા તે મનમોદક મિથ્યા, પુમન તણા જેમ ધામ;
કહે પ્રીતમ શમણાનો વૈભવ, કયો ન આવે કામ. ૩
- કથીરનું ધન કામ ન આવે, સાચુ નાણુ ચાલે,
કહે પ્રીતમ હીરા માણુક મુકી, કોડીને કોણુ ઝાલે. ૪
- કોડી તે સંસાર તણુ સુખ, હીરો હરીનું નામ,
કહે પ્રીતમ પ્રીછી લે પ્રાણી, સેજે સરસે કામ ૫
- કારજ થાશે ભવદુખ બશે, અન્યભવ આખ ઉઘડશે,
કહે પ્રીતમ સંગુરને સેવો, વસ્તુ જથારથ જડશે. ૬
- જડશે તારે જસે કલ્પના, માલ ઘણોછે ધરમા,
કહે પ્રીતમ ભટકણુ સૌ લાગે, ઝોળખ આ અવસરમા. ૭
- અવસર ચેતે તે નર ઉત્તમ, વળતી સીદ વિચારે,
કહે પ્રીતમ જે દાવ ન સમજે, તો જીતી ખાજી હારે ૮
- હાર્યો તે હરી નામ વિચર્યો, માયા માહે ગુંથાતો,
કહે પ્રીતમ પ્રપચે પ્રાણી પેટ ભરીને સુતો ૯
- પેટ ભર્યું પામરની પેરે, પરમારથ ન પ્રીછો,
કહે પ્રીતમ કાયાતો ખોટી, અમર ધવાને ઇચ્છો ૧૦
- અમર થાયે ઇશ્વર ઝોળખતા, તે સમજણુ છે ન્યારી,
કહે પ્રીતમ કહિએ શુ ઝાડુ, જેજે જીવ વિચારી. ૧૧
- જીવપણાનું જોખમ મોઘુ, મરવુ ને અવતરવુ,
કહે પ્રીતમ કુબુદ્ધિને મગે, લખચોરાસી કરવું ૧૨
- લખચોરાસીનું દુખ દીર્ઘ, દુરમતિ શે ન દેખે,
કહે પ્રીતમ નર નજરે આવે, પણ પુરૂષ પશુને લેખે. ૧૩
- પુરૂષ ખરો પણ પશુના લક્ષણુ, જીવ જનાવર જેવો,
કહે પ્રીતમ તેને શું કહીએ, મિથ્યા દોષ ન દેવો. ૧૪
- રક્ષણુ દેવુ જે કાઈ કહેવુ, મનુષ્ય હોય તે માને,
કહે પ્રીતમ અજ્ઞાની એવા, કહ્યુ ધરે નહિ કાને. ૧૫
- કાન ચરા પણ કશુ ન સમજે, જેવો હોય વાણુત,

કહે પ્રીતમ ચોરી ચિત્ત લીધું, વળગ્યો વિષયભૂત.	૧૬
વિષયભૂત વળગ્યો પ્રાણીને, તેને કાંઈ ન સૂઝે,	
કહે પ્રીતમ ખોખું કર્યો ખાઈ, હાણ દાલ ન બુઝે.	૧૭
બાણે નહિ જે દાલ હાણને, સ્વારથે સૌ ખોચું,	
કહે પ્રીતમ અમરકળ કયાથી, બી ખાવળનુ બોચું.	૧૮
પાપ કરીને પુન્ય તણુ ફળ, કોણ પામ્યો છે પ્રાણી,	
કહે પ્રીતમ જમડાની ઝોટો, છવે જરા નવ બાણી	૧૯
બાણે નહિ પણ જમ નહિ મૂકે, જેણે જગત હલાવ્યું,	
કહે પ્રીતમ એમા નડી ઉધારો, કેડા મોરે આવ્યું	૨૦
આવ્યું તેતો નહિ એસરે, બવુ નિશ્ચે બાણો,	
કહે પ્રીતમ ખોટા સુખ સાર, અભિમાન શુ આણો.	૨૧
અભિમાન અહકારે બુડયા, અનેક આગે સુરા,	
કહે પ્રીતમ સસાર તરે તે, કોઈ પ્રભુના પુરા	૨૨
પુરા નરનુ એ પારખુ, લક્ષણથી લેવાશે,	
કહે પ્રીતમ નહિ માને તે, ઘણા કાળ કુટાશે	૨૩
કુટાશે પોતાને કરમે, બુદ્ધ જરા નહિ ચાલે,	
કહે પ્રીતમ પારસમણી મુકી શુબને કોણ બાલે.	૨૪
રામનામ ધન સાર હતુ તે, પાપે પુણ ટાળી,	
કહે પ્રીતમ કાયા નગરીને, કામ કોધે પ્રબળી	૨૫
વિષય વન્હી જોરાવર કહાવે, દીરઘ દાવાનળથી,	
કહે પ્રીતમ કાંઈક ઓલાએ, નિર્મળ જ્ઞાન જળથી.	૨૬
ખોટો હુપદ ખરી મસાગત્ય, મિથ્યા કરે સુહાએ	
કહે પ્રીતમ કાગળ ને નાવે, પાર પડે નહિ કોઈએ	૨૭
હરી મારગનો મર્મ ન બાણે, નુરખ કુલે મનમ!	
કહે પ્રીતમ એક પલક ઠરે નહિ, તાપ ઘણેરે! તનમા	૨૮
તાપ ટળે નહિ સ્વાન મલે નહિ, કાણુએ સુખ ન થાએ,	
કહે પ્રીતમ તે પાર ન પામે ઘણા કાળ કુટાએ	૨૯
કાળે કુટયા જમડે લૂંટયા ચાર ખાણુમા પડીઆ,	
કહે પ્રીતમ અજાની એવા, ચોરાસી રડવડીઆ	૩૦
રડવડતા તેને કોઈ ન રાખે, કર્મ તણા કુટારો;	
કહે પ્રીતમ સેવે સદ્ગુરને, એ તરવાનો આરો	૩૧
શુદ્ધ ચિત્તે સેવે સદ્ગુરને, મુકી મનનો મેલ,	

કહે પ્રીતમ ભવસાગર ભુટા, તેને તરવે સહેલ	૩૨
સહેલ વાતમા કોઈક સમજે, જેના સશય જાએ;	
કહે પ્રીતમ મનમા મોટો, સવાશેર સૌ થાએ	૩૩
સ્વામી થવા સૌને ઇચ્છા, સેવક ન જડે શોધ્યો;	
કહે પ્રીતમ કોઈક નર જીત્યા, જેણે મન પ્રમોદો.	૩૪
મન જોરાવર કહ્યું ન માને, આડું ટેકું ચાલે,	
કહે પ્રીતમ પારસમણી મૂકી, પથ્થરને જઈ જાલે	૩૫
હીરા મોતી નામ હરીનું, પથ્થર ખીજી વાતો,	
કહે પ્રીતમ મૃગજળ દેખીને, રખે તુ પીવા ધાતો.	૩૬
ધાયા તેતો ધૂળ કમાયા, આડા થઈ અથડાયા,	
કહે પ્રીતમ માયાને મુષળ, ખૂબ તરેહ ખડાયા	૩૭
ખડાયાતે ખોલ્યા ન જડયા, આટો થઈને ઉડયા,	
કહે પ્રીતમ સસાર સિધુમા, બહુ વાર તે ખુડયા.	૩૮
ખુડયા તેને કોણુ બચાવે, આપે અવળા ચાલે,	
કહે પ્રીતમ પોતાને હાથે, કાસી ગળામા ધાલે.	૩૯
મોહ માયાના મોટા કાસા, તે તોડયા નવ તૂટે,	
કહે પ્રીતમ હરી દયા કરેતો, જગત જળથી છુટે.	૪૦
જગત જળ જોરાવર કહાવે, કઈક લપેટી લીધા,	
કહે પ્રીતમ માયા મદ પાઈ, ઘણા તે ઘાએલ કીધા.	૪૧
ઘેલપણામા સર્વે ખોયુ કુડું કામજ કાંધુ,	
કહે પ્રીતમ અમૃત ટોળીને, ઝેર હળાહળ પીધુ.	૪૨
અમૃત તે ઉપદેશ શુરને ઝેર અવિધા જાણો,	
કહે પ્રીતમ પરમારથ મૂકી, સ્વારથને શીદ તાણો	૪૩
સ્વારથ તે સસાર મૂળ છે, પરમારથ ભવ તરવુ,	
કહે પ્રીતમ પાખડ તળને, હરીનું સ્મરણ કરવુ.	૪૪
હરી નામ હુતાસન તણખા, કર્મ કાઢીને બાળે,	
કહે પ્રીતમ પાતક મહા પ્રોઠા, એક પલકમા ટાળે.	૪૫
અજાણે અનીચળ પદ પામ્યો, નારાયણને નામે,	
કહે પ્રીતમ અવગુણ ટાળીને, સનમુખ લાજ્યુ સ્યામે.	૪૬
સુદર સ્યામ સદા સુખકારી, દાસ તણુ દુખ ટાળે,	
કહે પ્રીતમ અમૃતની દૃષ્ટે, નીજ જન સામુ ભાળે.	૪૭
સામુ ભાળે ભવ દુખ ટાળે, અટલ અભેપદ આપે,	

- કહે પ્રીતમ ખીજા બહુ બંધન, એક ક્ષણ માં કાટે. ૪૮
- કર્મ ભરમના ફૂટાસમા, કોને નિવરતી ન મળે,
કહે પ્રીતમ પરવાર ન આવ્યો, પડ્યો માયાને વમળે. ૪૯
- માયા મોહ કલ્પના મનની, તે દહાડી દુખ દેછે,
કહે પ્રીતમ પ્રાણી પીડાયા, સદા શોકમા રહે છે. ૫૦
- શોક ધામ વિશ્રામ નહિ, કામ ક્રોધ મદમાતા,
કહે પ્રીતમ સસાર પુરમા, ગયા તે ગોથા ખાતા ૫૧
- ગોથા ખાધા ઘણી પેરના, કંઈક આવ્યાને ગયાને,
કહે પ્રીતમ હરીને વિસર્યા, દેહ તણે અલીમાને ૫૨
- દેહ તણુ સુખ દીઠા સુધી, ઉપર દીસે આણુ;
કહે પ્રીતમ ભીનર ભાળેતો, સૌકો નાસે પાણુ. ૫૩
- રૂઢીર માસનુ ચર્મ અન નખ, અસ્ત કમી વીટ સુત્ર;
કહે પ્રીતમ તેમા શુ મોહ્યો, કાયા કલેશનુ પાત્ર. ૫૪
- અવિદ્યાનુ પાત્ર પડ છે. તે સુ પ્રીત ન કીરે,
કહે પ્રીતમ અહકાર તણને, રામ સુધારસ પીરે. ૫૫
- રામ સુધારસ પીધો પ્રેમસુ, તે થયા અવીનાશી,
કહે પ્રીતમ સુર તરનો પેરે, સૌને તે સુખરાશી ૫૬
- સુખદાયક સર્વ પ્રાણીને, કોને નહી દુખદાતા,
કહે પ્રીતમ તેને સૌ ઇચ્છે, વિષ્ણુ શિવ વિધાતા. ૫૭
- શિવ બ્રહ્માને દર્શન દુર્લભ, જે હરીના હેતકારી,
કહે પ્રીતમ તેની સમજણુમા શુ સમજે સસારી. ૫૮
- સસારીની દષ્ટિ દેહ પર, દેહ કર્મને ઢેખે,
કહે પ્રીતમ અંતરનો અનુભવ, પ્રાણી કાઈને પેખે, ૫૯
- પેખે કયાથી પ્રાપન ન મળે, શુરૂ વિના જ્ઞાન ન આવે;
કહે પ્રીતમ પ્રથમથી ભૂલ્યો, તેને શુ સમજાવે. ૬૦
- સમજીને શીખામણુ સર્વે, મુરખ કહ્યુ ન માને,
કહે પ્રીતમ પરમાર્થ દુખે, જોજો પોથી પાને ૬૧
- પ્રેમ વિના પ્રબોધ ન લાગે, હરી હૈયામા ન મળે,
કહે પ્રીતમ પીણુ તુ દેખે, તે પોતાને કમળે ૬૨
- કમળો તે તો કુટીલ કર્મ છે, મનને કરે મલીન
કહે પ્રીતમ તૃણાએ પીડ્યો, રહે દિનનો દિન. ૬૩
- દીન થઈને અતિ દુખ પામે, સેવ નહિ સદશુરને,

કહે પ્રીતમ કહીએ શું ઝાંઝુ, નક્ટ નિર્લજ નરને.	૧૪
નર નારાયણ કરે પલકમા, તે સદ્ગુરની કુચા,	
કહે પ્રીતમ સૌ શાસ્ત્ર પુરાણે, એ દશા છે જીચી	૧૫
જીચી દશાને જે અનુભવશે, તે થાએ તદરૂપ,	
કહે પ્રીતમ પુરણ પદ પામે, પડે નહિ ભવકુપ	૧૬
ભવસાગર સુરણી પદ સરખો, તરતા વાર ન લાગે,	
કહે પ્રીતમ સદ્ગુરને સેવે, તેની બ્રાન્તિ ભાગે	૧૭
બ્રાન્તિ ભાગે અનલે જાગે, ઉઘડે સપત સરોજ,	
કહે પ્રીતમ સેહેજે વશ થાએ, માયા મોહ મનોજ,	૧૮
માયાદામી સત તણી, અવર જીવની રાણી,	
કહે પ્રીતમ કઈપેરે સુખ થાએ, ટળે ન ખેચાતાણી	૧૯
ખેચાતાણી જીવનુ લક્ષણ, સહેજ સ્વરૂપ હરીનુ,	
કહે પ્રીતમ શાન્ત ન થયુ, મળવું મિત્ર અરિનુ	૨૦
સહેજપણામા સર્વ સમૃદ્ધિ, તૃણાવત્ ત્રિલોક,	
કહે પ્રીતમ આનંદ અખડિત, સ્વપને ન મળે શોક	૨૧
શોક શુ કરવા તેને વ્યાપે, આપે સૌનુ ઇચ્છયુ,	
કહે પ્રીતમ પરમારથ ભાવે, સાર પોતાનુ પ્રીછયુ.	૨૨
પ્રીછયુ તે પ્રમાણે તેહનુ, જેહની તૃણા ટટી,	
કહે પ્રીતમ મગ્ન થયા તે, છુટી મરકટ મૂઠી	૨૩
અવની તેને થઈ આસની, મેરૂ છત્રનો દડ,	
કહે પ્રીતમ મગન શુભવન, વાડીફળે પ્રાલાડ	૨૪
પ્રલાડ પડની ટગી ભાવના, એક આત્મા આદરશ્યો,	
કહે પ્રીતમ સચરાચર સુધળે, અમૃતનો મેહ વરશ્યો	૨૫
અમૃત તે આનંદ પરમારથ, શોક ઝેરનુ મૂળ,	
કહે પ્રીતમ સમઝીને લેજો, તજજો સહેહ શૂળ	૨૬
સસે આત્મા સત્ય વીનસતી, ગીતામા સિદ્ધાવ,	
કહે પ્રીતમ પોકારી કહે છે, શાસ્ત્ર પુરાણ ને સત	૨૭
સંત વિના કોણ સાચ ખતાવે, પ્રપચ ખાસ ના રાખો	
કહે પ્રીતમ ભવબંધ બીજા, ક્ષણમા કાપી નાખે.	૨૮
બંધ કાપે અતિસુખ આપે, વ્યાપે નહિ મોહ માયા,	
કહે પ્રીતમ સ્થુળ સુક્ષ્મ કારણ, મહાકારણમા કાયા	૨૯
બ્રહ્મત સુપન સુષુપતી તુરીયા, સર્વ જુગતી બાણે,	

કહે પ્રીતમ ચૈતન સાગરમા, સત મગ્ન થઈ મહાલે.	૮૦
સત હરી ગુરૂ એક રૂપ છે, અતર કો નવ ધરશો,	
કહે પ્રીતમ તેના પદ સેવો, સ સાર સાગર તરશો.	૮૧
તરશો તે સદ્ગુરૂને શુદ્ધે, એમા નહિ ઉધારો,	
કહે પ્રીતમ સચરાચર ઈશ્વર, રૂપ રૂદિયામા ધારો.	૮૨
લોમીની રજ પડે લોમપર, જે ઉડે આકાશ,	
કહે પ્રીતમ જ્ઞાનીના મનમાં, ન મળે કાઈ વિનાશ.	૮૩
ચૈતનના ખિદુ ચૈતન માહે, એમ હરીમા હરીજન,	
કહે પ્રીતમ કચનમા ભૂષણુ, બુચ્ચો વિચારી મન	૮૪
સુકા પત્રને પવન ચલાવે, એમ વરતાવે દેહ,	
કહે પ્રીતમ ઈશ્વરની ઈચ્છા, લોગ લોગવે તેહ.	૮૫
લોગ લોગવે રોગતણી પેરે, હરી શુ તાર ન તુરે,	
કહે પ્રીતમ વહેવાર સ્વપ્નવત, દેહ કર્મ કંગી છુટે	૮૬
છુટ્યા તે સ સાર બળથી. હાર્દ આચ્યું હાથે,	
કહે પ્રીતમ શણુગાર સતીનો, પ્રેમ પીયુની સાથે	૮૭
પીયુ શુ પ્રેમ નિરતર જેને, તેનુ દિલ નહિ કાલે,	
કહે પ્રીતમ સ્વામીની સેવા, જોલાવે તો જોલે	૮૮
જોલે ચાલે કરે બદગી, મનમા મેલ ન રાખે,	
કહે પ્રીતમ સ્વામીની સગે, પ્રેમ સુધારસ ચાખે	૮૯
પાર વિનાના હોય પૂતળા, દોરી કળે જેમ નાચે,	
કહે પ્રીતમ દુનિયા મોહ પામે, રચનારો નવ રાચે	૯૦
રચનારામા અનત કળાઠે, કોણે કળી ના બાચે,	
કહે પ્રીતમ સદ્ગુરૂની શમસ્યા, સમજે તો સુખ થાચે.	૯૧
સુખીઓ થાચે બાચે સૌ બોખમ, નિશ્ચય હરો ભણી રાખે,	
કહે પ્રીતમ હરી કર્તા હર્તા, આપ રતી નવ રાખે.	૯૨
આખુ તેમા ઘણી આપદા, અત્યત પીડા પામે,	
કહે પ્રીતમ દાસાતન આવે, તેથી ભક્તિ રસ બામે.	૯૩
ભક્તિ વશ બગવાન રહે છે, શાસ્ત્ર પુરાણે શાખો,	
કહે પ્રીતમ સૌ સત મળીને, એ વિચાર ઉર રાખો	૯૪
સદ્ગુરૂ સત કૃપાચે પામ્યો, પ્રીતમ પરમ આનદ,	
કહે પ્રીતમ જે ગાય સાબળે, જોલો જે જોવિદ	૯૫

સાત વાર. રાગ ધૌળ.

આદિતવાર વિચારને, મન કરીને વિવેક,
 આગે અધમ બહુ ઓધાર્યા, ગ્રહી નામની ટેક
 જીભ્યાએ જપ જુગદીશને. ૧

સોમે સોમા તે સાક્ષી રૂપ છે, અતરબની એહ,
 મન વાણી પહોચે નહિ, તે શુ કર્યો સનેહ જીભ્યાએ. ૨

મંગળ પદ મહારાજનુ, નિરભે નિરદોષ,
 નિર્મળ જશ નારાયણના, પૂરણ આનદ કોષ જીભ્યાએ. ૩

બુધે બુદ્ધિ ભલી તેહની, મૂકે મિથ્યા માન,
 રજની દિવસ રહે ભજનમા, ગ્રહે નિર્મળ જ્ઞાન જીભ્યાએ. ૪

શ્રહસ્પતે ભજન પરતાપથી, જીવ્યો ધ્રુવજ દામ,
 અવિચળ પદવી પામીઓ, ફરી નહિ ગર્ભવામ જીભ્યાએ. ૫

શુકરે સમૃદ્ધિ ઈદ્રની, જેને રૂદિયે છે રામ,
 નામ મહામણી જેહને, શુ કલ્યાણુ કામ જીભ્યાએ. ૬

શનિ સમજે સુખ છે ઘણુ, કર તત્વ વિચાર,
 કહે પ્રીતમ પ્રાણી પ્રીછને, કછુ સાતે વાર જીભ્યાએ. ૭

પદ

અવસર આવ્યો છે સારોરે, ભવમાગર તરવાનો આરોરે ૧
 ચિત્તમા ચેતીને તમે ચાલોરે, હરી મળવાનો માગ જાલોરે ૨
 કાચા કુંભ ઘરાગર કાચારે, ધનજેખન વાજળની છાય રે ૩
 શમણુનુ સુખ જીહુ જાણોરે, મનને મોહક કહા કોણુ ધારેરે ૪
 આઝવા ઝીલે તન્શયા ન જાયેરે, કથીરને નાણુ ક મ ન થાયેરે ૫
 ધુમરને વરસે ન પાકે ધાનરે, બ્યા લગી ઉપજ્યુ ન આતમજ્ઞાનરે ૬
 જીહામા જન્મારો ન ખોયેરે, પ્રીતમ પ્રભુ ચરણે ચિત્તપ્રોયેરે ૭
 પરધન પગ્ની દા પરહરજોરે, નિશદીન હરી હરદામા ધરજોરે
 સગતસાધુપુરૂષની કરજોરે, અધર્મ અવશુભથી ઓસરજોરે ૨
 ખોટ તણો વેપાર ન કીજોરે, પારસ મૂકીને પહાણુ ન લીજોરે ૩
 ઘોરને બહલે રત્ન ન ખોયેરે, ઓછવ મૂકીને ઓથે ન જઇએરે. ૪
 વણુઅરથે વેળુ નવ હળીએરે, રાકને રાજે રાજ ન મળીએરે ૫
 શુરધેનુ મૂકીશ્વાની ન દોહીએરે, રમણુ મૂકીને નવ રોઇએરે. ૬
 પ્રીતમ પ્રાણુપતી પ્રભુજીએરે, મિથ્યા ઈદ્રજળ સુખતજીએરે. ૭

રણુછોડણના શણુગાર.

રાગ, ડરમા તુ દીલ સાથ છોકરા,

સારો ધર્યો શણુગાર, રણુછોડરાય સારો ધર્યો શણુગાર,
 તમને નીરખુ વારવાર, રણુછોડરાય૦ ટેક
 તમ દર્શન અમે મદીરમા પેઠા,નાહી ધોઈ તમે બાનેઠે બેઠા;
 શણુગાર લઈ સહ સેવક પેઠા, પ્રથમ પહેલી ધોતી ધરાવી,
 સારી સારી મુગધી લગાવી, ચપો કેવડો અમેલી ને ગુલાબ;
 એતો મેહેકે અપર પાર, રણુછોડરાય૦
 જર કશીનો બમો પેહેર્યો છે, પાપણ ઉપર પાધ ધર્યો છે,
 શીરપેચ આઘ્યોતેલીલો જડ્યો છે,કલગી તોરોને કાતરો ઘાલ્યો,
 હામણીએ આડો આકજ વાડ્યો, હીરા માણેક મોતી મુકતાકળ,
 તમારી શોભાનો નહી પાર રણુછોડરાય૦
 મસ્તક ઉપર મુગટ ધર્યો છે, કોટ આભરણ કઠો જડ્યો છે,
 ચીસપટીમે પદ્મ પડ્યો છે, કાનોમે કુડળ, હડપચી હીરો;
 કેશરીઆડ ને કુકુને ટીલો,કડા સાકળા બાહે બાબુબ ધ બેગ્યા,
 ચરણે અઝરનો ઝમકાર રણુછોડગય સારો ધર્યો શણુગાર.
 ખુલ તુળગી ગુબ્બ કમળની માળા, સારા શેલે છે તમ નહલાલા,
 હાથમે ગેડીને વાસળી વાળા, કેડે કચી ક દોરોરે ઘાલ્યો,
 પાનની બીડીને દર્પણ આલ્યો, એવા રૂપે દર્શન દેજો,
 નીરખુ એવા રૂદેમા રહેજો, ગુણુ ગાય તમારો દાસ.
 રણુછોડરાય સારો ધર્યો શણુગાર.

જુલડી.

ખમા મારા મનના મોહનજીરે, ખમા મારા તનના ત્રીકમજીરે,
 ખમા મારા પ્રેમના પાતળીયારે, ખમા રાય રણુછોડ રગીલારે,
 ખમા કાન જુલડા ક્યારે વીસારી ટેક.
 ગાયો ચારીને ગોવિંદ ઘેર આવ્યાને વારણા તે લેઉ વારી વારી;
 ધરમા પેસતા કાન ઉઘારા દીઠા, જુલડી કયા તો વીસારી,
 હો નદના નાનડીયારે, ખમા મારા મનના મોહનજીરે, ખમા
 એરે જુલડીમે કાઈએ નથી ને જડ્યા છે માણેક મોતી,
 એરે જુલડીના કારણે હુંતો હીડુ ગોકુળીયા જોતી,
 હો નદનાં નાનડીયારે, ઇત્યાદિ૦

इवे इवे ने कानो इहन ठेरे लावी भेसाडुं सामे जोटे;
अरे भुलडीना कारखे भारे कानकुंवर लोयं बोटे,

हो नदना नानडीयारे,

जरकसीना जभा शीवडावु ने छपर भेसावुं कान टोपी,
छाना रहो तमे कानछरे, तमने परछावीशु प्रजनी गोपी,

हो नदना नानडीयारे.

सोना ते वरछी सोय भगावु ने इपा ते केरा राम धागा,
रगीलो हरछ शीववाने भेडा भारा कानकुवरना वाधा.

हो नदना नानडीयारे.

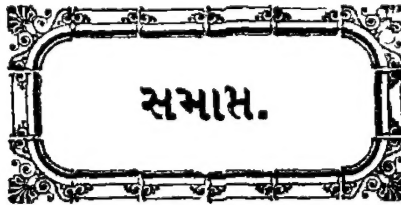
द्वारकाथी प्रभु डाडोर आव्याने डाडोर कीधुं काशी;
भधराते भथुरामाथी नाहा तमे भारी ते पूतना भासी,

हो नदना नानडीयारे.

इपीया ते गजनु मशइ भगावु ने अपीया देवरावु राम राता,
गाय शीमे ने सालणे रे गुणु गाय जसोदा माता.

हो नदना नानडीयारे. अभा भारा मोहनछरे, अभा भारा

तनना त्रीकभछरे.

જાહેર ખખર.

મહાભારતની કથા અઢારે પર્વ સાથે
વ્યાસ વલ્લભરામ સુરજરામનુ બનાવેલું

મગ્ધવેદની કથા

અભેમાન્યુ નો ચક્રાવો

સુરેખા હરણુ

પાંડવા અશ્વમેધ

સરગા ગેહણી

સુધનવા આખ્યાન

ગીરધરકૃત રામાયણ મોટી

પુરાણોક્ત અહશાતી વીવાહ પદ્ધતી

પુરાણોક્ત ત્રાધ પદ્ધતી

ચતુરસુ દર ગગ્ધાવળી

પારસમણી ભજન મ ગ્રહ

ડાકાર માહાત્મ રાગ રાગણીનુ રેવાશ કરે

બનાવેલું

વલ્લભનીનિ

વલ્લભકૃત કાવ્ય ભાગ ૧-૨

વલ્લભ પદ્મભાગા

ભજન ભ ડા

એ ઝીવાય અમારી દુકાને દરેક જા
ગુજરાતી પુસ્તકો મલશે

બુકસેલર મનસુખરામ રાણુદે

સુ. ડા!

